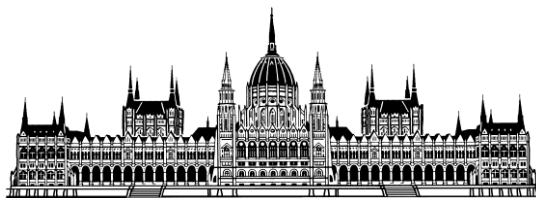




Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*



Tárgyai	Hasáb
Megemlékezés a magyar zászló és címer napjáról	22051
Az ülésnap megnyitása	22051
Napirend előtti felszólalók:	
Tóbiás József (MSZP).....	22052
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	22053
Ikotity István (LMP).....	22055
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22057
Dúró Dóra (Jobbik).....	22059
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22060
Harrach Péter (KDNP)	22062
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22064
Kósa Lajos (Fidesz).....	22066
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza.....	22067
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	22068
Döntés házzsabálytól való eltérés tárgyában	22069
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról	22069
Döntés napirend módosításáról	22070
Az ülés napirendjének elfogadása	22070
Bizottság felkérése beszámoló határozathozatalára	22070
Mentelmi ügyek:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	22071
Felszólaló:	
Dr. Oláh Lajos (MSZP)	22071
Határozathozatal	22072
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	22072
Határozathozatal	22073
Interpellációk	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Ismét becsapták a rendvédelmi dolgozókat, avagy hol van a rendvédelmi életpályamodell második és harmadik pillére” címmel.....	22073
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	22074
Viszónvázasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	22076
Határozathozatal	22076
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Hányan maradnak az út szélén?” címmel	22076
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	22078
Viszónvázasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	22079
Határozathozatal	22079
Szél Bernadett és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor adják vissza az iskolákat az önkormányzatoknak?” címmel	22080
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22081

Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	22082
Határozathozatal	22083
Dr. Vinnai Győző (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen eredményeket hoztak a köznevelési kerekasztal tárgyalások? Tarthatóak-e az ellenzéki érvek a tankötelezettségi korhatárról és a korai iskolaelhagyásról ismét megnyitott vitában?” címmel	22083
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22084
Viszonzválasz:	
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	22085
Határozathozatal	22086
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyi rokkant embert löktek az út széléről az árokba? Avagy mennyi embertől vették el egyetlen jövedelemét az elmúlt öt év alatt?” címmel	22086
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22087
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	22089
Határozathozatal	22089
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Gúzsba kötött kórházak.” címmel.....	22089
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22090
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	22092
Határozathozatal	22093
Móring József Attila (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen intézkedések segítik a hátrányos helyzetű munkavállalókat?” címmel	22093
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22093
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	22095
Határozathozatal	22095
Vadai Ágnes és Varju László (független) - a belügyminiszterhez - „Miniszter urat nem érdekli a közpénz törvényes és etikus elköltése?” címmel.....	22095
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	22096
Viszonzválasz:	
Varju László (független).....	22098
Határozathozatal	22098
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A Balatont is szétlophatják a fideszes haverok?” címmel	22098
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	22100
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	22101
Határozathozatal	22102
Witzmann Mihály (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mit jelentenek az ellenzék által csak összeszerelő üzemmént emlegetett vállalatok az ország nemzetgazdaságának?” címmel	22102
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	22103
Viszonzválasz:	
Witzmann Mihály (Fidesz).....	22104
Heringes Anita (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyibe kerülnek az adófizetőknek a KLIK által késve fizetett számlák?” címmel.....	22105
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22106
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	22107

Határozathozatal	22108
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig tűrik soraikban a korrupcióba keveredett politikusokat?” címmel.....	22108
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	22109
Viszonzás:	
Kulcsár Gergely (Jobbik).....	22110
Határozathozatal	22110
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Meddig kell várni az Isztambuli Egyezmény ratifikációjára?” címmel.....	22110
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	22111
Viszonzás:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	22113
Határozathozatal	22114
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A kancellár megoldja a pénztelenséget?” címmel.....	22114
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22115
Viszonzás:	
Tukacs István (MSZP)	22116
Határozathozatal	22117

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	22117
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Újabb terheket vesz le az állam a saját válláról? Avagy hogyan rombolja tovább a Kormány a társadalombiztosítás rendszerét?” címmel... ..	22118
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22119
Viszonzás:	
Korózs Lajos (MSZP)	22119
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22120
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	22121
Szilágyi György (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Rezsicsökkentés után népességcsökkentés?” címmel... ..	22121
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	22122
Viszonzás:	
Szilágyi György (Jobbik).....	22122
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	22123
Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig folytatódik az uniós támogatások lenyúlása?” címmel	22123
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	22124
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP).....	22125
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	22125
Balla György (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki szedi le a sápot az orvosokról?” címmel... ..	22126
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22127
Viszonzás:	
Balla György (Fidesz).....	22128
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22128

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Önök szerint is csak a csepeli szülők a hibásak?” címmel.....	22129
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22130
Viszonzás:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	22131
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22131
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „21. század? Konzílium 2.0” címmel	22132
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22133
Viszonzás:	
Rig Lajos (Jobbik)	22134
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22134
Sallai R. Benedek (LMP) - a belügyminiszterhez - „Miért mond le a kistelepülések helyzetének rendezéséről?” címmel.....	22135
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	22136
Viszonzás:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	22137
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	22137
Firtl Máttyás (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Új iskolában kezdhetik-e a tanévet a fertődi Porpáczy Aladár Középiskola diákjai és tanárai?” címmel	22138
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	22139
Viszonzás:	
Firtl Máttyás (KDNP).....	22140
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	22140
Az Igazságügyi bizottság 6/2014-2018. IUB számú eseti jellegű állásfoglalásának elutasítására vonatkozó kérelem tárgyalása	22140
Sallai R. Benedek (LMP), a napirendi pont előterjesztője.....	22140
Felszólalók:	
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnöke	22142
Novák Előd (Jobbik)	22143
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	22143
Sallai R. Benedek (LMP) előterjesztői válasza.....	22144
A lakosság számára vissza nem térítendő energiahatékonysági célú fejlesztési források biztosítása érdekében szükséges egyes kormányzati intézkedésekről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	22145
Dr. Tóth Bertalan (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	22145
Felszólalók:	
Kepli Lajos (Jobbik).....	22147
Gúr Nándor (MSZP)	22148
Sallai R. Benedek (LMP).....	22149
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) előterjesztői válasza	22150
Az olaj- és gázárak világgpiaci csökkenésével összefüggésben a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	22150
Dr. Tóth Bertalan (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	22150
Felszólalók:	
Gúr Nándor (MSZP)	22152
Kepli Lajos (Jobbik).....	22153
Sallai R. Benedek (LMP).....	22153
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) előterjesztői válasza	22154
Az önkéntes honvédségi alapkiképzés bevezetéséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	22155
Novák Előd (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	22155

Felszólalók:

Demeter Márta (MSZP).....	22157
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	22158
Kulcsár Gergely (Jobbik).....	22159
Sallai R. Benedek (LMP).....	22159
Novák Előd (Jobbik) előterjesztői válasza.....	22160

Az ebtenyésztestét érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott

bizottsági jelentés vitája.....	22161
---------------------------------	-------

Felszólalók:

Magyar Zoltán (Jobbik).....	22162
Demeter Márta (MSZP).....	22164
Sallai R. Benedek (LMP).....	22165
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	22166
V. Németh Zsolt (Fidesz).....	22167
Magyar Zoltán (Jobbik).....	22168
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	22169
Sallai R. Benedek (LMP).....	22169
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22170

Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulójáról való megemlékezésről szóló

határozati javaslat általános vitája.....	22172
---	-------

L. Simon László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	22173
---	-------

Felszólalók:

Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	22180
Petneházy Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22182
Firtl Máttyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	22183
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22187
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	22189
Petneházy Attila (Fidesz).....	22194
Sallai R. Benedek (LMP).....	22195
Magyar Zoltán (Jobbik).....	22196
Gúr Nándor (MSZP).....	22196
Ander Balázs (Jobbik).....	22199
Firtl Máttyás (KDNP) előterjesztői válasza.....	22200

Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	22201
.....	22202

Felszólalók:

Dr. Mengyi Roland , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22205
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22207
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22209
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22211

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája.....	22212
-----------------------	-------

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	22212
--	-------

Felszólalók:

Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22213
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22214
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	22217
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22220
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	22223
Gúr Nándor (MSZP).....	22226
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz).....	22227
Dr. Hargitai János (KDNP).....	22227
Sallai R. Benedek (LMP).....	22228

Hegedűs Lorántné (Jobbik)	22229
Dr. Szakács László (MSZP)	22230
Dr. Hargitai János (KDNP)	22231
Sallai R. Benedek (LMP).....	22232
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	22233
A társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	22234
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	22235
Felszólalók:	
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22238
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22242
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22244
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	22248
A behajtási költségátalányról szóló törvényjavaslat összevont vitája	
Dr. Vas Imre (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	22251
Dr. Vas Imre (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	22252
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	22253
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	22254
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	22254
Heringes Anita (MSZP)	22255
Apáti István (Jobbik)	22257
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	22259
Napirend utáni felszólalók:	
Ander Balázs (Jobbik).....	22260
Magyar Zoltán (Jobbik).....	22261
Sallai R. Benedek (LMP).....	22263
Az ülésnap bezárása	22266

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SZABÓ TÜNDE államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
8. ülésnapja

2016. március 16-án, szerdán

(13.08 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Hiszékeny Dezső és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 2014. december 17-én az Országgyűlés határozatban mondta ki, hogy Magyarország zászlaja és címere iránti tisztelettől vezérelve március 16-át **a magyar zászló és címer használatának napjává** nyilvánítja a nemzeti színről és ország címeréről szóló 1848. évi XXI. törvénycikk elfogadásának emlékére.

A nemzeti színek, a zászló és a címer használatát a rendek már a reformkori országgyűléseken megpróbálták kiharcolni az uralkodótól, aki folyamatosan kitért a magyar követelések elől. A legutolsó, 1847-1848. évi rendi országgyűlésen ismét napirendre vették a kérdést, de a törvény megszületését a márciusi forradalmi események kényszerítették ki. Az 1848. évi XXI. törvénycikk kimondta, hogy „a nemzeti szín, és ország czimere ősi jogaiba visszaállítatik”. Ennek eredményeképp hosszú idő után ismét saját szimbólumainkat használhattuk a magyar nemzeti hagyományoktól idegen, császári fekete-sárga színek, kétfejű sasos zászlók és címer helyett. A nemzet ugyanakkor már megelőzte a törvényhozókat: mire elfogadták a törvényt, már az egész országban magyar zászlókat lengetett a szél. A zászló színei közül a vörös az erőt, a fehér a hűséget, a zöld a reményt jelképezte akkor, és ahogy azt Magyarország Alaptörvénye deklarálja, azt jelenti számunkra mind a mai napig.

A szabadságharc során a zászlónak önmagán túlmutató jelentősége volt. Minden nagyobb katonai egységnek volt zászlaja, amelyre a katonák esküt tettek. A korabeli források gyakran emelik ki a zászló győzelemre segítő erejét, a hozzá tapadó lelkesedést, a véres és önfeláldozó küzdelmet annak megtartásáért vagy épp visszaszerzésért. A zászló szimbolikus erejét jól mutatja, hogy a fegyverletételeket követően a császáriak a kezükre került zászlókat szinte kivétel nélkül megsemmisítették.

A magyar nemzeti színeket és a nemzeti zászló használatát a minden évben március 15-én ünneplott forradalom és szabadságharc eseményei tették nemzettudatunk és történelmünk legerősebb szimbólumává. Amikor a magyar zászló és címer napját ünnepeljük, egyúttal azokra a hősökre és mártírokra emlékezünk, akik ezen zászló színei alatt életüket áldozták a hazáért, a szabadságért és Magyarország függetlenségéért. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 8. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos

és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóbiás József frakcióvezető úr: „Aktuális ügyekről” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Miniszterelnök Úr! Tegnap, a szabadságharc évfordulóján hatalmas tömeg jelezte az utcákon: elég volt. A két és fél kilométeres tömeg rendkívüli méltósággal és nagy felelősséggel tudatosította: elég volt, az emberek elkötelezettek a változás mellett. A kormánynak pedig tudomásul kell vennie és el kell fogadnia a tanárok által megfogalmazott 12 pontot, amely a gyermekeinkért, a jövő iránti felelősségtől áthatva, egy jobb Magyarország érdekében íródott, és ezért is kellene elfogadni, továbbá azért, mert a magyarok 75 százaléka, az önök szavazóinak 67 százaléka ért egyet a pedagógusokkal.

(13.10)

Érdemi tárgyalást kell tehát folytatni a tanárokkal, a szakszervezetek képviselőivel az oktatási krízis feloldására, mert a magyar társadalomnak éppúgy az egészségügyi vagy a szociális szférában történtek mellett elege van a jelenlegi helyzetből. A valódi társadalom valódi párbeszédet akar. Ne akadályozzák meg ezt a népakaratot!

Rendkívül fontos volt a tegnapi tüntetésen minden egyes megszólaló mondata, mégis engedjek meg, hogy egyet hadd emeljek ki közülük. L. Ritók Nóra iskolaalapító, pedagógus a valódi Magyarország ismerője, igen sokat tett már le az asztalra. Évtizedek óta küzd az esélykiegyenlítésért, és egy olyan iskolát és alapítványt működtet, amely gyermekek százainak adott kiutat a mélyszegénységből, és indította el őket sikeres felzárkóztatási programmal. Tegnap is a magyar valóságról beszélt; azt mondta: „Azokért a gyerekekért vagyok itt, akik családjakkal a szegénység kockázatának leginkább kitéttek. Azokért, akiknek még kockás ingjük sincs. Akikhez nem ért el a mozgalomnak az üzenete, mert a szegénységben más üzenetek hangosak - a túlélés üzenetei.”

Miniszterelnök Úr! Az oktatás feladata a társadalmi különbségek csökkentése volna, nem pedig a növelése. Egy normális országban az oktatás esélyt ad, és nem esélyt vesz el. Az embereknek elege van ebből. Új irányt akarnak szabni sorsuknak, mert a magyar társadalom valódi változást akar. Azt látják, hogy ami itt van jelen pillanatban, az nem mehet tovább, és pontosan tudják, hogy vissza kell térni a nyugati, az európai pályára. Rendbe kell tenni az oktatást, az egészségügyet, a szociális ellátórendszer biztonságát, és méltó fizetést kell adni mindenkinek. Önök azonban láthatóan riasztóan távol állnak mindettől. Ez ki is derült tegnap a miniszterelnök beszédéből, amelyről, ha megengedik, nekem Jókai

egy idevonatkozó idézete jutott eszembe: „Mikor győzelmeit hirdeti előtted, akkor palástolja legjobban sebeit, mikor erejéről beszél, akkor félti legjobban hatalmát, mikor téged ijeszt, akkor fél tőled leginkább. Ne higgy neki. Ne higgy neki, ha ígér, ne higgy neki, ha fenyeget, ne higgy neki, ha rágalmoz, ne higgy neki, ha imádkozik.”

Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi napon nem egy dühöngő, romboló tömeg volt jelen az utcákon, hanem fegyvelmezett, jó szándékú emberek sokasága. Ez a tömeg nem fog az önök oldalán harcba indulni Európa ellen. Ez a tömeg nyugodtan akar élni, dolgozni, tanítani, tanulni, gyógyítani és gyógyulni. Ez a tömeg tegnap kimondta, hogy nem kér - már követel új irányt Magyarországnak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rogán Antal miniszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, miniszter úr.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ebben a Házban, akik itt ülünk, nagobbrészt már többéves képviselői múlttal is rendelkezünk, azt gondolom, hogy a frakcióvezető úr is, sőt, a frakcióvezető úr és pártja mögött egy komoly kormányzati múlt is van.

Azt gondolom, hogy azokat a szavakat, amelyeket ön itt elmond ma úgymond a pedagógusok érdekében és a pedagógusok mellett, úgy érdemes mérlegre tenni, hogy azt is megnézzük, hogy amikor önök kormányon voltak, akkor e téren mit is tettek, tisztelt frakcióvezető úr. Mert azt ne felejtsük el, hogy amikor önök kormányon voltak, akkor az MSZP-SZDSZ-kormány volt az, amelyik kivette a pénzt a közoktatásból *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)*, mi 2012 óta csak tesszük vissza bele azt a pénzt, amit önök kivettek onnan, tisztelt frakcióvezető úr. Hogy is vették ki? Először is, csökkentették például az oktatási normatívákat, amelyek eredményeként az önkormányzatok sajnos nagy számban eladósodtak, sőt közülük többen gyakorlatilag a csőd szélére kerültek, mert a kormányzat helyett nekik kellett viselniük egyébként a közoktatási rendszer fenntartásának a terheit, önök ugyanis jóval több, mint százmilliárd forintot vettek ki a rendszerből azzal, hogy a fenntartói normatívát csökkentették. Ugyancsak önök voltak azok, akik nemcsak a pedagógusoknál, hanem minden közalkalmazottnál, az egészségügyben is, a köztisztviselőknél is, elvettek egyhavi bért az emberektől, tisztelt frakcióvezető úr. *(Gógös Zoltán: És hat év alatt miért nem adták vissza? - Dr. Rétvári Bence: Visszaadtuk! Többet is visszaadtunk!)* És ezzel egyébként több tíz milliárd forintot vontak ki csak a közoktatásból.

Tisztelettel szeretném jelezni, frakcióvezető úr, hogy emiatt kellett többek között 2012-től elindítani

azokat a béremeléseket, azokat az életpályaprogramokat, amelyek közül egyébként pont a pedagógusoké volt az első. És azért a pedagógusok bérét kezdtük el először emelni 2012-től kezdve, tisztelt képviselőtársaim *(Gógös Zoltán közbeszól. - Az elnök csenget.)*, mert mi is fontosnak tartjuk, sőt becsüljük és tiszteljük őket, hiszen különben hogyan bíznánk rájuk a legfontosabb kincsünket, a gyerekeinket, tisztelt frakcióvezető úr. *(Kunhalmi Ágnes: Nagyon fontos a gyerek, azt látjuk!)* Azt gondolom, ezért kellett először elindítani a pedagógusoknál az életpályaprogramot és az anyagi megbecsülést, csak sose felejtjük el: erre azért volt szükség, mert önök voltak azok, akik kivették a pénzt a közoktatásból.

Úgyhogy arra kérek mindenkit, hogy gondoljanak arra, hogy amikor a baloldali pártok vezetői, akik egyébként kormányoztak, Gyurcsány Ferentől az MSZP-n keresztül egészen a liberálisokig bezárólag, azok az emberek beszélnek ma a közoktatás helyzetéről, azok az emberek voltak azok, akik tönkretették a közoktatást - vagy az IMF kérésére, vagy egyébként saját maguktól is, tisztelt képviselőtársaim. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: A Sorost ne hagyj ki!)*

(13.20)

S azt gondolom, amikor önök ma odaállnak, tisztelt frakcióvezető úr, akkor semmi más nem történik: önök csak és kizárólag a politikai céljaikra szeretnék felhasználni a pedagógusokat. Ezzel szemben az oktatási kormányzatnak minden felhatalmazása megvan arra, hogy érdemi tárgyalásokat folytasson, és ahol kell, ott a maga részéről változtasson.

Mindössze két olyan dolog van, tisztelt frakcióvezető úr, amelyekben, azt gondolom, ez a kormány talán joggal hangoztatja azt, hogy ott most másokon van az elsőbbség. Az egyik ilyen pont a béremelés kérdése, hiszen a pedagógusok bérét emeltük 2012 óta a legnagyobb mértékben. Ez biztos, hogy még nem elég, ennél biztosan sokkal többet kell emelni, tisztelt frakcióvezető úr, de azt tudom mondani önnek, hogy a pedagógusok voltak az elsők, ők kapták a legnagyobb mértékű béremelést, és azt gondolom, ilyenkor nyugodtan kérhetjük, hogy ha a gazdasági teljesítmény engedi - mert mi mindig akkor emelünk bért, amikor a gazdasági teljesítmény engedi -, akkor, tisztelt frakcióvezető úr, másoknak is lehet most már elsőbbsége. És talán először másoknak van elsőbbsége, úgy, hogy a pedagógusok bére minden évben emelkedik, ebben az évben is emelkedett, és az életpályaprogram eredményeként a következő évben is emelkedni fog.

A másik ilyen, tisztelt frakcióvezető úr, az ingyenes tankönyv kérdése, amiből nem engedünk. Azt gondoljuk, hogy az a tankönyvrendszer, amiről ön is szokott beszélni néha meg a képviselőtársai is, több pénzbe kerülne a szülőknek. *(Gógös Zoltán: Nem az árával van baj, hanem a tartalmával!)* Mi azt szeretnénk, ha Magyarországon a szülők túlnyomó

többsége ingyen kapná meg a tankönyveket a jövőben is, mint ahogy egy jelentős részük ma is ingyen jut hozzá a tankönyvekhez, legalábbis lényegesen többen, mint ahányan az önkormányzata idején, tisztelt frakcióvezető úr.

S még egy dolgot engedjen meg nekem. Mindannyian egyetértünk a nemzeti ünnep méltóságában. De szeretném tisztelettel megkérdezni: ön egyetért azokkal is, tisztelt frakcióvezető úr, akik a nemzeti ünnepen a nemzeti rendezvényt méltatlan módon, az önkormányzatba tartozó emberekkel megpróbálták megzavarni? *(Gógös Zoltán: Erről pont te beszélsz?)* Én azt gondolom, a nemzeti ünnep méltóságához hozzátartozik az, hogy mindenki tiszteli a másik véleményét, és senki nem próbálja rongálni vagy éppenséggel ellehetetleníteni sem azokat, akik egyik színben, sem azokat, akik másik színben kívánnak ünnepelni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Nincsen hatalmatok felettünk” címmel. Megadom a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nincsen hatalmatok felettünk - ez március 15-e üzenete. Tegnap ugyanis a rossz idő ellenére újra megtelt a Kossuth tér. Sőt, még a februári esernyős tüntetéshez képest is többen jöttek el. Több tízezer pedagógus, szülő és diák tüntetett ismét a magyar oktatásban kialakult válsághelyzet miatt. Az eddig megfogalmazott célkitűzéseiket 12 pontba gyűjtötték. Elhangzott többek között a tanulók és a pedagógusok terheinek csökkentése, az oktatás finanszírozásának biztosítása, a tankönyvválasztás szabadsága, a szegregáció visszaszorítása, vagy éppen a pedagóguslétszám-stop megszüntetése. A kitűzött célokat mi is régóta hangoztatjuk, számtalanszor megfogalmaztuk őket, kérdéseket tettünk fel velük kapcsolatban vagy nyújtottuk be saját javaslatunkat.

Tegnap a helyzet megváltozott. Most már nem kérnek, hanem követelnek. Elegük lett a kormány időhúzásából, a kerekasztal maszatolásából. Elegük lett abból, hogy a kormány nem veszi komolyan a problémákat, hanem megpróbálja őket elaprózni. A helyzet rendkívül egyszerű: határozott és konkrét követeléseket fogalmaztak meg, a célkitűzéseken nincs mit tárgyalni. De egyelőre annyi kormánypárti hajlandóság sem mutatkozott, hogy elköteleződjenek a változás iránt. Semmilyen deklaráció vagy ígéret nem született, bármiből vissza lehet lépni, nincs garancia, nincs biztosíték.

De a pedagógusoknak elegük lett a társadalom megosztásából is. Elegük lett a kormányzati propagandából és a lejárató kampányokból, a fenyegetésekből és megfélemlítésekből. Mi a legnagyobb baj a kormány kerekasztalával? Az, hogy tárgyalásokról csak egyenlő felek között lehet szó. Amíg az egyik fél

arrogáns, gógös, a másikat lenézi és kommunikációs trükkök százait veti be ellene, addig nem lehet szó tárgyalásokról. Elég volt a sértegetésből, a megalázásból, az állandó kormányzati offenzívából! Elég volt! Vegyen már vissza a kormány, ne próbálja állandóan erővel lenyomni a másikat!

Miközben önkormányzatok százmilliárdos kivonásról beszélnek a 2010 előtti kormányzat esetében, maguk vallják be, hogy 234 milliárddal csökkentették újra az oktatás költségvetését, hiszen ennyit adtak a pedagógusoknak béremelésként az önkormányzatok szerint, miközben nem növekedett az oktatás összköltsége.

Betelt a pohár! Új helyzet van. Mivel a Fidesz-KDNP által alkotott jogszabályok értelmében gyakorlatilag lehetetlen ma Magyarországon sztrájkolni, ezért más békés eszközökhöz folyamodtak az oktatás szereplői. Ha nem lehet élni az alapvető munkáltatói jogokkal, akkor nem marad más választás, mint a polgári engedetlenség, az alapvető jogainkat sértő jogszabályok átlépése. Ha a kormány ilyen helyzetet teremtett, akkor ez a felelős és tudatos polgári viselkedés. A polgári engedetlenség is a demokrácia része, eszköz a hatalmaskodókkal szemben. Mert vissza kell kapni a jogainkat, és el kell indulni a XXI. századi oktatás irányába. Ha máshogy nem megy, rá kell kényszeríteni erre a csökönnyös Orbán-kormányt.

Tisztelt Ház! A sztrájk és a polgári engedetlenség a társadalmi részvétel formái. Az LMP a társadalmi részvétel pártja, ez az egyik legfontosabb érték, amiben hiszünk. Hiszen arra van szükség, hogy minél többen elmondják, milyen oktatási rendszert szeretnének, hogy minél többen beleszóljanak a jövő oktatásának alakításába. Közös ügyeinket csak közösen lehet megoldani, mindenki részvételével. A Lehet Más a Politika a társadalmi részvételt szeretné erősíteni. Számos lépést tettünk ez ügyben. Azt akarjuk, hogy mindenki szabadon elmondhassa a véleményét, szabadon kifejezhesse nemtetszését. Ezért nyújtottuk be a sztrájkot módosítását is, hiszen minden munkavállaló alapvető joga egy ponton túl a munkabeszüntetés. Hazug és csaló Orbán Viktor kormánya, hiszen korábban még ők is hangoztatták a jogok mellett, amit kormányra kerülve már két lábbal taposnak. Az LMP szerint a kormány felelőssége, ha polgári engedetlenségig fajul a tiltakozás, mert betiltották a sztrájkot. Ha korrigálni akar a kormány, akkor támogassa az LMP javaslatát, amely lehetővé tenné a sztrájkot.

Tisztelt Ház! A KLIK nem rúghat ki több tízezer pedagógust. Amit a pedagógusok csinálni fognak, azt mindenki jogosnak gondolja. Az akkor is jogos, ha most éppen átmenetileg nem jogszerű. De nincs mit veszteniük a pedagógusoknak. Ha beszűntetik a munkát, az jogukban áll; ha nem is jogszerű, de teljesen jogos és igazságos lépés. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr ismételten elmondta azt az ellenzéki pártok részéről már mantraszerűen ismételt mondatot, hogy párbeszédre van szükség, egyenlő felek párbeszédére. Tisztelt Képviselő Úr! Nem figyel ide, nem is tudja, de ha nem fog idefigyelni, akkor nem is fogja megtudni, hogy ezekben a percekben sem zajlik más a Szalay utcában, mint az oktatási államtitkár úrnak és a szakszervezetek képviselőinek az egyeztetése. Elkezdődött valamikor délelőtt, és befejeződik valamikor délután, estefelé. Arról a 25 pontról tárgyalnak, amelyeket a Pedagógusok Szakszervezete fogalmazott meg.

Azt is elfelejtette elmondani a képviselő úr, amikor a párbeszéd hiányáról beszélt, hogy Magyarországon olyan köznevelési konzultáció zajlott le a köznevelési kerekasztal összehívása előtt, amire még nem volt példa. Nem volt Magyarországon az elmúlt évtizedekben olyan kormányzat, amely minden magyar iskola igazgatóját és egy pár pedagógusát, adott esetben szülőket és diákokat is elhívott egy párbeszédre, egy fórumra, egy egyeztetésre, ahol minden magyar iskolának volt lehetősége a véleménye kifejtésére, az összesnek. 2207 állami fenntartású iskola vezetői, tanárai mentek el erre a fórumra, és elmondták a véleményüket, a javaslataikat, hogy szerintük mit kell megtenni a köznevelés rendszerében. Ezeket összegeztük, és amikor megnyitottuk a köznevelési kerekasztal ülését, akkor szám szerint elmondtuk, hogy hány tankerületben milyen javaslatot tettek, és ezek közül melyek a legsürgetőbbek. Így alakult ki a köznevelési kerekasztal tematikája.

Őn beszél arról, hogy a kormányzat nem áll szóba a köznevelés szereplőivel? Őn beszél arról, hogy lenézi a kormányzat, hogy erőből kezeli a kormányzat ezeket a szereplőket? Azokat a szereplőket, akiknek mi hétről hétre meghívót küldünk, és még egyszer sem jöttek el tárgyalni, vagy egyszer eljöttek, és utána meg gondolták magukat?

(13.30)

Őn szerint ez az erőből tárgyalás, hogy minden héten elhívjuk őket, hogy jöjjenek egyeztetni, utána még csak be sem kopogtatnak, oda sem jönnek, el sem mondják az elképzeléseiket? És őn mondja, hogy ez a kormányzat tárgyal erőből? Nekünk nincsen titkolnivalónk. Őn ne beszéljen megfélemlítésről, képviselő úr. Minden dokumentumot, amit ezekben az állítólagos ügyekben hivatkozott a sajtó, kitettünk a KLIK honlapjára. Mindenki fölmehet, elolvashatja az elsőtől az utolsóig az összes oldalát és az összes betűjét. És abból kiderül, hogy semmifajta megfélemlítés nincs. Az önök retorikájában lehet, hogy ez szerepel, de azokban a dokumentumokban, amiket kitettünk, amelyek a teljes iratösszességet tartalmazzák, semmifajta ilyen nincsen.

Képviselő úr, azért ne becsülje le azt, hogy az elmúlt években, 2012-2013-tól kezdve elindítottunk egy olyan bérfejlesztési programot a köznevelésben, elsőként az összes ágazat közül, ami már 40 százalékos béremelkedést jelentett a pedagógusok számára. Az ön által is említett több mint 200 milliárd forintos összeget, ez egy óriási összeg, nyilván más ágazatokban is szívesen vettek volna, de mi azt mondtuk, hogy először a köznevelésben kell elindítsuk, mert nagyon sokat vettek ki a szocialisták a köznevelésből, akár a településeknek juttatott oktatási normatívák oldalán, akár a 13. havi fizetés elvételének oldalán, például a pedagógusok zsebéből.

De ha megnézzük a tankönyvrendszert, és ha visszaállítanánk azt, ami korábban volt, 15 milliárd forintot vennénk ki a szülők és az iskolák zsebéből, hiszen ennyivel kerülne többre a régi tankönyvrendszerben ellátni tankönyvekkel az iskolába járó fiatalokat, mint amennyibe kerül most. Úgy gondolom, képviselő úr, hogy igenis az elmúlt években olyan eredmények jöttek létre, amikre büszkék lehetünk, és a kormányzat párbeszéd-készsége szerintem szélesebb, mint bármikor korábban bármelyik kormányzaté. Ezt mutatja az is, hogy most is éppen szakszervezeti tárgyalások folynak.

Lenézni azt a köznevelési kerekasztalt, ahol ott ül a Magyar Tudományos Akadémia, és azt mondani, hogy ott a Fidesz-KDNP-kormány fiókszervezetei vannak és a velük egyet értő szervezetek? Vagy ha akár a Pedagógus Karra gondolok, vagy akár a Nagycsaládok Egyesületére, vagy a munkaadók képviselőjében a Kereskedelmi és Iparkamarát ilyesfajta fiókszervezetnek venni vagy a Herman Ottó gimnázium igazgatóját, akit szintén elhívtunk, a Herman Ottó gimnázium igazgatója és az egész iskola ön szerint egy Fidesz-fiókszervezet?!

Mi mindenkit meghívtunk, szakszervezeteket, minden más mozgalom képviselőjét. Az más kérdés, hogy ők nem jönnek el, de azt hiszem, ez nem a mi részünkről az erő politikája, hanem az ő részünkről a feszültség fokozása, az egész helyzet polarizálása. Mi meg szeretnénk oldani. Ezért mondtuk el, hogy hová szeretnénk eljutni nyárra és szeptemberre. Oda szeretnénk eljutni, hogy szeptemberben már nem lesz a mai formájában Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, hanem egy másfajta fenntartói rendszer fog létrejönni.

Hogy nem lesz az iskoláknak és az intézményfenntartónak adóssága, ezt elkezdtük, hiszen abból a 38 milliárd forint pluszforrásból, amit kapott a KLIK, a 30-60 napja lejárt adósságokat kifizette, és az összes többit is meg fogja tenni ebből a többletforrásból, mert visszatesszük azokat a pénzeket, amelyeket a szocialisták kivettek a köznevelésből. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-

képviselőcsoport: „Sok bábu közt elvész a gyermek” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Rendkívül károsnak tartja a Jobbik azt, hogy az oktatási vita egyre inkább politikai síkra terelődik. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Így van! Bravó!)* Nem arról van szó, hogy megoldásorientált magatartást tanúsítanak az ebben érintettek, hanem egy övön aluli ütészórsorozat zajlik. Ezt fel kellene váltsa az a szakmai vita, ami visszatérne az egész kérdést abba a mederbe, abba a folyóba, amiben megoldást is tudunk találni. *(Dr. Rétvári Bence: Ez a kerekasztal.)*

Egymásnak az újabb megsebzése és a személyeskedés helyett sokkal fontosabb lenne, hogy a megoldásra törekedjen mindenki, és olyan akciókat, olyan kezdeményezéseket tegyen, amelyek ebbe az irányba mutatnak. Fontos az, hogy minden szereplő, elsősorban az a kormányzat, amelynek az oktatáspolitikája ellen több tízezres tüntetések vannak, egy kicsit önkritikával tekintszen az elmúlt hat évre. Fel kell tenni azt a kérdést, hogy az elmúlt hat évben a kormánynak elég fontos volt-e az oktatáspolitikája. Ha egy adatot megnézünk, nevezetesen azt, hogy a GDP hány százalékát költöttük oktatásra, akkor azt látjuk, hogy míg ez az adat 2003-ban 5,6 százalék volt, 2013-ban már csak 3,9 százalék. Azt mondhatjuk tehát, hogy a kormányzatnak 2013-ban kevésbé volt fontos az oktatás.

Képes-e arra a kormányzat, hogy belássa, felismerje a problémákat? Képes-e arra, hogy ha a tanárok, a gyerekek, a szülők azokat a visszajelzéseket adják, hogy túlterheltek, hogy a tananyag mennyisége túlzott, akkor a kormányzat belátja-e ezt, és ennek megfelelően cselekszik-e? Tehát van-e lehetőség arra, hogy a gyerekek túlterhelését csökkentjük, a tananyag mennyiségét csökkentjük? Ha azt látják és azt mondja az összes iskola, hogy a KLIK egész egyszerűen működésképtelen, akkor hajlandó-e a kormányzat ezt elhinni, és hajlandó-e belátni azt, hogy vannak olyan iskolák, amelyek jobb állapotban vannak önkormányzati fenntartás alatt?

Amikor létrehozták a KLIK-et, számos ellenzéki politikus, számos kormánypárti politikus is azt mondta, hogy az önkormányzatokat mint fenntartókat meg kellene hagyni a rendszerben. Eltelt három év, most már teljesen világos, hogy ezt így kellett volna csinálni, de továbbra is tabuként kezelik az állami fenntartás kérdését, és nem engedik vissza azokat az önkormányzatokat sem a rendszerbe, amelyek pedig jó gazdái lennének az iskoláknak. Valóban tabuk nélkül szakmai válaszokat adnak-e önközpontokra a felvetésekre, egyáltalán megoldásorientált magatartást tanúsítanak, vagy leszakadnak a valóságtól, elszakadnak a pedagógusoktól?

Abba kellene hagyni a sérelempolitikálást mindenkinek. Abba kellene hagyni a személyeskedést, és nem egymást hergelni, nem egymást megsebezni kéne. Mert valójában az oktatási rendszerről, a gyere-

rekek jövőjéről kellene beszélni. Biztos-e az, hogy egy tankönyv szempontjából az a legfontosabb ismérv, hogy az ennyire olcsó, vagy bejöhete-e a minőség szemlélete? Úgy gondolom, be kellene hozni a minőség szemléletét is a tankönyvek kérdésébe. Fel kell tenni a magyar politikának is azt az önkritikus kérdést, hogy mi itt a XXI. századi Magyarországon tényleg nem vagyunk képesek egy értelmes szakmai vitát folytatni az oktatáspolitikáról. Tényleg a politika az, ami ennek középpontjában kell álljon és nem az oktatás? Úgy gondolom, ez nem így van.

Éppen azért, ha a kormányzat is belátná a hibáit, és mindenki, aki meg szeretné változtatni a kormányzat oktatáspolitikáját, megoldásorientált magatartást tanúsítana, akkor vezetne eredményre ez az egész vita. Ha a felek nem ezt a magatartást tanúsítják, akkor nem fogunk tudni közösen megoldást találni. A Jobbik szerint egy nyugodt erőre és szakmai megoldásokra van szükség. Éppen ezért indítottuk el például a valódi nemzeti konzultációt is az oktatás területén, az egészségügy és a korrupció mellett, hogy a szakmai szervezetekkel leülve egy asztalhoz az emberek véleményét kikérjük az oktatás legfontosabb kérdéseiben.

Mi a folyót a saját medrébe szeretnénk visszatelelni, és ha ez megtörtént, akkor hidat szeretnénk építeni; hidat építeni a kormányzás és a szakmai szervezetek közé, hidat építeni a kormányzat és az emberek közé. Mert lehet sértegetni a tüntetések vezetőit, lehet a tüntetések vezetői részéről sértegetni a kormányzatot, de a pedagógusok nap mint nap bemennek az iskolákba és tanítanak, ha kell, akkor kréta nélkül, ha kell, akkor tankönyvek nélkül, ha kell, akkor megbecsülés nélkül. De nem kellene, hogy megbecsülés nélkül tanítsanak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Úgy látom, hogy a Jobbik fantomokkal harcol, és közben farkasokkal táncol. *(Derültség a kormánypárti padsorokban.)* Jó volt hallani, jó volt hallani a nyugodt erőt... Az MDF elevenedett meg bennem, amikor képviselő asszony arról beszélt, hogy nyugodt erőre van szükség, talán 1990-ben mondta ezt magáról a Magyar Demokrata Fórum. Csak kár, hogy a napi gyakorlata a Jobbiknak nem ez.

Azt is nagyon jó volt végighallgatni, hogy érvelt ön amellest, csak nem mondta ki a végkövetkeztetést, hogy mindenkinek, minden szakmai szervezetnek ott lenne a helye a köznevelési kerekasztalnál. Ön azt mondta, hogy a Jobbik hidat kíván képezni. Hát akkor kérem a Jobbikot, hogy vesse be azt a befolyását, ami van, és győzze meg a szakmai szerve-

zeteket, hogy térjenek vissza a köznevelési kerekasztalhoz, hiszen csak és kizárólag ott lehet megoldásokat találni. Megoldás sosem fog az utcán születni.

Nyilván lehet demonstrálni, ez a demokrácia része. De a megoldást, ami nyilván részletes szabályozást igényel, azt olyasfajta tárgyalásokon fogjuk megtalálni, mint amelyen a köznevelési kerekasztal vagy ami éppen most folyik az oktatási államtitkárságon, és szépen pontról pontra végigmennék, hogy mi az, ami a kormányzat számára elfogadható, mi az, ami nem fogadható el, és mi az, ami másképp fogadható el, mint ahogy a javaslatokban szerepel. Éppen ezért, ha valaki valódi megoldást keres, akkor a kerekasztalnál, a tárgyalóasztalnál kell hogy keresse azt a megoldást.

(13.40)

Azt látom, hogy a tegnapi Kossuth téri demonstráció kapcsán az ellenzéki pártok rémült tempóban igyekeznek közös nevezőt találni az ottani felszólalókkal, ugyanis ez egy nagyon erős jelzés volt minden ellenzéki párt számára. *(Kunhalmi Ágnes: Főleg a kormánynak!)* Mert ha megnézzük, hogy hányan voltak a Jobbiknak a megemlékezésén vagy rendezvényén, mennyien voltak az MSZP-én, vagy mennyien voltak az LMP-én, akkor láthatjuk, hogy azok az emberek, akik elégedetlenek a kormánnyal valamilyen okból, lehet, hogy azért, mert pedagógusok, lehet, hogy más okból elégedetlenek, azok nem az ellenzéki pártoknál keresték a jövőjüket. Lehet, hogy a kormányt leváltanák, de az ellenzéki pártokat és a szakszervezeteket tegnap már leváltották, mert nem a szakszervezeteken keresztül akarják érvényesíteni az elvárásaikat, nem az ellenzéki pártoknál keresik a jövőjüket, hanem saját alternatív fórumokat hoztak létre, mert elégedetlenek azzal, amit itt az ellenzéki pártok - legyen az az MSZP, legyen az a Jobbik, legyen az az LMP - művelnek, azok után azt mondták, hogy nem kérnek ezekből az ellenzéki pártokból. *(Kunhalmi Ágnes: Nálatok csak a lengyelek voltak!)* Nem mennek el, nem mennek el az ő tegnapi rendezvényeikre, inkább tőlük teljesen függetlenül próbálják a saját követeléseiket elmondani.

Itt volt egy köznevelési vitanap egy-két héttel ezelőtt, amin részt vett és részt vehetett az összes ellenzéki párt. Ugye, itt az MSZP és a Jobbik közös kezdeményezésére, Gyöngyösi Márton és Tóbiás József közös egymás melletti szép aláírásával indították el, mind a ketten elmondták, hogy a másikkal soha semmit nem fognak aláírni, semmilyen dokumentumot, mert az egyik a másikat neonácinak, a másik az egyiket posztkommunistának tartja, és éppen ezért nem hajlandó vele közös platformra kerülni. *(Kunhalmi Ágnes: Mert itt vagytok ti!)* Eltelt pár hónap, és a hatalom akarása, a hatalom akarása mindenfajta korábbi elvi visszafogottságot és elvi távolságtartást felülírt, úgy látszik, a szocialistáknál és a Jobbiknál is, és hát mégiscsak közös la-

pon, egy aláíróíven szerepelt ezeknek a képviselőknek és még sok-sok képviselőtársuknak a neve.

Nos tehát, ezen a vitanapon minden pártnak volt arra lehetősége, hogy elmondja a véleményét, volt politikaibb hozzászólás, és volt szakmaibb hozzászólás a vitanap során. Volt olyan, amelyik a konszenzus irányába mutatott, és nyilván volt olyan, amelyik az ellentéteket mondta el. De mindenre megvolt itt a lehetősége a Parlament falain belül az összes ellenzéki pártnak.

És engedje meg, képviselő asszony, többször felhosszítom itt a GDP-arányos adatokat, hogy ebben a matematikai kérdésben próbáljunk mégiscsak rendet teremteni. Ugyanis az önök adatai nem egyeznek a mi adatainkkal, ami a GDP-arányos oktatási költségeket jelenti 2015 várható GDP-adatai kapcsán. Hiszen mi, ha összeadunk négy tételt, az iskolai előkészítés és alapfokú oktatás feladataira fordított összegeket, a középfokú oktatásra fordított összegeket, a felsőfokú oktatásra és egyéb oktatási célokra fordított összegeket, akkor a GDP 6,14 százalékát kapjuk meg, ami magasabb, mint az a 6 százalék, amit ön is és mások is követelnek. Ez is úgy tűnik, hogy egy olyan követelés, amit a kormányzat már a 2015-ös költségvetésben, megemelve addigra már több körben valóban a pedagógusok bérét... - hiszen itt már benne van az első három évnyi pedagógusbéremelés, ezeket a kormányzat megtette, és éppen ezért 6 százalék fölé emelkedett GDP-arányosan a köznevelésre fordított összeg.

Ami a KLIK adósságát illeti, azt igyekszünk minél hamarabb rendezni, és ahol pedig a Jobbiknak volt lehetősége, a Jobbiknak volt lehetősége a működésben részt venni, hiszen az iskolák felénél a működési feladatokat továbbra is az önkormányzatok látják el, ha csak az ózdi példát nézzük, akkor nem az volt a polgármester első lépése, hogy sárga iskolabuszokat vegyen, hanem hogy sárga kabriót vegyen. Ez az, amikor a Jobbik kormányra kerül.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr, KDNP-képviselőcsoport: „Március 15. üzenete” címmel. Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek halakban! Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország tegnap ünnepelt, megemlékeztünk 1848. március 15-ének történéseiről, szereplőiről és az eseményeket irányító szemékről. Az állami ünnep mellett voltak más szervezetben rendezvények, ezekről az állami ünnepekről el kell mondani, hogy méltóságteljesek voltak és emelkedett hangúak. A miniszterelnök beszéde a magyarokhoz szólt, a nemzet egységét hangsúlyozta, megfogalmazta az ünnep üzenetét és ma is aktuális célkitűzéseit.

Két szóban lehet összefoglalni ennek az ünnepnek az üzenetét. Az egyik a polgárosodás, a másik a nemzet szabadsága. Számomra a polgárosodás legfontosabb eleme a személyes szabadság, hiszen nem csupán az anyagi biztonságot éli meg a polgár, hanem a szellemi biztonságot, önállóságot is; úgy is fogalmazhatnánk, hogy a felnőtt személyiség kibontakozásának a lehetőségét. A nemzet szabadsága pedig a sokat említett szuverenitás biztosításából áll, illetve különösen akkor, az öntudat, nemzeti öntudat megszületéséből. Ma is fontos mind a kettő, hogy párhuzamot vonjunk. A személyes szabadság biztosítása megvan Magyarországon, hiszen a véleménynyilvánítás szabadsága nyilvánvaló, a gyülekezési szabadság is. Láttuk, hogy a hivatalos állami rendezvényt is szabadon megzavarhatták a bekiabálásokkal, látjuk, hogy működik a sajtószabadság, mindent ki lehet mondani, lehet szidni a kormányt és bárkit, és alig-alig korlátozza a sajtótisztesség ezt a sajtószabadságot.

Tehát fontos ma is a személyes szabadság, de fontos a nemzeti szuverenitásnak a megvédése is. Küzdelem folyik az Unióban is, aminek a mélyén, a gyökerében az uralkodó szellemiség van, ami tulajdonképpen egy dekadens életformának a megideologizálását jelenti.

Nem tudok ellenállni annak a kísértésnek, hogy néhány szót szóljak én is a pedagógustüntetésről. Bizonyára sok pedagógus volt jelen a Kossuth téren, de nem tudjuk, hogy rajtuk kívül hányan voltak az ellenzéki pártok aktivistái közül, hiszen a baloldali pártok felszólították a kemény magjukat, hogy vegyenek részt ezen a tüntetésen. Nehéz az arányokat meghatározni. Az oktatásügynek vannak gondjai, hiszen egy nagy rendszer, amelyik mélyreható változásokon megy át, egy idő után korrekcióra szorul. Azt el kell ismernünk, hogy ezt a korrekciót már előbb meg kellett volna tenni. Miről is van szó? Az tény, hogy a döntések szintjét közelebb kell vinni az intézményekhez. Az is tény, hogy az ügyintézkést fel kell gyorsítani; hogy az önkormányzati közösködést meg kell szüntetni az iskolákban. Az adminisztratív terheket csökkenteni kell, és szerintem a forrást is növelni. De az sem vitatható, hogy a minőség és a teljesítmény fontos, és a teljesítményt egyensúlyba kell hozni a terhelhetőséggel. A tanári tekintély és a rendezettség is nélkülözhetetlen az oktatásban és a nevelésben. És mindez a gyermek valós érdekeit szolgálja, mert ez az egyedül fontos.

A tüntetésnek azonban van egy problémája, hogy a kormányzati megoldási szándék már idejétmúlttá teszi, illetve, hogy rárepültek a politikai szervezők, hogy politikai tüntetéssé vált az, aminek szakmai tüntetésnek kellene lenni, így szétválnak a pedagógusok és a politikusok akciója. Úgy gondolom, hogy az a kettős cél, amit az előbb megfogalmaztunk, az mindnyájunk számára kötelező, a nemzeti szuverenitás biztosítása és a személyes szabadság biztosítása.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Március 15-én és október 23-án is mindig arra emlékezhetünk, hogy Magyarország a szabadságharcosoknak a földje. A magyar nép egy olyan nemzet, amely kifejezetten nem szereti, ha az ország dolgaiba mások szólnak bele, hiszen megtapasztalta, hogy ha nem Pest-Budáról, nem helyből döntik el Magyarország ügyeit, akkor annak egyrészt a személyi jogok csorbítása lesz a következménye, másrészt pedig a jólétnek a csökkenése.

(13.50)

A magyar nyelv érdekessége, hogy ugyanaz a szavunk van a szabadságra, a nemzet, az ország szabadságára és az egyének szabadságára. Más nyelvekben akár ketté is válik ez a két fogalom, mondjuk libertynek és freedomnek hívják egyrészt az ország szabadságát, másrészt az egyének, a személyek szabadságát.

Nálunk talán véletlenül, talán tudatosan, de a két fogalomra ugyanazt a szót használjuk, hiszen a magyar történelem jól látható sajátja, hogy ha Magyarországon az ország szabadságát csorbították akár a Habsburgok, akár a németek, akár a szovjetek, akkor az állampolgároknak, az egyéneknek is mind-mind csökkent a szólásszabadsága, a vallásszabadsága, lényegében az összes egyéni szabadságjoga. Amikor pedig sikerült ezeket a rabigákat Magyarországon lerázni magunkról, amikor a nemzet szabad lett, akkor nőtt a sajtószabadság, nőtt az egyéni szabadságjogok, és általában a jólét is bővült, elég csak a kiegyezés utáni időszakra gondolni, vagy elég összehasonlítani a magyar gazdaság állapotát 30 évvel ezelőtt vagy most. Éppen ezért vagyunk nagyon figyelmesek a saját szuverenitásunkra, és nem szeretjük, ha bárhonnán beleavatkoznak abba.

És ahogy mondta frakcióvezető úr is, mintha Európából, mintha Brüsszelből egy másfajta életformát akarnának Magyarországra erőltetni, és mintha a magyar nemzetnek olyan jogosítványait is el akarnák venni például a kötelező betelepítési kvóta kapcsán, amelyeket Magyarország nem adna. Többször elmondta a magyar kormány is, elmondták a magyar emberek is, az aláírásgyűjtés során is lesz lehetőségük erre, bízunk benne, a népszavazás során is, hogy nem kívánja ezeket a jogosítványait átadni. Sőt, a magyar települések, a magyar városok is elmondták az elmúlt napokban, hogy ők sem kérnek a kötelező betelepítési kvótából, és nem akarják ezt a jogosítványt átadni Brüsszelnek.

Aki a jövő európai gazdaságát csak a betelepítésre, az idehozandó telepésekre kívánja alapozni, az

valójában nem bízik az európai emberekben; az Európa jövőjét nem az európai emberek teljesítményére akarja alapozni, hanem azt mondja, hogy az kevés, az úgysem fog megvalósulni, nem őket akarja ösztönözni, hogy Európában gazdasági növekedés legyen, hanem be akarok hívni máshonnan más embereket, hogy ők legyenek azok, akik az európai gazdasági növekedés alapját fogják képezni, ami persze sok más területen éppen ezért a teljes Európát kiszolgáltatottá teszi. Kiszolgáltatottá teszi és megváltoztatja, hiszen megváltoztatja az emberek életformáját, amit már tapasztaltunk most is Nyugat-Európában, miként kell a hétköznapi rutinjaikon, a bevásárláson, meccsre menetelen vagy más szokásokon is változtatni, vagy hogyan kell a terrorizmus elleni küzdelemben hétköznapi, korábbi rutinokat megváltoztatni. Ha ez megvalósul, az európai értékeink és az európai életformánk változik meg, márpedig mi erről nem szeretnénk lemondani, és mi, magyarok, körműnkszakadtáig fogunk ragaszkodni ahhoz az életformához, amiért mi az Európai Unióba 2004-ben beléptünk, és arról önként, magunktól semmilyen módon nem kívánunk lemondani.

Ami a tegnapi követeléseket vagy eseményeket illeti, amelyekről a képviselő úr is szólt, azt hiszem, hogy az elmúlt években soha nem volt olyan közel Magyarország ahhoz, hogy tárgyalásos úton tovább tudjunk javítani a köznevelés rendszerén, mit most. Az, ami korábban volt, 2010-ig, egyértelmű csőd volt, hiszen abban az időszakban, az azt megelőző években, hosszabb időszakban nagymértékben csökkent a magyar diákok teljesítménye, mindamellett pedig az intézmények és az intézményfenntartók korábban soha nem látott adósságot halmoztak föl. 1300 milliárd forint volt az az összeg, amelyet konszolidálnia kellett a központi költségvetésnek, és ennek a jó része pontosan az iskolák működtetése miatt felvett hitelekéből származott. Ehhez az 1300 milliárdhoz képest az a 17 milliárd, amely még pár héttel ezelőtt volt a KLIK adóssága, úgy érzem, eltörpül méreteiben. És nem volt még korábban sohasem olyan széles körű lehetőség, hogy ki-ki itt a köznevelési kerekasztalnál elmondja, hogy ő mit javasol, ő min változtatna, mi pedig megnyitottunk számtalan kérdést, nemcsak az intézményfenntartó szerkezetét, hanem tartalmi kérdéseket is, a Nemzeti alaptantervet is. Így hát, akinek jobbító szándékú javaslata van, annak soha nem látott mértékű lehetősége van ezt elmondani és a döntéshozók asztalára letenni. Aki persze polarizálni akarja a közéletet, polarizálni akarja a politikát, az más eszközökhöz folyamodik.

De azt hiszem, frakcióvezető úr, hogy ameddig több ember jön Lengyelországból azért, hogy támogasson minket, mint ahányan fütyülnek az állami ünnepeken, addig nem kell sok mindenért aggodnunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra je-

lentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport: „A magyar szabadság ünnepének tanulmányai” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! 1848 márciusa vitathatatlanul a magyar szabadság, a magyar szabadságharc ünnepe. Ezért amikor arra emlékszünk, akkor talán kézenfekvő, hogy a magyar szabadság kérdéséhez viszonyuljunk, arról fejtjük ki az elődök szellemében a véleményünket. Ehhez képest sok minden történt most március 15-én, rendkívül tanulságosan.

Talán a legabszurdabb történés, minden évben visszatérő performansz, a Szocialista Pártnak a szabad sajtó napján történő pártkitüntetése sajtómunkatársaknak. Ez annyira abszurd, hogy Örkény István dörzsölné a kezét, ez még neki sem jutott eszébe, hogy a szabad sajtó munkatársait egy párt tüntesse ki. Külön bájt ad ennek az aktusnak, hogy ezt egy reformbolshevik párt csinálja, nyilván nosztalgikus alapon, amikor még a Népszabadság szerkesztőségéből ki lehetett választani, hogy ki az az újságíró, aki leginkább a szabad sajtót szolgálja. *(Tukacs István: Akit egy munkásőr tüntet ki, az teljesen más!)*

De más abszurdítás is volt március 15-én, mert szokásos - most nyugodtan mondhatom -, hogy a magyar szabadságról meg egyébként bármi másról az LMP szónokának részben az antibolszevizmus, az antikapitalizmus és a globalizációellenesség jutott az eszébe; ami persze fontos összefüggés, de mégsem ártott volna néhány olyan mondat, ami megemlékezik a magyar szabadság ünnepéről.

Külön tanulságos volt az is, ahogy a Jobbik viszonyult a magyar szabadság ügyéhez. Ugyanis ha van valami, ami a magyar szabadságot, úgy a közösség szabadságát, mint az egyén szabadságát veszélyezteti, az az a paramilitáris szervezkedés, Farkasok névre hallgatva, amit a Jobbik egyébként nemcsak politikailag, hanem pénzzel is támogat. *(Felzúdulás a Jobbik padosoraiban.)* Ráadásul külön abszurd, hogy ez a csoportosulás olyan zavaros fejtegetéseknek ad teret, mint ad 1. mégiscsak Haynaunak volt igaza egyébként a szabadságharc ügyében; ad 2. kifejtették, hogy a magyar szabadságért az életüket áldozó mártírok jelentős része nem is volt magyar *(Közbeszólások a Jobbik padosoraiból.)*, ezért ilyen értelemben nem tartozik a magyar szabadság ügyéhez, ami meglehetősen szélsőséges álláspont, de semmi köze egyébként a magyar szabadság ügyéhez.

Az pedig külön fontos jelensége volt a 15-ei ünnepegeknek, hogy most már teljesen leplezetlenül és semmit sem ügyelve a konspirációra, a pedagógustüntetésnek álcázott tüntetés, aminek egyébként a magyar szabadsághoz még csak fogalmilag sem volt köze, az egész egyszerűen kinyilvánította - és bejelentkezett ilyen értelemben a politikai mezőbe - a politikai szándékát. Ha meghallgatta valaki a szónoklatokat és a legfontosabb követeléseket: kérjen bocsánatot a köztársasági elnök meg a miniszterelnök. Aztán kérdezem én, hogy miért is? Azért, mert a

szocialisták által kivett pénzt az oktatásból megpróbáljuk visszatenni? (*Felzúdulás az MSZP és a Jobbik padsoraiban.*) Azért, mert a magyar kormány - érteve a pedagógusok nehéz helyzetét - eddig soha nem látott béremelést hajtott végre? Vagy azért, mert míg a szocialisták több száz iskolát zártak, zárattak be, addig mi ezt nem tesszük, hanem kinyilvánítottuk, hogy az általános iskola alsó tagozatára minden önkormányzatban lehetőség van, ha ott igény van rá?

Teljesen nyilvánvaló, hogy a magyar szabadság ügyéhez az egyetlen, valóban a szabadság kérdését tárgyaló hozzászólás a miniszterelnöké volt (*Felzúdulás az ellenzéki padsorokban.*), akinek egyébként a beszédét többen hallgatták, mint az összes többi ellenzéki gyűlés vezérszónokait. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól. - Zaj.*)

Mert az teljesen világos, hogy ahogy '48. március 15-e sem egyedüli esemény volt, hanem az európai népek szabadságának az ügye, teljesen világos, hogy magyar szabadság európai szabadság nélkül ma sem képzelhető el. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét. - Dr. Harangozó Tamás: Brüsszelből jöttél? Bécsből? Vagy honnan?)* És az is teljesen világos, hogy ezt a szabadságot a leginkább napjainkban az a népvándorlás, migrációs hullám fenyegeti, ami teljesen idegen a mi szabadságfelfogásunktól, teljesen idegen a mi kultúránktól, a civilizációnktól, és teljesen nyilvánvalóan térfoglaló szándékkal jön Európába. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiban.*) Ha erről valaki nem beszél a szabadságharc ürügyén, akkor tényleg csak a legprimitívebb saját politikai bizniszeit sütögeti, mert másra egyébként ilyen értelemben nem képes.

Rendkívül tanulságos volt a magyar szabadság napjának emlékezete. Engedjék meg, hogy az egyetlen érvényes mondatot hadd mondjam el, amiről mindenki megfeledkezett: Éljen a magyar szabadság, éljen a haza! (*Nagy taps a kormánypárti padsorokban.*)

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Bátran! - Dr. Szakács László: Nem megrettenni!*) Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Frakcióvezető Úr! Engedje meg, hogy reagáljak a tegnapi ünnepséggel kapcsolatos felszólalására. Március 15-e sokunk számára mindig egy parancsról szólt, arról a parancsról, hogy számba vegyük, hol a helyünk a világban, mit tehetünk az országért, ahol élünk, és mit tehetünk azokért, akikkel együtt élünk. Éppen ezért 1848 évfordulóján nem ünnepontás, hanem egyenesen kötelesség arról szólni, hogy melyek az előttünk álló legfontosabb feladatok. Ha kicsit is érzékenyek vagyunk a történelmi léptékű folyamatokra - és március 15-e környékén miért ne lennénk azok -, akkor ki kell

mondanunk, hogy az 1848-as időszakhoz hasonlóan most újra olyan időket élünk, amikor az események évtizedekre meghatározhatják Európa és a benne élők sorsát.

Sokat hallhattuk, de ettől még megdöbbentő: a tavalyi évben másfél millió bevándorló érkezett Európába, ellenőrizetlenül, kontrollálatlanul, megállíthatatlanul. Az elmúlt hónapok alapján ma már mindenki számára egyértelmű, hogy a történelemnek nincs vége, köszöni szépen, jól van, erősebb, mint valaha; és most éppen szuronyok helyett a bevándorlás köntösébe bújva formálja Európát, ahol élünk. Ilyen körülmények között nem túlzás azt mondanunk, hogy Európában ma ismét bátorságra, elszánt kiállásra és még több, még több józan észre van szükség.

Bátorság kell ugyanis ahhoz, hogy a bevándorlás ügyében meghaladjuk a cselekvést gátló politikai korrektséget. Bátorság kell ahhoz is, hogy kimondjuk: a bevándorlás nem lehetőség, hanem veszélyforrás. Ahhoz is bátorság kell, hogy kimondjuk, hogy a lárvá állapotban lévő és értelmetlen bürokratikus előírások helyett a határok védelmére van szükség. Elszánt kiállásra a jövőben is nagy szükség lesz. Bátorság kell ugyanis ahhoz, hogy végleg elutasítsuk a kötelező betelepítési kvótáról szóló eszement javaslatot, pár ember kiállása ehhez nem lesz elegendő. Ezért van szükség népszavazásra és arra, hogy azon minden ember részt vegyen, függetlenül attól, hogy ez az ellenzéknek tetszik-e vagy nem.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! A körülmények nagyon mások, de a lényeg 1848-ban és 2016-ban is ugyanaz: senkinek nincs joga ránk erőszakolni, ránk kényszeríteni olyan dolgokat, amelyeket mi nem akarunk. Senkinek sincs joga megmondani, hogy kivel éljünk együtt és kivel nem, és nem fogunk elfogadni semmilyen olyan hamis ideológiát, amely nem tartja tiszteletben szabadságunkat, hagyományainkat és közösségeinket. Azért van ez így, mert a magyar ma is a szabadság népe. Ragaszkodunk ahhoz, hogy őszintén elmondhassuk véleményünket a dolgok állásáról, és ha kell, saját kezünkbe vegyük a sorsunkat.

Számunkra ebben áll 1848 öröksége. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalásokat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Tóth Bertalan, MSZP; Földi László, KDNP; Sallai R. Benedek, LMP; Egyed Zsolt, Jobbik; Hoppál Péter, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most **házsabálytól való eltérésről** határozunk. Házbizottsági egyetértés hiányában az Országgyűlés elnöke azt kezdeményezi, hogy a házsabálytól való eltéréssel az Országgyűlés a behajtási költségátalányról szóló T/9538. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házsabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen.

A házsabálytól való eltérésre tett javaslatot a T/9538/3. számon a honlapon megismerhetik. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom a figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérem képviselőtársaimat, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házsabálytól való eltérést 136 igen, 20 nem szavazattal, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására 15 óra 5 perccig van lehetőség a mai napon. Az előterjesztés összevont vitájára a mai napon az utolsó napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárás** keretében tárgyalja meg a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló T/9660. számú előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására az ezt elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség. Az összevont vitára, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

Tisztelt Országgyűlés! A házsabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom a figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz száz képviselőnek az igen szavazata szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/9660. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 114 igen, 46 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 17 óra 10 perccig van lehetőség, a törvényjavaslat összevont vitájára, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend módosítására** irányuló javaslatokról döntünk.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló T/9631. számú törvényjavaslat általános vitájára ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egyes migrációs tárgyú és ezekkel összefüggésben más törvények módosításáról szóló T/9634. számú előterjesztés általános vitájára ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a holnapi ülésnapon a határozathozatalokra ne 9 óra 50 perckor, hanem legkorábban 13 órától kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

(14.10)

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most a B/9308. számú **előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk.

Elnöki jogkörben előterjesztett indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy „Az atomenergia 2014. évi hazai alkalmazásának biztonságáról” című, B/9308. számú előterjesztésről a Gazdasági bizottság határozzon. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 107 igen szavazattal, 45 nem ellenében, tartózkodás nélkül a határozathozatalra felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügyek** határozathozatala.

A Mentelmi bizottság a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 11.Bpk.2031/2015/3. számú megkeresésére H/9619. számon határozati javaslatot terjesztett elő Oláh Lajos független országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, 5 perces időkeretben. Öné a szó, elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 11.Bpk.2031/2015/3. számú átiratában indítványozta dr. Oláh Lajos országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmasz vétsége miatt, Bubla Áron pusztamagyaródi lakos feljelentése alapján.

A feljelentésben foglaltak szerint a feljelentő magánindítványt terjesztett elő dr. Oláh Lajossal szemben 2014. október 6. napján, mert a facebook.com oldalon azt állította, hogy a gólyatábort szervezők vették rá a lányt, hogy ne tegyen feljelentést, továbbá megvádolta a feljelentőt, hogy szexuális bűncselekményt tussolt el.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2016. március 7-i ülésén megtárgyalta. A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével. A magánvádas ügyekben követett, a mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlat a mentelmi jog célját, az Országgyűlés, illetve a képviselők zavartalan munkavégzését kívánja biztosítani.

Erre tekintettel a Mentelmi bizottság 4 igen és 2 nem szavazattal azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy dr. Oláh Lajos országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függeszse fel. Köszönöm megtesteltő figyelmüket. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Oláh Lajos képviselő urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. OLÁH LAJOS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az ember soha nem örül annak, amikor azzal fenyegetik, hogy bírósági tárgyalásokra kell járnia, de az ügy talán lehetőséget ad arra, hogy megnézzük, ki is az a Bubla Áron, aki kérényezte mentelmi jogom felfüggesztését.

Bubla Áron volt az ELTE Jogi Kar HÖK-elnöke. HÖK-elnök volt akkor, amikor - mindannyian emlékszünk arra a szomorú esetre - megerőszkoltak

egy lányt. A lány bement a HÖK-elnökhöz, és tájékoztatta őt erről az esetről. Mi történt, tisztelt képviselőtársaim? Semmi. Azaz majdnem semmi, mert Bubla Áron beperelte azt az újságíró, aki tényfeltáró riportban ezt leírta, és beperelt engem, aki a Facebookon ezt továbbvittem, illetve tüntetést szerveztem Bubla Áron ellen.

Azt gondolom, hogy ez az ügy nagyjából magáért beszél, már itt is abba lehetne hagyni, de azért még néhány tény. Az ELTE első fokon 2014 novemberében kizárta Bubla Áront az egyetemről, 2015 januárjában másodfokon kizárta Bubla Áront, a bíróság 2015 májusában jóváhagyta a kizárását Bubla Áronnak. A legvégén egy kis apró színesség: a 2014-es önkormányzati kampányban egyébként Bubla Áron a Fidesz kampányában vett részt, amikor az ELTE-ről kirúgták, utána az EMMI egyik háttérintézményénél került elhelyezésre, majd amikor ez is kiderült, akkor a botrány hatására onnan is kirúgták. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függeszse fel.

Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Oláh Lajos országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Oláh Lajos független képviselő mentelmi jogát 18 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! A Mentelmi bizottság a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 14.Bpk.1834/2015/8. számú megkeresésére H/9598. számon határozati javaslatot terjesztett elő Tóth Bertalan országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni. Ötperces időkeret áll rendelkezésre. Öné a szó, elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 14.Bpk.1834/2015/8. számú átiratában indítványozta dr. Tóth Bertalan országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmasz vétsége miatt a MET Magyarország Zrt. által képviselői útján tett feljelentés alapján.

A feljelentésben foglaltak szerint: a MET Magyarország Zrt. képviselői 2015. augusztus 7. napján azért tettek feljelentést, mert a Magyar Szocialista Párt weboldalán 2015. június 19. napján megjelent

az úgynevezett MET-ügy. A feljelentésben foglaltak szerint a cikk, valamint a sajtótájékoztatón elhangzottak becsület csorbítására alkalmas módon azt állítják a MET Zrt.-ről, hogy részese, illetve tudósa lenne a hivatkozott gázlopásoknak. A MET Zrt. soha nem vett részt semmiféle gázlopásban, semmilyen ilyen irányú információval nem rendelkezik, működése során a hatályos jogszabályok betartásával járt el - tartalmazza a feljelentés.

A Mentelmi bizottság az ügyet 2016. március 7-i ülésén tárgyalta. Az ülésen megjelent dr. Tóth Bertalan képviselő elmondta, hogy a cikk, illetve a sajtótájékoztató megtartása előtt több alkalommal is adatigénylési eljárásokat folytatott, illetve véleményeket szerzett be, és ezekre alapozta állításait, képviselői tevékenységét végezte, a feljelentést megalapozatlannak tartja.

A magánvádas ügyekben követett, mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlat alapján megvizsgálta a Mentelmi bizottság az ügyet, 4 igen és 2 nem szavazattal azt javasolja a Mentelmi bizottság az Országgyűlésnek, hogy dr. Tóth Bertalan országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Tóth Bertalan képviselő urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy nem kíván élni a felszólalás lehetőségével.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel.

Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog függesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Tóth Bertalan országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 19 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett Tóth Bertalan képviselő úr mentelmi jogát nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 19 perckor áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Ismét becsapták a rendvédelmi dolgozókat, avagy hol van a rendvédelmi életpályamodell második és harmadik pillére?”** címmel. Harangozó Tamás képviselő urat illeti a szó.

(14.20)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár

úr, alig egy éve még önök egy három pillérből álló életpályamodellt ígértek a rendvédelmi dolgozóknak. Az új előmeneteli és illetményrendszer bevezetése mellett új lakhatási támogatási rendszer és egy megtakarítási célú állami biztosítási rendszer kialakításáról szónokoltak. Azzal hitegették az állományt, hogy ez az új biztosítási rendszer jelent majd anyagi védelmet azok számára, akik több évtizedes szolgálatuk után, de még az öregségnyugdíj-korhatár betöltése előtt válnak egészségügyileg alkalmatlanná, azaz már nem tudják teljesíteni a hivatásosoktól elvárt fizikai alkalmassági követelményeket.

Ezt az élethelyzetet korábban a szolgálati nyugdíj kezelte, egészen addig, amíg az Orbán-kormány el nem törölte azt. Az ígéretek szerint az ebből eredő problémák kezelésére, a hivatásosokat érő méltánytalan helyzetek enyhítésére lenne hivatott az új biztosítási rendszer. Azonban közvetlenül karácsony előtt, december 23-án a kormány azzal lepte meg a rendvédelmi dolgozókat, hogy hatályon kívül helyezte azt a 2014 végén hozott határozatát, amely a lakhatási támogatás megújításáról és ezen új biztosítási rendszer kidolgozásáról szólt. Az ehelyett kiadott új kormányhatározatban már nyoma sincs a korábbi ígéreteknek.

Kérdezem hát államtitkár urat, adjon magyarázatot arra, miért nem szerepel az új kormányhatározatban az új lakhatási támogatási és biztosítási rendszer kialakítása. Kérem, konkrétan válaszoljon a kérdésemre: a Belügyminisztérium tett-e észrevételt e pontok eltörlése miatt, vagy éppen támogatta azt a kormányúléseken? Mindez azt jelenti-e végezetül, hogy a kormány feladta az új lakhatási támogatási és biztosítási rendszer kialakításának tervét? Egyszerűbben fogalmazva: a kormány megszegte-e a rendvédelmi dolgozóknak tett ígéletét? Kérem, válaszoljon. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr, úgy látszik, ön a kormányhatározatok egy részét kíséri figyelemmel, mert 2016. január 20-án tárgyalta a kormány ezt a kérdést, és azzal bízta meg a belügyminiszter urat, Pintér Sándort, hogy készítsen előterjesztést a rendvédelmi dolgozók megtakarítási célú állami biztosítási rendszerének kialakítása és a lakhatási támogatás új rendszerének a tárgyában.

Az előterjesztés előkészítése zajlik. Február 10-én volt a Belügyminisztériumban egy egyeztetés, ahol a szakszervezetek, a Rendvédelmi Kar, a munkáltatók, az érdekvédelmi szervezetek képviselőivel áttekintették az új biztosítási alapú rendszer, illetőleg a lakhatási támogatás és a biztosítási rendszer kérdését, és minden esély megvan arra, hogy miután

az előterjesztés elkészül, akkor a kormány megtárgyalja ezt a nagyon fontos kérdést.

És jó hírt mondok önnek: az életpálya mind a három pillére működni fog. Az első pillér 2015. július 1-jén lépett hatályba. Ennek köszönhetően a hivatásos állomány, közel 60 ezer fő illetménye 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékkal nőtt, majd 2016. január 1-jétől átlagosan további 5 százalékkal nőtt a hivatásos állományú rendvédelmi dolgozók illetménye. 2017-ben, '18-ban és '19-ben is további 5-5 százalékkal fog nőni, és azt mondhatjuk, hogy megvalósul a kormánynak az az ígérete, hogy 2019. január 1-jéig átlagosan 50 százalékos illetményemelést tudunk végrehajtani, közel 60 ezer fő rendvédelmi hivatásos állományú számára.

Tisztelt Képviselő Úr! Még egy jó hírt tudok mondani önnek is és a hivatásos állomány tagjai számára is: 2016-ban első alkalommal lép hatályba és érvényesül az úgynevezett teljesítményértékelés, amelynek forrásául a 2016-os költségvetésben 8 milliárd forintot különítettünk el. Tehát 8 milliárd forintot tudunk teljesítményértékelésre fordítani a 30 százalék plusz 5 százalékos illetményemelés mellett. Ezt ebben az évben a parancsnokok értékelése alapján két alkalommal kaphatják meg a hivatásos állomány tagjai. És még egy számot hadd mondjak el: a 2015-ös illetményemelésre 34 milliárd forintot fordítottunk, és a 2016-os illetményemelésre pedig 93 milliárd 300 millió forintot fordított a kormány, illetőleg az állami költségvetés.

Tisztelt Képviselő Úr! Tehát mi nemcsak megígértük, hogy három pillérből áll az életpályarendszer, hanem meg is valósítjuk ezt. De ha visszagondolunk arra, hogy önök 2002 és 2010 között milyen lehetőség birtokában voltak, bármit megtehettek volna, bármilyen illetményemelést megtehettek volna, életpályarendszert valósíthattak volna meg, de ezt nem tették. És tudja, képviselő úr, az is furcsa, hogy ön kéri ezt számon rajtunk, amikor ön 2006 és '10 között a különböző szocialista rendészeti miniszterek politikai tanácsadójaként abban a helyzetben volt, hogy javasolhatta volna, hogy a hivatásos állományok kapjanak illetményemelést, kapjanak életpálya-lehetőséget.

Nem tudom, ön ezt megtette-e, nem tette, de a lényeg az, hogy életpálya nem volt. Két alkalommal kaptak életpálya-lehetőséget a hivatásosok, 2001-ben, amikor az első Fidesz-kormány a köztisztviselői életpályaprogramot kiterjesztette a hivatásos állomány tagjai részére, illetőleg az elmúlt évben, 2015-ben, 2015. július 1-jén lépett hatályba az új életpályarendszer az új szolgálati törvénynek köszönhetően.

Képviselő úr, önök nem adtak életpályát, hanem egyébként például a tűzoltók részére (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) járó túlszolgálati díjat sem fizették ki. Ezt 2011-ben tettük meg, amikor 7,7 milliárdot fizettünk ki a hivatásos tűzoltók részére. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, nagyon szépen köszönjük a történelmi kitekintését. Biztos vagyok benne, nagyon nagy hasznára lesz minden rendvédelmi dolgozónak. Csak arra nem válaszolt már megint, amit kérdeztem. A kormányhatározat eltűnt, ezeket a feladatokat a kormány visszavonta. Ön mondhatja nekem, hogy a Belügyminisztériumban önök miről tárgyalnak vagy miről nem, a magyar kormány hivatalosan eltörölte azt a két ígéretét, ami eddig határozatban volt, most nincs ott.

Van-e rá pénz, államtitkár úr? Az, hogy ön elmondja itt nekünk a parlamentben, hogy milyen béremelést kaptak a rendőrök, ez rendben van, nem kell nekünk elmondani, mert itt voltunk, megtárgyaltuk, megszavaztuk. A kérdésem arra vonatkozott, hogy a másik két üggyel mi van, a lakhatási támogatással és a biztosítási rendszerrel. És erre továbbra sem tudott nekem semmit mondani. Még mindig úgy néz ki, hogy ilyen szempontból sajnos a magyar kormány becsapta ezeket az embereket (Dr. Rétvári Bence: Erős szavak ezek egy szocialista politikustól.), és értsék meg, itt nem csak pénzről van szó. Amióta önök a nyugdíjat elvették ezektől az emberektől, a nyugdíjrendszert a lesérült rendőröktől, tűzoltóktól, egyszerűen utcára kerülnek, ami elfogadhatatlan. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)

A választát nem tudom elfogadni, és azt szeretném látni, hogy valamilyen írásos garanciát adjon a kormány arra, hogy ezt valóban meg fogja valósítani. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen, 44 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Hányan maradnak az út szélén?**” címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jó idővel együtt egy szociális katasztrófa helyzet köszönthet Magyarországra, hiszen a kilakoltatási moratórium lejártával szó szerint több száz család feje fölött lógott a bárd a tekintetben, hogy eltávolíthatják otthonából, és látható, hogy a kormányzat ezt a türelmi, kegyelmi időt nem használta ki a problémakör rendezésére. Az első riasztások már be is futottak hozzánk mind kisteleplülésekről, mind a főváros belső kerületeiből egyaránt

arra nézve, hogy bizony már ezen a héten vagy a következő időszakban a kilakoltatások megindulnak.

Azt is látjuk, hogy bár a kormányzat óriásplakátokon is hirdette, hogy elszámoltatta a bankokat, elszámolást – idézőjelest - követett el a devizahitelek kapcsán, azt látjuk, hogy megint csak 140 ezer felé kúszik a nem teljesítő vagy teljesíteni nem képes, teljes egészében nem képes adósok száma. Ez az arány körülbelül ugyanannyi, mint az önök úgynevezett rendezése előtt, tehát ez az egyetlen számadat is megmutatja, hogy tökéletes káoszba fulladt az, amit önök elterveztek, hiszen ez tulajdonképpen legalizálta a banki szabad rablást, az érintett bankok szabad rablását.

Azt is látjuk egy-egy példát kiemelve, mondjuk, autóhitelek esetén a szerződések 70 százaléka vérzik olyan sebből vagy sebektől, amelyek eleve érvénytelenné tennék azt. A futamidő sokak esetében a duplájára növekedett, tehát ezen problémakör továbbgyűrűzése nagyon is várható. Azt is látjuk, hogy egy vizsgálatot megérdemel az, hogy mit ajánlanak önök a hitelkárosultak számára.

(14.30)

Szokták ajánlani azt a Nemzeti Eszközkezelőt, amelynek alapfilozófiája nekünk nem nagyon tetszik, hiszen elveszi az adós tulajdonjogát a saját ingatlana tekintetében, és ez átszáll a Nemzeti Eszközkezelőre. De itt egy 35 ezres kvótával tetszenek dolgozni, és ezen 35 ezres kvótából 32 ezer betelt, tehát a maradék 3 ezer hely fölött marakodhatnak azok a károsultak, akik - mint említettem - több tízezren vannak, és 140 ezer felé kúszik azok száma, akik nem tudnak teljesíteni. Tehát látható, hogy ez nem nyújt rendszerszerű megoldást.

Az úgynevezett magáncsőd intézménye a Jobbik nyomvonala mentén, az új tárgyalások, a szerződések pénzügyi szeméttől való megtisztítása mentén járható út lett volna. De úgy, hogy alig egy-kétszáz szerződést sikerült ennyi idő alatt megkötni és tető alá hozni, közröhej tárgyát képezi, megint csak nem képes tömegek számára megoldást nyújtani. A kilakoltatási moratórium lejártával 15 ezer ingatlan vár továbbra is árverésre, 12 ezer ügyet akasztott meg korábban a bíróság, de azt látjuk, hogy most már ott tartunk, hogy a bírósági eljárás lesz talán a károsultak menedéke, hiszen a végrehajtás addig legalább szünetel, de egy kétharmados, aztán majdnem kétharmados felhatalmazással illene rendszerszerű megoldást letenni az asztalra. Ez sajnos nem sikerült. A Jobbik letette ennek javaslatát az asztalra, a hitelek felvételkori árfolyamon történő forintosítását, egy olyan igazságtételt a károsultak számára, ahol az utolsó tőlük indokolatlanul elvett forint visszacsoportosítása is megtörténik, éppen ezért adódik a kérdésünk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ameddig erre nem szánja el magát a kormányzat, legalább a kilakoltatási mora-

tórium meghosszabbítására hajlandó-e. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Völner Pál államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr interpellációja a fizetésektelen adósok helyzetének megoldatlanságára utal, ez azonban korántsem áll így. 2010 óta számos állami adósmentő intézkedés született. A legfontosabbakat említeném: kedvezményes végtorlesztés, árfolyamgát, Nemzeti Eszközkezelő létrehozatala, állami kamattámogatások, pénzügyi intézmények elszámoltatása tisztességtelen szerződéses konstrukciók miatt, a fogyasztói szerződések körében devizaalapú hitel és pénzügyi lízingtartozások forintra váltása és ezzel az árfolyamkockázat megszüntetése. 3,6 millió szerződésről beszélünk, és csak a bankok elszámoltatása 764 milliárd forinttal csökkentette az adósok terheit. A legfrissebb hírek szerint, ahogy ön is említette, a Nemzeti Eszközkezelő már több mint 30 ezer családon tudott segíteni, akiknek a lakhatása ily módon megoldott, és megszabadultak a jelzáloghitel-terhektől.

Ami a magáncsőd intézményét illeti, a kormány mindent elkövet, hogy az érintett csoportokkal megismertesse ezt az intézményt és az előnyeit a végrehajtási és a kényszerértékesítési eljárásokhoz képest bemutatva. A törvényi feltételeknek megfelelően történik a magáncsőd eljárás kezdeményezése, a hiteladós család néhány napon belül csődvédelmet kap, ami annyit jelent, hogy az eljárás alól véde van a végrehajtási intézkedések tekintetében, valamint a kényszerértékesítésektől, és rendezett keretek között állami segítséggel tárgyalhatja újra a tartozásrendezését akkor is, ha nemcsak a bank felé adósodott el, hanem többfelé tartozik. A csődvédelmi szolgálat kormányhivataloknál létesített területi szervezeti egységei ügyfélszolgálatokat működtetnek, ahol az adós az eljárás megindításához szakmai segítséget is kap.

A március 7-én tárgysorozatba vett T/9541. számú törvényjavaslat módosítja a magáncsőd törvényt. A törvény módosításának a célja az, hogy az első ütemben, azaz a 2016. szeptember 30-ig terjedő időszakban érvényes szabályok szerint megindítható adósságrendezési eljárások kezdeményezésére biztosított határidő ismételen meghosszabbításra kerüljön egészen az első szakasz végéig. A legfrissebb tapasztalatok azt mutatják, hogy a magáncsőd eljárás iránti érdeklődés az utóbbi hetekben megnőtt, naponta 4-10 új ügy kerül regisztrálásra. Ez mutatja, hogy egyre többen kívánnak élni az állami adósságmentés ezen lehetőségével. Ismeretes, hogy a magáncsőd törvény az elszámolási törvényekkel megakasztott végrehajtásokkal összefüggésben további lehetőséget adott arra, hogy az adósok megelőzzék a végrehajtási és kényszerértékesítési cselekmények

újraindítását. Hangsúlyozni szükséges, hogy az állam mind a bíróságon kívüli, mind pedig a bíróság előtti magáncsőd eljárásban állami támogatást ad a családoknak, amelynek összege akár 25 ezer forint is lehet havonta. A kormány nem zárkozik el attól, hogy a fél éves tapasztalatokat összegyűjtve újabb módosítást kezdeményezzen, de addig is arra ösztönzi az érdekelteket, hogy használják ki a jelenlegi jogi lehetőségeket. Az állam a nehézségekkel küzdő lakosság saját döntésére bízta, hogy mérlegeljék ezeket a magáncsőddel járó lehetőségeket, és legyenek tisztában azzal, hogy milyen kötelezettségekkel jár ez együtt.

Összefoglalva a fentieket, úgy gondolom, hogy a kormány nemzetközi összehasonlításban is rendkívül rövid idő alatt állította fel 2015 szeptemberére a magáncsőd eljárásban közreműködő állami intézmény-rendszert, és az eddig elvégzett munka eredményei minden bizonnyal fokozatosan meg fognak mutatkozni remélhetőleg az elkövetkezendő fél évben.

Kérem képviselő urat, hogy válaszat elfogadni szíveskedjék. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszat. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári válaszat. Ön é a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mind államtitkár úr, mind az ön mögött dolgozó apparátus tökéletesen tudja, hogy én mire kérdeztem rá, tökéletesen tudja azt, hogy a kilakoltatások megakadályozásáért szállunk síkra. Az is látható volt, hogy ön egyetlen árva szót sem ejtett a kilakoltatásokról. Szégyen- gyalázat, hogy több száz ember katasztrófájáról még csak beszélni sem hajlandóak. Önök ezt egy rendszerhibának, egy rendszertartozéknak tekintik. Igen, a Nemzeti Eszközkezelőnél még 3 ezer embernek azt tudják felajánlani, hogy elveszik tőlük a lakását, a lakástulajdont, azt az állam átveszi, és majd visszabérelhetik azt önöktől. A magáncsőd tekintetében egy-kétszáz emberen tudtak segíteni. Az a szánalmas helyzet alakult ki, hogy Magyarország Kormánya több embert engedne kidobni az otthonából, mint a végrehajtói szervezetek vezetői, akik „szerényen” csak 600 kilakoltatásra számítanak idén, de önök ennél többet tesznek lehetővé a törvényjavaslataikkal.

Elképesztő, szánalmas, szégyen az a helyzet, ami itt kialakult! Nem fogadom el a válaszat. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári válaszat. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári válaszat 106 igen szavazattal, 28 nem szavazat ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Ikotity István, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak

be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor adják vissza az iskolákat az önkormányzatoknak?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Lehet Más a Politika a 2011-es köznevelési törvény vitája óta mondja, hogy az iskolarendszer államosítása zsákutca. Ugyanolyan szélsőséges megoldás, mint amikor a szocialista-liberális kormányok alatt minden felelősséget rátoltak az önkormányzatokra, miközben a forrásokat elvonták tőlük. A központosítással átestünk a ló túloldalára, most mindent a Szalay utcából akarnak irányítani, az önkormányzatoktól elvették a beleszólás lehetőségét.

Az elmúlt 25 év megbizonyította, hogy mindkét szélsőséges megoldás megbukott. A liberális modellben óriási egyenlőtlenségek alakultak ki az iskolák között, amelyeket viszont a fideszes centralizáció nem egyenlített ki semennyire sem. Természetesen ennek az is oka, hogy a központosítás hatalmas forráskivonással járt. 2010 óta éves szinten 200 milliárd forintot vontak ki az iskolarendszer működtetéséből. Ennek alátámasztására csak egyetlen példa: azt emlegetik, hogy 234 milliárd forintot fordítottak pedagógusbér-emelésre, miközben néhány milliárd forinttal, néhány ezrelékkal növelték csak az oktatásra szánt főösszeget. Ez azt jelenti, hogy ekkora összeget kivontak az oktatás működtetéséből.

De az államosítás önmagában is negatív hatással járt. A települések a mai napig nem dolgozták fel az államosítást. Az iskolák elragadása az identitás, a helyi identitás egy részének elvesztését is jelentette. Évtizedes, évszázados hagyományok szűntek meg, értékek veszttek el. Intézmények nélkül a helyi demokrácia mozgásteret is beszűkült. Ezt nem szabad így hagyni!

A Lehet Más a Politika javaslata egy köztes megoldás: félbehagynánk a görcsös központosítást, de nem térnénk vissza a korábbi bukott liberális modellhez sem. Mi azt mondjuk, hogy amelyik önkormányzat kéri, és képes is a fenntartására, az a megfelelő állami forrásokkal együtt kaphassa vissza az iskoláit. Mi azt látjuk, hogy a nagyvárosokban a legfájóbb az iskolák elvesztése, ezért indítottunk egy aláírásgyűjtést, a petíció aláírásával a lakosok mellett foglalhatnak állást, hogy a város közoktatási intézményei újra önkormányzati fenntartásba kerülhessenek.

(14.40)

Amelyik önkormányzat pedig nem akarja vagy nem képes rá, ott meghagynánk valamilyen mértékű állami felelősségvállalást, de a településeknek így is beleszólást kell biztosítani a helyi oktatásba, például az igazgató kiválasztásánál. Félreértés ne essék: mi nem arról beszélünk, hogy a Klebelsberg Iskolafenntartó Központot hogyan szedik szét, ez csupán egy

centralizált rendszer dekoncentrációja a legyesegekre. A központosítás ettől még megmarad, a települések nem kapják vissza a beleszólás lehetőségét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Továbbra is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) elzárkóznak attól, hogy lehetőséget adjanak az önkormányzatoknak arra, hogy visszakaphassák az iskoláikat? Várom válaszát. (*Taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sajnálom, hogy Szél képviselő asszony a saját interpellációját nem mondta el az oktatás kapcsán, de ön belépett a helyére, úgyhogy ezáltal mégiscsak elhangzott. (*Kunhalmi Ágnes: Hiányzik!*)

Megnézhetjük, hogy mi történt akkor, tisztelt képviselő úr, amit önök kérnek, amikor az önkormányzatok voltak az intézményeknek mind a működtetői, mind a fenntartói. Ez volt az a 2010 előtti időszak, amikor az önkormányzatok kényszerhelyzetbe kerültek, hiszen alulfinanszírozott volt sok esetben a tevékenységük, másrészt pedig óriási különbségek voltak az ország egyik és másik része között. És általában ott kellett, kellett volna egy önkormányzatnak többet költeni az iskolájára, mert több hátrányos helyzetű vagy rászoruló gyermek járt az osztályokba, ahol, mivel az egész település is hátrányos helyzetű volt, pont neki nem volt arra lehetősége, hogy többet költson, hiszen nem volt iparűzésadó-bevétele, nem voltak más bevételei az önkormányzatnak. Sőt, mivel ezek általában szegényebb önkormányzatok, ezért még hitelt sem tudtak felvenni, még kötvényt sem tudtak kibocsátani, hogy legalább úgy ideig-óráig próbálják ezeket az intézményeket méltó színvonalon fenntartani.

Ennek az lett a következménye, hogy 2002-2010 között 381 feladatellátási helyen egyszer s mindenkorra befejezték a köznevelési tevékenységet. Ezek közül párat a Fidesz-KDNP 2010 után újrainyitott, de az azt megelőző időszakban 381 helyen tettek lakatot az iskolaépületek ajtajára. Ez természetesen azzal is járt, hogy azokat a pedagógusokat is elbocsátották nagyobb részt, akik ott dolgoztak, ott voltak, így 17 ezer pedagógust tettek az utcára. Mindemellett, ha hozzáteesszük, hogy még elvették a 13. havi bért is, ami évi 17 milliárd forint, az további több mint 80 milliárd forintos kivonást jelent az oktatás rendszeréből. Ha ehhez hozzácsapjuk azt a normatíva-csökkentést, amit szintén végrehajtott 2002-2010 között az akkori kormányzat, akkor azt látjuk, hogy a 200 milliárd forintot is meghaladja az az összeg, amit kivettek a rendszerből.

De másrészt azt láthattuk, hogy húsz év alatt, amíg egy ilyesfajta javaslatot Magyarország kipró-

bált, amit ön most javasolt, növekedett a különbség azok között a gyerekek között, akik nehezebb helyzetű településre születtek, és azok között, akikre ön itt hivatkozott a felszólalása végén, akik egy jobb, gazdagabb településre vagy egy budai kerületbe születtek. Nekik nagyobb lehetőségeik voltak; aki kistelepusán születtek, kisebb lehetősége volt. Nyílt az olló. Húsz év alatt nem csökkentek a különbségek a köznevelés rendszerén belül, hanem nőttek.

Éppen ezért mondtuk azt, hogy ezen változtatni kell. És ezért hoztuk létre azt a rendszert, ami most is működik, ami még így is vegyes rendszer, hiszen ön is tudja, képviselő úr, hogy az iskolák felét még mindig az önkormányzatok működtetik. És nem látható az szignifikánsan, hogy azoknál a településeknél ne lennének panaszok, ahol az önkormányzatok működtetik az iskolákat.

Sőt, mondok ennél többet: 135 olyan önkormányzat volt - az önkormányzati választásokat követő időszakban van lehetőségük arra, hogy nyilatkozzanak arról, működtetik vagy nem működtetik a saját iskolájukat -, amelyeknek törvényi lehetősége volt arra, hogy működtessék az iskolájukat, de mégis inkább azt mondták, hogy a KLIK működtetésébe adják át. A fenntartás mindenhol az államé, de 135 esetben pont az ellenkezőjét kérték, mint amit ön, képviselő úr, az előbbieken elmondott.

És azt is szeretném azért elmondani itt, hiszen olyan sokszor mondja el ön is meg mások is, hogy milyen forráskivonások történtek: nézzük meg, hogy egy gyermekre vetítve, az egy tanulóra jutó kiadás mennyi volt 2012-ben és 2014-ben. 2012-ben 592 263 forint, ehhez képest 2014-ben 691 326 forint - 590 ezerről 690 ezerre nőtt az, amennyit Magyarországon egy gyermekre költünk. Mutasson más kormányzatokat, amelyek három év alatt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) ekkora mértékű emelkedést tudtak egy gyermekre vetítve elérni a köznevelés rendszerében, éppen azért, mert mi megbecsüljük a tudást, és szeretnénk ezt minden gyermek számára Magyarországon kínálni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Dr. Hiller István közbeszólása. - Dr. Szél Bernadett megérkezik a terembe.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Az államtitkár úr a mondandója végén végül, úgy veszem, hogy beismerte ezt a fajta forráscsökkenést, amit én emlegettem. (*Dr. Rétvári Bence: 600 kevesebb, mint 500?*)

Korábban pedig, ahogy a választ kezdte, konkrétan arról szólt, hogy az önkormányzatok 2010 előtt nem voltak képesek fenntartani az oktatási intézményeket: mi is ugyanezt gondoljuk, méghozzá azért, mert az akkori kormányzat nem tette mellé a megfelelő forrást. Az államtitkár úr azt állítja, hogy most ez megváltozott, most már van pénz az oktatásra. Ez

onnan látszik, hogy nem igaz, hogy a jelenlegi fenntartó, a KLIK ugyanúgy el van adósodva, mint korábban a fenntartást ellátó önkormányzatok; folyamatosan pótolják ezeket az összegeket; újra és újra ki kell segíteni a KLIK-et, hiszen óriási az adóssága. (Dr. Rétvári Bence: Bért emeltünk, azért!)

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezzel a logikával teljesen egyértelmű, hogy ön félrevezetne engem, hogyha én elfogadnám ezt a választ. Nem tudom elfogadni a választát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vinnai Győző, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milyen eredményeket hoztak a köznevelési kerekasztal-tárgyalások? Tarthatóak-e az ellenzéki érvek a tankötelezettségi korhatárról és a korai iskolaelhagyásról ismét megnyitott vitában?**” címmel. Vinnai Győző képviselő urat illeti a szó.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Folytak a kerekasztal-tárgyalások a köznevelés kérdéseiben, az oktatás szereplői várják az eredményeit.

2011 óta újra és újra fellángol a vita arról is, hogy 16 vagy 18 éves korig célszerű-e előírni a tankötelezettséget. Ha az iskolai eredményességet vizsgáljuk, aki 16 éves korában nem motivált a tanulásra, azt felesleges tovább az iskolapadban tartani. Természetesen a 18. életév mellett kardoskodó iskolák abban érdekeltek, hogy az iskolaelhagyás miatt ne váljon bizonytalanná a pedagógusok állása. E tekintetben is fontos a szakmai hatékonyság javítása, a kihullás megelőzése, a motiválás, a tanulás megtanulása, az önbecsülés kialakítása, de igazságtalanok lennénk, ha csak a tanárokat tennénk felelőssé az iskolaelhagyásért, mintha a család, a baráti kör hatása nem érvényesülne.

Ám jobban jár a motiválatlan diák, ha elmegy dolgozni, és megismeri a munka világát, aztán eldönti, hogy ott marad, vagy mégis tanul. A felmérések szerint még a húszas évei elején sokuk visszatér, mert belátja, hogy a tanulás javítja a munkába állás lehetőségét, jövedelmi szintjét. Az, hogy saját elhatározásból dönt így, sokkal értékesebb, mint ha törvény kényszerítené. Azt kell biztosítanunk, hogy ha kihullik az oktatásból, bármikor legyen számára visszaút.

A 2016 szeptemberétől megújuló szakképzési hídprogram új lehetőségeket kínál, és módot ad arra, hogy a fiatal még nappali oktatásban szerezhessen általános iskolai végzettséget és legalább részszakképesítést 25 éves koráig. Évtizedeken át vártuk,

hogy csökkenjen a szakiskolai lemorzsolódás aránya, ám ez lesz az első program, amely visszafogadja a tanköteles koron túl azt a fiatalt, aki kihullik a középfokú oktatásból.

Gyakran a korai iskolaelhagyás motívuma az, hogy szociális rossz háttérű fiatal pénzt szeretne keresni, hogy megvásárolja, amire vágyik. Ezért fontos, hogy a fiatal a tanulásra anyagilag is motivált legyen, kapjon a szakképzésben pénzbeli juttatásokat, költségtérítést vagy a szakképzési hídprogramban ösztöndíjat.

Elhangzik még a 18 éves korig tartó tankötelezettség mellett, hogy amióta leszállítottuk a tankötelezettség felső határát, a gyerek a születésnapján otthagyja az iskolát. A törvény szerint a tanuló tankötelezettsége annak a tanévnek a végéig tart, amelyben a 16. életévét betölti, tehát köteles befejezni a megkezdett tanévet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen eredményeket hoztak a kerekasztal-tárgyalások? Nemzetközi összehasonlításban hogyan értékelhető a hazai tankötelezettségi korhatár? Mi a korai iskolaelhagyás tekintetében az uniós célkitűzés, és hogyan áll Magyarország ennek teljesítésében? Milyen intézkedések segítik a korai iskolaelhagyás mérséklését? (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) Tisztelettel várom választát. (Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)

(14.50)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sokszor hallunk különböző statisztikákat, amelyek arról szólnak, hogy mennyi a beiratottak, a beiratkozók száma, és akár a felsőoktatást, akár a középfokú oktatást nézzük, mindig ezekről a számokról beszélünk. Pedig legalább olyan fontos, hogy aki beiratkozik, mondjuk, száz diák az egyetemre, abból mennyi végzi el - úgy átlagban hatvan. Ha beiratkozik száz diák a középiskolába, a szakközépiskolába, abból mennyi végzi el - általában hetven. Ez egy sokkal inkább fontos szám, fontos mutatószám, s noha kicsit bonyolultabb az összefüggés, de jobban jelzi azt, hogy mennyire hatékony a köznevelési rendszer vagy a felsőoktatási rendszer, hogy aki egyszer belép, az ott végzettséget is tud-e szerezni, vagy pedig nem tud szerezni.

Ezzel párhuzamosan szintén fontos az a kérdés, amit a képviselő úr tett fel, hogy mennyi a tankötelezettség határa. Arról sokszor és sokat beszélünk, hogy a tankötelezettségi határ 16 év, 18 év, ugyanakkor, ha megnézzük, amit ön is kért, hogy hasonlítsuk össze, hogy más-más országokban, ahol a tankötelezettségi határ magasabb vagy alacsonyabb, ott a diákok tényleg több időt, több évet töltenek-e el az iskolában,

vagy pedig kevesebb évet. Magyarul, ha valahol kötelező jelleggel hosszabb időtartamot határoznak meg, máshol meg kevesebbet, akkor lehetséges-e, hogy mégis, ahol kevesebb időt határoznak meg, ott ténylegesen több időt töltenek a diákok iskolában, ahol pedig magasabb a tankötelezettség korhatára, ott mégis kevesebb ideig járnak, pontosan azért, mert adott esetben komolyabban veszik és több időt is töltenek a köznevelés rendszerében. Ha Magyarországon nézzük az átlagot az 5-39 éves korosztályban, akkor azt látjuk, hogy 17,6 évet töltenek el a diákok az oktatásban, míg az OECD-átlag 17,7 év.

Ugyanakkor számos országban, ahol tíz vagy kevesebb éven át tart maga a tankötelezettség, ott a tanulók több mint 90 százaléka legalább 13-14 évig jár iskolába vagy óvodába és iskolába. Például Svédországban, ahol 7 évesen kezdődik a tankötelezettség és 16 éves korig tart, egy-egy korosztálynak több mint a 90 százaléka 3 éves korától 18 éves koráig intézményes nevelésben-oktatásban vesz részt. Csehországban, ahol 6 és 15 éves kor között – tehát még a magyarnál is alacsonyabban – tart az állampolgárok tankötelezettsége, ott 5 és 17 év között a fiatalok több mint 90 százaléka részesül intézményes nevelésben. Azt láthatjuk tehát, hogy Magyarországon körülbelül az OECD-átlagnak megfelelő ez az arány, és azt is láthatjuk, hogy más országokban hiába írják elő 10 évet, mégis 13-14 évig járnak iskolába, hiszen olyasfajta egyéb ösztönzők vannak, amelyek a diákoknak valós tudást adnak. Ez még inkább értékes, hiszen ha valaki valamit akar, azért jár iskolába, mert önmaga belülről is motivált és nemcsak azért, mert egy külső kényszer van, akkor nyilvánvalóan nem nehéz arra rájönni, hogy sokkal nagyobb lesz a motiváltsága, és sokkal hasznosabb, nagyobb mértékű tudást fog felhalmozni.

Ez a kérdés természetesen a különböző egyeztetések napirendjén is szerepel, ott volt a köznevelési kerekasztal napirendjén, ott van a mai napi tárgyalásokon is a szakszervezetekkel, az első pontok egyike a tankötelezettségi korhatár. A kormányzatnak az az álláspontja, hogy ha azt látjuk, hogy az a módosítás, ami az elmúlt években történt, rontja a lemorzsolódási arányokat, akkor természetesen lehetséges a szükséges intézkedéseket megtenni. De azt láttuk a korábbi konzultációkon is, a munkaadók képviselői, a Kereskedelmi és Iparkamara elmondta a kerekasztal-tárgyalások során is, hogy ezt fontos és hasznos intézkedésnek tartja, hiszen szerinte az ország számára, a munkaerőpiac számára, a gazdaság számára egy hasznosabb irány a szakképzés rugalmasabbá tétele és a 16 éves kor megtartása. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a választ, államtitkár úr. A köznevelés kérdéseit kiemel-

ten kell kezelnünk, s nemcsak azért, mert most felfokozott csatazaj kíséri, hanem azért is, mert az ország jövője az iskolákban dől el, és nagyon fontos, hogy aki beül az iskolapadba, az a megfelelő végzettséggel – általános iskolai vagy középfokú végzettséggel – hagyja el az iskolapadot. Ezért fontos, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk a minőségi oktatásért, az esélyteremtésért és a tehetséggondozásért. Első a gyerekek és a diákok érdeke. Én úgy fogalmaznék, hogy olyan tudást szerezhessenek, amivel sikeres felnőtté tudnak válni. Tehát csökkentenünk kell az iskolában – és köszönöm szépen azokat a nemzetközi példákat, amelyek a tankötelezettségre, illetve a lemorzsolódásra vonatkoztak – a hozott társadalmi hátrányokat, az iskolai lemorzsolódás arányát. Hadd jegyezzem meg, hogy az Eurostat adatai szerint ez csökkenő tendenciát mutat. Az a célunk, hogy ezt tartóssá tegyük. A választ elfogadom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mennyi rokkant embert löktek az út széléről az árokba? Avagy mennyi embertől vették el egyetlen jövedelmét az elmúlt öt év alatt?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Elmúlt négy éve annak, hogy a kormány átalakította a nyugdíjrendszert, és ebben egy nagyon érzékeny pontot is érintett, többek között megszünt a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíj Magyarországon. Ma már a rokkantsági ellátás, valljuk be, nem több egy táppénzszerű ellátásnál vagy táppénzszerű juttatásnál, függetlenül attól, hogy korábban ki mennyi szolgálati időt szerzett és mennyi járulékot fizetett. Emellett a kormány megszigorította a jogosultsági feltételeket, hiába van valakinek több súlyos betegsége, akkor sem biztos, hogy a korábbiak szerinti egészségkárosodást ítél meg a döntőbizottság. Emellett a kormány lecsökkentette a juttatások szintjét is.

A felülvizsgálatok befejezését először 2013 végére ígérték, aztán kétszer meghosszabbították, most azt mondták, hogy 2015. december 31-ig végeznek. Novemberben ugyanakkor még azt mondták, hogy 30 ezres hátralék van, tehát úgy néz ki, hogy két hónap alatt 30 ezer ember sorsáról tudtak dönteni. Én úgy hallom, hogy futószalagon állították elő azokat az embereket, akikről elvették az ellátást vagy csökkentették az ellátásukat. Mindenesetre érdekes, hogy 43 hónap alatt 160 ezer emberről tudtak dönteni, most pedig röpké egy hónap alatt 30 ezer emberről. Az EMMI utolsó adatközlése szerint közel 55 ezer embernek szűnt meg valamilyen okból a rok-

kantsági vagy rehabilitációs ellátása az elmúlt években az összes vizsgálat tekintetében, és a tárca szerint nem lehet tudni, hogy közülük mennyi az, akinek a rendkívüli felülvizsgálat miatt szűnt meg az ellátása. Azt közölték, hogy nagyjából 10 százalék lehet azok aránya, akiknek az egészségi állapot szerint csökkentették vagy elvették az ellátását. A lényeg az, hogy véleményem szerint nehéz elhinni, hogy valóban ne tudnák pontosan, kitől milyen vizsgálaton és miért vették el az ellátást, vagy talán szándékosan nem tüntetik fel ezeket világosan a határozatokban. Azt látjuk, hogy a szociális segélyezés oldalán alig nő az ellátottak száma, tehát az emberek jelentős része ellátás nélkül marad. További fontos adat, hogy az igénylők között 2012 és 2015 között 66 ezer embert utasítottak el, például azért, mert nem rendelkezett megfelelő biztosítási idővel, vagy mert nem számított elég rokkantnak az illető. Tehát ők már az első rostán kiestek. De pontos képet erről sem lehet adni, mondván, hogy nem áll rendelkezésre információjuk. Mondják ezt a minisztériumban akkor, amikor tudomásom szerint 1,2 milliárd forintot költöttek el az informatikai rendszer kiépítésére.

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, hogy mennyi embernek és milyen okból szüntették meg az ellátását, mennyi érintettnek csökkentették az ellátását, miként lehetséges az, hogy 1,2 milliárd forintot elköltenek egy szoftverfejlesztésre és nem tudnak pontos adatokat továbbítani. Igazságtalannak tartja-e ön, ha valaki ugyanolyan egészségi állapot mellett kevésbé számíthat rokkantnak, és ezért kevesebb ellátást kap, mint a felülvizsgálatot megelőzően? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Idézhetném önnek Szűcs Erikát, egykori főnökét, Gyurcsány Ferencet vagy Veres Jánost is, de úgy döntöttem, hogy inkább önmagát idézem önnek, tisztelt képviselő úr, ebben a témakörben. Ön azt mondta itt a parlamentben 2008. december 9-én: „Természetesen én azt tudom, hogy a rendszerváltás utáni években nagyon sokan belemenekültek a rokkantnyugdíjazásba, de hosszú távon nem lehet egy társadalom számára perspektíva az, hogy ha a munkaerőpiacon valamilyen ingadozás van, vagy azért, mert nem konvertálható a tudása, vagy azért, mert valamelyest az egészségi állapota csökkent, akkor az egyetlen menekülési útvonal, hogy megyünk a rokkantnyugdíjba.

(15.00)

Sajnos a 70-es évek Angliájában ezt megcsinálták a munkavállalók, és az angolok is rájöttek arra,

hogy ez nem egy jó irány.” Ezt mondta ön, tisztelt képviselő úr; itt azoknak a kritikáknak egy részét, azt hiszem, meg is válaszoltam, amit ön mondott a felszólalásában. Engedje meg, hogy a többire is válaszoljak. Bízom benne, hogy az üléspont és az álláspont az ön esetében nem változik, tehát ellenzékben is ugyanazt gondolja most, mint amit 2008-ban a kormányoldalon gondolt államtitkárként arról, hogy ehhez a rendszerhez igenis hozzá kellett nyúltni, mert belső igazságtalanságai voltak, és rossz választ adott társadalmi problémákra.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátórendszere 2012-ben bevezetett átalakításának az volt a célja, hogy a korábbi szerteágazó ellátórendszerből egy egységes, az orvosi, foglalkozási és szociális szempontokat is figyelembe vevő, komplex minősítésen alapuló és biztosítási elven működő rendszert hozunk létre. A 2011. december 31-ig 57. életévüket be nem töltött, korábbi III. csoportos rokkantsági nyugdíjban, rendszeres szociális járadékban részesülő ellátottak 2012. március 31-ig nyilatkozhattak és nyilatkoztak is arról, hogy kérik-e komplex minősítésüket, tekintettel arra, hogy keresőtevékenységet rehabilitáció nélkül nem képesek végezni. Összesen 189 394 fő tett ilyen jellegű nyilatkozatot. Az ő esetükben értelmezhetőek csak a felülvizsgálatok, amelyeket a tavalyi év végéig kellett megtenni. Akik nem tettek nyilatkozatot, azok ezzel körülbelül lényegében be is ismerték, hogy ilyesfajta jogosultságuk nincs, és azt a továbbiakban sem vehették éppen ezért igénybe. Tehát ott önmagát korrigálta a rendszer.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A 2016. januári állománystatisztikai adatok szerint 52 215 fő részesül korbetöltöttként rokkantsági ellátásban. Fontos kiemelni, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásáról és egyes törvények módosításáról szóló törvény nem zárja ki, hogy azok a rokkantsági ellátásban részesülő személyek, akik az öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt már megszerezték, öregségi nyugdíjra váljanak jogosulttá. A rájuk irányuló nyugdíjkorhatárt betöltött, rokkantsági ellátásban részesülők tehát kérhetik az öregségi nyugdíj megállapítását, illetve dönthetnek úgy is, hogy ha az öregségi nyugdíj kiszámított összege alacsonyabb, mint a rokkantsági ellátás összege, akkor továbbra is a rokkantsági ellátást választják.

A törvény további kedvezmény szabályt is tartalmaz azokra a rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjakra tekintettel, akik 2011. december 31-én 57. életévüket betöltötték. Ők az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követően kérhetik azt is, hogy a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a rokkantsági ellátásukat azonos összegben öregségi nyugdíjként folyósítsa.

A jelenleg hatályos jogszabály kimondja, hogy a 2011. december 31-én ellátásban részesülő, első

komplex minősítését követően megállapításra kerülő rokkantsági ellátás összege nem lehet kevesebb a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegénél, kivéve természetesen abban az esetben, ha az illető egészségi állapotában pozitív változás történt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Először is köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót viszonválaszra Korózs Lajos képviselőnek, hogy elfogadja-e a választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Szeretném előrebocsátani, hogy nem fogadom el az államtitkári választ. Nézze, államtitkár úr, nem tudom, hogy mennyi köze van annak, hogy a rendszerváltás évében az emberek ezrével menekültek be a rokkantellátás valamilyen rendszerébe *(Dr. Rétvári Bence: Sok.)* ahhoz, hogy mi van most, 2016-ban. Azok az emberek, akik a rendszerváltás évében, 25-26 évvel ezelőtt belemenekültek, mert nem volt más lehetőségük, a rokkantsági, valamilyen ellátásba, nagy valószínűséggel már meghaltak.

Tehát itt most arról van szó, akit a 2012 után átalakított nyugdíjrendszerben valamilyen kormányzati intézkedés következtében hátrány ért. Azokról az emberekről van szó, akik több mint 30 éven keresztül fizettek társadalombiztosítási járulékot, mégsem tudnak öregségi nyugdíjat kapni akkor, amikor elérik a rájuk irányadó öregségnyugdíj-korhatárt, mert változatlanul rokkantsági ellátást kapnak. S nem adott választ miniszter úr vagy államtitkár úr arra sem, hogy mennyi embernek és mennyivel csökkentették az ellátását a felülvizsgálatok során.

Nem fogadom el a választát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 103 igen szavazattal, 24 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Gúzsba kötött kórházak.”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2016-ban a Jobbik az egészségügy területén is elindította a valódi nemzeti konzultációt, amelynek keretében elsőként a hazai ágazati, szakmai, civil, illetve tudományos szervezetekkel egyeztet a párt. A megindult egyeztetések során nem múlik el alkalom, hogy ne kerülne szóba az egészségügy legnagyobb problémájának tartott kórházi adósságállomány szinte megállíthatatlannak tűnő növekedése.

A szakmai konzultációból nyilvánvalóvá vált, hogy a harmadik Orbán-kormányval egyidős egészségügyi szükségállapot egyik legrosszabb mutatója a kórházi tartozásállomány és annak alakulása. A harmadik Orbán-kormány, megörökölve a második Orbán-kormány egészségügyi vesszőfutását, 2014 végére, 2015 elejére már egy 80 milliárdot is meghaladó kórházi-intézményi tartozásheggyel nézett farkasszemet, amelyet egy egyszeri, 60 milliárd forinttal próbált enyhíteni. Természetesen nem lehet elvitatni ennek segítő voltát, csak hogy érdekesen működik az enyhítésre szánt összeg hasznosulása.

Abban még az unortodox közgazdászok is egyetérthetnek, hogy 80 mínusz 60 milliárd az 20 milliárd, tehát ennyi adósságnak kellett volna szerepelni az intézmények összesítésében a 2015-ös év végén. Persze a magyar egészségügyben, a magyar egészségügyi matekban nem így működnek a számok. Az Államkincstár adatai szerint az előző év december végével nemhogy 20 milliárdot, hanem 38 milliárd forintot is elért a kórházi adósság, és hónapról hónapra 2,2 milliárd forinttal gyarapodott, s most megint félúton járunk a 80-hoz. Példaként lehet felhozni a Honvédkórházat, amely egy közepes nagyságú, nagyjából 15 ezer fős lakosú magyar település egész éves költségvetési összegével, 2,3 milliárd forinttal tartozik.

De mondhatnánk azt is, hogy nem csoda a már kirajzolódott trend, hogy havi szinten 2 ezer millió forinttal nő az állami egészségügyi intézményi tartozás, hiszen tiszta a kép. Az állam olyan alacsony összeget bocsát az egészségügyi intézmények rendelkezésére, amelyből normális működés már nem fedezhető. Ezért hónapról hónapra a mínuszok gúzsba kötik az intézményeket.

De mondhatnánk azt is, hogy nem csoda a már kirajzolódott trend, hogy havi szinten 2 ezer millió forinttal nő az állami egészségügyi intézményi tartozás, hiszen tiszta a kép. Az állam olyan alacsony összeget bocsát az egészségügyi intézmények rendelkezésére, amelyből normális működés már nem fedezhető. Ezért hónapról hónapra a mínuszok gúzsba kötik az intézményeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön államtitkártársa, Ónodi-Szűcs Zoltán nem olyan régen egy konferencián, talán tragikomikus hangvétellel megjegyezte, hogy maximum hét hónapot ad magának. Egyesek szerint arra, hogy lemondjon, mások szerint, hogy a kórházi tartozások miatt, ahogyan fogalmazott, rátörjék az ajtót a beszállítók. Ebből két dolog jól látszik. 2016-ban nincs fedezet a költségvetésben egyösszegű segítségre, illetve, ha előrenézünk hét hónapot, ő már talán azt is tudni véli, hogy 2017-ben sem lesz.

Mindezekre tekintettel ideje tisztán látni és őszintén válaszolni néhány kérdésre a kórházi dolgozók, a vezetők, de a betegek megnyugtatóra érdekében is. Kaphatnak-e végre több díjat munkájuk után az államtól az egészségügyi intézmények, azaz kívánja-e emelni a kormány a nyolc éve befagyasztott finanszírozási díjat? 2016 után 2017-ben sem fogja a kormány megoldani a kórházi tartozások ügyét?

Várom érdemi választát, államtitkár úr. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Ki fogok térni nyilván arra, hogy tavaly év ele-

jén hogyan sikerült 60 milliárd forinttal csökkenteni a kórházak kintlévőségeit, de engedje meg, tisztelt képviselő úr, hogy előtte az egészségügy és a pénzek kapcsán azért egy másfajta kérdést is föltegyek talán én is önnek.

Az egészségügynek többféle problémája van, évek, évtizedek óta. Az egyik nyilván a kórházak gazdálkodása, amire kínálunk egyfajta megoldást, és ebben majd természetesen a jövőben tovább is kívánunk lépni. A másik pedig a szakemberek hiánya. Érdekes dologra lehetett bukkanni. Szó volt már az ön céges ügyeiről itt a Ház falai között, de egy céghez nem köthető ügyre hadd hívjam föl a tisztelt Ház figyelmét. Ha valaki fölmege és megnézi az egyes domain nevek regisztrálását tartalmazó, teljesen nyilvános adatbázist, akkor azt látja, hogy van egy premiumdoctors.hu honlap, amelyet regisztráltak 2013-ban, utoljára módosítottak 2015. V. 14-én, a délelőtti órákban, 9 óra 14 perckor. És hát ez a domain, ez a premiumdoctors.hu egy magánszemély, dr. Lukács László György nevére van bejegyezve. *(Derűtség.)* Nem tudom, meg tudja-e erősíteni, hogy ez ön?

(15.10)

Bárki, aki számítógéppel rendelkezik, fölmege erre a premiumdoctors.hu-ra. *(Dr. Szél Bernadett: De mi a válasz? Szeretnék hallani...)* Különböző hírek vannak ezen. Az első hír: „Dániai orvosi és fogorvosi állások”; a második hír: „Svájci orvosi és nővéri állások (Folyamatosan frissül)””; a harmadik hír: „Angliai orvosi állások”; a negyedik hír: „Németországi orvosi állások” *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Szégyen!);* az ötödik hír: „Belga szakorvosi ajánlatunk (rehab és reuma)””; a következő: „Háziorvosokat keresünk az Egyesült Államokba”. A következő hírekben - még sorolhatnám - Ausztria, Svédország és még sok-sok már ország hirdetése szerepel.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön föl szólal itt a magyar egészségügy problémáiról, és közben a saját nevére, nem cégnévre, hanem a saját magánszemélynevére van bejegyezve - már képviselősége idején, amikor itt a parlamentben fölállt és hasonló szónoklatokat mondott a magyar egészségügy problémáiról - egy olyan honlap címe, amely azzal foglalkozik, hogy hogyan lehet orvosokat Magyarországról kijuttatni külföldre, akár más kontinensekre is. *(Közbeszólások a Fidesz soraiban: Pfúj! Szégyen!)* Biztos vagyok benne, hogy ezzel kapcsolatban önnek anyagi előnye is származik. Kicsit furcsa, hogy ön ebből tesz szert anyagi haszonra, magyarországi orvosok külföldre közvetítéséből, egy honlapot üzemeltet a saját magánszemélynevére, miközben az egészségügy problémáiról szónokol. *(Dr. Szél Bernadett: Még másfél perc van, hogy válaszoljon!)*

Ezzel szemben mi igyekeztünk ezeket a problémákat megoldani mind a kórházak, mind az orvosok szintjén. Mi nem üzletet látunk, mi nem pénzt kivinni akarunk az egészségügyből - ahogyan azt ön teszi

ezzel és a többi honlapjával *(Tukacs István: A kérdésre válaszoljon!)* -, hanem igyekeztünk többletforrásokat biztosítani. 60 milliárd forint volt az, amit a tavalyi év elején azért biztosítottunk a kórházaknak - ez egy óriási nagyságrend, ha akár a kórházak adósságállományához is méri -, hogy ezt az adósságot ki lehessen fizetni. 75 milliárd forintot biztosítottunk pluszbéreként a rezidenseknek, és most már a fiatal szakorvosnak is átvesszük a bérterhét a kórházaktól, azt már nem a kórházaknak kell kifizetni, hanem a minisztériumunk egyik háttérintézménye közvetlenül fizeti ki, hogy ne legyen érdekellentét az idősebb orvosok és a fiatal orvosok között, és ne érezze úgy egy idősebb szakorvos, hogy a fiatal szakorvos vagy a fiatal rezidens az ő álláshelyének a pénzt és kórházi anyagi fejkvótakeretét veszi el.

Ezenfelül pluszforrást juttattunk a kórházaknak azokra a műtétekre - csípőprotézis-, hályogműtétekre és egyebekre -, amelyek a leginkább jellemzőek voltak a várólisták hosszúra nyúlása tekintetében. Éppen ezért az a várólista, amely ezelőtt négy vagy öt évvel 70 ezer főt tartalmazott, és ezelőtt egy-másfél évvel is még több mint 45 ezer ember szerepelt rajta, most már csak 34 ezer nevet, 34 ezer várakozót tartalmaz, méghozzá nem véletlenül, hanem pontosan azok miatt a pluszforrások miatt, amit várólista-csökkentésre biztosítottunk a kórházaknak. Még sok feladatunk van, ezt folytatni is fogjuk a későbbiekben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr, nem áll módomban elfogadni a választ. Én azt nagyon sajnálom, hogy a személyemen keresztül egy ilyen fontos témában nem a témáról, azaz a kórházi adósságállományról folyik a vita. *(Tállai András: Kétszínű Jobbik!)* A személyes támadásokat természetesen a továbbiakban is állni fogom, hiszen a téma az igazán fontos, illetve mindenképpen annak a megvitatása, hogy a felelősséget ki viseli, ki viselheti azért, hogy az egészségügy jelenleg így áll.

Ami viszont fontos: a valódi problémával, a kórházi adósságállomány gyarapodásával kapcsolatos kérdésekre szerettem volna válaszokat hallani, annak a megállítására szerettem volna választ kapni, vagy arra szerettem volna választ kapni, hogy miért generálódik állandóan, hogyan fogjuk ezt megszüntetni, és nem arra voltam kíváncsi, hogy önök szerint milyen okok vagy hogyan állnak az úgynevezett meneküléscsökkentési egészségügyi jelen mögött, hanem arra szerettem volna választ kapni, hogy mik a konkrét tervek a jövőre nézve. Erről sajnos semmilyenfajta tájékoztatást nem kaptam. Talán a kormány nem is rendelkezik ilyen tervekkel ezen a területen. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Úgy van! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 100 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen intézkedések segítik a hátrányos helyzetű munkavállalókat?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Kereszténydemokrata Néppárt számára mindig is különösen fontos volt a hátrányos helyzetű társadalmi rétegek segítése, életkörülményeik, munkához jutási lehetőségük javítása. Ma sem feledkezhetünk meg ezekről az embertársainkról, hiszen sokan jelenleg is állami, kormányzati segítség igénybevételével térhetnek vissza a munka világába. A fogyatékkal élők számára ez nem csupán anyagi, hanem morális segítség is, ennek megadása pedig jogos társadalmi elvárás. Magyarországon 25 éve nem volt olyan magas a foglalkoztatottak száma, mint ma, továbbá a munkanélküliségi ráta is 11 éves mélypontra van, az aktív korú, fogyatékkal élő emberek mindössze 15 százaléka dolgozik csupán. Ezen az arányon lehetne, kellene javítanunk, és ahogy a híradásokból halljuk, a kormány a nagyvállalatok bevonásával, a lehetőség felkínálásával kívánja ösztönözni a megváltozott munkaképességű, dolgozni akaró és tudó emberek alkalmazását.

A kormány célja, hogy a fenntartható gazdasági tevékenységet folytató vállalatokat ösztönözze a társadalmi felzárkózás folyamatának erősítésében is, ezért úgy döntött, rendszeressé teszi a támogatást, és jogszabályban garantálja, hogy minden év végén folyósítja azoknak a cégeknek, amelyek a következő évben is vállalják megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatását. Úgy tudjuk, tavaly év végén csaknem egymilliárd forintos egyszeri támogatásban részesültek a megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztató, akkreditált cégek, amelyet a munkakörülmények javítására, eszközeik fejlesztésére fordíthatnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az eddigi lépésekre és a jövőben várható fejlesztésekre tekintettel kérdezem: az idei évben milyen további intézkedések várhatók ezen a területen? Milyen esetleges további lépéseket tervez a kormány a megváltozott munkaképességű munkavállalók megsegítése, életkörülményeik javítása érdekében? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormányzat több irányba is elkötelezett, egyrészt arra is törekedni fogunk, törekedtünk is és eredményeink is vannak, hogy akik tényleg nehéz helyzetben vannak, és adott esetben csak egy minimálbéres állást tudnak megszerezni, az ő helyzetük is javuljon, és arra is törekedni fogunk, hogy a megváltozott munkaképességűek számára egyre bővülő lehetőséget biztosítsunk, hiszen Magyarországon, aki dolgozni akar, annak mi munkalehetőséget kívánunk teremteni. E téren, a bérek emelkedése terén a minimálbér emelkedése az elmúlt hat évben az OECD-országok között is szinte példa nélküli, hiszen a bruttó minimálbér növekedése, ez a 43 százalék, ami Magyarországon az elmúlt öt évben történt, abszolút vezető, és nincs más OECD-ország, amely ilyen mértékben tudta volna növelni, ami évente majdnem 10 százalékos bővülést jelent. 2010-ben 73 500, 2015-ben pedig 105 ezer forint volt a minimálbér összege. Ez - ahogy mondtam - évente átlagosan majdnem 10 százalékos emelkedést jelent. Bízunk benne, hogy a magyar gazdaság megteremti annak a lehetőségét, hogy ez a továbbiakban is így nőjön.

A megváltozott munkaképességűekkel kapcsolatban a kormánynak kiemelt célja, hogy növelje ezen személyek és a hátrányos helyzetű munkavállalók foglalkoztatási szintjét. Ennek érdekében számos intézkedés történt az elmúlt években, és ez a munka folyamatos a továbbiakban is, és mivel sikeres, szeretnénk továbbvinni és az eredményeket fokozni. A megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának támogatási rendszere 2012-től átalakításra került, évente tudnak pályázni az akkreditált munkáltatók költségvetési támogatásra, így minden évben mintegy 34 milliárd forint éves költségvetési forrásból 30 500 fő megváltozott munkaképességű személy foglalkoztatása valósulhat meg.

A munkáltatók folyamatosan alkalmaznak rehabilitációs kártyával rendelkező, megváltozott munkaképességű személyeket is. 2015-ben éves szinten átlagban közel 30 ezer fő után vették igénybe a rehabilitációs kártya utáni járulékkedvezményt. 2014 decemberében először nyílt lehetőség a rehabilitációs foglalkoztatás fejlesztésének ösztönzése érdekében egyszeri támogatás folyósítására, ez is egy nagyon magas összeg, 2 milliárd 670 millió forint volt, amit így tudtunk biztosítani. A kormány tavaly decemberben, 2015 decemberében is úgy döntött, hogy a megváltozott munkaképességű személyeket foglalkoztató, akkreditált munkáltatók számára a foglalkoztatási körülmények javítása érdekében összességében egymilliárd forint egyszeri támogatást biztosít, amely aktuálisan most - ez az egy döntés - 30 666 fő megváltozott munkaképességű személy foglalkoztatási színvonalát hivatott növelni.

(15.20)

Szintén elmondhatjuk, hogy TÁMOP-projektből is sikerült javítani, az elhelyezkedésüket szolgálni.

Ebből több mint 2600 fő képzésére és 8 ezer fő foglalkoztatására tudunk például a TÁMOP 1.1.1. program keretében 13,7 milliárd forint forrást biztosítani. Egy másik TÁMOP-projektben 9,8 milliárd forint összegű támogatás állt rendelkezésre a megváltozott munkaképességű személyek számára nyújtandó szolgáltatások fejlesztésére, valamint munkaerőpiaci integrációjuk erősítésére. A foglalkoztatást segítő rehabilitációs szolgáltatások jelentős mértékben hozzájárulnak ahhoz, hogy a megváltozott munkaképességű személyek a nyílt munkaerőpiacon is el tudjanak helyezkedni. Ezért azokat 2016-tól az EFOP keretében is folytatni fogjuk, és bízunk benne, hogy a közép-magyarországi régióban is sikerül ezt kipótolni.

Az új közbeszerzési törvény 111. § t) pontja kivételként lehetővé teszi, hogy a védett munkahelyen megváltozott munkaképességű személyek által előállított árúk vagy teljesített szolgáltatások beszerzése esetében az uniós értékhatárt el nem érő beszerzéseknél nem kell közbeszerzési eljárást lefolytatni. Bízunk benne, hogy ez is ezeknek az embereknek a munkájára nagyobb igényt biztosít. Így lehetett az ő foglalkoztatottságukat a duplájára növelni az elmúlt öt-öt és fél év alatt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem jegyző urat, elfogadja-e a választ.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Jó látni, hogy Magyarország Kormánya nemcsak a szavak szintjén vállal felelősséget a társadalom tagjai iránt, hanem a felelősséget valódi cselekedetekkel is bizonyítja. A szolidaritás és az esély megteremtése mindannyiunk közös feladata, hiszen a társadalom egyik olyan alappillére az, aminek hiányában nem is beszélhetnénk működő társadalomról.

A kormány számos esetben bizonyította, hogy a közös felelősség terhére mindenkinek viselnie kell, és azt, hogy ez egy tanulható, tanítható képesség. A fiatalok önkéntességétől az állam felelősségvállalásáig mindenkinek lehetősége van segíteni a gyengébbeket, illetve az elesetteket.

A munka világába való belépés a lehetőség és az esély megteremtése mellett méltóságot is ad az embernek, ezért különösen fontos az, hogy minél többen élhessenek fizetésből, tarthassák el magukat vagy a családjukat. Válaszát köszönettel elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr elfogadta a választ. Vadai Ágnes és Varju László független képviselők interpellációt nyújtottak be a belügyminiszterhez: „**A miniszter urat nem érdekli a közpénz törvényes és etikus elköltése?**” címmel. Varju László képviselő úré a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt

időszakban a Belügyminisztérium egy projektet kezdeményezett, amely a kilencvenes évek sikeres háztáji gazdaságaira utalással igyekezett olyan helyzetet teremteni, hogy az egyébként köztudottan nagyon jó minőségű békési földekre szervezzen egy gazdasági működtetést. Ez a projekt akár a térség fejlődését is hozhatta volna, és vele együtt munkalehetőséget teremthetett volna az embereknek.

A kilencvenes évek előtt a működő szövetkezetekhez kötődő, azok által integrált háztáji a dél-békési emberek számára felemelkedést, gyarapodást jelentett. Az erre történő utalás, hivatkozás - egyébként most már utólag nyugodtan mondhatjuk, aljas áthallásnak tekinthető, így jellemezhető - azt a látszatot igyekezett kelteni az emberekben, hogy ugyanarról van szó most is. A szoban forgó projekt egy működő gazdasági környezetben alkalmas lehetne a munkanélküliek foglalkoztatására, megélhetésük biztosítására, de működő gazdaság hiányában az alapvető problémák megoldására önállóan alkalmatlan eszköz.

A minisztérium tíz hónap múltán, eredmények hiányában vagy erre való hivatkozással - valójában nyilván a pénzlenyúlás miatt - felszámolta a projektet. Az emberek becsapottnak érzik magukat. Az egész projektből tehát csak annyi látszik, hogy a közpénz elköltése megtörtént, mire esetleg valami hozama lehetett volna, az állami pénz már nem áll rendelkezésre, mert eltűnt az ottani emberek, az ottani felhasználók között.

Ilyen környezetben, ami ma Magyarországon van, ilyen programokkal, álprogramokkal nem azok járnak jól, akik maguk érintettek, akik ennek a hasznát láthatják, hanem azok, akik közbenső elemként közbelépnek. Így történhet az meg, hogy a sertéshizlaláshoz malacokat szállítva 6-8 ezer forintos forgalmi ár helyett 16-18 ezer forintért számolták mindent le, hatalmas túllarázással bonyolították le a projektet.

Mindezek alapján meg kell kérdeznünk, hogy miért nem keltett feltűnést ez a Belügyminisztériumban. Mikorra várható, hogy a vizsgálatot elvégzik, és azt nyilvánosságra hozzák? És mi az oka annak, hogy a tervezés, kivitelezés és egyéb munkálatok elvégzése után minden vizsgálat nélkül tíz hónap után hirtelen lezárták?

Végezetül hadd kérdezzem öntől, államtitkár úr, mennyi közpénzt fordítottak eddig Orosházára és az alig háromszáz-egynéhány lakosú Pusztatollakára tervezett képzési központok felállítására, és befejezik-e ezeket a beruházásokat. Köszönöm szépen. *(Dr. Vadai Ágnes tapsol.)*

ELNÖK: Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! A közfoglalkoztatás célja egyértelműen az, hogy azok az emberek, akik az

elsődleges munkaerőpiacon nem képesek foglalkoztatást találni, nem képesek munkát vállalni, azok egy átmeneti segítséget kaphassanak azért, hogy a munka világába kerüljenek, hogy egy megélhetési lehetőségük legyen.

A közfoglalkoztatásnál fő szempont és fő cél az, hogy minél több olyan foglalkoztatási programot indítsunk el, amelyek során értékteremtő munkát végeznek az emberek, amelyek valóban segítik őket az elsődleges munkaerőpiacra való visszajutásban. Ilyen program lehet a háztáji termelés újrarendelése, ahogy ön is fogalmazott, a háztáji termelés ismételt meghonosítása, és valóban erre egy pilotprogram indult, ennek a célja, hogy elősegítse hasznosítható ötletekkel, jó megoldásokkal ennek a folyamatnak az elindítását. Tény az, hogy lehet egy program túlméretezett, és ha túlméretezett, akkor a létszámon korrigálni kell. Itt, az ön által említett program beindításánál azt várjuk, hogy a befektetett energia, befektetett források mintegy 5-7 éves időtartam alatt visszafordulnak, megfordulnak, eredményt és a tőke visszatermelését is biztosítják.

A konkrét kérdésével kapcsolatban pedig azt tudom elmondani önnek, hogy a program február 29-éig tartott. Tehát a folyamat most zárult le, nem történt előrehozott zárás a programban. Ez egy hosszabb közfoglalkoztatási programmal folytatható. Ahogy említettem, először egy pilotprogramként indul, azután pedig egy normál programba kerül át, és az a cél, hogy a későbbiek során állami források hozzáadása nélkül is működő program lehessen.

Az elszámolásra, a beszámolás időszakára egy hónap van, tehát gyakorlatilag e hónap vége az az időpont, amikor a beszámolókat értékelik majd a járási hivatalok. Amennyiben ők úgy látják, amennyiben bármiféle probléma vagy hiba van a programmal kapcsolatban, akkor ők tehetnek ezzel kapcsolatban majd lépéseket. Éppen ezért az a kérdés is ma még nem értelmezhető, hogy ezekben az ügyekben végzett-e bárki vizsgálatot, hiszen a program a hatósági szerződéseknak megfelelő ütemezésben és az előre betervezett munkatervnek megfelelően folyt. Valóban jó néhány bejelentés volt, ezeknek a bejelentését soron kívül kivizsgáltuk, és az ellenőrzéseket és a szükséges intézkedéseket megtettük, támogatás esetén a részleges visszafizetés megtörtént. Amennyiben persze képviselő úrnak konkrét ismerete van ezzel kapcsolatban, kérem, hogy tegye meg a bejelentését, és ennek megfelelően az eljárásokat lefolytathatjuk.

A program keretén belül Orosházán 18,5 millió forint került felhasználásra, Pusztaszentlászlóán pedig 21,3 millió forint. Ennek a programnak a keretén belül megépültek a fóliasátrak, amelyekben a termelés folyik, és 36 brigád brigádonként, munkacsoportonként mintegy 55 sertés tartását, nevelését vállalta. Ez a program képzéshez is kapcsolódik, és a helyi hagyományoknak és a sajátosságoknak megfelelően segíti elő a képzéssel azt, hogy a háztáji állattartás ismételten elindulhasson.

(15.30)

A kérdésére, hogy mi lesz a forrásokból beszerzett eszközökkel: a közfoglalkoztatásból finanszírozott programok esetében ezek az eszközök a következő programok alapjául szolgálnak, a következő programban felhasználhatóak, illetve a későbbiek során a szociális szövetkezetnek átadandók. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

VARJU LÁSZLÓ (független): Tisztelt Államtitkár Úr! Ön is tudja, hogy ennek a projektnek a vezetője Simonka György fideszes országgyűlési képviselő volt, akinek önök egymilliárd forintot meghaladó támogatást adtak ahhoz, hogy ezzel a projekttel játszadozzon úgy, hogy más embereket igenis becsapottnak tekinthetünk mindaz után, amit ott elvégeztek. Úgy, ahogy ön mondja pontosan, számtalan bejelentés érkezett azért, mert szabálytalanul használhatták fel ezeket a pénzeket, és éppen ezért a vizsgálatot önöknek le kellett volna folytatni.

Ezért elvárom azt, hogy mindazt, amit önök ebben idáig elvégeztek, hozzák nyilvánosságra, az Országgyűlés képviselője számára akár mutassák be, és legyen nyilvánvaló, hogy mennyi visszafizetésre került sor azért, mert önök hagyták, hogy mindez szabálytalanul történhessen meg.

A Fidesz mindezt olyan körülmények között teszi meg, amikor a földüggekben számtalan olyat tesz, ami az embereket megkárosítja. A sokak Magyarországon ez nem fordulhatna elő, ezért nem fogadom el az ön választát. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**A Balatont is szétlophatják a fideszes haverok?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ez az interpelláció alapvetően a Balatonról fog szólni, ami egy nemzeti kincsünk, és nagyon nagy aggodalommal nézem azt, hogy hogyan herdálják el mindenféle olyan kétes beruházással, amiből senkinek nem lesz semmi haszna, csak annak max, aki felépíti.

Az egyik projekt a Balaton keleti medencéjét fogja tudni tönkretenni, a másik pedig a nyugati medencéjét, ezért nagyon szeretném, ha a kormány

kiemelt figyelemmel követné ezt az egész ügyet, és szeretném, ha azonnal leállítaná. Miniszter úr, előrebocsátom, hogy az ön válaszát akkor fogom tudni elfogadni, ha a Fidesz-KDNP-nek az a hozzáállása, hogy az egyik projekt nem fog tudni megvalósulni, a másik pedig azonnal lebontásra kerül. Hozzá kell tennem, hogy az egyik projektet a fűzfői öbölbe álmódta meg az, aki ezt kitalálta: 30 méter mélyen szeretnének lefúrni, bele a Balatonba, az iszapba, víz alatti szállodát, édesvízi bűvárközpontot álmódtak, akvaparkot, és persze nem a saját pénzét kockáztatná, hanem máris várja az állami és az európai milliárdokat ehhez a projekthez. A projekt összköltsége 5 milliárd euróba kerül, ez egyébként a tervezett paksi bővítés fele. Ráadásul, ahogy így elnézem a koncepciót, ennek a balatoni vidámparknak a terve az összes létező jogszabállyal ellentétes: egyrészt Natura 2000 védetség alatt áll ez a terület, másrészt a helyi építési szabályzattal ellentétes, harmadrészt a Balaton-törvénnyel is ellentétes. Úgyhogy azt gondolom, ideje lenne itt kimondani a parlamentben, hogy nem fog tudni ez a projekt megvalósulni, a Fidesz-KDNP nem hagyja a Balatont tönkremenni.

A másik pedig Balatonfenyvesen történt meg. Sajnos itt egy, a tóba 500 méter, tehát fél kilométer hosszan benyúló mólóról van szó, amely egyrészt a tóparti tájat teljes mértékben tönkrevágja, másrészt a partot is feliszapolja, ráadásul azóta az is a tudomásomra jutott, hogy a kitermelt iszapot pedig a Beregbe hordják, ami szintén védett terület, egy nagy értékű lápról van ott szó. Ez is ellentétes álláspontom szerint a Balaton-törvénnyel, ráadásul mind a három pontjával, ennek ellenére most, ahogy így beszélek erről a projektről, ez ott épül, és a móló már áll, sőt már úszóházakat terveznek oda.

Birtokomba kerültek olyan, szakértők által elkészített tanulmányok, amelyek egyértelműen kimondják, hogy ha ez így marad, és elkezdik használni, sőt még úszóházakat is építenek oda, gyakorlatilag a Balaton nyugati része teljes mértékben tönkremehet, tehát egy fél Balatontól elbúcsúzhatunk.

Én tettem kettő feljelentést ebben a kérdésben. Az egyiknél elkezdtek nyomozni, majd a nyomozást leállították, és ilyenre hivatkoztak, hogy a HÉSZ-szel, tehát a helyi építési szabályzattal nem ellentétes a projekt. Na de kérem, joghierarchia van! A Balaton-törvénnyel továbbra is ellentétes!

Tudja, miniszter úr, számunkra, a Lehet Más a Politika számára teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy itt gazdasági érdekcsoportok gátlástalanul használják nemzeti kincseinket. Egyértelmű választ szeretnék kapni arra a kérdésemre, hogy leállítják-e haladéktalanul a balatonfenyvesi beruházást, másrészt pedig garanciát szeretnék arra kapni, hogy a Balaton keleti medencéjét nem fogják tönkretenni mindenféle vízi vidámparkokkal és 30 méter mély szállodákkal. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Örülök annak, hogy felvetette ezt a kérdést, hiszen mindenképpen tanulságos ez az ügy. Nyilván Magyarországon jogállam van, 1848-ban jött létre a polgári jogállam, és ez garantálja azt, hogy ha az állampolgárok, az ő vállalkozásaik valamilyen építési engedélyezési vagy bármilyen más eljárásban jogokat szereznek, akkor azt pusztán egy parlamenti vagy másfajta, önkormányzati, megyei önkormányzati hozzászólás hatására nem veszíthetik el, nem lehet tőlük elvenni.

Ennek azért is van jelentősége, tisztelt képviselő asszony, mert itt két kérdést felvetett, ezek közül az egyik a balatoni vízi vidámpark terve, amelyről ön azt állítja, hogy az összes jogszabállyal ellentétes. Ön bizonyára nagyon képzett a jog világában, mert egy olyan tervről nyilatkozta, hogy az jogszabályokkal ellentétes, amelyet még nem nyújtottak be a környezetvédelmi hatóságokhoz, a fűzfői öbölben kialakítani tervezett akvapark létesítésére vonatkozó kérelem a kormányhivatalokhoz még nem érkezett be. Tehát ön vagy nagyon jó jós, vagy pedig valami politikai pecsenyét próbál sültögetni itt olyan tervekkel kapcsolatban, amelyek egyelőre inkább elképzeléseknek nevezhetőek, a beruházással összefüggésben ugyanis semmilyen eljárás sincs folyamatban, hatóságaink információval nem rendelkeznek, legfeljebb, ha a sajtócikkeket tekintjük ennek, de sajtószabadság van, ami természetesen nem gátolja a hatóságok munkáját. Ha majd beérkezik az engedélyes terv, akkor lehet ezt a kérdést megítélni.

A balatonfenyvesi kikötővel kapcsolatban a következőkre szeretném emlékeztetni a tisztelt képviselő asszonyt. Először is: ennek a vitorlaskikötőnek az engedélyezése 2013 novemberében kezdődött, az illetékes környezetvédelmi felügyelőség hirdetményt tett közzé a hivatalában, a honlapján és a központi rendszeren keresztül, ennek már három éve. Ezzel egy időben a hirdetményt, a kérelmet és a mellékleteit megküldte a balatonfenyvesi önkormányzat jegyzőjének, a közterületen és a helyben szokásos módon történő közhírré tétel céljából. Az érintettek, a nyilvánosság részéről észrevétel nem érkezett; az LMP-től sem érkezett, önöktől sem. *(Derűltég a kormánypartok soraiban. - Dr. Szél Bernadett: Feljelentést...)*

Az ön által hivatkozott helyben élő emberek tehát nem kifogásolták ezt a beruházást, ezt ez a némi zöreje és hangzavar sem cáfolja, nem kifogásolták a helyben élő emberek és az önkormányzatok sem ezt a beruházást. Tehát úgy látszik, helyben nincsenek ilyen kifogások, mint itt a politika felhőrégióiban. Az eljárás megindításáról az eljárásban érintett környezetvédő civil szervezeteket elektronikus úton értesítette a felügyelőség, ennek ellenére egy civil szervezet sem jelentette be részvételi szándékát a környezetvédelmi eljárásban, elfogadták azt az információt, ami a rendelkezésükre lett bocsátva. Megszületett a határozat, a döntést közzétették, fellebbezés sem

érkezett, tehát így jogerőre emelkedett ez a döntés. Vagyis lehet, hogy önök mint zöldpárt a törvények betartásáért küzdenek úgymond, de a törvényt nem tisztelik akkor, amikor mások azt elfogadják, és nem is élnek azokkal a lehetőségekkel, amelyeket a törvény biztosít, hanem itt a parlamentben próbálnak támadni és politikai tőkét kovácsolni abból, amit a helyi emberek, a helyi lakosok egyébként elfogadnak.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön jogszabálysértésről beszélt. Én elmondom azt, hogy ön miről beszélt: amit ön mondott, az egy szintiszta demagógia, tisztelt képviselő asszony, és ez árt a Balaton ügyének, a környezetvédelem és a természetvédelem ügyének egyaránt. Köszönöm, hogy meghallgatott. Bízom abban, hogy válaszat elfogadja. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ. *(Közbeiktatások a kormánypártok soraiból: Igen! Igen!)*

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Miniszter Úr! A választát nem tudom elfogadni *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*, ugyanis számos sebből vérzik, számos zsebből vérzik az a sok válasz, amit a Fidesz-KDNP-től kapunk.

Egyrészt itt a fűzfői kapcsán azért el szeretném mondani, hogy még vannak önkormányzatok, még vannak önkormányzatok, akik tárgyalják ezeket az ügyeket.

(15.40)

Egyébként, ha problémája van ezzel miniszter úrnak, akkor lépjen közbe, de amíg önkormányzatok vannak és érdemben foglalkoznak ilyen kérdésekkel, addig nekem kötelességem foglalkozni ezzel a kérdéssel, ha már nem ott a helyi fideszes képviselő, akit megválasztottak, ő karolta föl ezt a kérdést. Egyébként egy nagyon legitim megoldásnak találnám a helyi népszavazást. Kérdezzék meg a balatonalmádi és fűzfői embereket, akarnak-e 30 méter mélyre oda lefúrva szállodát meg Isten tudja, még milyen akvaparkot meg víziparkot oda a településükre.

Fenyvessel kapcsolatban: petíció létezik, tisztelt miniszter úr, ön nagyon félre van tájékoztatva, polgárok sokasága írta alá, hogy köszönik, nem kérnek ebből, mert a Fidesz-KDNP-vel ellentétben nekik még megvan a józan eszük, és pontosan tudják, hogy a Balaton egy nemzeti kincs, és nem fennhéjázó miniszteri válaszokra van szükség, hanem tevékenységre, ha már kormányon vannak. Ne hagyják, legyenek kedvesek a Balatont tönkremenni! *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Lejárt az idő!)*

Én nagyon szeretném önöknek fölhívni a figyelmét arra, hogy önök kivéztették a zöldhatóságot, és annak ez az eredménye. Ez az eredménye! Önök éppen most teszik tönkre a Balatont! *(Sallai R. Benedek: Úgy van! - Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Kérem képviselő asszonyt, próbálja megtartani az időkeretet. Képviselő asszony nem fogadta el a választ, kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 105 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta a miniszteri választ.

Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külügyi és külügyminiszterhez: **„Mit jelentenek az ellenzék által csak összeszerelő üzemekként emlegetett vállalatok az ország nemzetgazdaságának?”** Öné a szó, képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány a külügyi tárca számára kiemelt célként határozta meg a magyar gazdasági érdekek érvényesítését és a beruházások minél hatékonyabb ösztönzését. A közzétett gazdasági elemzések is jól mutatják, hogy a nagy horderejű államközi megállapodások mellett igen erős gazdaságélénkítő hatása van azoknak az egyezményeknek is, amelyek a magyar gazdaság húzóerejének számító autóiparban valósultak meg az elmúlt esztendőben. Ma már azt is nyugodtan kijelenthetjük, hogy ennek a fajta gondolkodásmódnak és a tudatos előkészítő tervezésnek az eredményei egyre inkább látszanak, hiszen a tavalyi, 2015-ös évben a járműipar teljesítménye mintegy 19,6 milliárd euró volt, amely csaknem 14 százalékkal, vagyis 2,4 milliárd euróval haladta meg az egy esztendővel korábbi értéket.

Ahogy a Nemzeti Befektetési Ügynökség által szervezett járműipari konferencián a napokban is elhangzott, tavaly 7833 milliárd forint termelési értéket állított elő a magyar autóipar hazánkban, amely 17,6 százalékkal volt több, mint az előző évben, 2014-ben. Mindemellett szintén öröndetes tény az is, hogy csak a járműgyártásban dolgozók száma a 2015-ös évben a 149 ezer főt is meghaladta. Azt hiszem, hogy amikor ilyen öröndeti eredményekről és sikeres gazdasági teljesítményről számolhatunk be a magyar ipar kapcsán, akkor sajnálatos módon nem mehetünk el amellett, amit az ellenzék rendszeres politikai hangulatkeltés kapcsán csinál vagy reményében tesz, és jól láthatóan folyamatosan próbálja relativizálni az ipari szektorban elért egyértelmű előrelépéseket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos úgy tűnik, mára már odajutottunk, hogy az ellenzék számára az úgynevezett összeszerelő üzem kifejezés szinte egyfajta szitokszóvá vált. Felháborítóan tartom, hogy egy magát felelősségteljesnek és konstruktívnak gondoló ellenzék számára közel 150 ezer család biztos megélhetése, egzisztenciája ennyire nem számít. Továbbá az ellenzéki hangok sajnos azt sem akarják észrevenni, hogy a jelentős ipari beruházások milyen értékeket és milyen teljesítményt hoznak létre, illetőleg hoztak létre az elmúlt időszakban akár Győrben, akár Kecskeméten vagy éppen a választókerületemet

érintő, a Balaton déli partján működő beszállító cégek színvonalas munkája révén egyaránt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy vélem, nyugodtan kijelenthetjük, hogy 2010 után a magyar kormány helyesen kezelte azokat a válság által felerősített gazdasági kihívásokat, amelyek a 2010 előtti baloldali kormányok felelőtlen gazdaságpolitikája következtében hazánk fejlődését fokozottan hátráltatták, ugyanis a tények egyértelműen bizonyítják, hogy az elmúlt években bővült a magyar gazdaság, megerősödött a magyar ipar, nőtt az export és a beruházások is egyértelmű növekedést mutatnak.

Ezért is tisztelettel kérdezem államtitkár urat, mit jelentenek az ellenzék által csak összeszerelő üzemként emlegetett vállalatok az ország nemzetgazdasága számára. Köszönöm válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Mikola István államtitkár úrnak.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! 2015-ben a magyar gazdaság teljesítménye kiegyensúlyozottan nőtt, a bruttó hazai össztermék 2,9 százalékkal bővült. A termelő szektorok közül az ipari termelés 7,5 százalékkal nőtt, ezen belül a járműgyártás többletkapacitásának köszönhetően a termelés 17,6 százalékkal bővült az előző évihez képest.

A járműgyártás mintegy 150 ezer magyar család számára jelent biztos és perspektivikus megélhetést, a járműipar folyamatos fejlesztésének köszönhetően. Ezeknek a családoknak a boldogulása egy nagyon fontos eredménye a magyar járműipari szektornak. Nem szabad elfelejtenünk arról sem, hogy a szektor - a XXI. századi fogyasztó igényeinek minél teljesebb kiszolgálását megcélózva - egy nagyon dinamikus fejlődési, fejlesztési pályán kell hogy mozogjon. Ennek megfelelően Magyarországon sem csak összeszerelő üzemként működnek a járműipari cégek, hanem egyre nagyobb szerepet kap és folyamatosan bővül a kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységük.

A hazánkban megtelepedett nagy autóiipari vállalatok arra törekednek, hogy kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységükbe bevonják a magyar felsőoktatási intézményeket, a kutatóközpontokat, a kis- és középvállalkozásokat. E törekvések egybevágóan a kormány célkitűzéseivel, hogy Magyarország ne csak termelési, hanem innovációs központtá is váljon.

A magyar gazdaság további tartós növekedéséhez elengedhetetlen nagyszámú, eredményesen működő, a világpiacon is versenyképes termelést nyújtó kis- és középvállalkozás megléte. Vitathatatlan, hogy a nagy autóiipari cégek magyarországi jelenlétükkel és az értékláncokba való becsatolással erőteljesen hatnak a magyar autóiipari beszállítással foglalkozó kkv-k megerősödésére. A nagy integrátor autóiipari cégek nem csupán szigorú követelményrendszerü-

kön keresztül, de aktív tanácsadással, képzéssel is segítik beszállítóik szervezeti, vállalatvezetési, minőségi fejlődését. A cégek élen járnak a duális képzés megvalósításában is, magas színvonalú és piacképes tudáshoz segítve fiatal szakembereket.

A járműgyártás az ipari termelés növekedésében játszott szerepe mellett nagyban hozzájárult az exportteljesítmény 2015. évi rekorderedményeihez is. Soha nem volt még ilyen nagy a magyar járműipar exportja. A kivitel értéke 2015-ben 19,6 milliárd euró volt, amely csaknem 14 százalékkal, 2,4 milliárd euróval haladta meg az egy évvel korábbi. A szektor jelentőségét mutatja az is, hogy miközben 2014-ben a teljes magyar áruelexport 20 százaléka származott az autóiiparból, tavaly ez az arány 21,6 százalékra emelkedett. Ha megnézzük a beruházási számokat, akkor azt látjuk, hogy a 2015-ös 67 pozitív projekt közül 17 projekt tartozott a gépjárműiparba, amelyek összesen 760,8 millió eurónyi befektetett tőkét és 4280 munkahelyet jelentenek a magyar gazdaságnak. Bizakodásra adnak okot a jelenleg tárgyalt befektetési-projekt-javaslatok, a 169 projektből 40 köthető a járműiparhoz. Ezek megvalósulásával az ismert paraméterek esetén újabb 8 ezer munkahely jöhet létre. Ezek a számok is jelzik a szektor további bővülési tendenciáit, potenciálját.

A járműipar súlyát jelzi, hogy a kormány immár 65 stratégiai együttműködési megállapodást kötött, amelyből 23 az autóiiparhoz köthető. A megállapodások alapján a cégekkel folytatott, Magyarország versenyképességének folyamatos fejlesztését célzó párbeszéd fontos és hangsúlyos résztvevői, hozzájárulói a szektor vállalatai.

Tisztelt Képviselő Úr! Kérem válaszként elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a kérdésemre adott részletes és pontos választ. Sajnos, mindannyian jól emlékszünk még arra, hogy 2010-ben Magyarország gazdasága olyannyira legyengült állapotban volt, hogy az államcsőd veszélye fenyegetett hazánkban. Azóta, a kormányváltás óta eltelt 5-6 esztendőben egy újfajta gazdasági szemlélettel, úgynevezett unortodox vagy a magyar érdekeket előtérbe helyező és képviselő gazdaságpolitikával sikerült tulajdonképpen a gazdasági fejlődést egy folyamatosan növekvő pályára állítani, és olyannyira sikerült ezt a kormánynak elérnie, hogy az EU egyik leggyorsabban fejlődő gazdaságává vált a magyar gazdaság.

(15.50)

Jelentős előrelépésnek tartom a Külgazdasági és Külügyminisztérium működtetésében is tulajdonképpen azt a szemléletváltást, ami nemcsak a protokolláris találkozókra helyezi a hangsúlyt, hanem a

külgazdasági kapcsolatokat is próbálja megalapozni, és újabb gazdasági lehetőségek feltárását tűzte ki céljául. Azt gondolom, hogy ezek a szemléletváltások jól láthatók a magyar gazdaság makrogazdasági mutatóiban, folyamatosan javuló számaiban.

Az államtitkár úr válaszát elfogadom, és kérem, hogy továbbra is segítsék közreműködésükkel a magyar gazdaság fejlődését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mennyibe kerülnek az adófizetőknek a KLIK által késve fizetett számlák?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. A behajtási költségátalányra vonatkozó, önök által hibásan átvett EU-s irányelv értelmében a késedelmi kamaton túl a késedelmesen fizető fél köteles megfizetni a behajtással kapcsolatos valós vagy vélelmezett költségeket is. Ennek mértéke 40 eurónak megfelelő forintösszeg, amelytől a felek csak esetlegesen tekinthettek volna el, ha az irányelvet átvettük volna, de mi kötelezővé tettük.

A behajtási költségátalány fizetése nem mentesít a késedelem egyéb jogkövetkezményei, például a késedelmi kamat fizetése alól. Egy írásbeli kérdésre adott válaszában a miniszter úr elismerte, hogy a KLIK nem készített felmérést arra vonatkozóan, mennyi a megkötött, illetve módosított szerződések száma, és azt a választ is megkaptuk, hogy a 40 eurós költségátalány címen nem történt kifizetés - válaszolta Balog miniszter úr a KLIK által.

Ezért kérdezem most a miniszter urat, illetve az államtitkár urat, aki itt ül: hogyan lehetséges, hogy egy ekkora cégnek, mint a KLIK, nincs szerződésnyilvántartási rendszere? Ha nem tudják, hogy kivel és mennyi szerződést kötöttek, hogyan működhetne ez a rendszer egyáltalán? Látjuk, hogy sehogy. Hogyan tudja így követni a szerződéses kötelezettségeit a KLIK? Milyen szakmai kontroll lehet a KLIK-ben? Tudja, a szerződésállomány kezelése a hatékony gazdálkodás alapja - ezt minden vállalkozó és minden háztartásbeli anya is tudja.

Ha a szerződésekre nézve nincs válasz, nem meglepő, hogy nem tudják, kinek mikor és mit fizetnek: mi jár a tanárnak, a közműcégeknek, az úszóiskoláknak vagy bárkinek, akivel szerződésben állnak. Ha a szerződésállománnyal kapcsolatban nincs válasz, nagyobb baj van, mint gondolta bárki ebben az országban. Az egész, önök által kialakított rendszert véleményünk szerint így meg kell szüntetni, és ilyen alapvető gazdálkodási mulasztások miatt a felelősöket meg kell nevezni. Ha nem tudják, hogy hány szerződést kötött a szervezet, nem tudják, mekkora a kockázat, nem tudják, mi a teendő.

Államtitkár úr, adjon választ: önök átvettek egy irányelvet rosszul a behajtási költségátalánnyal kap-

csolatban, majd pedig nem tudják, hogy milyen szerződéseket kötöttek, hányat, hányat módosítottak, és hogy egyáltalán fizetniük kell-e ilyen költségátalányt. Ha nincs kimutatásuk és nincs rendszerük, akkor önök egy nagyon-nagyon rossz rendszert működtetnek, és ez nemcsak a KLIK-re vonatkozóan van így, hanem a kórházakra és sajnos az egész országra vonatkozóan is. Várom a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ezekre a kérdésekre, ahogy ön is utalt rá, már írásban is megadtuk egyszer a választ, Tóth Bertalan képviselőtársának küldtük el, minden részre, amit most ön itt elmondott, korábban választ adtunk. Röviden azt tudom önnek mondani, hogy ezt a 40 eurós átalányt nem követelte még senki a KLIK-től, tehát ilyesfajta kifizetésre nem került sor, nem is kerülhet sor, tehát ilyesfajta kötelezettség nem terhelte a KLIK-et.

Korábban is volt egy szétaprózódott rendszer, ezt egy sharepoint-rendszerben koncentráltta a KLIK, ebből látszódott az adott megyében a megyére vonatkozó kötelezettségvállalás-állomány. Nyilván a KLIK országos központja látja a teljeset. Ebből a szerződés tárgya, mértéke, a fizetés gyakorisága, a határidő, a lejárató idő volt látható, és nyilván ez az a nyilvántartás, ami alapján a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ abból a 38 milliárd forintból, amelyet pluszforrásként kapott a különböző dologi kintlévőségeinek, tartozásainak a rendezésére, ezt rendezni tudja. Bármifajta számlákat, kintlévőségeket, szerződésből adódó fizetési kötelezettségeket meg fog tenni, ezeknek egy jó része már az elmúlt hetekben is kifizetésre került, hiszen összességében szűk egy hónappal ezelőtt 17 milliárd forint volt az a tartozás, amivel a KLIK tartozott. Ez a mérték nem mérhető nyilván ahhoz az 1300 milliárd forinthez, ami 2010 után maradt kifizetetlen számlaként az iskolák, az egészségügyi intézmények és a szociális intézmények után.

Mindamellet, hogy az elmúlt években nagymértékű, sőt, ha a pedagógusokat nézem, külön mint pedagógusbér-fejlesztést a legnagyobb mértékű bérfejlesztést hajtottuk végre, erre évről évre pluszforrásokat adtunk, hiszen 2012-ről 2013-ra 32 milliárd forinttal növeltük a KLIK bérkeretét, 2013-ról 2014-re 120 milliárd forinttal, ezt követte 2014-ről 2015-re egy további 38 milliárd forintos emelés, és tavalyról idénre, 2015-ről 2016-ra pedig 34 milliárd forint volt az a plusz, amit a központi költségvetés biztosított a KLIK és a pedagógusok számára. Ezeket, ön is emlékszik, az MSZP nem szavazta meg. A Fidesz-KDNP minden esetben megszavazta ezeket az emeléseket, így sikerült a pedagógusok bérét 40 százalékkal

emelni, így sikerült azoknak a pénzeknek egy jó részét visszatenni a köznevelés rendszerébe, amelyet pontosan a szocialista időszakban akár bércsökkenéssel, a 13. havi bér elvételével, akár létszámleépítéssel, 17 ezer pedagógusnak az elbocsátásával, akár feladatellátási helyeknek, 381 helynek a bezárásával, akár pedig az önkormányzatok részére biztosított finanszírozásnak a csökkentésével okozott az akkori kormányzat.

Akkor, 2010 környékén azt mondták az önkormányzatok, hogy sok esetben az 50 százalékát sem fedezte a működési költségeknek az, amit az akkori központi kormányzat, az MSZP-SZDSZ biztosított az iskolák számára. Ezen a rendszeren kívántunk változtatni, nyilván itt több lépésről van szó, nyilván a KLIK-nek a szervezete nem lesz olyan 2016. szeptember 1-jén, mint amilyenek most ismerjük, igazából rá se fognak ismerni, sőt a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, ahogy most létezik, nem fog létezni 2016. szeptember 1-jén, egy teljesen másfajta rendszert fognak látni. Az állami intézményfenntartás marad, de az egy nagy KLIK meg fog szűnni a nyár folyamán, és 2016-tól már egy másik rendszer fogja üzemeltetni, működtetni és fenntartani az iskolákat.

A következő heteknek pedig az a feladata, hogy a belső működés helyreálljon, és ebből a 38 milliárd forintból pedig mindenki felé, aki felé a KLIK-nek tartozása volt, minden tartozást rendezni tudjunk, pontosan azért, hogy az iskolákban a gyermekek semmit ne érezzenek negatívumként a köznevelés átalakításából, de azt érezzék, hogy a tanáraik anyagilag sokkal jobban megbecsültek. És ez látható már abban is, hogy a tanári pályára jelentkezőknek a száma másfélszeresére nőtt az öt évvel ezelőttihez képest, 980 főről 1480-ra emelkedett azoknak a száma, akik a pedagóguspályát választanák, mert vonzóbb pálya ez ma, mint öt évvel ezelőtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Nem tudom elfogadni a választ, de látom az államtitkár úron is, hogy nem olyan vehemensen tiltakozott, és nem olyan hangosan mondta a válaszát, mint ahogy szokta. Tudja jól az államtitkár úr is, hogy nagyot hibáztak ebben a dologban is. 13 ezer szerződésről beszélünk, csak ki kell számolni, egy általános iskolás is tudja: 13 ezerszer 40 euró rengeteg pénz. Önök ezt a pénzt kivették az adóból, kivették az emberek zsebéből, hiszen ezt az emberek befizették önöknek.

Azt nem tudom, hogy ha nem tudják, hogy milyen szerződések voltak, mennyiért, kivel kötötték, akkor esetleg önök kifizetnek-e bármit, amit az orruk alá tesznek. Az a nagy baj, államtitkár úr, hogy önök az egész országot így vezetik. És amikor egy évvel ezelőtt én megpróbáltam felhívni az önök figyelmét a

behajtási költségátalánnyal kapcsolatban arra, hogy önök rosszul vettek át egy európai uniós irányelvet, akkor pökhendi módon önök úgy lesöpörték ezt az asztalról, hogy nem kívántak vele foglalkozni.

Azt gondolom, hogy ez felháborító, az egész országot így vezetik, ezért fogják magukat elzavarni innen nagyon gyorsan. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 102 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Meddig tűrik soraikban a korrupcióba keveredett politikusokat?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Előjáróban: sajnálom, hogy nem Lázár János válaszol, hiszen az ő kinevezettjéről szól az interpelláció, az ő személyes felelősségét szerettem volna firtatni.

Úgy tűnik, hogy ha Lázár János kinevez valakit miniszteri biztosnak, az botrányokkal hívja fel magára a figyelmet. Ugyanis a közelmúltban derült fény arra, hogy Riz Gábor nemcsak hogy kifejejtette a vagyonynyilatkozatából a miniszteri biztos félmillió forintos jövedelmét, de a gyanú szerint magánokirathamisításra is vetemedett annak érdekében, hogy ez ne derüljön ki. A botrány kirobbanása óta Lázár János miniszteri biztosai sorra javítják ki a vagyonynyilatkozataikat, egymás után jönnek rá a feledékenyséjükre. Ne bélyegezzük meg őket ezért, hiszen az átlagember sokszor elfelejti, hogy keres havonta félmillió forintot. De a legnagyobb botrány mégsem ez, hanem a miniszter úr hajdú-bihari emberének, Tiba Istvánnak az esete, aki a híradások szerint nyakig benne van a Balmazújvárosban kirobbant korrupciós ügyben.

(16.00)

Mint már köztudott, Veres Margit balmazújvárosi polgármester asszony még jegyzőként, 2012 decemberében egy sötét esti órán négy szemközt átvett ötmillió forint készpénzt egy vállalkozótól, akinek a cége - minő véletlen - éppen aznap kapott 180 millió forintos támogatást a helyi önkormányzattól. A jegyző másnap kettesben találkozott Tiba Istvánnal, akkori polgármesterrel, és átadta neki ezt az összeget. Ezen túl Veres Margit kapott egy gépkocsit is ajándékba az említett vállalkozótól. Az ügy már bírósági szakban van, a legutóbbi két tárgyalási napon meghallgatták a lehallgatott telefonbeszélgetéseket, és tanúként vallomást tett Tiba István is. Ezekon a tárgyalásokon kiderült, hogy amikor aján-

dékautóról beszéltek az érintettek, Tiba és Veres, akkor beszerzési áron megvételre kínált gépkocsiról volt szó, véletlenül sem vesztegetésről; illetve a Tiba István által zsebre tett ötmillió forint csak egy baráti kölcsön volt, ami természetesen közcélra kellett a képviselő úrnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azon túl, hogy - elnézést a kifejezésért - hülyének néznek mindenkit a vádlottak, az újságírókon keresztül a bíróságon át egészen a választókig, ez egy kőkemény fideszes korrupciós ügy. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön mit szól ehhez? Mit szól ehhez Lázár János miniszter úr? Nem gondolják azt, hogy le kellene mondatni miniszterének egykori miniszteri biztosát a parlamenti mandátumáról, Veres Margitot pedig a polgármesteri posztról? Kérem szépen, válaszában ne beszéljen az ártatlanság vélelméről, hiszen önök ezt a fogalmat hírből sem ismerik, jó példa erre Kovács Béla ügye. Viszont arra kérem, nyilatkozzon, hogy eltűnnek-e a soraikban korrupcióba keveredett politikusokat.

Várhatunk-e lépéseket önöktől ez ügyben? Várom a kizárólag a témához kapcsolódó, félrebeszéléstől mentes, kimerítő választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Megpróbálok a témába vágóan konkrétan válaszolni, reménykedve abban, hogy a politikai logikát felhagyva elfogadja a kérdésre adott választ. Engedje meg, hogy két részben, külön válaszoljak: egyrészt a fejlesztési biztosok bérezésének a kérdésére és utána a kérdése második felében felvetett ügyekre.

Először is azt kell mindenképpen megemlítenem, hogy a 2012. évi XXXVI. törvény azt mondja, hogy ha egy képviselő miniszteri biztos kinevezést kap, akkor képviselői fizetésének a 30 százalékára csökken a fizetés; ami azt jelenti például az ön esetében, hogyha ön miniszteri biztos lenne, hogy a 747 878 forint helyett annak ellenére, hogy pluszmunkát végez, összesen 224 363 forintot kapna. A kormány a miniszteri biztosok kinevezése kapcsán ezért úgy döntött, hogy a miniszteri biztosok annyi kiegészítést kaphatnak, ami a korábbi képviselői alapbérükre emeli vissza a fizetésüket. Tehát annak ellenére, hogy a képviselői munkájukon túl további feladatokat is ellátnak, fizetésük nem több, mint a képviselői alapbér, tehát a 747 878 forint. A kormány, azt gondolom, ebben a tekintetben abszolút méltányosan járt el: több munka, azonos fizetés. Én ebben nem látok kivétnevelőt, és remélem, hogy képviselő úr sem lát a választ követően.

Arra a kérdésre pedig, hogy eltűnnek-e a soraikban korrupcióba keveredett politikusokat, a válasz rövid és világos: nem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Természetesen nem tudom elfogadni államtitkár úr válaszát. Egy szót sem ejtett a balmazújvárosi korrupciós ügyről, de még egy másik dolog is van ebben az ügyben, ami érdekes. A bíróságon azt vallotta Tiba, hogy kölcsön kapta a pénzt, és a kölcsönt később két részletben fizette vissza. Mindez történt 2012. december 22-én. Most egészen biztos, hogy Tiba István hazudott. Vagy a bíróságon tanúskodott hamisan, vagy a 2012-es vagyonyilatkozatában közölt hamis adatot, ugyanis nem szerepel a vagyonyilatkozatban ez az ötmillió forintos tartozás. Azt tudni kell, hogy a vagyonyilatkozatban az adott év december 31-i állapotnak megfelelő adatokat kell feltüntetni, és teljesen életszerűtlen az, hogy Tiba december 23-a és december 31-e között két részletben visszafizette volna az állítólagos tartozását. Ezt le is nyilatkozta a közelmúltban, hogy nem történt két részletben való fizetés.

Természetesen vagyonyilatkozási eljárást indítunk ez ügyben. És úgy gondolom, hogy aki ezt a választ elfogadja - én ezt nem teszem meg -, az támogatja a korrupciót. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 99 igen, 24 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Meddig kell várni az Isztambuli Egyezmény ratifikációjára?**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter úr nevében Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ma március 16-a van, és március 14-én, azaz két nappal ezelőtt volt két éve, hogy Magyarország csatlakozott az isztambuli egyezményhez, aminek a magyar jogba való maradéktalan átültetésére a mai napig nem került sor. Ráadásul azt kell tudniuk, hogy egy ország találgatja azt, hogy vajon miért nem.

Számításaink szerint körülbelül 8 milliárd forintból meg lehetne valósítani azokat a fejlesztéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az isztambuli egyezmény elkezdjen működni ebben az országban, és azt is tudni kell, hogy nem is kellene kapásból ezt a pénzt úgymond befizetni, hanem lehetne fokozatosan fejleszteni az országot, csak végre el kéne köteleződni. Ehhez az aláírás nem elég, ehhez ratifikálni

kellene. Mindenesetre azt látjuk, hogy az Igazságügyi Minisztérium tavaly tavaszra ígerte a ratifikációt, de egyébként már 2014 év végén volt olyan kommunikáció a minisztérium részéről, hogy felkészült az ország arra, hogy elkezdjék megvalósítani az egyezményben foglaltakat. De aztán elkezdődött a mindenféle terelés, közigazgatási egyeztetések, egyezmény végrehajtását monitorozó nemzeti koordinációs testület kell, statisztikai adatgyűjtésre van szükség. Úgyhogy most szeretnék önöknek segíteni, tisztelt államtitkár úr, a statisztikák semmit nem javultak. Ebben az országban tavaly is hetente egy alkalommal végződött halálos kimenetellel a nők elleni erőszak, hetente egy nő halt meg ebben az országban tavaly is azért, mert nem tudtunk neki védelmet garantálni.

Úgyhogy ennek fényében azt gondolom, hogy nagyon erősek azok a kifogások, amiket rendre halunk a kormány részéről. Én világosan látom, és egyébként az Igazságügyi Minisztérium is 2014 végén ezt deklarálta, hogy csak politikai akarat kérdése az, hogy végre az egyezmény elkezdjen Magyarországon működni.

Szándéknyilatkozatok történtek, de azért ezzel is nagyon sok probléma van. Egyrészt az, hogy ha van egy komplett egyezmény, amit meg kéne valósítani, akkor nem szándéknyilatkozatokra van szükség. Ugye, itt van ez a „nemzeti stratégiai célok” gyűjtemény, aminek egy problémája van, hogy nem az isztambuli egyezmény, és nincsen hozzá cselekvési terv. Ráadásul, ugye, szakmai problémák is felmerülnek, például az, hogy az isztambuli egyezményrel számos helyen ellentétes dolgokat tartalmaz. Például az isztambuli egyezmény egyértelműen kimondja, hogy mindig a költségvetésben megfelelő forrás kell, önök pedig megelégedtek annyival, hogy a lehetőségekhez képest kell forrást biztosítani.

Én azt gondolom, hogy egy ilyen fontos témáról, ha beszélünk, akkor nem megkerülhető az, hogy egy ország költségvetésére ránézzünk, és elmondjuk azt, hogy hányszor próbálták ezt a költségvetést úgy módosítani, hogy az isztambuli egyezményre jusson 8 milliárd forint, hogy végre ezek a borzasztóan tragikus statisztikák javulni tudjanak. Ezt az LMP is megtette, más pártok is megtették, viszont a kormány annyiszor szavazza le, ahányszor meglátja ezt a kezdeményezést. Én azt gondolom, hogy le kéne szokni erről a „zsigerből visszautasítunk mindent, ami az ellenzékétől jön” mentalitásról, legalábbis, ha ilyen pártok és mindenfajta politika fölött álló érdekről van szó, mint a bántalmazott nők ügye.

Tisztelettel kérdezem, államtitkár úr, hogy mikor érvényesül végre a zero tolerancia elve a nők bántalmazásával kapcsolatban, mikor fogja Magyarország végre ratifikálni az isztambuli egyezményt.

ELNÖK: Völner Pál államtitkár urat illeti a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony!

Az Európa Tanács miniszteri bizottsága 2011. április 7-én fogadta el a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló isztambuli egyezményt, amelyet 2011. május 11-én nyitottak meg aláírásra, és 2014. augusztus 1-jén lépett hatályba. A kormány - mint ahogy ezt képviselő asszony részére már számos alkalommal és számos formában jeleztük - fontos feladatának tartja az egyezményhez való csatlakozást. Ahhoz azonban, hogy valamely megállapodást magunkra nézve kötelezőnek ismerjünk el, fel kell mérnünk a belső jogi környezetet annak érdekében, hogy ne legyen jogrendszerünkben olyan szabályozási elem, amely nemzetközi egyezményvel ellentétes lenne.

Az egyezmény szabályozási köre jóval túlmutat egy vagy két minisztérium hatáskörén, hiszen a nők elleni és a kapcsolaton belüli erőszak tárgykörében komplex jelleggel fogalmaz meg anyagi és eljárásjogi kötelezettségeket. Az egyezmény végrehajtását pedig egy külön testület, a nőkkel szembeni erőszak és kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportja ellenőrzi a csatlakozó államok vonatkozásában.

(16.10)

Állításával ellentétben az Igazságügyi Minisztérium valamennyi válaszában azt hangsúlyozta, hogy a csatlakozás előkészítése a fentiekre figyelemmel önkormányzati együttműködést és más állami szervek bevonását tette szükségessé a munkálatokba. Erre figyelemmel a kérdéskör rendezéséért leginkább felelős miniszterek, a közigazgatási és igazságügyi miniszter, az emberi erőforrások minisztere és a belügyminiszter külön munkacsoportot hoztak létre a csatlakozás előkészítése érdekében.

A munkacsoport 2013 novemberét követően több ülést tartott, majd 2014 januárjában döntést hozott arról, hogy az egyezmény aláírására sor kerülhet. A Magyar Közlöny 2014. február 3-i számában közzétételre került a kormány határozata az egyezmény szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról. Ez alapján 2014. március 11-én Magyarország képviseletében Robák Ferenc nagykövet úr aláírta az egyezményt. A munkacsoport tagjai azonban jelezték, hogy az egyezményhez való csatlakozás során jogszabályalkotásra, intézkedések meghozatalára van szükség, ami egyidejűleg költségvetési források biztosítását is indokolja. Csak ezek meghozatalát követően kerülhet sor az egyezmény ratifikációjára.

A ratifikáció előkészítésének, a feladatok pontosításának és a végrehajtás ütemezésének elősegítése érdekében 2015-ben többször is összehívásra került a nőkkel szembeni erőszakkal foglalkozó munkacsoport. Az intézkedések feltérképezése folyamatosan zajlik. A munkacsoport elkészítette az összegző jelentését, ez benyújtásra került a kormányhoz, bemutatva az egyezmény ratifikációjához kapcsolódó álláspontokat és a szükséges döntési pontokat.

A kormány a tárgykör megtárgyalását 2015. április 9-én elkezdte, és további közigazgatási egyeztetések lefolytatását rendelte el. A csatlakozás előkészítésének munkálatai ennek megfelelően már nem a munkacsoport, hanem a közigazgatási egyeztetés keretében zajlanak. Ennek során három, leginkább érintett szervezet, a Belügyminisztérium, az EMMI és a Legfőbb Ügyészség fejthette ki álláspontját. Emellett egyeztettünk az Európai Unió adatvédelemmel foglalkozó munkatársaival is. A csatlakozáshoz szükséges fenntartások szövegének fogalmazása folyamatban van. A ratifikáció tárgyában készülő előterjesztés tervezete hamarosan közigazgatási egyeztetésre kerül, amelyet követően a kormány dönthet a tervezet elfogadásáról és annak Országgyűlés elé terjesztéséről. Fontosnak tartjuk ugyanakkor hangsúlyozni, hogy az Európa Tanács 47 tagállama közül csupán 20 ratifikálta az egyezményt. Az aláírás és a ratifikáció között átlagosan 2-3 év telt el. 19 további tagállam aláírta az egyezményt, azonban nem ratifikálta. Ezeknek az államoknak a nagy része 2011 óta, tehát 5 éve nem tudta ratifikálni, míg Magyarország csupán 2 éve dolgozik a ratifikáció előkészítésén. Kérem erre tekintettel a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Szomorúan hallom, hogy önök ezek szerint azokhoz az államokhoz viszonyítanak, akik hátrébb kullognak ebben a sorban, és nincsenek olyan ambícióik, hogy fölzárkózzunk azokhoz, akik elől járnak a nők elleni erőszakkal ellentétes küzdelemben. Ráadásul néhány dolgot helyre szeretnék tenni.

Ön azt mondja, államtitkár úr, hogy ne legyen ellentétes az isztambuli egyezményrel a hazai jogrend. Önök hoztak egy olyan törvényt, ami ellentétes az isztambuli egyezményrel, pont ez a nemzeti stratégia. Rengeteg szakmai probléma van ezzel kapcsolatban, interpellációmban említettem néhányat. Kérem, erre ne hivatkozzanak! Külön munkacsoport foglalkozik, ez a „Nők elleni erőszak” munkacsoport, lehet, hogy foglalkozik, viszont én kikértem a jegyzőkönyveit, és önök ezt nem adták oda. Titkosak a jegyzőkönyvek. Miért nem lehet azt nekem megtudnom, hogy önök itt az egyeztetések keretében pontosan miről tanácskoznak, milyen gyakran, kik vannak ott. Nem tudom ellenőrizni, pedig ellenzéki képviselőként ez lenne a kötelességem, hogy önöket ellenőrizsem. Nem tudom ellenőrizni, hogy haladtak-e. Miért titkosították ezeket a jegyzőkönyveket?

Ráadásul az sem igaz, hogy először kell a költségvetés és utána a megvalósítás. Számos ország, aki aláírta és ratifikálta, egyszerre csinálta a kettőt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Magyarország miért nem tud ilyen ország lenni? *(Zaj az ellenzéki padsorokban.)* 8 milliárd forintról van szó. Kérem, hogy a kormány haladéktalanul biztosítsa a szükséges forrásokat. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

lanul biztosítsa a szükséges forrásokat. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 102 igen szavazattal, 26 nem ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A kancellár megoldja a pénztelenséget?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy azon nyomban pontosítsak, nem a felsőoktatás kancellárjairól akarok beszélni, hanem az egészségügy egy újabb ötletrohamának egy részéről. *(Dr. Rétvári Bence: Ötletroham?)* Nevezetesen arról, hogy bár az egészségügynek szinte minden szereplője egyetért már abban, hogy az ágazatnak jelentős pluszpénzre van szüksége, minden szereplő egyetért már abban, hogy első lépésként emelni kell a béreket, egyetlen szereplő nem ért ebben egyet: a kormány maga. A pénztelenséget pedig különféle ötletekkel akarja orvosolni.

Az új államtitkárnak bűvészmutatványokat kell végrehajtania ahhoz, hogy a mandátumának megfelelően végrehajtsa a kevés pénzből történő elégtelen gyógyítás feladatát. Az államtitkár úr most már azt mondja, hogy nem kell a mentőnek 15 percen belül kiérkeznie; azt mondja, hogy maradhatnak krónikus belosztályokon fekvő idős emberek gyógyító munka nélkül; azt mondja a kancellár úr - államtitkár úr, bocsánat, nagyon koncentrálok a mondandóm lényegére *(Derűtség és közbeszólások a kormánypártok padsoraiban. - Balla György: Nem sikerült tökéletesen.)*, hogy nem kell jelentős forrás, miközben mindenki tudja, hogy kellene vagy 600 milliárd.

Na, tisztelt képviselőtársaim, azt szeretném kérdezni az államtitkár úrtól, hogy bár úgy látom, hogy beleszerettek ebbe az ötletbe, hogy legyen egy kancellár, mégis mi lesz ennek az embernek a feladata. Az lesz a dolga a kancellárnak, hogy ő lesz, aki végrehajtja a pénztelen egészségügy kellemetlen feladatait? Az lesz a dolga, hogy a kormány rámutathat majd, amikor pénzt kér az egészségügy egyik intézménye, hogy tessék menni a kancellárhoz, hiszen ő a felelős ezért? Mint hallom, most már betegütszervező feladatai is lesznek.

Ez meg, államtitkár úr, tudja mi? A túlzott álmosság kapcsán létrejött mamutszervezetek kudarcának beismerése. Ez egy KLIK-II. Arról szól ugyanis a helyzet, hogy sem a GYEMSZI, sem a GYEMSZI utód-szervezetei - mert ezek voltak az egészségügy KLIK-jei - nem képesek a feladatuknak eleget tenni, ezért most már több kórházat gondozgató kancellárban akarnak majd tervezni, olyan emberben, aki a feladatait nem fogja tudni ellátni, mert nem lesz

hozzá pénze. Tisztelt Államtitkár Úr! Válaszoljon arra, hogy mi lesz ennek az embernek a dolga abban a helyzetben, amikor mindenki tudja, hogy 50 százalékos azonnali fizetésemelés kellene az egészségügyben. Válaszoljon, hogy mi lesz ennek az embernek a dolga abban a szituációban, amikor egy mentő órakon át mászkál a fővárosban, mert nem tudja, hogy hova vigye a beteget, a beteg meg meghal. Államtitkár úr, válasz kellene azokra a kérdésekre, amelyek az egészségügy válságával kapcsolatosak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, sikerült-e a felszólalása lényegére térni, képviselő úr, de azt hiszem, nagy bátorság mindig ilyen szavakat mondani egy szocialista képviselőnek, azon Szocialista Párt tagjaként, aki az MSZP-SZDSZ-koalíció tagjaként teljes mértékben magára hagyta a pénztelenségben az egészségügyet; amelyik azt mondta a kórházaknak, azt mondta az orvosoknak, hogy szedjenek vizitdíjat, szedjenek kórházi napidíjat, és abból próbáljanak valamit fenntartani abból az egészségügyi színvonalból, ami járna az embereknek a befizetett járulékaik után.

Azon egészségügyi kormányzatot támogató politikusként mondja ön ezt, aki kórházi széfekekre költött ahelyett, hogy kórházi berendezésekre költött volna, és azt a szörnyű kálváriát is végigasszisztálta, sőt végigsegítette az akkori kormányzatot, amit csak egy szóval, a HospInvesttel és az egészségügyi privatizációval lehet jellemezni, amely még azt a maradék eszközállományt is eltüntette sokszor a kórházakból, amely a fenntartásába került, és nem hagyott maga után mást, csak csődöt, adósságot és kifizetetlen számlákat, amelyeket utána az ön szerint rosszul működő, közfinanszírozott egészségügyi rendszerből kellett kipótolni.

Az elmúlt öt esztendőben azonban nem volt olyan év, amikor az egészségügyi alap költségvetése ne nőtt volna magasabb mértékben, mint amilyen az infláció. Az elmúlt öt év olyan időszak, amelyhez mérhető 500 milliárdos kórházi, egészségügyi infrastruktúra-fejlesztési, építkezési és különböző berendezésvásárlási programhoz hasonló program megvalósult volna bármikor korábban. Önök sem tudtak példát mondani arra, hogy arányaiban mikor költött egészségügyi fejlesztésre valaha is annyit egy bármikori magyar kormány bármilyen korszakban és bármilyen államformában, mint ami az elmúlt öt esztendőben 500 milliárd forint értékben zajlott.

(16.20)

Így nőtt az egészségügyi alapnak is az értéke 1400 milliárd fölöttiről 1900 milliárd forint fölé

összegre. És fordítottunk nagyon sok mindenre, tisztelt képviselő úr, az egészségügyben. Nem magára hagytuk az egészségügyet, hanem próbáltuk segíteni. Próbáltuk segíteni azzal, hogy kifizettük az adósságokat - ma már itt elhangzott - 60 milliárd forint értékben a tavalyi év elején. Próbáltuk megállítani, lassítani az orvos- és nővérelvándorlást. Van, akik azon dolgoznak, hogy külföldre menjenek az orvosok, a magyar kormány pedig ez ellen kíván tenni azzal, hogy elindította a rezidenstámogatási programot. Ön is tudja, hogy 2500 fiatal orvos több mint 5 milliárd forint ráfordítással maradt itt. Ha azt nézzük, hogy 2016. február 3-ig a legújabb idejű éves pályázatra mennyien nyújtották be a kérelmüket, azt látjuk, hogy 924-en voltak. Amikor önök átadták a kormányzást, akkor kevesebb mint ötszázan kezdtek el az egyetemről kikerülve fiatal orvosként az orvosi tevékenységüket, most csak a rezidenstámogatási programban 924 fiatal szerepel. Hasonlítsa össze az önök által itt hagyott helyzetet és a mostanit: kétszer annyi fiatal kezd el itthon az orvosi tevékenységét, mint korábban. 2012-2013-ban pedig megfordult a trend, és egyre kevesebben kértek külföldi munkavállalási engedélyt.

A fiatal szakorvosok számára öt évig 151 ezer forint plusztámogatást adunk a bérhez pont azért, hogy itthon maradjanak, és a rezidensévek után ne csökkenjen a bérük. 2015-ben a mozgóbér-elemeket igyekeztünk megemelni. Ez 77 ezer egészségügyi dolgozónak 5,3 milliárd forintból sikerült. Az idén folytatjuk, már 12,8 milliárd forint áll rendelkezésre. A 95 ezer egészségügyi dolgozó béremelésére 2012-2013-ban 75 milliárd forintot fordítottunk, és mind a két elemnél szeretnénk folytatni a béremelések politikáját, hiszen jó ez a körülbelül egynegyedével megemelt bér, de még mindig kevés ahhoz, hogy valódi elismerése legyen annak a munkának, amit itt folytatnak a magyar orvosok.

Ezért bízunk benne, hogy a kormánynak a magyar reformok működése kapcsán a nagyobb gazdasági teljesítményből nagyobb kerete lesz, hogy folytassa ezeket a béremeléseket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Nem fogom elfogadni, elnök úr, ez teljesen természetes. *(Balla György: Széfeke akarunk!)* Államtitkár úr, nem tudom, hogy lehet-e udvarias szavakkal válaszolni arra, amit ön elmondott *(Dr. Rétvári Bence: Mi jön belülről?)*, gorombaságokat meg nem szívesen mondanék. Bár igekeztem a mondandómban, még akkor is, amikor nem kellett volna arra rákérdezni, hogy a kancellár mit fog csinálni, ön ezt a bűvös szót nem volt képes négy perc alatt kiejteni a száján. Államtitkár úr, akkor most fogadjam el a választ?

Két megjegyzésem még azért lenne. Az nemcsak hitelességi, hanem kreativitási probléma is, hogy hat

év kormányzás után még mindig az elmúlt nyolc évvel foglalkoznak, tisztelt államtitkár úr. Ez az egyik. (Dr. Rétvári Bence: Sokan emlékeznek még arra az időszakra!) A másik: államtitkár úr, önök felmondták a szolidaritás elvét az egészségügyben.

Fel kell hogy világosítsam: az egészségügy ma fizető, államtitkár úr. Pénzért mérik az egészségügyet annak, akinek van, akinek meg nincs, annak meg nem lesz. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az interpellációk tárgyalásának végére értünk. Egy perc szünetet rendel el. Kérem, hogy akinek fontos, halaszthatatlan dolga van, az addig hagyja el a termet. (Mozgás. - Rövid szünet.)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, **azonnali kérdést** kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez „Megállna egy szóra?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy elnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem fogadom el a válaszára ideérkezett alelnök urat, ragaszkodom Matolcsy György-höz a válaszáadás kapcsán. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Elnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában **kell majd válaszolnia**.

Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Őn rendelt magának 5 milliós fizetést, elnök úr?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy elnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Mivel ez egy személyes kérdés elnök úrhoz, ezért megvárnám őt. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Akkor a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában **kell majd elnök úrnak erre válaszolnia**.

Tóth Csaba, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Miért nem erősödik a forint?” címmel. Elnök úr

halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy elnök úrtól személyesen kéri a választ.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az is nagyon megtisztelő lenne számomra, ha alelnök úr válaszolna, de én azt szeretném, ha elnök úr személyesen válaszolna erre a kérdésre, úgyhogy én is megvárnám. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönjük. Akkor **három alkalom múlva** lesz erre lehetősége elnök úrnak.

Korózs Lajos, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Újabb terheket vesz le az állam a saját válláról? Avagy hogyan rombolja tovább a Kormány a társadalombiztosítás rendszerét?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm, elfogadom.

ELNÖK: Rendben. Öné a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Bizonyára önök előtt is ismeretes, hogy a múlt héten Siófokon tartotta soron lévő kongresszusát a Kórházszövetség. Úgy is nevezhetnénk ezt, hogy államtitkári értekezlet volt, mert a helyettes államtitkárok egymás után tartották ott az előadásait, amelyekből nagyon sok mindent le lehetett szűrni. Éppen ezért szeretném, ha államtitkár úr pontosítana néhány kérdést.

Az egyik ilyen ügy volt, hogy a helyettes államtitkár úr elismerte: Észak-Magyarországon és az Észak-Alföldön megszűnt az alapellátás, a szakemberhiány miatt gyakorlatilag összeomlott, hiszen térségek, mikrotérségek, kistérségek vagy járások - kinek hogy tetszik - kerülnek olyan helyzetbe, hogy alapellátás nélkül maradnak. Ahogy én látom, körülbelül 400-500 ezer ember maradt alapellátás nélkül.

A másik ilyen bejelentés volt, hogy létrehozzák a budapesti szuperkórházat. Egy helyettes államtitkár azt mondta, hogy ez az egészségügy legtöbb problémáját meg fogja oldani. Legalább akkora nagy giga-beruházásra számítanak, mint a Liget-projekt.

A harmadik pedig az volt, hogy az egészségügyi ellátórendszerből ki fogják szervezni a krónikus osztályokat, és a szociális ellátórendszerbe teszik át.

Éppen ezért szeretném megkérdezni, hogy államtitkár úr tudomása szerint hány kórházi krónikus ágyat érint ez az intézkedés, mennyi pénzt szeretnének megspórolni az egészségügy számára azzal, hogy átteszik a szociális ellátórendszerbe ezt a szolgáltatást, és mekkora térítési díjat fognak szedni a króni-

kus osztályon fekvő betegek után. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mint azt ön is mondta, mint arra ön is utalt, a síófoki kórházszövetségi konferencián szinte minden államtitkár, aki ez ügyben illetékes, ott volt, hiszen nekünk fontos az a folyamatos egyeztetés, folyamatos tájékoztatás, ami a törvényjavaslatok benyújtását vagy a döntések meghozatalát megelőzi. Gondolok itt a budapesti szuperkórház ügyére vagy a krónikus ágyak kérdésére. Ez itt a parlamentben már szóba került. Ezekről a kérdésekről először az intézményvezetőknek, a kórházigazgatóknak beszélt a kormányzat, de ezt a javaslatot természetesen szakmai körökben is megvitatta, megkonzultálta az ottani résztvevőkkel, és utána nyújtja be ennek a rendes módja szerint a parlamenthez a törvényjavaslatot, és ezután indul el a kormányrendeletek módosítása.

(16.30)

Ami Beneda helyettes államtitkár úrnak az alapellátással, a háziorvosokkal kapcsolatos kijelentését illeti, azt a közismert tényt mondta el, hogy vannak olyan praxisok, amelyek betöltetlenek, és máshonnan látják el azokat a feladatokat, természetesen mindenkinek megoldott az ellátása, de az ideálishoz szükség van további orvosok háziorvosként való megjelenésére. Nyilván ez hosszabb távon is probléma, hiszen ez még évekig velünk együtt fog élni.

Ezért indított a kormány többféle programot is, mint azt, remélem, ön is ismeri. Egyrészt a praxisjog megvásárlásához nyújt vissza nem térítendő támogatást a kormány, amit csak a praxis megvásárlásának költségeire lehet fordítani. És telepedési támogatást is nyújt, ami viszont abban segít, hogy bármiféle, a helybeni letelepedéshez szükséges támogatást megadjon. Ha megnézzük, 5-10 millió forintos nagyságrendű ez a támogatás az odamenő és legalább egy éve üres praxisokat betöltők számára, ahol legalább ezerfős ellátotti kör van vagy gyermekorvosok esetén 500 fős kör.

Ezzel sikerült már az első évben is az üres praxisoknak körülbelül a 20 százalékát betölteni, bízunk benne, hogy a második éves kör eredménye még magasabb lesz, és így egyre kevesebb praxis marad Magyarországon betöltetlen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Arra kéne válaszolni, hogy hány ágyat érint a kiszervezés. Erre nem kaptam

választ. Arra kéne válaszolni, hogy mennyi pénzt kívánnak az egészségügyben megtakarítani azzal, hogy kiszervezik a szociális ellátórendszerbe a krónikus ágyakat. A harmadik pedig: mennyi térítési díjat fognak szedni azoktól a szerencsétlen emberektől, akik egyébként is a rossz anyagi helyzetük miatt kerülnek jellemzően ezekre a krónikus osztályokra és ágyakra? Mert egyszerűen ezeknek a szerencsétlen embereknek a gyógyuláshoz nincs elegendő pénzük.

Erre a három kérdésre szerettem volna választ kapni. Most még, úgy tudom, van egy perce államtitkár úrnak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úré a viszonzás lehetőség.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az ágyak számára nincs még válasz, és nem is kell hogy legyen, hiszen az előkészítés fázisában vagyunk. De azt el tudom önnek mondani, hogy valószínűleg nem is egy lépésben történik ez, hanem több lépésben, fokozatosan. Ez egy olyan kérdés, amelyik minden kormányzat alatt fölmerült, csak ez a kormányzat lesz az, amelyik meg is lépi. Hiszen tudjuk, hogy bizonyos részeit a kórházaknak nem valódi kórházi funkcióra használják, hanem egész egyszerűen ott vannak betegek, akiket nem gyógyítanak olyan intenzitással, mint a többi beteget, hanem inkább szociális intézménynek a funkcióját látják el. Azoknak az ágyaknak, ahol ilyen tevékenység folyik, a szociális ellátásban van a helyük, ahol pedig konkrét gyógyító munka folyik, annak természetesen továbbra is a kórházban van a helye. Ön is tudja, hogy Magyarországon a 100 ezer lakosra jutó kórházi ágyak száma messze az OECD-átlag fölött van. Hát még a krónikus ágyak száma: az még a normál ágyaknál is magasabb mértékű, ha 100 ezer lakosra vetítjük. Így tehát egy olyasfajta rendszerhez közelítünk, amelyik Nyugat-Európában bevett arányszámokat mutat, és bízunk benne, hogy így mindenki az élethelyzetének megfelelő ellátást fog kapni abban az intézményben, ami erre szakosodott. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért építheti állami pénzből a Fidesz médiabirodalmát a kétkarú rablóként harácsoló Andrew G. Vajna?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt választásra Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Elnök Úr! Nem tudom, nem lehet, hogy ismét csak a függöny mögé bújt el a kérdések elől miniszterelnök úr? Nem tudom, van-e

lehetőség rá megnézni. *(Jelzésre:)* Ez esetben viszont megvárnám, amíg előremérészkedik a válaszok elé. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Miniszterelnök úrnak három alkalom után **kell majd válaszolnia** erre a kérdésre.

Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Rezsicsökkentés után népességcsökkenés?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy BM-rendelet nyilvánosságra került tervezete szerint drasztikusan csökkenteni kívánja a kormány a kötelező kéményellenőrzések számát, egyes füstelvezetők rendszeres vizsgálata pedig meg is szűnne. Ez évi több száz, akár halálos kimenetelű füst- vagy szén-monoxid-mérgezéses balesethez és kéménytűzhez is vezethet. A jelenlegi évi egyszeri kéményellenőrzések gyakoriságát a kormány a gáztüzelésű kémények esetében két, míg a szilárd tüzelésű kéményeknél négy évre csökkentené. A zárt égésterű készülékekhez kapcsolódó kéményeket pedig soha többé nem vizsgálnák, amennyiben a berendezés tanúsítványát az égéselvezető rendszerrel együtt állították ki. Ugyanígy a tartalék kéményeket sem.

Talán ezzel próbál spórolni a kormányzat az újonnan felállítandó kéményseprőipari rendszerben? Hiszen a kevesebb ellenőrzés kevesebb munkát, kevesebb felszerelést, kevesebb eszközt, munkaruhát és kevesebb munkavállalót is jelentene. A szakma véleménye szerint - és én mondhatom, hogy a szakma véleménye szerint, mert a Jobbik Magyarországért Mozgalom leült a Kéményseprők Országos Szakszervezetével, önök nem -, tehát a szakma véleménye szerint jelenleg Magyarországon 100-150 ezer életveszélyes állapotban lévő kémény üzemel. Ha ezek ellenőrzése akár csak egyetlen évben is kimarad, és mindössze 0,5 százaléku okoz tragédiát, már több száz emberi élet kerül veszélybe.

Ha a kormány elképzelése tényleg megvalósul, a rezsicsökkentés után jön a lakosságsökkentési program. Csakhogy továbbra se felejtjük el: a szén-monoxid pártszimpátiára tekintet nélkül öl, tehát a kormány egy felelőtlen döntésével a saját támogatóit is veszélybe sodorhatja, és nem csak a fűtési szezonban. Kérdés, hogy ennek tükrében az emberek valóban úgy gondolnák, hogy hozzá kell nyúlni a kéményseprőipari szolgáltatáshoz, hozzá kell-e nyúlni ehhez a preventív szolgáltatáshoz. És felmerül a kérdés: a kormánynak ennyit ér az emberek élete? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az ingatlantulajdonosok, a lakásokban élők biztonsága mindannyiunk közös ügye. Megnyugtathatom arról, hogy semmilyen olyan intézkedés nem fog történni, ami a polgárokat veszélyeztetné.

Jelen pillanatban az a helyzet, hogy 2016. július 1-jétől kerül át a kéményseprőipari szolgáltatás, részben egyébként, a katasztrófavédelemhez. Hiszen azon településeken, amelyek úgy döntöttek, hogy a kéményseprőipari közszolgáltatást továbbra is azokkal a szervezetekkel, cégekkel tartják fenn, amelyek eddig végezték ezt a tevékenységet, mindaddig, amíg a szerződés hatályos, ez folytatódik, és 2016. július 1-jétől azoknál az önkormányzatoknál, azokon a területeken kerül a feladat a katasztrófavédelemhez, ahol az önkormányzatok megszüntették a közszolgáltatási szerződést.

Jelen pillanatban folyik az előkészítése annak, hogy a katasztrófavédelem ezt a szolgáltatást a lehető legmagasabb színvonalon és mindenki megelégedésére végezhesse, és folyik az előkészítése annak, hogy ezt mind műszaki, mind szakmai szempontból magas színvonalon legyenek képesek végezni. Jelen pillanatban folyik a kéményseprőtörvény végrehajtását szolgáló jogszabályok előkészítése. A jogszabálytervezet közigazgatási és társadalmi egyeztetése még nem kezdődött meg. Az egyeztetés során minden, az ágazatban érdekelt érintettet, érdekképviselői szervezet, szakmai szervezetet megkeresünk, és a norma-szövegbe az ő észrevételeiket is be fogjuk építeni.

Lényegesnek tartjuk azt, hogy a kéményseprőipari szolgáltatás átmeneti időszaka, amikor egyszerre az állami és a magánszektor is végzi ezt a tevékenységet, a legkisebb zökkenők nélkül, biztonságosan folytatódhasson. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Képviselő úrnak adom meg a szót egy percben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Igen, államtitkár úr, a BM-rendelet szerint történik olyan intézkedése a kormánynak, amivel veszélybe sodorja az embereket, amellyel több százezer családot sodor veszélybe. Hiszen a fideszes arrogancia, a nagyképűség és szakmaiatlanság oda vezetett, hogy mára a Fidesz-kormány, kimondhatjuk nyugodtan, közveszélyes.

És mondok még egy nagyon érdekeset, államtitkár úr. Azt mondta, hogy a magánszféra. Lehet, hogy erre megy ki az egész játék? Arra megy ki az egész játék, hogy majd azok a családok, amelyek biztonságban akarják tudni szeretteiket, biztonságban akarják tudni vagyonukat, azok majd forduljanak olyan megbízható kéményseprőipari szolgáltatókhoz, amelyek most még nincsenek ott a piacon? Lehet, hogy Mészáros Lőrinc már egy ilyen kéményseprőipari szolgáltató céget próbál meg összehozni? Bár lehet, hogy egyébként sokkal több köze lenne Mészáros Lőrincnek ehhez a tevékenységhez, hiszen

gázszerelőként valamilyen köze lehetne a fűtéshez, mint ahhoz, hogy kisvasutat építsen vagy pedig stadionokat, mondjuk, egy 1800 fős faluban.

Lehet tehát, hogy erre megy ki: újabb piacokat akarnak szerezni a fideszes haveroknak és hűbéreseknek - gratulálok, az emberek élete árán! *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

(16.40)

ELNÖK: Az államtitkár urat illeti a szó egy percben.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy a törvény ismerete mindenképpen szükséges ahhoz, hogy a törvényről beszéljünk, beszéljen. Ön is nagyon jól tudja, hogy a szolgáltató kijelölésében, a szolgáltató megválasztásában az önkormányzatnak volt és van alapvető feladata és lehetősége. Az önkormányzatok döntötték el azt, hogy a hatályos szerződésüket tovább folytatva a már meglévő szolgáltatókkal végeztetik a tevékenységet, vagy pedig a katasztrófavédelemmel. Ahol a katasztrófavédelem végzi ezt a tevékenységet, ott más nem jogosult kéményseprőipari tevékenység végzésére. Tehát az ön fikciója egyértelműen fikció.

Csak ismételnem tudom, hogy a jelenlegi szabályoknak megfelelően minden tüzeléstechnikai berendezést, minden kéményt megfelelő mértékben, megfelelő számban és minden évben a szükséges mértékben a katasztrófavédelem is ellenőrizni fog. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Meddig folytatódik az uniós támogatások lenyúlása?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Csepreghy Nándor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Ikotity István: Igen.)* Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP-s Hadházy Ákos minden csütörtökön a Korrupcióinfó elnevezésű tájékoztatón számol be újabb és újabb korrupciógyanús ügyekről. Sajnos a bőség zavarával küzdünk, nehéz eldönteni, hogy a botrányosabb botrányosabb ügyek közül melyiket hozzuk ide a parlament falai közé.

Most a felsőoktatási, kutatási, fejlesztési pénzek lenyúlására esett a választásunk. Felháborítónak tartjuk, hogy 2013-2014-ben indult TÁMOP-pályázatok keretében százmilliókat költöttek el kamu tanulmányokra. Néhány esetet érdemes kiemelni. Gombatoxin kutatására kapott 250 millió forintból egy cégnek 19 millió forintért kellett tanulmányt írni arról, hogy mi a

kritériumrendszere a fiatal doktoranduszhallgatók kutatásba való bevonásának. Egy másik cég, amely nemrég még Orbán Viktor veje ledes izzóinak lecserélését készítette elő, írt egy tanulmányt 30 millió forintért többek között a mikotoxin-vizsgálat minőségbiztosítási folyamatának követésére. Vagy volt egy pedagógusképzés megújításához kapcsolódó 270 millió forintos projekt is, amiből 24 milliót stresszkezelő és önismereti tréningre fordítottak napi 1,3 millió forintért 12 embernek.

Rendkívül szomorú az, hogy amikor a felsőoktatás működéséből évente 50 milliárd forint állami támogatás hiányzik, akkor még a külső támogatási forrásokat is megcsapolják, és kamu tanulmányokra herdálnak el magas összegeket. Évtizedek óta nincs pénz kutatásokra. A versenyszféra vagy külföld egyből elszívja a tehetséges, szorgalmas fiatalokat. Senki sem motivált az egyetemeken maradni és kutatni. Ilyen körülmények között ez nem is fog megváltozni.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem: meddig tűrik el, sőt ösztönzik a pályázati kiírások jelenlegi rendszerével a rendszerszintű és az élet minden területét mérgező korrupciót? Várom válaszát.

ELNÖK: Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön azok közé a képviselők közé tartozik, aki kérdésével azt a látszatot kelti, hogy ért ahhoz, amiről kérdez. Én megelőlegezem a lehetőséget, hogy ez valóban így is van.

Pont ebből fakadóan azt kérem, fogadja el azt a választ, hogy pont ezért változtattuk meg az új pályázati rendszert. Hiszen 2007-ben az Európai Bizottság Magyarország Kormányával megállapodott arról, hogy hogyan lehet hatékonytalanul, rossz adminisztráció mellett, a legtöbb pályázati forrást kiszervezve a barátoknak, felhasználni a Magyarország számára jutó európai uniós forrásokat. 2010-ben, a kormányváltáskor ott tartottunk, hogy a Magyarország számára megítélt fejlesztési források 70 százalékát már lekötötték olyan projektekre, amelyekről többek között ön is most, illetve a korábbi kérdéseiben szokott beszélni. A 30 százaléknyi fejlesztési forrás felhasználásában kellett azt eldöntenünk, hogy leállítjuk a teljes rendszer működését, két évre befagyasztjuk a pályázati források felhasználását, és utána valóban olyan fejlesztési célokra írjuk ki ezeket az uniós és hazai forrásokat, amelyeket a magyar gazdaság igényel.

A költségvetés 2010-es helyzete ezt nem tette lehetővé, ezért a kormány a fejlesztéspolitikában 2010 és 2014 között arra törekedett, hogy a 2007-ben lefektetett szabályok mentén, hiába nem ért egyet azzal, mégis azon szabályok mentén próbálja meg hazahozni a pénzeket, és majd a 2014-2020-as pályázati időszakra vázoljon egy olyan fejlesztési koncepciót, amely nem a brüsszeli elképzeléseket,

hanem a magyar gazdaság fejlesztési igényeit szolgálja. Ennek köszönhető az, hogy az új pályázati rendszerben olyan pályázatokra, amelyek ön szerint is és a pártja szerint is feleslegesek voltak 2007 óta, már nem lehet támogatást szerezni. A 2014-ig tartó fejlesztési ciklus legfontosabb eredménye az volt, hogy hazahoztuk ezeket a pénzeket Magyarországra.

Ha a kérdést úgy tesszük fel, hogy valóban a legindokoltabb fejlesztéseket támogattuk 2007 óta Magyarországon, akkor a válasz egyértelműen az, hogy nem. Amennyiben önök ezt valós problémának látják, akkor azonban a 2014-2020-as fejlesztési célokat kötelességük támogatni. Köszönöm szépen. *(Firtl Máttyás: Jó válasz volt! - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úrnak adom meg a szót egy percben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy olyan helyzetben vagyunk, amikor azt mondja, hogy egy 2013-2014-ben kiírt pályázat nem az önök felelőssége, hanem az előző kormányzaté. Persze természetesen értem a folyamatot és azt, hogy ezt korábban alkották meg, de az EMMI önökre mutatott, tehát nyilván megjelölte azt, hogy nem az ő felelőssége mindez.

Teljesen egyértelmű ezek alapján és az ön által elmondottak alapján is, hogy mindezek a pályázatok ezek szerint a Miniszterelnökség felelőssége, tehát gyakorlatilag az NFÜ és a TIOP IH, akik a kiírói voltak, a felelősek. Tehát önök a felelősek ezeknek a pénzeknek az eltűnéséért és olyan helyre vándorlásáért, ami nem a megfelelő cél, ami úgy mond lenyúlás állításunk szerint. Ha jól értelmezem, ezt ön is elismeri, csak arra utal, hogy a jövőben ez majd máshogy fog történni. Meglátjuk, de ami nekem itt a fő mondanivaló és a válasz a kérdésemre, az az, hogy ez az önök kiírása szerint történt, az önök minisztériuma szerint az önök felelőssége mindez.

ELNÖK: Az államtitkár urat illeti a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Hagyjon engem abban a hitben, hogy ért ahhoz, amit kérdez. Mert ha ez így van, akkor az ön által elmondottaknak az első részével tudok egyetérteni.

2007-ben aláírunk egy szabályrendszert az Európai Bizottsággal. 2007 és 2014 között e szabályok mentén írjuk ki a pályázatokat. Hiába volt 2010-ben Magyarországon egy nagyarányú kormányváltás, ehhez a rendszerhez nem volt lehetőségünk hozzányúlni. Ahogy 2020-ig nem lesz lehetőségünk hozzányúlni, bármelyik kormány is kap mandátumot 2018-ban a választóktól, mert egy olyan megállapodást kötöttünk Brüsszellel, hogy ezeket a pénzeket a vállalkozóktól nem lehet elvonni. Ez az a rendszer, amiért a kormány nemcsak tartalmilag, hanem formailag is felelősséget tud vállalni. Kérem, ezt vegye

figyelembe, és vagy a saját maga kérdésében az alapállításokat tekintse legitimnek, vagy ezt a választ fogadja el, de a saját állításaival is szembefordulni, a válaszokat majd nem elfogadni, a kettő logikailag üti egymást. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Balla György, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Ki szedi le a sápot az orvosokról?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszára a személyét. *(Balla György jelzésére:)* Igen. Öné a szó, a képviselő úr.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az kétségtől igaz, hogy a magyar egészségügy számtalan problémája közül az egyik legjelentősebb, hogy magyar orvosok az Európai Unió más országai-ban vállalnak aránylag nagy számban munkát.

Persze, ahol baj van, ott nyomban megjelennek a hiénák is, megjelennek azok a cégek, amelyek abból tömik magukat degeszre, hogy ezeknek az orvosoknak a külföldi munkavállalását segítik. Ebből szereznek jó pénzt maguknak, magyarul azokat az orvosokat, akik külföldön vállalnak munkát, még jól meg is vámolják. Az egyik ilyen cég a Doctors Abroad Orvosi, Egészségügyi Tanácsadó és Szolgáltató Kft. E cég fő bevételi forrása, hogy magyar orvosokat közvetít ki külföldre. Magyarul: miközben az orvosokból hiány van Magyarországon, ez a cég azzal foglalkozik, hogy minél többen menjenek ki, hiszen így lesz minél nagyobb a haszna.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a cégben volt részesedése Lukács László György jobbikos képviselő úrnak, a Jobbik egyes számú egészségpolitikusának. *(Mirkóczki Ádám: Őt kérdezd!)* Miközben Lukács képviselő úr itt a parlamentben álszent módon egyébként küzd *(Dr. Lukács László György: Ugyan már!)* az orvosok elvándorlása ellen *(Rig Lajos: Ti mit tettetek érte?)*, eközben abban érdekelt, abban volt érdekelt, hogy minél több orvos hagyja el Magyarországot *(Dr. Szakács László: Te is tudod, hogy ez nem igaz!)*, abból gazdagodott, hogy minél több orvosnak segített *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ez nem igaz!)* máshol, külföldön munkát szerezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy kollégáimmal együtt megnéztük Lukács képviselő úr jó néhány hozzászólását. *(Gyöngyösi Márton: Csak egy másodpercben!)*

(16.50)

Most ezt nem tudom idézni, mert az idő lejár, de néhány kérdést hadd tegyek fel, elnök úr. Igaz-e, hogy Lukács György képviselőnek részesedése volt ebben a cégben? *(Folyamatos közbeszólások a Job-*

bik soraiból.) Igaz-e, hogy ennek a cégnek a fő bevételi forrása az orvosok külföldre utaztatása? Mennyi pénzt kaszált képviselő úr ebből? Igaz-e, hogy ez a cég a mai napig működik? *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Idő!)* Igaz-e, hogy a testvére most a tulajdonosa?

ELNÖK: Képviselő úr, kérem, hogy tartsuk be az időkeretet!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Erre várom a választ, államtitkár úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Minél jobb Lukács László György volt cégének, annál rosszabb a magyar egészségügynek, és minél rosszabb a magyar egészségügynek, annál jobb Lukács László György egykori cégének.

Én idéznék Lukács képviselő úrtól, tavaly november 16-án azt mondta: „Az orvoshiány ma hazánkban létező, mi több, égető probléma. Az elmúlt hét és fél évben nyolcezernél is több orvos és fogorvos, valamint több mint két és fél ezer ápoló, szülésznő hagyta el az országot, és ment külföldre dolgozni.” - mondja ezt Lukács László György. A Jobbik programja is tartalmazza, hogy jól látható az elvándorlás, az egészségügyi fejlesztési tervük a hazacsábításról beszél.

De mit ír a honlapján Lukács László György cége, amelynek ő éveken keresztül tulajdonosa volt? „Magyar rezidensek, orvosok, fogorvosok, szakorvosjelöltek, szakorvosok és több szakvizsgával rendelkező orvosok számára állasközvetítés, professzionális színvonalon 18 országba.” - ezt írja a saját honlapja. Afganisztán, Ausztrália, Ausztria, Azerbajdzsán, Bahrein, Belgium, Dubaj, Egyesült Arab Emírátságok, Egyesült Királyság, Írország, Kuvait, Németország, Svájc, Svédország, Szaúd-Arábia, Szingapúr és Új-Zéland. *(Dr. Fazekas Sándor: A Jobbik igazi arca!)* - mindezekben az országokban javítja az orvoslás, a gyógyítás színvonalát, Magyarországon pedig rontja.

A Doctors Abroad Kft. a Jobbik HospInvestje; az a cég, amelyik abban érdekelt, hogy Magyarországon rosszabb minőségű legyen az egészségügyi ellátás. Ő kiviszi a pénzt az egészségügyből, kivitte éveken keresztül, többmilliósi forgalma, többmilliósi mérleg szerinti eredménye, többmilliósi, adózás előtti eredménye volt ennek a cégnek azokban az években, amikor még nem a rokona, hanem ő maga volt ennek a tulajdonosa, kivitte a pénzt így az egészségügyből, és kivitték az orvosokat az országból. Mindezt úgy tették, mint az SZDSZ, üzletszerűen, az egészségügyből pénzt, hasznot húzva.

Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Most innen folytasd! - Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen. Lukács képviselő úr saját maga nyilatkozta, hogy a választási kampányban azért bízta meg az édesanyja cégét 300 ezer forinttal jogi tanácsadásért, mert a joghoz nem ért, de látjuk, az orvosok külföldre utaztatásához ért. *(Dr. Lukács László György: Ilyet sose mondtam!)*

Az a helyzet, hogy erről szerintem beszéljünk komolyan, és fejezzük be az ordenaré hazudozást! *(Felzúdulás a Jobbik soraiban.)* Én ugyanis egyetlen képviselőről sem vagyok hajlandó elhinni azt, hogy miközben a választási kampányban segítségre van szüksége, aközben a szülei ezt pénzért teszik. Nem vagyok hajlandó feltételezni, és nem vagyok hajlandó elhinni ezt egyetlenegy képviselőről sem. *(Mirkóczki Ádám: Ti nem szoktátok!)*

Tényleg azt várják tőlem, hogy azt a beszélgetést elképzeljem, hogy: édesanyám, segítségre lenne szükségem, te jobban értesz hozzá, mint én; rendben van, fiam, csak majd küldöm a számlát. Azt gondolják, hogy ilyen előfordulhat? Egészen egyszerűen arról van szó, hogy valaki szeret a közpénzekben turkálni, nem volt még képviselő, úgy gondolta, hogy ez a 300 ezer forint jól jön neki. Ez sokkal hihetőbb, mint az, hogy valakinek az édesanyja számlát küldjön azért, mert a kampányban segít.

Szégyellje magát, képviselő úr, azért, mert ilyen lehetetlen helyzetbe hozta a saját édesanyját! *(Dr. Lukács László György: Szégyeld te magad!)* Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Hogy miért üzlet az egészségügy egyes jobbikos politikusoknak és családjaiknak, és miért törekednek arra, miért abból élnek jól, hogy a kórházaknak kicsit nehezebb legyen megszervezni az orvosok munkáját, nos, hogy vajon a Jobbik HospInvestje, a Doctors Abroad Kft. ebből a célból jött-e létre, önmagát leplezi le, hiszen saját credóját kitette a saját honlapjára.

A cég azt írja: a kft. azzal a céllal alakult, hogy Magyarországon elsőként segítse az angol nyelvterületre dolgozni vágyó magyar orvosok munkavállalását Anglia, Skócia, Wales és Észak-Írország területén. Cégalapítóink és munkatársaink professzionális szaktudással és többéves munkatapasztalattal kívánják megkönnyíteni és elősegíteni az új munkavállalók mihamarabbi munkakezdését.

Az volt tehát a cég megalakulásának a célja ezek szerint, amit a saját honlapjukon írnak, hogy minél több magyar orvos külföldön dolgozzon, és minél kevesebb magyar orvos gyógyítson magyar embere-

ket. Jól akartak élni az egészségügyből, milliókat szedtek ki ebből a cégből, és nem zavarta őket, hogy ezzel pedig abban működnek közre, hogy kevesebb orvos gyógyítsa a magyar embereket. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Önök szerint is csak a csepeli szülők a hibásak?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Döb-benten hallgattuk Németh Szilárd múlt heti parlamenti felszólalásában, hogyan osztotta ki azokat a szülőket, akik február 29-én, hétfőn úgy tiltakoztak a közoktatásban uralkodó állapotok ellen, hogy nem engedték iskolába a gyerekeiket. A rezsiharcos szerint a tiltakozók nem gondoltak arra, hogy az aznapi ebédet vissza kellett mondani, ezzel súlyos károkat okoztak az országnak; Csepelnek 598 210 forintot, de azóta elhangzott már, hogy egész Magyarországon körülbelül 100 millió forint kárt okoztak ezzel a magyar szülők.

Döb-benten hallgattam volt polgármesterként Németh Szilárdtól ezt az okfejtést, mivelhogy a közétkeztetésben dolgozó szakemberek nagyon jól tudják, hogy minden hét hétfője egy különleges nap, mert új hetet kezdünk, és a péntek és a hétfő között eltelik két nap, a szombat és a vasárnap, és akár egy országos influenzajárvány is kitörhet, úgyhogy alapjaiban véve a közétkeztetésben nem vehetjük figyelembe a pénteki adatokat. Hozzáteszem, nem volt újdonság a közétkeztető cégeknek, hogy hétfőn mi fog történni. Reggel 8 órakor elkezdődött a tanítás, egy normális, jól működő közétkeztető cég elenged egy telefont az iskolákba, megkérdezi, hogy számolják már meg, hogy hány gyerek vett részt aznap az oktatásban, és akkor semmi baj nem történik, negyed kilencre életszerűen Magyarországon mindenki tudja, hogy aznap hány gyerek ment iskolába.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Vagy feltehetem a kérdést, önök megvádolták a magyar szülőket úgy, hogy ez nem is történt meg. Ráadásul súlyos kérdéseket vet ez fel. Hogyan kérhette ki Németh Szilárd a csepeli polgármestertől ennyire pontosan ezeket az adatokat? Történt-e adatkérés a kormány többi képviselőjétől vagy országgyűlési képviselőitől, hogy ennyire pontosan meg tudta Németh Szilárd is mondani? Azt szeretném megkérdezni, hogy ezek a közétkeztető cégek

egyáltalán jól működnek-e Magyarországon, ha ilyen egyszerű feladatot nem tudnak ellátni, hogy negyed kilenckor nem tudják, hogy hány gyerek van egy közintézményben. Várom válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az ön felszólalása két irányba vitte az én gondolataimat. Az egyik az alaptétel. Tehát amikor valaki tiltakozni akar a kormányzat politikája ellen, akkor erre számtalan lehetősége van. Írhat cikket, szervezhet tüntetést, felvonulást, demonstrációt *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Népszavazást?)*, aláírásokat gyűjthetnek, internetes támogató ívet indíthatnak, közleményt adhatnak ki, és még számos más lehetőség van.

Helyes dolog-e, hogy valaki a saját nemtetszésének kinyilvánítása vagy politikai szándékai miatt a gyerekeket használja fel *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem használtuk fel!)*, és a gyerekeket használják eszközként ahhoz, hogy nyomást próbáljanak gyakorolni a kormányra akkor, amikor egyébként a kormányra, hozzáteszem, nem kell nyomást gyakorolni, hiszen a kormány kifejezte azt, hogy minden köznevelési kérdésben nyitott a vitára, és ezt nemcsak a kormány mondta, hanem az akkor még egy ülésre odalátogató Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének vezetője, Mendrey László is azt mondta, hogy nem volt tabutéma, mindenről lehetett beszélni. Tehát van egy ilyen helyzet, amikor a kormány-nak nincs tabutéma, minden kérdést újra megnyit, mindenben lehet egyeztetni. Helyes dolog-e ilyenkor a gyereket felhasználni?

Voltak olyan osztályok, nyilván ön is olvasott róla, hogy mondjuk, egy osztályba az elsős gyerekeknek nem ment be a 90 százaléka. Az az elsős gyerek tudja, hogy ő miért nem megy be az iskolába? *(Bangóné Borbély Ildikó: Igen!)* Ő átfogja a köznevelés rendszerének a kérdéseit *(Bangóné Borbély Ildikó: Igen, de nem ez volt a kérdés!)*, és el tudja dönteni azt, hogy ő most akar iskolába menni vagy nem? Mert arra, hogy valaki elmondja, hogy rossz az iskolarendszer, ott van még tíz-, száz- vagy ezerféle lehetőség, hogy hogyan tegye meg. Vajon helyes dolog-e, ha a gyermeket használja ennek a kifejezésére, és a gyerekek mintegy eszközzé válnak ebben a kérdéskörben?

Ettől teljesen független a másik kérdés, ami az étkeztetés kérdése, hiszen az önök által erre a területre fordított 29 milliárd forint helyett idén mi már 72 milliárd forintot fordítunk erre, és a legkisebb gyerekeknél 92 ezer helyett 318 ezer gyerek eszik ingyenesen, és itt valóban felmerül, nemcsak ezen a napon, hanem más napokon is annak a kérdése, hogy továbbra is meg kell becsülni mindenkinek az ételt, még akkor is, ha ingyenesen kapja, nemcsak

ezen a napon, hanem más napokon is, és oda kell figyelni, hogy ne főzzenek le többet, mint amennyire szükség van. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Idő!)* Köszönöm szépen.

(17.00)

ELNÖK: Most megadom a szót a képviselő asszonynak a viszonyválaszra.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. De államtitkár úr, nem ezt kérdeztem. Én azt kérdeztem, hogy egy közétkeztető cég ellátja-e feladatát, ha egy ilyen egyszerű problémát nem tudott aznap hétfőn reggel megoldani. Egyetlenegy telefont kellett volna elengednie. Csak kérdés számomra, hogy ez tényleg megtörtént vagy nem történt meg.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

2014 őszén Orbán Viktor az önkormányzati választások után alázatosságra intette a saját képviselőit, mert néhány nagyvárosban elveszítették a választást. Akkor felhívnám a figyelmét, hogy megjelent egy tanulmány Stumpf Istvántól, és ebben ezt írja a saját alkotmányjogászuk: „Sok jól képzett szakember és fiatal hagyja el az országot és keres külföldön munkát. A polgári erények helyét egyre inkább a féktelen karriervágy és a gazdagodás hajszolása veszi át. Az értékalapú elkötelezettség helyébe mindenképpen a feltétlen lojalitás lép, a racionális érvelést pedig háttérbe szorítja az olykor demagógiába hajló populizmus.” *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Ezt önökről mondta az alkotmányjogász, alkotmánybíró. Szerintem tanulságos lehet ezt a tanulmányt elolvasni, és jó lenne, ha sokszor forgatnák. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Egy percre Rétvári Bence államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Sajnálom, hogy nem fejtette ki képviselő asszony azzal kapcsolatban az álláspontját, hogy helyes dolog-e egy politikai ízű demonstrációnál gyermekeket használni föl eszközként *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem ezt kérdeztem, államtitkár úr.)*, és az ő iskolától való távol tartásuk-e a legmegfelelőbb eszköz arra, hogy a tárgyalóasztalhoz a pedagógusokat képviselő feleket odahívó kormányzatot arra rábíráják, hogy hívja a pedagógusokat képviselő feleket tárgyalóasztalhoz - ha ez a mondatom így követhető volt az ön számára. Tehát úgy gondolom, hogy olyan mértékű a nyitottság a kormányzat részéről, mint az

elmúlt húsz vagy huszonöt évben talán semelyik kormányzat részéről, és ekkor egy ilyen, még az ügyet támogató szülőket is megosztó akciót hirdetni, amelyik a gyermekek távol tartásával próbálja ezt megoldani és a gyermeket használja eszközként, azt hiszem, lehet, hogy utólag azt fogják mondani, ez volt a legvitatottabb eszköz, szerintünk pedig ez olyan eszköz volt, amit nem kellett volna igazából használni.

Az pedig különösen érdekes és pikáns, hogy önök, akik Stumpf Istvánt mind a bizottsági meghallgatásán támadták *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és formai hibát is felhoztak, hogy miért nem lehet alkotmánybíróvá választani *(Bangóné Borbély Ildikó: Magukról mondott véleményt, nem rólunk.)*, utána kijelentették, hogy nem támogatják a megválasztását, most hirtelen százszázalékos orákulumnak tartják őt, ezért ez eléggé gyors váltás az MSZP véleményében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**21. század? Konzélium 2.0**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszó személyét, vagy megvárja a miniszter urat, amikor miniszter úr meg tud jelenni.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mivel államtitkár úrral sokat vitáztam már az egészségügyről, és hallhattuk itt az előző válaszában is, hogy milyen mélyen belevájta magát az egészségügyi ellátórendszer problémáiba, ezért tisztelettel elfogadom államtitkár úr személyét. *(Dr. Rétvári Bence: Ez hízelgő.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, akkor Rig Lajos képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Gelencsér Attila váltja fel.)

RIG LAJOS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszterelnök úr is itt több felszólalásában, illetve több kormánypárti képviselő felszólalásában azt mondta, hogy XXI. századi egészségügyi ellátórendszer és egészségügyi intézmények várják a gyógyulni kívánókat. Valóban 500 milliárdot befektettek kórházfejlesztésekbe, kórház rekonstrukciójába, energetikai pályázatokba, illetve funkcióváltó kórházakba is.

Úgy gondolom, ha kívül megnézzük a kórházakat, vidéki kórházakat, valóban egy XXI. századi kórház áll velünk szemben. Lépjük át a küszöböt, máris egy időutazáson vehetünk részt. Több olyan kórház van, amelynek a belső berendezése, akár az ágyakat, akár a gép-, eszközparkot vesszük figyelem-

be, nemhogy XXI. századi, még a XX. században sem felel meg. A körzetemben van két olyan kórház, Ajka, illetve Tapolca, amely részesült ezekből a felújítási költségekből, viszont Ajkán olyan szépen megcsinálták kívülről a kórházat, viszont nem vették figyelembe az igazgató azon kérését, mivel megnövekedett a betegforgalom, ezért a diagnosztikai háttérrel is kell fejleszteni, ezért kérte a digitális röntgenberendezések beszerzését. Erre önök mit csinálnak? Lehúzták, és öt darab ágytálmósó készüléket ajánlottak fel; olyan ágytálmósó készüléket, amelynek nincs még meg a helye sem, sőt be sem fér az intézménybe. Úgy gondolom, ez nem egy XXI. századi gondolkodás. Figyelembe kellett volna venni az igazgatónőnek azon kérését, hogy ez a fejlesztés ott valósuljon meg, ahol szükség van rá, nem elvitatva a többi kórház igényét sem.

Ha nézzük a XXI. századot, akkor megint csak repülünk vissza egy kicsit az időben: az újrasterilizálás. Egyszer használatos eszközöket sterilizálnak újra, igaz, váladékkal nem fertőzöttek, és nem is találkoztak ilyennel, de az aszepszis szabályai szerint ez tilos. Tehát tiltott tevékenységet folytatnak a kórházak azért, hogy a működésük biztosított legyen. Kérdezem államtitkár urat: ez így rendben van? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Végre egyet tudtunk abban érteni, ami a felszólalásának az elején volt, ami arról szólt, hogy milyen nagy mértékű segítség volt a vidéki kórházaknak főleg Magyarországon az az 500 milliárd forint, ami az elmúlt években rendelkezésre állt, és valóban kívülről, belülről meg tudott újulni nagyon sok kórház. Amit ön is mondott, energetikai korszerűsítések, fejlesztések még ezen az 500 milliárdon felüli források voltak, és nagyon sok helyen akár energetikai forrásból sikerült CT-, MR-berendezéseket is korszerűsíteni, hiszen az újaknak az alacsonyabb energiafelhasználása miatt egy olyan konstrukciót is kidolgoztunk a kórházaknak, amely műszercserét is lehetővé tett nemcsak orvosi szakmai alapon, hanem energetikai szempontból is. Ez még komoly milliárdokat, tízmilliárdokat jelentett nagyon sok kórháznak, túl azon, hogy az alap-korszerűsítések, energetikai korszerűsítések általában a külső homlokzatát is megújították a kórházaknak.

Magán az 500 milliárdon belül több mint 100 milliárd, ha jól emlékszem, 104 milliárd forint volt az, amit eszközvásárlásra lehetett fordítani, pont azokra a célokra, amelyeket a képviselő úr is felsorolt, és nyilván maradtak még olyan célok, amelyeket most nem sikerült ebből megvalósítani. Ezért az új, 2014-2020-as fejlesztési ciklusban is folytatjuk

az egészségügyi fejlesztéseket, az EFOP-program keretében folytatjuk azokat a TIOP-os, illetőleg részben TÁMOP-os projekteket, amelyek a kórházakban futottak, de a kórházak infrastruktúrája szempontjából nyilván a TIOP volt a fontos, lényeges.

Ezeknek a meghirdetése ebben az évben többféle konstrukcióban megvalósul, kiegészül nővérszálló-építési és más programokkal is, pontosan azért, hogy amit nem sikerült az előző 500 milliárdból, azt megtegyük ebből az újabb összegből. Én magam is találkoztam olyan kórházi berendezéssel, amely már 40 éves volt most, amikor lecserélték. Ez is mutatja, hogy azért ez nem egy elmúlt 5 vagy 10 éves probléma, ami az egészségügyben volt, nem az elmúlt 5-10 évben váltak korszerűtlenné azok az eszközök, nem is 20 évben, amelyeket most sikerült lecserélni, hanem adott esetben már szinte egy emberöltővel, legalábbis egy nemzedékkel ezelőtti gépeket sikerült új, modern berendezésekre cserélni, és ezt fogjuk folytatni az új fejlesztési ciklusban is. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Rig Lajos képviselő úré a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Most jön a rideg valóság. Nagyon sok kórháznak, illetve önkormányzatnak Németországhoz kell folyamodnia ahhoz, hogy a használt berendezéseit 10 éves, de még jó állapotú és működőképes XXI. századi közparkra cserélje. Ugyanígy a választókerületemben is két kórház, Tapolca, illetve Ajka ezzel a lehetőséggel élt. Regensburg felajánlott olyan felszereléseket, amelyek bár 10 évesek, de működőképesek. Abba a Regensburgba, ahova Géza fejedelem fia, István feleségért ment, mi kórházi felszerelésekért fogunk menni, amit nekik nagy tisztelettel, illetve hálával fogunk megköszönni Tapolca város napján.

Úgy gondolom, hogy nekik tisztelet és hála, önöknek pedig szégyen és egy fekete pont. *(Közbeszólások a Jobbik és az LMP soraiból: Úgy van! - Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azért a tapolcai kórháznak is jutott 2,3 milliárd forint. *(Rig Lajos: Három!)* Ebből két célt is meg tudtak valósítani, az egy napos sebészeti betegellátás kiterjesztését, annak a megerősített járóbeteg-szakellátással való fejlesztését, és a minőségi szolgáltatást nyújtó krónikus ápolási és rehabilitációs ellátás megtartását sikerült megoldani. Ezen a projekten belül pedig új, korszerű tapolcai mentőállomás is kialakításra került, a tüdőgyógyászati és kardiológiai rehabilitációs szolgáltatásokat is sikerült fejleszteni.

Tehát milliárdokat sikerült a tapolcai kórház fejlesztésére is fordítani, és biztos vagyok benne, hogy a következő fejlesztési időszakban is ez fog megvalósulni.

Szerencsére most abban tudunk licitálni egymásra a tisztelt képviselő úrral, hogy hol sikerült kettő milliárdot, hol sikerült hármat, hol sikerült tízet. Nem arról van szó, hogy hol történt bezárás, hol történt leépítés, hol történt forráskivonás, hanem az egyik kórháznak három jutott, a másinak négy, és jobb annak, akinek négy jutott. Bízunk benne, hogy minél többeknek jut négy, és ez egy nagyon jó pozitív verseny, bízunk benne, hogy a következő években is ez lesz az egészségügyre a jellemzőbb. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Miért mond le a kistéleplések helyzetének rendezéséről?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki válaszára. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Hogyha a kollégáitól eltérően normális válasza is képes, akkor minden további nélkül elfogadom. *(Dr. Rétvári Benec: Mindig a kérdésen múlik! - Moraj.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Most önt meg kell hogy feddjem ezért a hozzáfűznivalójáért, mert elvileg igennel vagy nemmel kell válaszolni, nem is magyarázhatja...

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Ez egy bunkó igen lehet, amine...

ELNÖK: Képviselő úr, nem nyitok vitát, de ilyen választ nem tudok elfogadni. Ön a szó, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön számára is ismert az a tény, hogy az Alkotmánybíróság - kistéleplések megkeresése miatt - a múlt évben meghozta azt a döntést, hogy a közigazgatási integráció keretében létrehozott közös önkormányzati hivatalok intézményrendszerének az alkotmánysértése miatt 2015. december 15-éig az Országgyűlésnek jogszabályt kellett volna alkotnia annak érdekében, hogy a kistéleplések részt vehessenek a közös önkormányzatok kialakításának a véleményezésében.

Ebben az ügyben benyújtott a kormány egy előterjesztést múlt év végén, nyilvánvalóan egy elfogadhatatlan előterjesztést, hiszen viszonylag arrogáns

módon mindössze annyit kívántak beletenni a jogszabályba, hogy a véleményét kikéri az önkormányzatoknak, de semmiféle garancia nem volt arra, semmiféle jogszabályi háttér nem volt arra, hogy azokat a legkisebb mértékben figyelembe is vegye.

Mind a Jobbik, mind pedig az LMP módosító indítvánnyal élt ebben az ügyben. A minimális garanciákkal szerettük volna, hogy megszülessen ez a jogszabály. És szerettük volna, hogy az érintett önkormányzatoknak, amelyeknek nem sikerült közös hivatalba rendezni a szükséges feladataikat, a lehető leghamarabb megnyíljon a módja arra, hogy alkotmányos háttérrel közös hivatalokat alakítsanak ki. Nyilvánvalóan ez nem elég, hiszen jó néhány más hivatal is elégedetlen, amelyeket viszont beerősztak különböző közös hivatalokba, és azt szeretnék, hogy a számukra is megnyíljon a lehetősége annak, hogy újragondolhassák, kivel szeretnének együttműködni.

Viszont december 15. óta az Országgyűlés nem tett semmit annak érdekében, hogy ez a jogszabály az alkotmánybírósági döntésnek megfelelően megszülessen. Nem volt más lehetőségem, várva így több mint két hónapot, illetve most már három hónapot, benyújtottuk ennek a módosítására irányuló képviselői indítványként a javaslatot.

Az a kérdésem a tisztelt államtitkár úrhoz, hogy van-e bármilyen esély arra, hogy ezt érdemben megvizsgálja a kormány, és ezt az alkotmánysértő állapotot, amit december 15. óta fenntart azzal, hogy nem hoz az Országgyűlés elé olyan jogszabályt, amire kötelezte az Alkotmánybíróság, ebben történjen lépés. És ha már ez ügyben születik döntés, akkor jó lenne a kistéleplési polgármesterek fizetését is rendezni. *(Pócs János: Elvette Boldog István kenyerét!)* Kérdezem a tisztelt államtitkár urat, van-e erre esély. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Pogácsás Tibor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az Möt. szabályozza azt, hogy a települési önkormányzatok az önkormányzati választást követően dönthetnek arról, hogy milyen konstellációban, mely más településekkel együttműködve kívánják az önkormányzat hivatalát működtetni abban az esetben, hogyha egyébként a közös hivatal működtetésének a jogszabályi feltételei, illetve kötelezettségei fennállnak.

Tehát ez alapvetően lényeges dolog, és azt gondolom, hogy a gondolatmenetben maga a kiindulás már önmagában alapvetően lényeges, és a képviselő úrnak is javaslom, hogy ezt vegye figyelembe, hiszen a képviselő-testületek, az önkormányzatok döntenek. Ez egy közös döntés, amelynek során kiválasztják a székhely települést, és döntenek a közös hivatalban együttműködő településekről.

Való igaz, hogy az Alkotmánybíróság formai hibát talált ebben a törvényi rendelkezésben, ugyanakkor az Alkotmánybíróság nem mondta ki, és nem is mondhatja ki, hogy közös hivatal csak akkor jöhet létre, hogyha minden érintett egybehangzóan elfogadja ezt. Nyilván, ha nem tudnak megállapodni, akkor dönteni szükséges arról, hogy mely település legyen a székhely, illetve mely települések működjenek együtt. És ennek ma is van egyébként egy racionális és reális, jogszerű végigvitele, hiszen az általunk előterjesztett javaslat is úgy szól, hogy amikor egyáltalán nem képesek megegyezni a települések, amikor nem képesek arra, hogy kiválasszák a székhelyet, és miután itt egymással együtt dolgozni nem kívánó, adott esetben önkormányzati vezetőkről van szó, akkor nyilvánvalóan, ha már minden lehetőséget kimerítettek, nincs konszenzus, akkor valakinek ki kell mondania azt, hogy ezen településeknek mi legyen a székhelye és hogyan működjenek együtt.

Ezt kikerülni úgy, hogy mindenkinek mindenre vétőlehetősége legyen, nincs mód (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), nincs lehetőség. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Sallai R. Benedek képviselő úré a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Arra a konkrét kérdésre tessék válaszolni: meddig tartja fent ezt az alkotmánysértő állapotot az Országgyűlés? Mikor lesz lehetőség arra, hogy megváltozzon ez a jogszabály?

Gyakorlatilag semmit nem tettek azóta, amióta nem született meg ez a jogszabály-módosítás. Mikor történik lépés? Meddig lesz ez az állapot? És a válaszában teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a kistéleplési polgármesterek jövedelmét, illetve fizetését érintő kérdésemet (*Pócs János: Boldog István kenyere!*), amikor már szintén többen egyéni képviselői indítványként, többek között Boldog István képviselő úr is, kezdeményezték, hogy legyen valamilyen rehabilitáció, és ne legyen ez a megbecsülés hiánya a kistéleplések vezetőivel szemben.

Mikor történik lépés? Kérem, hogy konkrétumot mondjon! December 15. óta egy alkotmánysértő jogszabály van hatályban Magyarországon. Az Országgyűlés feladata az, hogy ezt rendbe tegye. Az LMP megtette a módosító indítványát, ezt benyújtottuk. Tudja-e a kormány támogatni, vagy önállóan tesz lépést? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzáslaszra Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány betervezte a javaslatot. Az ellenzék nem támogatta, ön sem

támogatta. Tehát nyilvánvalóan azért, hogy ez a törvénytől állapot fennáll, többek között ön is felelős, hiszen olyan feltételeket próbál támasztani, amik elfogadhatatlanok.

De a megvilágosodás az ön esetében rendkívül nagyszerű a polgármesterek bérével kapcsolatban, hiszen pont az ön frakciója volt az, amelyik a leghevesebben tiltakozott az ellen, hogy a kistéleplések polgármestereinek a bérét felemeljük, megváltoztassuk. Emlékezzon vissza frakcióvezetőjének a kirohásaira, aki a demokrácia megingatásának tekintette azt, hogy a választásokat követően, egy elfogadott Möt.v.-t, egy elfogadott törvényt követően a kistéleplési polgármesterek bérének az emelése megtörténjen. És amikor a törvény itt volt a Ház előtt, ön ellene szavazott (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), a kormánytöbbség szavazta meg a törvényt. (*Sallai R. Benedek: Hazugság...*) Ön és a többi ellenzéki képviselő a kistéleplési polgármesterek béremelése ellen (*Hiszékeny Dezső: Ti csökkentettétek...*) szavazott. Köszönöm szépen. (*Dr. Fónagy János: Így volt! - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Firtl Mátyás képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Új iskolában kezdhetik-e a tanévet a fertődi Porpáczy Aladár középiskola diákjai és tanárai?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Elfogadom.

ELNÖK: A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja. Firtl Mátyás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A napokban jelentette be a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, hogy több mint 38 milliárd forintból összesen 24 tanterem, 25 tornaterem, 24 tanuszoda és 5 komplett iskolaépület épülhet meg a következő tanév végéig.

A nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programban a felsoroltak között kezdődhet meg Fertődön a Porpáczy Aladár Szakközépiskola fejlesztése is. A Nemzeti Sportközpontok és Fertőd város önkormányzata a kormány támogatásának köszönhetően valósítja meg a hiánypótló fejlesztést, amelyet az tett szükségessé, hogy az eddigi Esterházy-kastélyban működő intézménynek a nagyszabású kastélyfelújítást követően egy új oktatási-nevelési tevékenységre alkalmas ingatlant kellett találni. A fejlesztéssel az iskola magas színvonalú, minden korszerű elvárásnak megfelelő ingatlant kap, amely a minőségi oktatás minden feltételét biztosítja. Mindezekkel együtt az új iskolaépítés jelentős azért is,

mert a fertődi Esterházy-kastély eddigi 10 milliárdos nagyságrendű fejlesztése, az Eszterháza Központ létrehozása és működése Fertőd város és az egész térség turizmusélénkítésére pozitív hatással van, miközben a szakközépiskola képzései között turisztikai szervező, értékesítő szakmenedzser képzés is szerepel. A Porpáczy iskola egy olyan, egymásra épülő oktatási rendszer alapja lehet tehát, amely az Eszterháza Központtal együttműködésben tovább tágítja az oktatási intézmény rendszerét, részben mert az Eszterháza Központ turisztikai szakemberek képzésére együttműködik a Nyugat-magyarországi Egyetemmel. Másrészt meghatározó a helyszín is, a természeti értékekben gazdag Fertő-Hanság Nemzeti Park világörökség maga is.

(17.20)

Tisztelt Államtitkár Úr! Egy régről szükségszerű iskolaépítésről van szó. Kérdezem tisztelettel, hogy a Porpáczy Aladár Középiskola diákjai és tanárai a beruházásnak köszönhetően az idén birtokukba vehetik-e az új iskolát. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, amint hallottuk, Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Számunkra is nagy öröm, hogy a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programban 38 milliárd forintból összesen 24 tanterem, 25 tornaterem, 24 tanuszoda és 5 komplett iskola, köztük a Soproni Szakképzési Centrum Porpáczy Aladár Középfiskolája, Kollégiuma és Általános Művelődési Központja épülhet meg a 2016-2017-es tanév végéig.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium 2015. április 1-jén vette át a program végrehajtását. Tavaly tavasszal a kormány többletforrás biztosításáról döntött annak érdekében, hogy Fertődön ne csak új iskola, hanem új tornaterem is épülhessen. Az öt új iskola közül a fertődi az első, ahol megkezdődtek és már javában folynak a kivitelezési munkák. Az épített Nemzeti Sportközpontok idén február 9-én írta alá a kivitelezői szerződést a közbeszerzési eljárás nyertes vállalkozással, február 15-én pedig a munkaterület átadása is megtörtént.

Kérdésére válaszolva: a szerződésben foglaltak szerint előreláthatóan 2016 végén, tehát idén vehetik birtokba az új, tíz tantermes iskolát és tornatermet a fertődi Porpáczy Aladár Középfiskola diákjai és tanárai. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszra Firtl Mátyás képviselő úré a szó. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, és köszönöm a választ államtitkár úrnak. De ezúttal szeretnék köszönetet mondani a kormánynak is, hogy valóban biztosította azokat a forrásokat, amelyekből az iskola megépült. Ugyanitt köszönetet kell mondani Fertőd önkormányzatának is, hogy valóban a telket biztosította, és megtett mindent azért, hogy a középiskoláját Fertődön megtarthassa.

Itt a parlament nyilvánossága előtt természetesen köszönetet kell mondani a porpáczy diákoknak, a tanároknak, akik türelemmel viselték azt az állapotot, amíg nem tudtak megfelelő iskolába járni; és bizony a szülőknek és a tanároknak is azért, hogy hittek abban, amit a kormányzat ígért, hogy valóban egy új iskolát fognak felépíteni. Ezáltal az ő nevükben is köszönetet mondok a kormánynak, hogy megtartotta a szavát, és valóban egy új iskola felépül Fertődön, a Porpáczy Középfiskola.

Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A teljesség kedvéért: a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program 78 projektből álló, összesen 38 milliárd forint értékű beruházássorozata teljes egészében központi költségvetési forrásból megy végbe, a Fejlesztési Minisztérium kezdeményezésére. Az önkormányzatoknak, így a fertődinek sem kell önrészt fizetniük a projektek megvalósításához.

Kívánom, hogy az elkészült iskolában, tornateremben és a többi létesítményben legyen sok örömük. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az azonnali kérdések órájának a végére értünk.

Most tárgyalási anyagok következnek. Tisztelt Országgyűlés! Soron következő az **Igazságügyi bizottság 6/2014-2018. IUB számú eseti jellegetű állásfoglalásának elutasítására** vonatkozó Ú/9367. számú kérelem tárgyalása, amit az LMP képviselőcsoportja kezdeményezett. A vitában elsőként a döntést indítványozó képviselőcsoporthoz tartozó képviselő, majd az Igazságügyi bizottság előadója szólhat fel. Ezt követően kerül sor a további képviselői felszólalásra.

Először ötperces időkeretben megadom a szót az LMP képviselőcsoportja nevében Sallai R. Benedek képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy nagyon kínos ügyben vagyok itt, hiszen abban bíztam, hogy a parlament előtt nem kell erről szót ejteni, hiszen alapvetően tisztelet övezi az Or-

szágyűlés elnökét és alelnökeit, és nagyon-nagyon kevés eset van, amikor szóvá kell tenni esetleg egy-egy magatartást és érdemes erről beszélni.

Az érintett beadványban konkrétan arról volt szó, hogy bizonyos visszasságok és nem egyenlő bánásmód érezhető néhány esetben, és jó lett volna, hogyha ennek orvoslására sor kerül. A beadvány esetében bemutatásra került, hogy Z. Kárpát Dániel kérdezte meg a kormányt egy konkrét ügyben, ami lakhatáshoz való jogot érintett, majd a válaszadó államtitkár zavarában egy teljesen más választ olvasott fel, és öt percen keresztül hallgattuk a kivándorlással kapcsolatos problémák válaszait. Ez még el is megy, mindenki tévedhet, emberek vagyunk. Ügyrendben szerettem volna szóvá tenni ezt az ügyet, annak érdekében, hogy elmondjam, hogy nem sokkal azt megelőzően (Pócs János közbeszól.) egyszer tőlem is ugyanaz a levezető elnök megvonta a szót, egyszer pedig Varju László független képviselőtől is megvonta a szót napirend utáni felszólalásban azért, mert eltért a tárgytól. (Pócs János közbeszól. - Az elnök csejget.)

Ez az ügy nyilvánvalóan rámutatott arra, hogy addig, ameddig egy államtitkár adhat egy teljesen más választ, és eltérhet teljes mértékben a tárgytól, addig ellenzéki képviselőknek esetleg figyelmeztetésben van részük. De mint mondtam, a tévedés emberi dolog, és belefér ez. Viszont azt már nehezen tudtam elfogadni, hogy addig, amíg a házszabály viszonylag egyértelműen megfogalmazza, hogy ügyrendi hozzászólásban, ügyrendi észrevétel során az alelnök nem vonhatja meg a szót - csak első figyelmeztetés után teheti meg egyébként is -, ebben az esetben minden további nélkül az eljáró alelnök megvonta a szót és kikapcsolta a mikrofont. Ezt követően, azért, hogy ezt szóvá tegyem és felolvassam a házszabály vonatkozó szakaszait, újból szót kértem ügyrendben, amikor a levezető elnök azt mondta, hogy semmilyen formában nem lehet a levezetést bírálni, és ezért nem lehet a jogszabálysértést szóvá tenni. Ezért bíztam abban, hogy az érintett bizottság legalább felhívja a figyelmet arra, hogy ezen ügyekben bizony szükséges lenne következetesen a házszabály alkalmazása, és a levezető elnökökre éppúgy a semleges és pártatlan levezetés igénye megfogalmazódhat, mint minden más ügyben.

Szerencsére kevés esetről van szó, tehát semmiképpen nem szeretném azt sugallni a tisztelt Országgyűlésnek, hogy ez egy gyakori, állandó eset vagy jelenség lenne. Ennek ellenére szóvá kell tenni, hogy addig, amíg ellenzéki képviselők esetében akár egy interpelláció esetében, hogyha eltér, mondjuk, a szó szerinti felolvasástól, amire egyébként semmiféle kötelezettsége nincsen, hiszen a házszabály azt mondja, hogy tartalmilag nem térhet el, illetve azt mondja, hogy új tényt nem deríthet fel, ennek ellenére nem egyszer-kétszer volt eset, hogy a miniszter döntötte el, hogy van-e kedve választ adni vagy nem.

Szerettem volna, hogyha egy beszélgetés formájában az illetékes bizottság lehetőséget teremt arra,

hogy jelezze ezen házszabályi sérelmeket a levezető elnököknek. Amellett, hogy minden tiszteletünket megtartjuk a levezetés mellett, hiszen sokszor nem egyszerű ezt a feladatot ellátni, jó lett volna, hogyha pártatlan, semleges levezetés valósul meg. Ennek ellenére, a házszabály bármit is mond, hiába nem vonhatja el ügyrendben a szót, az illetékes bizottság azt mondta, hogy nem fogadja el ezt a beadványt, és nem fogadja el az ezzel kapcsolatos panaszt, amit nehezen tartunk elfogadhatónak, hiszen arra gondoltunk, hogy a házszabály a levezető elnököt éppúgy köti minden egyes magatartási normához, mint a képviselőket, és elvárható lenne az, hogy az ez irányú kommunikáció megtörténjen.

Ezért kértük azt, hogy a tisztelt Ház legalább érdemben döntsön erről az ügyről, és legyen egy visszajelzés az illetékeseknek arra, hogy bizony a semleges és pártatlan levezetés igénye mindenkiben jogosan fogalmazódhat meg, főleg, ha a házszabály erre írott normákat is tartalmaz. Ebben kérem támogatásukat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most az Igazságügyi bizottság elnökének, Rubovszky György elnök úrnak adok szót ötperces időtartamban. Parancsoljon, elnök úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én szavamra, nem értem a felszólalást, mert ez aztán köszönőviszonyban nincs az LMP beadványával. Én nem tudom, hogy képviselő úr miket hord itt össze, hogy a bizottságtól azt szeretne volna kérni, hogy hallgassák meg. Volt egy bizottsági ülés, a bizottsági ülésen a bizottság mindenkit meghallgatott, hozott egy döntést, ahol megállapította, hogy a levezető elnöknek joga van mérlegelni a felszólalások tekintetében. Ez az egyik pont. A másik pont pedig az, hogy a bizottság megállapította, hogy tartalmi eltérés nem lehet az interpelláció szövege és a felszólalás között.

(17.30)

Az írásban előterjesztett panasz arról szól, hogy önök azt kérik, hogy eseti jellegű állásfoglalás helyett általános szülessen, de ez nincs leírva. Ha lesz egy ilyen kérelem, én megígérem, hogy be fogom vinni a bizottság elé, és fogunk az ügygel foglalkozni. De addig, ameddig teljesítettük az előterjesztett igényt, érthetetlen számomra, hogy miért kívánják azt elutasítani. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kettő-kettő perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kettőperces időkeretben felszólalhat, ismer-tetheti a frakció álláspontját.

Elsőnek megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csak együttérzésemről szeretném biztosítani az LMP frakcióját a Jobbik nevében ebben az ügyben, hiszen számos alkalommal láthatjuk, hogy sajnos a rendkívül elfoglalt ülésvezetői gyakorlat miatt a kormánypárti képviselők, illetve maguk a kormánytagok rendre eltérhetnek a tárgytól. Erre példa igenis az, ami a jelen beadványban is szerepel, az LMP beadványában, amikor Z. Kárpát Dániel frakciótársam „Kik kényszerülnek külföldre? Kik maradnak az út szélén?” című napirend előtti felszólalására, amely a budapesti lakásbérleti árrakról, illetve a lakhatási nehézségekről szólt, Cseresnyés Péter munkaerőpiacért és képzésért felelős államtitkár kezdetben perceként át a tárgytól igenis eltérően, a nemzetközi migrációval kapcsolatos eszmefuttatással válaszolt anélkül, hogy az ülésvezető elnök erre felhívta volna a figyelmét, a tárgyra térésre figyelmeztetve.

Igenis, ez gyakori probléma, visszaélnék ráadásul azzal, hogy ilyenkor már nincs válaszadási lehetősége a legtöbb esetben az ellenzéki képviselőknek, és rendre visszaélnék azzal, hogy a kormányzat által adott válaszban olyan új érveket, tényeket, személyeskedéseket mondanak el, amelyek sokszor egyáltalán nem felelnek meg a valóságnak, mégsem kaphatunk szót, legfeljebb személyes érintettség okán jóval később és jóval korlátozottabb mértékben.

Én ezért azt gondolom, bátrabban, karakánabul járna el a kormány, ha egyrészt nem vonulna ki a vitákból és nemcsak a zárszóval élne, és ez egyébként igaz nemcsak a kormányra, hanem minden egyes kormánypárti képviselőre, ha előterjesztőként jelen van; ez nekünk sajnos nem nagyon adatik meg, hiszen rendre lesöprik, napirendre se veszik a javaslatainkat. De a kormánypárti képviselőktől joggal várnánk el, hogy vegyenek részt a vitában, és ne éljenek vissza azzal, hogy zárszóként mondanak már csak olyan gondolatokat, amelyekre akkor válaszlési lehetőségünk nincs, kihasználva azt (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), hogy a levezető elnök nem is figyelmezteti a sokszor házszebállysértő magatartásra is az adott kormányzati képviselőt. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mi szerettük volna ezt a határozatot kettéválasztani, ugyanis volt olyan része, amivel egyetértünk; én most nem erről beszélnék, hanem arról, amivel nem. Sajnálom, hogy nem sikerült kettéválasztani.

Visszatérő probléma a Ház előtt az, hogy az ülésvezető elnöknek milyen szabadsága van, amikor eldönti azt, hogy kitől vonja meg a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor önök arra az álláspontra helyezkednek most már többször, hogy ebben a levezető elnöknek teljes szabadsága van, azaz teljes mérlegelési szabadsága van, akkor én azt gondolom, nagyon helytelen úton járnak, ugyanis nem véletlenül került bele ennek a felülvizsgálati lehetősége, hiszen vannak olyan élethelyzetek, amikor a részrehajlás objektíven tetten érhető. Ilyen volt egyébként egy korábbi beadványnál a saját esetem is, amit szintén kifogásoltunk, és ugyanezen indokok alapján utasította el a kormányoldal, mint most.

Szóval, tisztelt képviselőtársaim, akkor, amikor egy levezető elnök, mondjuk, nem vonja meg a szót konkrétan egy államtitkártól, amikor beszél valamiről, de amikor én ugyanarra reagálok, amivel kapcsolatban tőle nem vonták meg a szót, tőlem meg megvonják a szót azért, mert eltértem a tárgytól, akkor azt gondolom, biztosan hibázott a levezető elnök, ugyanis vagy akkor hibázott, amikor a tárgytól való eltérés miatt az államtitkártól nem vonta meg a szót, vagy akkor, amikor éntőlem megvonta. Ez a helyzet nagyjából hasonló esetet tükröz, magyarul szólva: önök körülbelül arra az álláspontra helyezkednek, mint az általános iskolában az ismert vicc, ismerik: 1. a levezető elnöknek mindig igaza van; 2. ha mégsem, akkor az 1. pont automatikusan érvénybe lép.

Na most, én azt gondolom, ez egy helytelen hozzáállás. Úgy hiszem, egyetlen esetben sem lehet azt kimondani, hogy a levezető elnök (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) mérlegelési joga teljes körű és nem vitatható, úgyhogy mi ezt a határozatot nem tudjuk elfogadni és támogatni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még szólni. Minden frakcióból egy személy szólalhat meg. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem.

Akkor megkérdezem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:.*) A képviselő úré a szó kettő percben. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elsőként is megköszönöm a felszólalóknak azt, hogy megértették a problémát, és köszönöm szépen az együttérzést ez ügyben. Ez nagyon nagyon kínos ügy, mert tényleg nem szeretnék semmilyen formában az alelnöki tisztséggel kapcsolatban tiszteletlen lenni, de miután néhány esetben igen szélsőségesen jelentkezik ennek egy-egy példája, az adott esetben tényleg azért, nehogy mindenkire vetüljön az alelnökök közül, meg kell neveznem: Jakab István alelnök úrról van szó, akivel kapcsolatban a beadvány készült (*Dr. Bárándy Gergely: Nálam is ő volt!*), az ő kapcsán merült fel ez a probléma, tehát nyilvánvalóan ezt szóvá kell tenni.

Az elnök úr részére. Teljesen megértem azt, ha nem érti, de ezért kell elolvasni azt, amit beadok, és akkor az könnyíti a megértést, ugyanis teljesen világosan itt van az, amit elmondtam. Megkerestem a bekezdést a beadványomban: „A probléma az volt: figyelmeztetés nélkül az országgyűlési törvény 49. § (1) bekezdése alapján nem lett volna lehetősége, hogy megvonja a szót ügyrendi hozzászólásban.” Ez egy fehér és fekete dolog, mint ahogy az is fehér és fekete dolog, ha az országgyűlési törvény 46. § (1) bekezdését megnézzük, hogy „az elnök figyelmezteti a tárgytól való eltérésre”; nem egy lehetőséget fogalmaz meg a jogszabály. Én tiszteletben tartom, és lehet nagyobb szabadságot adni az alelnököknek, illetve a levezető elnököknek, de akkor azt át kell vezetni a törvénybe, és úgy kell megfogalmazni; a jelenlegi jogszabályi szöveg erre nem teremt lehetőséget. És nyilvánvalóan azért jöttem szándékosan egy ilyen szakmai üggyel, mint az említett interpelláció, mert azt a fajtát, mint amit a mai nap folyamán is hallhattunk, és amit az egyik jobbikos képviselőtársunkkal szemben csináltak itt, méltatlan lett volna a Ház elé hozni.

Egyetértve Bárándy képviselőtársammal, én nem szeretném semmilyen formában korlátozni a levezető elnökök mérlegelési jogát, hogy hogyan vezessék az ülést. Én mindössze annyit kérek, hogy ez a mérlegelés következetes legyen és egyforma, és nem baj az, ha ez a jogszabály keretein belül zajlik. Mindössze ezt szerettem volna kérni, hogy ez elfogadásra kerüljön, és sajnálom, hogy a tisztelt bizottság nem tudta ezt mérlegelni. Most azt kérem az Országgyűléstől, hogy emiatt ne fogadja el ezt a beszámolót. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Rubovszky György urat, az Igazságügyi bizottság elnökét kérdezem. *(Dr. Rubovszky György jelzésre:)* Nem kíván hozzászólni. Neki is volna lehetősége válaszolni, de nem kíván válaszolni. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vitát lezárom, a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a lakosság számára vissza nem térítendő energiahatékonysági célú fejlesztési források biztosítása érdekében szükséges egyes kormányzati intézkedésekről** szóló H/8285. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el. *(Jelzésre:)* Tóth Bertalan képviselő úr, köszönöm szépen. Először megadom a szót az előterjesztő képviselőjében Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisz-

telt Képviselőtársaim! Számomra teljesen hihetetlen az a kormányzati hozzáállás, amely az épületenergetikai beruházásokkal kapcsolatos, hiszen egy ilyen program, amely elindulhatna akár európai uniós, akár hazai forrásokból, a teljes gazdasági szférának csak jót tehetne. Jót tehetne a háztartásoknak, hiszen 30-40 százalékkal csökkenhetne az energiafogyasztásuk, és köztudott az a mondás, hogy a legolcsóbb energia az el nem fogyasztott energia, amelyet nem kellene elfogyasztania azoknak a családoknak, azoknak a fogyasztóknak, akik fel tudnák újítani saját ingatlanjaikat, lakásukat, családi házukat, társasházukat, és nem kellene megfizetniük ezt a pluszenergiaköltséget. Ez lehetne a fenntartható rezsicsökkentés, hogy már ezt a szót is használjam.

(17.40)

De jó lenne az építőiparnak is, hiszen egy komoly program elindítása megmozgathatná a háztartások kiadásai között is azokat a pénzeszközöket, amelyekből egy ilyen program elindítható, de akár a hitelezésben is megmozdulhatna valami és az építőiparban, hiszen ezeket a lakásokat, társasházakat fel kellene újítani. A hazai építőiparnak lehetne ez egy óriási nagy lehetőség, hiszen a nyílászárógyártásban, akár a fűtés-korszerűsítésben vagy akár a szigetelésben magyarországi kis- és középvállalkozások vehetnének részt. De a foglalkoztatásban is egy komoly előrelépés lehetne, hiszen amennyiben az építőipar megrendelésállománya növekedne, akkor a munkavállalók száma is gyarapodhatna. Egy komolyabb program esetében, ahogy a Magyar Tudományos Akadémia egy konferencián felvázolt egy hosszú távú programot, több ezer munkahely jöhetne létre Magyarországon az építőiparban, és adhatna megrendelést az ott működő magyarországi kis- és középvállalkozásoknak.

Ezért volt például örömteli, amikor olvastuk a kormány európai uniós programját, amelyben 88 milliárd forintot szánt volna EU-s forrásból egy ilyen program elindítására, viszont mélységesen elkeseredtünk akkor, amikor Lázár János bejelentette, hogy nem kívánja ezt az összeget lakossági energiahatékonysági beruházásokra fordítani, hanem közületekre, állami, önkormányzati beruházásoknál kívánja ezt az összeget felhasználni, és úgymond visszatérítendő támogatási programot dolgoznak ki, állítólag talán júliusban megjelennek az első pályázatok. Ez viszont azt jelenti, hogy a támogatási összeget vissza kell fizetni, tehát megint csak a jobb módú családok tudnák ezt kihasználni, hiszen nekik lesz és van olyan jövedelmi viszonyuk, hogy egy ilyen támogatási rendszerben részt tudjanak venni, hiszen egy bizonyos futamidő végén ezt a pénzt nekik vissza kell fizetni.

Ez a határozati javaslat, amelyet kérem, hogy az Országgyűlésben tárgyaljunk meg és vitassunk meg, pontosan arról szól, hogy a kormány dolgozzon ki egy programot a lakosság számára, amely nemcsak a

jómódúaknak, hanem azoknak is segítene, akik a legkiszolgáltatottabb helyzetben vannak. Szeretném emlékeztetni önöket, hogy a 2015-2016-os tél kezdetekor 99 ezer háztartás került kikapcsolásra távhő-, áram- vagy gázdíjtarozás miatt. Tehát egy olyan programot indítani, amely nyilván az állam, nyilván az Európai Unió forrásaiból megvalósítható, és ne ezermilliárdot költsenek el újabb bevásárlásokra, olyan infrastruktúra-vásárlásra, amely teljesen felesleges, hiszen egy szabályozott piacról van szó, hanem próbáljanak meg azon gondolkodni, hogy a lakosság számára, a gazdaság számára, az építőipar, a foglalkoztatás számára előnyös program kerüljön kidolgozásra, és azt tárgyalja meg az Országgyűlés, és induljon meg egy ilyen projekt. Annál is inkább, mert összehasonlításban azt láthatjuk, hogy a nyugat-európai háztartások 30-40 százalékkal kevesebb energiát fogyasztanak el, mint a magyar háztartások, és azt is láthatjuk, hogy már Közép-Európában is vannak olyan országok, ahol sokkal hatékonyabban használják fel az energiát.

Tehát kérem, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot, a kormány pedig hozzon ide elének egy programot, amely minden magyar ember számára csak előnyös lehet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kétperces hozzászólásban ismertetheti frakciója álláspontját, és természetesen ugyanez a lehetőség megadatott a független képviselők számára is. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Bertalan képviselő úr következik. *(Dr. Tóth Bertalan: Én nem.)* Bocsanat, hozott anyagból dolgozom. *(Dr. Tóth Bertalan: Majd gombnyomás után.)* Akkor kérek majd gombnyomást. Akkor viszont Kepeli Lajos képviselő úr következik, a Jobbikból.

KEPELI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Teljesen tisztán látszik abból, ahogy a kormány hozzááll a lakossági energiahatékonysági támogatásokhoz, hogy mennyire is gondolja komolyan a rezsicsökkentést, és mennyire gondolja inkább egy politikai marketingtermékeknek. Mi ez utóbbi mellett tesszük le a voksunkat, hogy a kormány ennek szánta tulajdonképpen már amikor megalkotta ezt a kifejezést, ezt a politikai terméket, hogy rezsicsökkentés. Hiszen ha komolyan gondolná, akkor azt a 88 milliárd forintot, amelyről Tóth Bertalan képviselőtársam is beszélt, nem vették volna el a lakosságtól, hanem továbbra is rendelkezésre állna, és az eredetileg arra a célra szánt pénz valóban a családi házak energetikai korszerűsítésére lehetne felhasználni. Erre nagyon nagy szükség volna. Négy millió lakás, mint az közismert, energetikai korszerűsítésre szorul Magyarországon, óriási nagy költségeket, 40-50 százalékos költségcsökkentést tudnának elérni az emberek, tehát nem 10 százalékos rezsicsökkentésről beszélünk, hanem akár 40-50 százalékos fűtésiköltség-

megtakarításról, ha valóban ez a pénz rendelkezésre állna, sőt ennél nagyobb források is. Ez az egyik része a történetnek.

A másik része, ami az MSZP-s határozati javaslatban szerepel, hogy mindez a stratégiai energetikai szektor állami tulajdonba történő visszavásárlása terhére történjen meg, már nem feltétlenül támogandó a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről, hiszen a Jobbik mindig is kiállt amellett, hogy állami tulajdonba kell venni és állami tulajdonban kell tartani a stratégiai energetikai szektor létesítményeit. Emellett továbbra is kitartunk, habár a kormány megint csak olyan módon valósítja meg ezeket a visszavásárlásokat, amely sok-sok kérdést felvet, és korrupciógyanus ügyletek lengik körül ezeket az ügyleteket, de az elv az, hogy állami tulajdonban legyen a stratégiai energetikai szektor, az támogandó részünkről.

Ezt a határozati javaslatot akkor fogjuk tudni támogatni, ha ebben módosítást hajlandó az MSZP elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának véleményét Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy mondattal azt lehetne mondani, hogy az a javaslat, amely beterjesztésre került, szerintem a Parlament falai között minden egyes képviselő részéről logikus javaslatként elfogadható, hiszen nem másról szól, mint a lakóingatlanoknak az épületenergetikai felújításáról, annak a szükségszerűségéről. Arról szól, amiről a képviselőtársam, Tóth Bertalan már szólt, hogy a legolcsóbb energia az az energia, amit nem fogyasztunk el, márpedig ahhoz, hogy ne vagy kevesebbet, vagy jóval kevesebbet fogyasztsunk, nyilván ilyen felújításokra és beruházásokra van szükség.

Ezeknek a felújításoknak és beruházásoknak az eredményessége nagyjából 30-50 százalékos mértékű energiafelhasználás elérésével párosul. Ez gyakorlatilag félelmetesen nagy költségkiadás-megtakarítást jelent az emberek részéről, de nemcsak ez, hanem nyilván az is fontos, hogy ez hozzájárul ahhoz, hogy életminőségbeli változások következzenek be, hiszen nem az energiára kell főleg a nem túl tehető családokban elkölteni a megszerzett javaknak nagyon-nagyon nagy hányadát.

A másik oldalról nézve pedig mindez a munkaerőpiacon is becslések szerint és jó értelmű megközelítés szerint 20-30 ezer új munkahelyet tudna teremteni, valós értékteremtéssel és haszonnal, hozammal párosuló munkahelyet, nem olyat, mint amilyen adott esetben most nagyon sok tízezer munkahely vonatkozásában megtörténik Magyarországon.

Az energiafelhasználás csökkentése nyilván az üvegházhatás és sok minden egyéb más tekintetében

is pozitív eredményeket szülne, és nyilván az árak vonatkozásában is pozitív értelmű visszaigazolást nyerne. Épp ezért kérem és javaslom, hogy támogassák a tárgysorozatba vételt. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának véleményét Sallai R. Benedek képviselő úr fogja ismertetni. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Hát miért ne támogatnánk? Miért ne lehetne itt a helye annak, hogy beszéljünk ezekről az ügyekről, és miért ne lehetne arról szó, hogy esetleg a javaslatainkkaliegészítsük azt, hogyha nem is értenénk vele mindenben egyet? - tegyük fel, hogy nem értünk vele egyet. Nagyon-nagyon fontos témáról van szó. Alapvetően valós rezsicsökkentés akkor lesz, ha - mint ezt az előttem szóló is elmondta - a felhasználás mértékét tudjuk csökkenteni, és a lakoságnak a lehető legszélesebb körben tudunk biztosítani ehhez pénzügyi segítséget.

Maga az előterjesztés, a határozati javaslat teljes mértékben az LMP küldetéstudatával megegyezik. Azt gondoljuk, szükséges lenne, hogy az Országgyűlés érdemben foglalkozzon ezzel, és nagyon-nagyon jó lenne, ha a kormánypárti képviselőtársaink fejében egy érdemi ismeretterjesztési, szemléletformálási munka következményeként meghonosodna az a szemlélet, hogy bizony minél szélesebb körben, a társadalmat minél szélesebb rétegben érintő segítséget tudunk nyújtani és minél jobban tudjuk korszerűsíteni a lakásokat, annál nagyobb eredményt tudunk elérni.

(17:50)

Maga a határozati javaslat nem zárja ki, sőt támogatja annak a lehetőségét, amit már szintén régóta mondunk, hogy a vidéki térségekben, ahol a családi házas jelleg a jellemző és sok egymás melletti kis kockaház létezik, tartósan nincs más megoldás, mint ezek teljes felújítása. Ehhez a határozati javaslat megteremti a lehetőséget, a kormánynak megvannak a lehetőségei, hogy ebben érdemi előrelépés legyen, ezért azt gondoljuk, hogy valóban itt lenne ennek a helye, tárgyaljunk róla, vitassuk meg, s egészítsük ki, ha kell. Jöjjön az Országgyűlés elé, mi támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Tóth Bertalan képviselő urat, hogy az előterjesztők nevében kíván-e az elhangzotakra válaszolni. *(Dr. Tóth Bertalan: Igen.)* Parancsoljon, képviselő úr, kettő perc az időkerete.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét nem csalódtam, hiszen sem a Fidesz, sem a KDNP részéről még véleményre sem méltatják a képviselőtársak ezt a határozati javaslatot. Viszont a két ellenzéki pártnak köszönöm a támogató felszólalást. A Jobbiknak annyit szeretnék mondani, hogy tárgysorozatba kéne venni ahhoz, hogy ezt mélyebben meg tudjuk vitatni, és módosítani lehessen magát a javaslatot. Kérem, hogy a tárgysorozatba vétel támogatását gondolják meg.

Teljesen egyértelmű, bár a Fidesz véleményét most a sorok között nem hallhattuk, de Lázár János bejelentéséből tudjuk, hogy azt a 88 milliárd forintot, amit lakossági felújításra szántak, a közületeknél kívánják felhasználni állami és önkormányzati beruházások keretében. Nem tudok másra gondolni, mint hogy ismét arról van szó, hogy a saját markukban kívánják tartani ennek az összegnek a felhasználását, nem szeretnék, hogy a lakosság közbeszerzés nélkül, tiszta, nyílt viszonyok között tudjon kivitelezőket kiválasztani. Önöknek arra van szükségük, hogy a saját rendszerükben megtendereztessek, és valószínűleg az öönhöz közel álló gazdasági vállalkozások, a fideszes gazdasági holdudvar tegye rá a kezét erre az összegre, hiszen tudjuk jól, hogy kik a főszereplői ezeknek az állami beruházásoknak.

Nem tudunk másra gondolni, csak ez az egy indok lehet, hogy miért akarják mindenáron a kormány és az állam berkein belül tartani ezt a pénzt. Ezt azért meg lehetne vitatni. Egy tárgysorozatbavételi kérelem arról szól, hogy egyáltalán legyen lehetőség erről beszélni itt a parlamentben, mert ahogy képviselőtársaim is elmondták, rendkívül fontos és jövőbe mutató a javaslat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az olaj- és gázárak világgpiaci csökkenésével összefüggésben a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról** szóló T/8527. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság elutasította. Először megadom a szót az előterjesztők közül Tóth Bertalan képviselő úrnak, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Harmadik alkalommal hozom ide ezt a törvényjavaslatot, hiszen az elmúlt évben harmadik alkalommal kezdeményeztük azt, hogy a világgpiaci folyamatoknak köszönhetően most az olcsóbb energiahordozókból származó hasznot juttassuk el a fogyasztók számára. Ez a törvényjavaslat erről szól.

Szeretném kiemelni, hogy az elmúlt egy évben többféle indokot hallhattunk arra, hogy erre miért

nem kerülhet sor. A legfőbb indokuk az, hogy az előző kormányok hányszor emelték az energiaárakat. Én ezt nem nagyon tudom elfogadni, mert most olcsóbb, tehát most adhatnák olcsóbban.

A másik az, hogy az olajár alig befolyásolja a gáz beszerzési árát. Aztán beszéltek árfolyamról. Az elmúlt egy évben elemzők, piaci adatok, mindenféle gazdasági szereplők elmondták, hogy tartósan és drasztikusan csökken az energia ára, a gáz ára a világpiacon. Ha csak az olaj áráról beszélünk, akkor azt láthatjuk, hogy 110 dollárról 30 dollárra csökkent az ár, 70 százalékkal. Az orosz importgáz ára 400 dollárról 200 dollárra, tehát a felére csökkent. Tehát az a gáz is, amit most keleti oldalról szállítanak be, feleannyiba kerül. Azt kérdezem, hogy miért kell 58 forintot adni és az embereknek ennyit kifizetni a földgáz köbméteréért, amikor a beszerzési ár csak 50 forint.

A mi javaslatunk konkrétan arról szól, hogy átlagfogyasztásig 20 százalékkal csökkenjen a gáz ára, 10 százalékkal a villany ára, és 10 százalékkal a távhő ára - átlagfogyasztásig. Ez azt jelenti, hogy a kisfogyasztók legalább olyan nagyságrendű kedvezményt kapjanak, mint a nagyobb fogyasztók, illetve a nagyobb fogyasztók ne juthassanak ennél magasabb összegű kedvezményhez.

Az előző napirendnél arról beszéltem, hogy fontos a fenntarthatóság, ennek az árcsökkentésnek, a rezsicsökkentésnek a fenntarthatósága. Most arról beszélek, hogy legyen igazságos ez a támogatási rendszer, ez a kedvezményrendszer, hogy az átlagfogyasztásig fogyasztók nagyobb mértékben részesüljenek a kedvezményből. Teljesen elfogadhatatlan az a magatartás, hogy az a pénz, ami most már állami cégeknél gyarapszik, nem jut el a magyar emberek felé, és a magyar emberek nem tudnak kevesebbet fizetni akkor, amikor kevesebbe kerül. Tehát önök olcsóbban veszik és drágábban adják a gázt ma Magyarországon. Ezt most már minden elemző, az önök volt államtitkára is elismerte, és egy cikkben elmondta, hogy tartós az árcsökkentés, komoly mértékű az árcsökkenés, ezért itt lenne az ideje, hogy ezt a fogyasztók is érzékelhessék.

Megint szeretnék itt utalni arra az adatra, hogy majdnem 100 ezer háztartás ki van kapcsolva az energiaszolgáltatásból. Nekik is lehetne egy kedvezőbb ár, amely alapján újra igénybe vehetnék ezeket a szolgáltatásokat. De önök elzárkóznak, folyamatosan a múltra mutogatnak, és nem hajlandók elfogadni a piac törvényszerűségét: ha valami olcsóbb, akkor azt adják is olcsóbban. Az ember nyilván itt is él a gyanúperrel: nem lehet más indoka, hogy önök ülnek ezen a rengeteg pénzen - hiszen most már több száz milliárd forintról beszélünk -, ennek két oka lehet; vagy az, hogy megszorult helyzetükben a jövő évben, amikor közelednek a választások, akkor újra bevetik a csodafegyvert, és természetesen csak és kizárólag Orbán Viktornak köszönhetően belevágnak egy újabb rezsicsökkentési kampányba. A másik dolog pedig az lehet, hogy miután állami vállalatok

nyerészkednek ezen a kedvezményes áron, olcsó áron, ezt nem kívánják odaadni a magyar embereknek, hanem ezt is le akarják nyúltni, ezt is inkább a saját vállalkozói körüknek akarják odaadni.

Emlékezzünk a 2011-2014-es időszakra, amikor egy kormányrendelet ellenében az Ausztriából érkező olcsó gázt nem a lakosságnak juttatták el, nem a távhőszolgáltatóknak, hanem offshore háttérű, önköz közel álló gazdasági érdekeltségbe tartozó cégnek, a MET Zrt.-nek adták oda, amely ezt az olcsó gázt fel tudta használni. Itt ne ez legyen a folyamat, ez záruljon le, és adják oda ezt a pénzt a magyar fogyasztóknak, mert ami jár, az jár.

Ha olcsóbban szerzik be, akkor adják is olcsóbban, és ne nyerészkedjenek a magyar embereken! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő, valamint az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselő 2-2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját. Tisztelettel kérdezem az MSZP-t, hogy ki lesz ez a személy, mert nekem a forgatókönyvben Tóth Bertalan van megjelölve. *(Gúr Nándor jelentkezik.)* Ebben az esetben Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A közüzemidíj-tartozások összege több mint kétszerese, mint 2009-ben volt. 99 ezernél több háztartásnak van díjtartozása. Ennek az az eredménye, hogy rengeteg esetben szünetel az áram-, a gáz- vagy a távhőszolgáltatás. Eközben, mint ahogy Tóth Bertalan képviselőtársam elmondta példaként, az olajár nagyjából 70 százalékkal csökkent, sőt kicsit több mint 70 százalékkal csökkent. Van egy hatalmas árcsökkenés, de ebből a hatalmas árcsökkenésből a lakosság semmit nem élvez, hanem ugyanazt fizeti, mint korábban, amikor nem 30, hanem 120 dollár volt egy hordó olaj, egy ballon olaj. Ott tartunk, hogy önök rezsicsökkentésről beszélnek.

(18.00)

Rezsicsökkentésről beszélnek, miközben azt sem adják oda az embereknek, ami az árak csökkenéséből fakadóan, nyugodtan mondhatom, járna nekik. Járna járna, csak nem jut. Másik oldalról nézve egy sokkal igazságosabb rendszert kellene működtetni, a támogatásokat oda kellene adni, ahol a leginkább arra szükség van. Tehát, mint ahogy az előbb elhangzott, az igazságosság elvét érdemes lenne követni. Önök ezt nem teszik. Mi azt szeretnénk, ha a nemzetközi olaj és az import földgáz árcsökkenésének hatására megjelenne az az árcsökkenés a lakosnál, ami joggal megilleti őket, mind a villamosenergia-, mind a távhőárak vonatkozásában.

Mint ahogy szó esett róla, a gáz esetében 20, a villamos áram és a távhő tekintetében pedig 10-10 százalékos mértékű csökkenést javasolunk, hatósági

árcsökkenést szeretnénk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának véleményét Kepli Lajos képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Támogatjuk a Magyar Szocialista Párt előterjesztésének tárgysorozatba vételét. Mégpedig azért támogatjuk, mert minden olyan javaslat tárgysorozatba vételét támogatjuk, bárhonnan is jön, amely azt a célt szolgálja, hogy arányosabban legyen a magyar lakosság felé közvetítve az az energiaárcsökkenés, ami az elmúlt években bekövetkezett, és ebből legnagyobb részét a magyar lakosság élvezze a hasznát. Jelen pillanatban egy kizárólag politikai hasznokat szem előtt tartó és átgondolatlanul véghez vitt rezsicsökkentés áldozata a magyar lakosság, úgy mond, hiszen a társadalom minden rétegében egyenlő arányban történt meg a földgázárak és az energiaárak csökkentése, ami valós eredményt pontosan annál a rétegnél nem nagyon hozott, amelyik a leginkább rászorult lenne. Természetesen ezzel is a gazdagok jártak jól, ahogy általában a kormány kezdeményezéseinél az utóbbi időben láthattuk.

Egy igazságosabban, arányosan megvalósított rezsicsökkentéssel és olyan javaslatok figyelembevételével, ami a világpiaci árak alakulását jobban feltünteti a lakossági sárga csekkeken, a számlákon, azt hiszem, sokkal igazságosabb rendszer alakulhatna ki Magyarországon. Nem nőne évről évre a közüzemi tartozások mértéke, és Magyarországon a társadalom egyes rétegei között nem nyílna minél szélesebbre az az olló, aminek inkább csökkennie kellene. Az volna a cél, hogy mindenki egyformán részesüljön azokból az előnyökből, összességében egyforma eredményre jutva, így tehát a társadalom módosabb, tehetősebb rétegei kisebb mértékű támogatásban, míg a leszakadó rétegek és a kevésbé tehető rétegek pedig nagyobb arányú rezsitámogatásban részesüljenek. Erre valóban fedezetet nyújt az, hogy a kormánynál jelenleg jelentős összeg állhat erre rendelkezésre, hiszen a világpiaci energiaárak jelentősen csökkentek. Tehát támogatjuk a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának álláspontját Sallai R. Benedek képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően a tárgysorozatba vételt nyilvánvalóan támogatjuk. Itt szükséges arról beszélnünk, hogy időről időre értékeljük a különböző tapasztalatokat azzal a rezsicsökkentéssel kapcsolatban, amit a Fidesz-KDNP meghirdetett. Hiszen lassan a társadalom is érzékeli, hogy mindennek a kommunikációs

jellege habár erős volt, a valós érzések ezzel nem jártak együtt.

Nemcsak a különböző közüzemi szolgáltatások központosítása jelenti a mindennapi nehézségeket, hiszen új díjak lettek bevezetve, a közüzemi hulladékszállítás díjával kapcsolatban éppúgy, mint a vízellátással kapcsolatban, és mindennek a folyamata érződik a társadalomban. Érződik az, hogy önök gyakorlatilag egyharmadát sem fordítják a közutak fenntartására annak, amit ezen a jogcímen beszédnek különböző jövedéki adókból és úthasználati díjakból. Itt is minden egyes többletköltség rezsiköltségként jelentkezik a családotknál, hiszen minden egyes csapágycsere vagy bármilyen gépjárműjavítás, lengéscsillapító ott jelentkezik.

Nincs ez másképp természetesen az érintett területtel sem, ahol nyilvánvalóan az látszódik, hogy a Fidesz-KDNP azt az árkülönbözetet, ami a 2009-es és a 2016-os ár között jelentkezik, oda akarja adni a barátainak úgy, hogy lehetőség szerint tudjon belőle részesülni valamilyen csatornákon keresztül. Ez a magyar embereket illeti, és nem jó kormány az, amelyik nyereszkezik a saját állampolgárain. Ennek a szembesítésnek kell megtörténnie, és ez a tárgysorozatba vétel megteremtene annak lehetőségét, hogy valós tényekről beszéljünk az eddig rezsicsökkentés tapasztalatairól, és megnézzük azt, hogy mi az, ami fenntartható mértékben tudná a lakossági energia- és energiafelhasználási költségeket csökkenteni. Emiatt kérjük a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor Tóth Bertalan képviselő úrnak adok szót, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon szívesen válaszolnék, ha bármiféle vita kialakult volna a mostani tárgysorozatba vétellel kapcsolatban. De hát sajnos erre megint nem került sor, kormánypárti részről nem hallottunk sem pró, sem kontra véleményt a törvényjavaslattal kapcsolatban. Holott nyílt vitára hívtam a kormányt, a Gazdasági bizottságban természetesen nem jelent meg Németh Szilárd sem, aki ennek az ügynek a főbiztosa volt. Tehát nem tartják önök fontosnak, hogy erről az Országgyűlés tárgyaljon. Amúgy nem is kellene az Országgyűlésnek erről tárgyalnia, hiszen az energiahivatalnak most is megvan az a lehetősége, hogy értékelje a szolgáltatók költségeit, azok csökkentését, hiszen biztos, hogy csökkentek az ő költségeik, megállapítson egy olyan árat, ami kevesebb, mint most, és az olcsóbb energiának ezt a hasznát a fogyasztóhoz juttassa el.

Amúgy szeretném még egyszer felhívni a figyelmet a törvényjavaslat filozófiájára, visszautalva az

előző tárgysorozatba-vételi kérelemre. Az előzőnél a fenntarthatóság volt az egyik fontos ismérv, amivel kevesebbet fogyasztatnának a magyar családok, csökkenhetne a kiadásuk, itt pedig az igazságosságról van szó, hogy átlagfogyasztásig járna a kedvezmény. Ugye, önök ellenérvként - volt, amikor megfogalmaztak ilyet - azt mondták, hogy és mi történik, ha növekszik majd az energia ára a világpiacon. Ez a kedvezmény akkor is megmaradna a kifizető számára. Ez tehát, azon kívül, hogy most lenne egy csökkentés, garancia lenne a kifizetőnek, hogy ők mindig jobban járnak, mint a nagyfogyasztók, bármi történjen is az energiaárral. Azt gondolom, ez lenne az igazságos, ez lenne a követendő.

Köszönöm a frakciónak, hogy támogatják, akik támogatják ezt a javaslatot vagy legalábbis a megtárgyalását, és sajnálom, hogy a Fidesz megint nem szólt egy szót sem. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az önkéntes honvédségi alapkiképzés bevezetéséről** szóló H/8660. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Honvédelmi és rendészeti bizottság elutasította.

Először megadom a szót az előterjesztők képviselőjének, 5 perces időkeretben Novák Előd képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény szerint minden magyar állampolgár köteles a haza védelmére. Tegyük azonban hozzá, hogy sajnos az állam nem biztosítja az ehhez szükséges alapkiképzést, még azoknak sem, akik ezt önkéntes elhatározásból elsajátítanák. Ezért volt szükség arra a hiánypótló javaslatra, amelyet az önkéntes honvédségi alapkiképzés bevezetése érdekében benyújtottunk Kulcsár Gergely és Mirkóczki Ádám képviselőtársammal.

Azt gondoljuk, sokan vannak, akik hazafias küldetésből, férfias kihívásból, környezetváltozás iránti igényből vagy akár csak az általános műveltségre szert kívánva tenni szeretnék elsajátítani azokat a honvédelmi alapismereteket, amelyeket normálisabb esetben a Nemzeti alaptanterv részeként már elsajátíthatnának a közoktatásban a fiatalok. Jelenleg azonban ehhez képest sok minden más és kevésbé hasznos dologgal tömik tele a fiatalok fejét.

Pedig szükség volna erre, hiszen amint azt a honvédelmi miniszter legutóbbi írásbeli kérdésemre adott válaszából is megtudhattuk, Magyarországon nemcsak hogy több ezer fő hiányzik az önkéntes művelési tartalékos rendszerből, de a 45 év alattiak száma 515 fő. Most képzeljék el azt a határvédelmet, ahol van, hogy egy napon több bevándorló érkezett és ostromolta a magyar határt, mint ahány 45 év alatti önkéntes művelési tartalékos farkasszem

tudna nézni velük. Azt gondolom, mindannyian beláthatjuk, hogy ez a személyi létszám nem elegendő.

Ezért változtatásra van szükség, szervezeti átalakításra és ösztönzőkre is. Hiszen nyilvánvalóan önmagában ösztönző lehet az a szervezeti átalakítás is, hogy ha a jelenlegi önkéntes művelési tartalékosnak hívott rendszer helyett megteremtünk egy olyan igazán nyugvó állományt, amit nem lehetne a jelenlegi tartalékosokkal szemben behívni évi két hónapnyi tényleges szolgálatteljesítésre. Hiszen jelenleg így néz ki a rendszer. Ezeket hívjuk ma tartalékosoknak, akiket, ha szükség van rá, ha nincs, jellemzően behívunk évente két hónapra laktanyai szolgálatra.

(18.10)

Ezt nagyon sokan nem tudják vállalni családi, munkahelyi vagy egyéb okokból, vagy akár nem is szeretnék vállalni, viszont szeretnék önkéntes alapon, ingyenesen egy alapkiképzéshez jutni.

Ki kell azt kötni, hogy mi hazánk területén kívüli kiküldetésekbe nem engednénk elvezényelni különösen az önkéntes tartalékosokat, de természetesen egyébként a magyar honvédeket sem, így március 15-e másnapján, azt gondolom, a 12 pont e követelését illik ismét megfogalmazni, hogy magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, és például nem Afganisztán megszállásában kellene hogy részt vegyenek a magyar honvédek, hanem akár a magyar határon kellene hogy farkasszemet nézzenek az ostromló afgánokkal. Ez volna a feladatuk, és mi annak érdekében, hogy meglegyen a szükséges létszám, olyan ösztönzőket is beépítenék a rendszerbe, miszerint például a diákhitel visszafizetését megkönnyítenék a korábbi felsőoktatási hallgatók részére annak kamatmentessé tételével, vagy a felsőoktatási felvételnél előnyt biztosítanánk a nyelvizsgához hasonlóan, vagy szakmai gyakorlatként lehessen elszámolni egyes ágazatokban és képzésekben a szolgálati időszakot.

Azt gondolom, hogy sok változtatásra szükség van, hiszen a korábban megszüntetett sorkatonai szolgálat komoly csapás volt hazánk önvédelmi erejére, hiszen feladatrendszerének ellátói nem kerültek teljes mértékben pótlásra. Ezek után nem csoda, hogy Kövér László és Kósa Lajos is előhozakodott az elmúlt hetekben a sorkatonai szolgálat ismételt kötelezővé tételével. A Jobbik azonban úgy gondolja, hogy inkább önkéntes sorkatonai szolgálatra, egészen pontosan: önkéntes honvédségi alapkiképzésre volna szükség, hogy elsajátíthatóak legyenek azok a tudásokat, amivel az Alaptörvény által is előírt, minden magyar állampolgárra kötelezően előírt honvédelmi kötelezettséget teljesíteni is tudnák.

Sajnos, miniszter úr két ez irányú írásbeli kérdés ellenére sem válaszolt még csak formálisan sem arra, hogy ezt a javaslatunkat támogatja-e. A Honvédelmi bizottság ülésén is bár részt vett, de aztán gyorsan eltűnt, amikor erről véleményt lehetett vol-

na nyilvánítani. Azonnali kérdést is intéztem hozzá, két külön felszólalásban próbáltam véleményét tudakolni, de sem ő, sem az őt képviselő államtitkár nem tudott annyit mondani, hogy támogatják, vagy nem támogatják, pedig a legutóbbi kérdésnek már lényegében a címe is ez.

Nem kaphattunk választ, pedig ennél bátrabb hozzáállást vártunk volna egy ilyen kritikus helyzetben, és hogyha azt írja elő a honvédelmi törvény 1. § (1) bekezdése, hogy a honvédelem nemzeti ügy, akkor ennél nagyobb emelkedettséget várnánk, nem holmi féltékenységet, hogy ha a Jobbik nyújt be egy javaslatot, akkor azt elvből nem lehet támogatni. Vagy akkor mondják ki, hogy mi a probléma ezzel a javaslattal, mert bár a tárgysorozatba vétele után lehetne akár még módosítani is, de ha valami olyan elvi ellentét van ezzel a javaslatunkkal szemben a kormány részéről, ami miatt még csak tárgysorozatba sem hajlandó venni, akkor azt mondja ki karakánul és bátran, de azt ki kell mondani, hogy nem elég az Alaptörvényben előírni azt, hogy minden magyar állampolgár köteles a haza védelmére, ehhez államilag biztosítani is kell a feltételrendszert. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő 2-2 perces időkeretben felszólalhat. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül kevés ez a kettő perc erre a témára. Két dolgot említek, amiben egyet lehet érteni. Az egyik az, hogy a honvédelem nemzeti ügy, a másik pedig az, hogy ténylegesen szükséges a fiatalokhoz közelebb hozni a honvédelem ügyét. Ez volt az, amiben egyet tudtunk érteni.

Hogyha arról beszélünk, hogy valaki önkéntes katonai szolgálatot vállaljon, de ezt nem szerződéses vagy hivatásos állományban szeretné ellátni, létezik Magyarországon egy önkéntes tartalékos rendszer. Tény, hogy nagyon sok kritikával lehet ezt illetni, ugye, volt szolgálati nyugdíjasokat kényszerítettek ebbe a rendszerbe, de az tény, hogy a fiataloknak van lehetőség a belépésre, a fiatalok kaphatnak alapképzést a tartalékos rendszer keretében most is. Hat hónapos próbaidőre bocsátás történik ezek után, tehát igenis magának az államnak is, a Magyar Honvédség szervezétének van lehetősége lemérni, hogy ezek után egyébként megtartható-e az önkéntes tartalékos rendszer állományában az, aki oda jelentkezett, és természetesen, hogy vannak elvárások is, hiszen ha valakinek alapképzést adunk, akkor elvárhatjuk azt, hogy ezek után szolgálatot teljesítsen. Az tény, hogy a jelenlegi rendszerben az ösztönzőket ki lehetne bővíteni a jelenlegihez képest, szükséges megta-

lálni azt a motivációt, hogy a jelenleg létező rendszerbe hogyan lehet bevonni a fiatalokat.

Arra csak nagyon röviden térnék ki, hogy eleve óriási létszámihiánnyal küzd a Magyar Honvédség, tehát az alap mindenekelőtt az lenne, hogy az 5500 fős létszámihiányt minél előbb fel kell tölteni, erre igenis forrásokot szükséges biztosítani, és természetesen olyan perspektívát, amiért a haza szolgálatáért elkötelezett fiatalok egyébként egy élethosszon keresztül tudnak szolgálni. Viszont egy dolog nem megengedhető, az, hogy úgy adjunk alapképzést fiataloknak vagy bárkinek, hogy utána nem tudjuk, mihez kezd ehhez a tudással. Kikerül a rendszerből, eltűnik a honvédség szeme elől, és ne adj' isten *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ezáltal olyanok részesülhetnének alapképzésben, amennyiben ezt támogatnánk - nem fogjuk támogatni a tárgysorozatba vételt sem -, akik esetleg megbuknának minden egyéb más szűrésen. Azt gondolom, hogy ez nem megengedhető, és óriási kockázat lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Fidesz képviselőcsoportjából Simon Miklós képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önkéntes honvédségi alapképzés bevezetéséről szóló határozati javaslatot, amelyet a Jobbik képviselői nyújtottak be, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság is megtárgyalta, és a bizottság nem tartotta támogathatónak. Ennek több oka is van. A tervezetben több olyan, közjogilag bizonytalan, illetve az önként részt venni szándékozó állampolgárokra nézve esetlegesen hátrányos felvetés szerepel, amelyek miatt annak támogatását nem javasoltuk már akkor sem.

Jelen formájában nem kellően kiforrott, számos alapvető jogi és szakmai kérdést vet fel a javaslat, továbbá nem kellően behatárolt, nem jelöli ki megfelelően a konkrét célokat és szakpolitikai döntési pontokat. Példaként említeném az önként jelentkezők jogállását, behívhatóságát, büntetőjogi és kárfelelősségét, de emellett számos más aggályt is felvet. A tervezet olyan javaslatokat fogalmaz meg, amelyek mögött azonban a szükséges hatásvizsgálatok megléte nem látható sem a honvédelmi képességek, sem nemzetgazdasági tekintetben. A hatásvizsgálatok elvégzése nélkül a tervezet költségvetési támogathatósága tekintetében sem lehet felelős döntést kialakítani.

A javaslatban felvetett önkéntes részvétel egy olyan országos vonatkozású, a magyar állampolgárok jelentős hányadát érintő kérdéskör a honvédelem belül, amelyre nézve számos kérdést kell még tételesen megvizsgálni és döntést hozni benne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megint meg kell kérdeznem, mert mind a két név szerepel, tehát Novák Előd és Kulcsár Gergely, de

gondolom, hogy Kulcsár Gergely fog felszólalni. (*Novák Előd bólint.*) Tehát a Jobbik képviselőcsoportjából kétperces felszólalásra Kulcsár Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik frakciója természetesen támogatja a tárgysorozatba vételi kérelmet, annál is inkább, mert már hosszú ideje feszegetjük ezt a kérdést, Vona Gábor elnök úr, Novák Előd és jómagam is felvetettük már ezt a témát a Ház falai között és egyéb fórumokon is. Ahogy Novák Előd az imént elmondta, a Fidesz és a kormány érdemben nem reagált ezekre a felvetéseinkre, és azért némi ellentmondást vélek felfedezni azokra a ritka esetekre is, amikor a kormánypárt vagy a Fidesz mondott át vagy bét erre a kérdésre, ugyanis az imént felszólaló fideszes képviselő alapból elutasította a tárgysorozatba vételt is, amikor a tárgysorozatba vétel csak arról szól, hogy tárgyaljon-e erről egyáltalán az Országgyűlés. Hogy ellenvetéseik vannak, azt a napirendre vétel után a vitában el lehetett volna mondani, de igen fontos kérdésről van szó, aminek a Ház falai között a helye.

Azt azért elmondanám, hogy a januári ötpárti egyeztetésen Simicskó miniszter úrnak átadtuk ezt a javaslatunkat, és azt mondta, hogy támogatható ez a javaslat, sőt egy későbbi sajtóeseményen azt is elmondta, hogy egy olyan szervezet létrehozása szerepel a tervei között, amely hatékonyabb módon kívánja megszólítani a fiatalokat. Többek között az is felvetődött, hogy a 18. életévet betöltött fiatalok önkéntes alapon egy hónapos alapkiképzésben vehessenek részt. Ez valamennyire összhangban van a mi javaslatunkkal, nyilván mi nem egy hónapról beszélünk - a részleteket elmondta Novák Előd képviselőtársam -, de ha gondolkodik ilyen javaslatról a szakminiszter, akkor érthetetlen, hogy a bizottságban miért söprik le ezt a kérdést.

(18.20)

Ahhoz, hogy visszaállítsuk a honvédség megbecsülését, hogy ismét népszerű lehessen a katonai pálya, elengedhetetlen, hogy a nemzet templomában vitázni lehessen erről a kérdésről, és kérném a kormánypárti képviselőket, hogy gondolják át az álláspontunkat, támogassák a határozati javaslatunk tárgysorozatba vételét, és utána a módosító javaslataikkal és a parlamenti többségükkel tudnak változtatni azokon a pontokon, amiben esetleg nézetkülönbség van köztünk. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Dr. Simon képviselő-

társamat én is erre biztatnám, hogy támogassa a tárgysorozatba vételt, és ezen aggályokat minden további nélkül, a tárgysorozatba vételt követően meg lehet vitatni és lehet rajta módosítani. Tehát ha a Fidesz-frakció olyan szakemberekkel rendelkezik, akik javítani tudnak egy ilyen előterjesztést, akkor miért nem teszik meg, miért nem teremtik meg a lehetőségét?

Julius Caesar mondása volt az - azt hiszem -, hogy ha békét akarsz, készülj a háborúra, de azért nem szeretnék odáig eljutni, hogy háborúra kelljen készülni, és az LMP alapvetően ugye pacifista párt, és nem szereti az erőszakszervezeteket, ennek ellenére teljesen világos az, hogy a Fidesz-kormány sok-sok országvezetési alkalmatlansága közül a honvédelemmel kapcsolatos feladatokban is elégtelenül teljesít. Nemcsak a jelenlegi honvédségünk rendkívül kis mérete és műszaki felszereltségének a hiánya támasztja ezt alá, hanem az is, hogy a kormányzat nem is akar ezzel foglalkozni. Nem sajnál a kormányzat 300 milliós plakátkampányokat csinálni bevándorlókkal kapcsolatos indulatkeltésre, de sajnál ugyanennyi pénzt ráköltetni műszaki fejlesztésekre vagy a honvédség megerősítésére.

Ha jól nézzük a nemzetközi tapasztalatokat, akkor néhány apróság eltéréssel, amit szerintünk igenis lehetne gyomlálni, ez egy svájci rendszerhez hasonló lehetőséget teremtene Magyarországnak, amikor gyakorlatilag el lehetne dönteni azt, hogy ki kapja meg azt az alapkiképzést, ami alkalmassá teszi azon alkotmányos kötelezettségére, amit az Alaptörvény, az önkéntes által elfogadott Alaptörvény jelen pillanatban kötelezővé tesz minden állampolgárnak. Úgy van benne ez az Alaptörvényben, hogy emberek sokasága így a mai rendszerben már, tőlem eltérően, nemhogy sorkatona nem volt, nem fogott a kezében fegyvert, és nem alkalmas arra, hogy bármit is tudjon tenni nemzete védelmében.

Mindezen okok miatt azt gondoljuk, hogy a tárgysorozatba vételnek megvan a létjogosultsága, érdemes erről tárgyalni, a mai politikai helyzetben kell erről tárgyalni, és kérjük a kormánypárti többséget, hogy támogassa a tárgysorozatba vételt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. (*Nincs jelentkező.*) Nem kíván.

Megkérdezem Novák Előd képviselő urat, hogy az előterjesztők képviselőletében kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Képviselőtársak! Köszönöm az érdemi hozzászólásokat, köszönöm Demeter Márta képviselő kisasszonynak, hogy felhívta a figyelmünket az önkéntes tartalékos rendszerben rejlő lehetőségekre. Nem kell nekünk bemutatni, én magam is szerződéses tartalékos vagyok természetesen, tudjuk azt, hogy lehet honvédségi alapkiképzéshez jutni. De hát épp azt a problémát vázoltam, hogy egyrészt nagyon sokan nem tudják,

nem szeretnék vállalni családi vagy munkahelyi okok miatt, amikor tartalékosnak ma azt hívják, aki évi két hónapra jellemzően be kell vonuljon laktanyai szolgálatra. Ezt ne hívjuk tartalékos rendszernek! Mi egy olyan nyugvó állományt hoznánk létre, amelynek mozgósítását minősített helyzethez kötnénk. Tehát másról beszélünk, mi egy önkéntes honvédségi alapkiképzésről beszélünk, amivel kapcsolatban valamilyen ködös utalásokat tett, hogy miért probléma, ha ma azt egyáltalán elvégzik olyan fiatalok, akik lehet, hogy egy-két év múlva már nem is lesznek honvédek. Talán a Farkasokkal kapcsolatos balliberális, vagy bocsánat, mostanában inkább jobbliberális históriára próbált ez a ködös utalás rímelni. Én azt gondolom, hogy épp azért jönnek létre ilyen civil kezdeményezések, mert az állam nem látja el a feladatát. Az állam előírja, hogy minden magyar állampolgár köteles a haza védelmére, de nem biztosítja az ehhez szükséges alapkiképzést. Hát persze, hogy létrejön egy Magyar Gárda, vagy létrejönne, vagy működött volna, ha nem az lett volna a kormányzat legfőbb dolga, hogy tüzzel-vassal üldözze! Pedig nem ez a dolga! Az a dolga inkább, hogy biztosítsa a honvédelmi alapismereteket is akár a közoktatás, a köznevelés keretein belül, és biztosítsa az önkéntes honvédségi alapkiképzést is.

Simon Miklóst szeretettel üdvözlöm itt, kár, hogy a bizottsági ülésen nem volt ott. Ehhez képest magabiztosan beszélt arról, hogy miért nem támogatták ezt a javaslatot. Örülök az érveinek. Hatásvizsgálatot várni egy ellenzéki párttól nehéz, hiszen ez akár hadititkokkal is felérő felmérést eredményezhetne, de szerintem egyébként igenis a honvédség képes lenne alapkiképzést valamilyen szinten biztosítani.

Lehet vitatni az eddigi feltételrendszert is, de hogy pontosan hány fekvőtámaszt és mit adnak, mondjuk, a honvédek kezébe, ez, azt gondolom, legyen a honvédségi vezetők belügye. Bár mi magunk is rendszeresen találkozást folytatunk honvédségi vezetőkkel, pontosan annak érdekében, hogy kiszélesíthessük a jelenlegi tartalékos rendszert, amivel kapcsolatban úgy tűnik, hogy Simicskó István miniszter úr is csak ígérte az ötpárti egyeztetést (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), valójában diszkrétan, gyáván távol marad ettől a javaslattól és ennek a vitájától is. És nem ismerjük meg, hogy mit kíván tenni a kormány annak érdekében, hogy változtasson a jelenlegi áldatlan helyzeten. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az ebtenyésztést érintő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/9299. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton érhetőek el.

Most megkérdezem az előterjesztők képviseletében Nagy István államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. (*Jelzésre:*) Nem kíván. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván felszólalni a vitában. Mivelhogy a kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót, ezért van lehetőség rögtön a képviselői felszólalásokra. (*Jelzésre:*) Elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár úrral már lefolytattuk a vitát itt az általános vita keretében, illetve a mezőgazdasági bizottsági ülésen is volt módom kritizálni ezt a javaslatot, és most is arra szólnám fel a kormányt és a kormánypárti képviselőket, hogy a holnapi napon ne szavazzák meg végeredményben ezt a jogszabályt. Természetesen a módosító indítványom megszavazására viszont biztatok mindenkit, ami végeredményben ugyanazt jelenti, hiszen ha a módosító indítványom el lenne fogadva, az végeredményben azt jelentené, hogy értelmetlenné válna ez a törvénymódosítás. Ezt vállalom is ebben az esetben, hiszen pont ez volt a cél és a szándék ezzel a módosítással, hogy azt a fajta örületet, amit a kormány elindít ezzel a törvénymódosítással, megállítsuk, meggátoljuk.

Egészen elképesztőnek tartom azt, hogy bevalottan a kormánypárti képviselők, volt államtitkárok, jelenlegi államtitkárokról beszélek, bevallottan elmondják, hogy adott a MEOE, MEOESZ, aki a mindenkorai kormányokat évtizedek óta zsarolja, nem tartja be a különböző törvényeket, ami éppen az aktuális szervezeti formaként vonatkozna rájuk, bírósági elmarasztaló ítéletekről beszélünk, és mindenkorai államtitkárok zsarolásáról beszélek, nem tartja be ez az egyesület. Majd minderre fittyet hány az állam, és azt mondja, hogy a nemzetközi jogosítványokat nem tudjuk tőlük megszerezni, innentől kezdve nem foglalkozunk a hazai ebtenyésztéssel, a magyar állam kivonul a teljes felügyelet alól, leszámítva a magyar kutya fajtákat. Ez felvet nyilván diszkriminációt is a különböző tenyésztői szervezetek között, de ezt majd a köztársasági elnök vagy az Alkotmánybíróság fogja eldönteni, hogy ebben mennyire van igazunk. Mindenesetre elképesztőnek és felháborítósnak tartom, hogy eddig tisztességesen működő szervezeteket, akik valóban a hazai ebtenyésztés érdekében dolgoztak, azoknak a munkáját gyakorlatilag lenullázzuk, semmibe vesszük, és továbbra is ezt a tarthatatlan, fenntarthatatlan állapotot segítjük elő, sőt most már törvényi szinten is bebetonozzuk.

Elmondtuk azt a rengeteg aggályunkat a gyakorlati életből fakadóan, hogy miért lesz az problémás, hogy az állam ilyen szinten kivonul az ebtenyésztésből, persze kaptunk erre válaszokat már vitában, illetve a bizottsági vitában és itt az országgyűlési vitában is, de ezek mind homlokegyenest szembennek egyébként a korábbi állásponttal. Azt is

elmondtuk már, hogy az előző ciklusban kétszer volt előttünk ez a törvény, illetve erre vonatkozóan egy-egy törvénytervezet, nem pontosan ennek a jogszabálynak a módosításáról beszélek itt csak, és mindannyiszor egy utolsó utáni lehetőséget kaptak a magyar kutyások arra vonatkozóan, hogy rendezzék maguk között ezt a vitás helyzetet. És látjuk, hogy nem nagyon sikerült, a nemzetközi jogosítványok még mindig ennél az egy szervezetnél vannak. De úgy gondolja a Jobbik, és a szakmai szervezeteknek, a tisztességes tenyésztőknek is az a határozott álláspontja, hogy erre nem az a megoldás, hogy az állam feladja a küzdelmet, és innentől kezdve gyakorlatilag a nemzetközi jogosítvány hiányában azt mondja, hogy oldjátok meg egymás között, hiszen ez állami felügyelet mellett sem sikerült, nyilvánvalóan nem fog sikerülni pláne állami kivonulás után, ilyen formában ezt a kapitulációt nem tudjuk elfogadni, és a továbbiakban is arra biztatom minden képviselőtársamat, hogy ne fogadja el ezt a módosítást.

Azokat az érdemi, szakmai javaslatokat, amelyeket elmondtunk a korábbi viták során, a módosítás jellegéből fakadóan nem lehetett beilleszteni módosító indítványokként a jelen jogszabályhoz, hiszen azok nem is értelmezhetőek, olyan paragrafusokat nem lehetett ehhez kodifikációs szempontból hozzáfűzni, mert kizáró ok volt, hiszen azt nehezen tudtuk volna ebbe belecsempészni például, hogy biztosítsuk azt, hogy a rendvédelmi szervek számára vagy éppen a veszélyes ebek kezelésével kapcsolatban milyen nehézségek lesznek e miatt a törvénymódosítás miatt.

(18.30)

Így ezúton is csak azt tudom mondani, hogy legyen visszavonva ez a tervezet, dolgozzon ki az Országgyűlés a frakciók egyeztetését követően egy olyan jogszabályt, ami a tisztességes ebtenyésztők számára elfogadható.

Szintén nem igazak azok az érvek, amikor azt mondják a kormánypárti képviselőtársaim, hogy Európa más országaiban sincs ilyenfajta felügyelet. Valóban vannak olyan országok, ahol nincs, és számtalan egyéb példát tudunk mondani, ahol meg van állami felügyelet, pláne egy olyan országban, ami sajnos elhíresült, de inkább úgy mondom, hogy elhírhedt arról, hogy itt bizonyos szaporítók jelentős számban vannak jelen. Szeretnénk egy olyan jogszabályt elfogadni, ami a tisztességes tenyésztő és a gátlástalan szaporító között éles vonalat húz, és ezek szerint osztja meg az ebekkel foglalkozók sokaságát, és ne pedig egyfajta kivonulást lássunk, ahol - még egyszer mondom - ezen különbségtétel nem megoldható, és az állam nem kap semmilyen garanciát arra vonatkozóan, hogy miként lesz ezek után a magyar ebtenyésztés jövője, milyen utat lát maga előtt.

Az biztos, hogy nem sikerült eddig a jó utat megtalálni, sem az ebeknek, sem a hazai tenyésztésnek, sem hazánknak, sem a magyar államnak eddig sem-

miféle pozitív fejleményt nem hozott ez a háború, ami zajlik évtizedek óta, de az is biztos, hogy a kormány a lehető legrosszabb változatot választotta akkor, amikor kivonul erről a területről. Így még egyszer arra kérem képviselőtársaimat, hogy fogadják el a Jobbik módosító indítványát, illetve a holnapi napon ne fogadják el ezt a jogszabályt. Van még időnk, dolgozzunk ki egy olyat, ami a tisztességes tenyésztők, az ebek és Magyarország számára is megfelelő megoldás lehet. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már az előző vitában elhangzott, ahogy képviselőtársam is említette előttem szólva, hogy ténykérdés, hogy az ebtenyésztés területén lenne az államnak dolga, és igenis nagyon sok megoldandó probléma merült föl az elmúlt években is, és ténylegesen kérdés az, hogy amennyiben ezeket a problémákat, az egyre szaporodó panaszokat nem sikerült orvosolni egyáltalán állami felügyelettel, akkor ténylegesen anélkül hogyan fog működni. Kérdés, hogy a szervezetek egymás között mit tudnak megoldani, mennyire tudnak konszenzusra jutni, mennyire tudnak érdeket érvényesíteni.

Rendkívül érdekes az a diszkrimináció, amit tükröz ez a javaslat, hiszen nemcsak szervezetek között tesz különbséget, de maguk az ebek között is, hiszen egyértelműen a magyar fajtákat preferálja, ami körülbelül az ebtenyésztés területén nagyjából 3-5 százalékot tesz ki, és nagyjából 95-97 százalék pedig az összes többi fajtára vonatkozik. Tehát kérdés, hogy egyébként ezekkel a tenyésztőkkel mi lesz, és azokkal az ebekkel mi lesz, amelyeket érint egyébként ez a fajta lépés. Tehát semmiképpen nem tartjuk megoldásnak, hogy akkor, amikor egyébként az élet minden más területén azt látjuk, hogy a kormánynak már-már vesszőparipája az, hogy az államosítást elvégzi, de sajnos nem a szó pozitív értelmében látjuk ezt megvalósítani, addig erről a területről, egyszerűen megvonva a vállalt, nem a panaszokat megoldva, a jelzőrendszert fejlesztve, az együttműködést fejlesztve próbál valamilyen megoldást kialakítani, hanem tényleg egyszerűen kivonul a területről.

Nagyon fontos az, hogy megfelelő garanciák mellett dolgozhassanak az ebtenyésztők, megfelelő garanciákat kapjanak azok, akik a kutyusokat meg fogják vásárolni, és rendkívül fontos, hogy a törvényi előírások betartásával valósulhasson meg a tevékenységük. Ennek a felügyelete lényegében így az említett körülbelül 95-97 százalékban el fog lehetetlenülni.

Tehát egyértelműen az a javaslat, ami előttünk fekszik a kormány részéről, nem támogatható. Az

tény, hogy a jelenlegi helyzet kezelésére lenne szükség, egy sokkal megfontoltabb, átgondoltabb javaslatra, mert maga a tény, hogy a jelenlegi állapotot valamennyire orvosoljuk, megoldásokat találjunk, abszolút támogatható lenne, de abban a formában, ami előttünk fekszik, semmiképpen. Tehát egyértelműen nekünk is az a javaslatunk, hogy ezt mindenképpen újra kellene gondolni, a jelenlegi formájában pedig elvetni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból. - Magyar Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mióta én itt vagyok a parlamentben, ez a legszényesebb kapitulációja a kormányzati tevékenységeknek. Tehát ilyen szinten még nem láttam, hogy a Fidesz-kormány beismert volna valamit, hogy egy problémával nem tud megbirkózni, mert ez nem más, mint elismerése annak, hogy alkalmatlan a magyar kormány arra a feladatra, hogy a törzskönyvezéssel kapcsolatos feladatokban és a kutyatartással és kutyatenyésztéssel kapcsolatos dolgokban aktívan részt vegyen.

Nyilvánvalóan ez az alkalmassági kérdés, hogy alkalmas-e a kormány arra, hogy ilyen dolgokban megfelelő szakmaisággal lásson el feladatokat, felmerül nyilvánvalóan az, hogy ha ebben nem tudja ellátni és ebben nem tudja, akkor hogyan bízhatunk rá fontosabb kérdéseket, ha nagyjából az ebtörzskönyvezés kérdése is kifog rajta.

Alapvetően osztjuk a Jobbiknak az alkotmányossággal kapcsolatos aggályait. Nagyon komoly fenntartásaink vannak azzal kapcsolatban, hogy egy ilyen jellegű lemondás egy kötelező érvényű feladatról, egy ilyen jellegű feladatátadás egy civil szervezetnek, aminek a múltjában nagyon-nagyon sok olyan folt van, ami nagyon sok kutyatenyésztőnek okozott kellemetlenséget és gondokat, ez mennyire bölcs lépés. De nyilvánvalóan az tűnik fel ebben az egészben, hogy szabadulni szeretne a gondoktól a kormányzat.

Államtitkár úrtól azt szeretném kérni, hogy gondoljon arra, hogy a mai hangulatban, amikor állatvédelem ügyében is nemrég volt tüntetés, nagy örömmre mind az Igazságügyi Minisztérium, mind pedig a Földművelésügyi Minisztérium kifejezte abbéli szándékát, hogy szükséges lépéseket kell tenni az állatvédelem területén, milyen visszakoziás az, hogyha a nyilvántartási rendszerből, a tenyésztési rendszerből vissza kíván vonulni az állam. Jelen pillanatban is nagyon sok esetben okoz problémát állatvédőknek - és tudom, hogy ezzel államtitkár úr is tisztában van - az, hogy a különböző megtalált egyedek azonosítása, a csipeltetése hogyan valósult meg, miként lehet nyilvántartani a különböző szaporulatokat, és mindennek a polgári jogi vonatkozásai,

ami a tulajdonhoz kötött, hogyan tudnak érvényesülni.

Mindezen okok miatt az, hogy erről lemondjon a magyar kormányzat, nem egy bölcs lépés, nem egy praktikus lépés. Egy fokozottabb állami szerepvállalásra lenne szükség. Számomra elfogadhatatlan az, hogy olyan területeken, ahol nem lenne szükség kormányzati beavatkozásra, és hagyni kellene azt, hogy a társadalom önszerveződési szintjei dolgozzanak, ott a kormányzat be akar avatkozni, míg ott, ahol az elmúlt évtizedek azt bizonyítják, hogy igenis egy bölcs és erős kézzel rendezett rendszer kialakítására lenne szükség, viszont teljes mértékben visszahagyni akar, és le akar mondani arról a feladatról, amit itt teljesen joggal várnak el az állam polgárai.

Mind a kutyatenyésztők, mind általában az állattartók alapvetően joggal várhatják el a kormánytól, hogy ez ügyben a szükséges feladatait ellássa, a tenyésztési munkákat segítse. Azt hiszem, hogy államtitkár úr saját szakmájából adódóan tisztában van azzal, hogy ha nem is a hobbiállatok, de a haszonállatok tekintetében nincs minőségi állattartás kormányzati beavatkozás nélkül, nincs minőségi tenyésztés anélkül, hogy a kormányzat ne vegyen részt abban valamilyen szinten, és ez a visszakoziás, amit most ezzel a jogszabály-módosítással megtenne, semmiképpen nem segíti hosszú távon a magyar kutyatenyésztés ügyét.

Nagyon-nagyon szeretném azt, hogyha átgondolná ezt az FM, hiszen a szakterületéhez tartozó ügyekben jó lenne, ha ez egy teljesen szakmai téma maradhatna. Senki nem szeretne ebből politikai kérdést csinálni, de így, szakmai megítélés alapján elfogadhatatlan a benyújtott javaslat. Kérem, vonják vissza, és ne legyen ez holnap támogatva. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Magyar Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy a fönmaradt időkeretek terhére ki óhajt még felszólalni. *(Jelzésre:)* Az MSZP képviselőcsoportjából Legény Zsolt képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tényleg nagyon röviden egy dologra szeretnék fókuszálni. Ellenzéki képviselőtársaim már említették a törvényjavaslattal kapcsolatos szakmai aggályokat. Ezek nagy részét természetesen én is osztom.

Amit szeretnék kiemelni, amit Demeter Márta képviselő asszony már említett, hogy azt értjük, hogy Orbán Viktor és kormánya lelkes szabadságharcosként szokott nagyon sok esetben tevékenykedni, azonban azt nem gondoljuk jónak, hogy ez azt kelle ne hogy eredményezze, hogy mondjuk, az ebtenyésztés területén kiemelik ezt a bizonyos kilenc őshonos magyar fajtát, és a többi kutyatenyésztéssel, a többi ebtenyésztéssel kapcsolatosan a fajtákat pedig, mondjuk úgy, hogy diszkriminálják vagy hátrányosan megkülönböztetik. Szerintem ez nem jó megoldás.

dás, ez nem jó irányba visz, és természetesen ezért az ebtenyésztő szervezetek, szakmai szervezetek is szót emeltek már. Remélem, hogy ez elhallatszik a kormányig is, nem az édig, csak a kormányig.

(18.40)

Én remélem, hogy ez elhallatszik a kormányig is - nem az édig, csak a kormányig -, és remélem, hogy ezen valamilyen módon mégiscsak lehet változtatni, mert ha nem lennének ilyen hátrányos megkülönböztetések a törvényjavaslatban, akár még talán jó is lehetne. Természetesen van még nagyon sok, mondjuk úgy, hogy szakmai aggályunk.

Ezzel együtt tehát azt gondolom, hogy ez viszont kifejezetten rossz irányba viszi el a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából V. Németh Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Aki nyomon követte a kutyatenyésztés ügyét az elmúlt másfél évtizedben, az láthatja, hogy a most beterjesztett törvényjavaslat az egyetlen lehetséges megoldás, különösen, ha a nemzetközi tapasztalatokat is emellé rakjuk.

Természetesen ez a jogszabály önmagában nem lenne elégséges, ha csupán arról döntene, hogy a régi magyar kutyafajták kivételével kiveszi a törvényből és nem csinálna semmi mást. Ugyanis akkor azon fajták esetén, ahol jóval nagyobb a felelősségünk, azért van itt pozitív diszkrimináció, ha lehet egyáltalán erről itt beszélni, azért, mert ott jóval nagyobb a magyar fajták esetén a felelősségünk, az állam felelőssége. Ha nem csinálna ott semmi mást, akkor hibásan járnánk el.

Kidolgoztunk azonban egy programot erre a 9 kutyafajtára vonatkoztatva, ahol továbbra is természetesen a tenyésztési hatóság, a Földművelésügyi Minisztériumon belül a Nébih teszi a feladatát, de emellett a gödöllői Haszonállat-génmegőrzési Központ feladata lesz az, hogy koordinálja ezt a tevékenységet; és a magyar nemzeti parkok, illetve az erdőgazdaságok segítségével fogjuk létrehozni azt a génállományt, amely reményeink szerint kompromisszummentes állományt tud felmutatni.

Hiszen úgy, ahogy a többi kutyafajtánál, úgy a magyar kutyafajtáknál is elképesztő folyamat zajlott le: 20 évvel ezelőtt 4500 kuvaszt törzskönyveztek, most pedig 175-öt. Tehát nyilván mindezek mellett nemcsak számban, hanem a genetikai állomány is elképesztő módon leromlott, és a rokontenyésztésre utaló jeleket felfedezik nyilván a szemléken is, tehát magyarázatot kell adni arra is, hogy mondjuk, miért lehet ciroksöprűvel elzavarni egy kuvaszt, és miért harapja meg a gazdáját a komondor. Tehát

lehet látni, hogy az utóbbi időben azért a külsőre figyeltek és legkevésbé sem azokra az adottságokra, amelyeket fönn kellene tartani. Mégpedig a magyar kutyák többségükben munkakutyák, és azokat a képességeket, készségeket, amelyek kialakultak századokon keresztül, fönn kellene tartani, mégpedig a természetes helyükön, a munka közben. Ezt fogják tenni a nemzeti parkoknál. Szeretnénk, ha éppúgy terelőkutyákként vagy őrző-védőkként fönt tudnánk tartani.

A programról szólnék néhány mondatot. Ami már most megvalósult, hogy elkezdtük a szakértői csoportokat létrehozni fajtánként, fajtacsoportonként, és szeretném hangsúlyozni, hogy természetesen együttműködve a tenyésztőszervezetekkel. Én magam hívtam össze a tenyésztőszervezeteket, és biztosítottam őket arról, hogy itt az állam nem akar bevonulni erre a piacra, hanem egy kompromisszummentes állományt akar létrehozni mind élőállományban, mind pedig a szaporítóanyagok tekintetében.

Olyan programot szeretnénk végrehajtani, amely valamennyi fajtánál célul tűzi ki a genetikai variancia bővítését, és DNS-vizsgálatokra alapozott tenyésztői munkát szeretnénk kialakítani, amire, valljuk be, a legfelkészültebb tenyésztőszervezeteknél sem volt példa. Így úgy véljük, hogy amellet, hogy megtartjuk a 9 régi magyar kutyafajtát, talán génmentésre is lesz lehetőség olyan tájfajták esetén, mind például a sinka vagy éppen a kalibakutyák.

Tehát ezekkel a kiegészítésekkel javaslom, hogy fogadjuk el ezt a programot. Nyilvánvalóan néhány év múlva leszűrhetjük majd a tapasztalatokat mind a magyar kutyafajták, mind egyéb más kutyafajták tekintetében. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak tisztelettel fülhívom mindenkinek a figyelmét, hogy a bizottsági jelentés vitája folyik most, és ne az általános vita megismétlésébe bocsátkozunk. Ezen feltételekkel adok szót a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Elhangzott egyébként a bizottsági ülésen is a téma, úgyhogy tudok államtitkár úrra nagyon röviden reagálni.

Azzal nem is lenne nagy problémánk, hogyha 9 magyar kutyafajtának lenne egy államilag megnevezett felelőse valamelyik nemzeti park keretében. Úgy tudom, szét lesznek ezek osztva különböző nemzeti parkokhoz. Ezzel még nem is lenne problémám, de nem kaptunk arra választ, hogy mi lesz a magyar kutyafajták esetében azokkal a tenyésztői szervezetekkel, akik eddig egyébként tisztességesen ellátták a feladatukat, és arra is felhívnam államtitkár úr figyelmét, hogy itt társállatokról van szó.

Tehát nagyon szép és jó dolog az, ha ezeknek a kutyáknak az eredeti tulajdonságait megpróbáljuk

megőrizni, és munkakutya jellegükben is próbáljuk folyamatosan fenntartani a megfelelő minőséget és színvonalat, de itt azért ne csupasztuk le a történetet csupán génmegőrzésre.

Ezek a fajták kivétel nélkül különböző mértékben ugyan, de beilleszthetők a XXI. századba mint társállatok, mint egy-egy család megbecsült képviselői, és ilyen szempontból nem szeretném, ha lemondana róluk a kormány, márpedig az előterjesztésben erre semmiféle választ nem kaptunk. Hiszen elhiszem, hogy a marmagasság és a munkaképesség majd a nemzeti parkoknál megfelelően követve lesz, és generációról generációra ez ellenőrizve lesz, bár gondolom, erre majd valami pluszforrás meg szakember lesz biztosítva, mert jelenleg ez elképzelhetetlen mindegyik nemzeti park esetében, amit én ismerek.

Megelőlegezve, hogy ezt megkapják majd a nemzeti parkok az államtól, akkor is felhívnam arra a figyelmet, hogy itt elsősorban nem génmegőrzésről van szó, mert a tájfajtákat leszámítva a többieknél ilyen jellegű problémák, hála istennek, még nem merültek fel. Így remélem, hogy azok a tisztességes tenyésztői szervezetek is megnyugtató választ kapnak arra vonatkozóan, hogy mi lesz a jövőjükkel, akik eddig a magyar fajták gondozásával foglalkoztak évtizedeken keresztül, megfelelő szakmai színvonalon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Legény Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr. *(Legény Zsolt: LMP vagy MSZP? - Sallai R. Benedek: Ó MSZP-s, én vagyok az LMP-s. - Közbeszólások.)* Tessék? Képviselő úr, Legény Zsoltnak adtam szót, ő következik. *(Gúr Nándor: Csak ő MSZP-s!)*

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Semmi gond. Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök úr ülésvezetéssel kapcsolatos intelmeinek megfelelően tényleg én is csak két mondatot hadd emeljek még ki! Nekem V. Németh képviselő úrral nincs abban vitám, hogy ezt a bizonyos 9 magyar fajtát próbáljuk kiemelni, vagy próbáljuk az ő egyedszámukat növelni. Én inkább azért emeltem szót vagy azért kértem szót, hogy a többi fajtával kapcsolatosan nem kellene hátrányos megkülönböztetést tenni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkövetem Legény Zsolt képviselő urat, ő az MSZP képviselője; amennyiben nem ezt mondtam volna, hanem az LMP-t, akkor az LMP-től is elnézést kérek, akkor tévedtem, és az elnököt megilleti a tévedés joga.

Ellenben mert Sallai R. Benedek képviselő úrra néztem, aki viszont vitathatatlanul az LMP képviselőcsoport tagja, ő következik. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az az örömteli felszólalási lehetőségem van, hogy mindenben egyetértsek a V. Németh Zsolt

államtitkár úr által elmondottakkal, hiszen az, amit az őshonos magyar kutyafajtákról mond, az mind igaz. Az az egy, amivel vitatkozom, hogy abból, amit ő állított és amiben, mint mondtam, mindenben egyetértsek, nem következik, hogy minden más fajtról le kellene mondanunk és a többiben nem kell részt vennünk.

Az, hogy az FM-nek most jelen pillanatban a természetvédelmi feladatok mellett szükséges, hogy a nemzeti parkok közreműködésével ezekben a programokban részt vegyen, ez nagyon-nagyon jó. De ki mondta, hogy mondjuk, a BM-nek nem fontos az, hogy a német juhászkutya tenyésztésének minősége megmaradjon?

Ki mondta azt, hogy a magyar társadalomnak, ahol ki tudja, mennyi baleset fordul elő évente abból adódóan, hogy a tenyésztési munka szaporítással silányult, mondjuk, a különböző, egyébként harcra tenyésztett kutyák engedelmességi szintje nem megfelelő már, ebben nincs felelőssége az államnak? Ugyanúgy meglenne a felelőssége. Nagyon-nagyon hasznos az, amit elmond, és nagyon-nagyon jó az irány, amit képviselni akarnak a magyar kutyafajtákkal, de nem vonulhatnak ki az összes többi, elsősorban munkakutyafajta tenyésztésének irányítása alól, és ugyanígy fontos az, hogy mondjuk, egy palotapincsi ne legyen harapós, hamis, és sorolhatnám a példákat, ahol igenis megvan a társadalmi hasznossága annak, hogy miért kell az államnak a kontrollfeladatait ellátni.

Ezt szerettem volna hozzátenni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(18.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, a vitát lezárom.

Megkérdem Nagy István államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Nagy István: Igen.)* Államtitkár úr, tízperces időkerete van, mivel nem használt fel semmit az elején. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Nagyon röviden szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel. Engedjék meg, hogy elmondjam azt az élményemet, ami igen meglepett engem. Mégpedig az, hogy minden felszólalásban gyakorlatilag véleményt formáltak a civil szervezetek munkájáról, és véleményt formáltak az állam munkájáról. Érdekes ennek a tanulságnak a levonása, hiszen kritikával illették a civil szervezeteket és elismeréssel a kormány munkáját. Ezt nagyon jó szívvel hallgatom, de engedjék meg, hogy kormányoldalról azt mondjam, sokkal jobban bízunk a civil szervezetek munkájában és lehetőségeiben,

mint ahogy azt az ellenzéki képviselőtársaink megemlítenék.

Nézzük sorban! Magyar Zoltán képviselőtársam jelezte, hogy értelmetlen lenne elfogadni a módosító indítványt, hiszen az pont ellentétes magával a törvénnyel. Ezzel nem is vitatkozom, teljességgel egyetértek. Azzal is egyetértek, amit elmondott, hogy a szaporítók és a tenyésztők között különbséget kell tenni. Sőt, a törvény legszigorúbb lehetőségeivel fel kell lépni az ellen, hogy lerongálják a genetikai állományt bármelyik, Magyarországon tenyésztett kutyafajtánál. De azt kell mondanom önöknek, és ezt nagyon szeretném hangsúlyozni, hogy nem magyarországi egyedi példáról van szó. A világ számos, sőt a legtöbb országában ez a modell működik, mint amit most szeretne a kormány bevezetni, és nem direkt állami beavatkozással működik. Higgyék el, jól működik ott ez a rendszer. Tehát azt kérem képviselőtársaimtól, hogy bízzunk a civil egyesületek, szervezetek erejében, tisztességében, munkájában, szakértelmében, abban, hogy ezt a feladatot is el tudják látni.

Demeter Márta képviselőtársam azt mondja, hogy a szervezetek között diszkrimináció lép fel. Azt hiszem, egyáltalán nem, hiszen a kormány egyformán lehetőséget ad minden szervezetnek arra, hogy a megfelelő tenyésztői programja mentén ezt tegye. Azt kell mondanom, hogy végre rá lesznek ezek a szervezetek és e szervezetek tagjai is kényszerítve arra, hogy szót értsenek egymással. Hiszen most már nem lehet az államra mutogatni mint hatalmi tényezőre, hanem saját maguknak kell eldönteni és megoldani ezeket a feladatokat.

Megfelelő garanciákat kapjanak a tenyésztők és a vásárlók - mondta a képviselő asszony. Igen. Ezt szeretnénk elérni gyakorlatilag, hogy mindenki, aki vásárol, azt a kutyafajtát és azt a genetikai állományt olyan minőségben vehesse, mint amilyet szeretne.

Nagyon érdekes volt a 3 és 97 százalék felelgetése egymással szemben. Azt hiszem, hogy van min elgondolkodnunk itt, Magyarországon is, mert igen, a magyar kutyafajtákat alig 3 százalékban tartják az emberek. Van munka marketingtéren, és van munkánk tenyésztési téren, azt hiszem, pontosan ezért, mert a magyar kutyafajták vannak igazán veszélyeztetve, hiszen csak 3 százaléknyi tenyészegyed van Magyarországon. Tényleg nagyon oda kell figyelni arra, hogy megfelelő mennyiségben és megfelelő minőségben ezek a kutyafajták tenyészthetők legyenek és megőrizendők a jövő számára, hiszen nagyon reméljük, hogy egyszer újra divatba jönnek vagy újra sok ház, kert udvarán fognak majd ugatni és szolgálatot teljesíteni.

Sallai R. Benedek képviselőtársam azt mondja, hogy szegyenletes kapituláció. Azt hiszem, igen messzire vezető gondolatokat fogalmazott meg a felszólalásában. Azt kérem, hogy bízzon sokkal jobban a civil szervezetekben. Pont az LMP az, aki a politikáját, létrejöttét, szervezetét, az egész munkáját a civil szervezetek együttműködésére irányítja. Azt

kérem öntől, hogy bízzon sokkal jobban ezen szervezetek szakértelmében és munkájában. Felsorolta, hogy milyen fontos teendők vannak. Elkerülte kedves képviselőtársaim figyelmét az, hogy nemcsak e törvény módosítása történik, hanem jön az állattenyésztési törvény módosítása, az állatvédelmi törvény módosítása is következik. Tehát egy szerves egységet képez majd megfelelő garanciákkal az ebtenyésztés és ebtartás dolga. Valóban nagyon szeretném, ha a képviselőtársaim különbséget tudnának tenni a hobbi- és a tenyészállat tartása vagy tenyésztése között, hiszen a kutya esetében mégiscsak hobbiállatról beszélhetünk, és így is kell kezelnünk.

Legény Zsolt felszólalása következett, aki csavart egyet az egész történésen, és azt mondja, hogy egyébként el lehetne fogadni a törvényt, ha a 9 kutyafajtát nem vennék ki a rendszerből. Azt hiszem, hogy ezek a vélemények is gyakorlatilag azt igazolják, hogy helyes úton jár a kormány akkor, amikor így kívánja szabályozni az ebtenyésztést Magyarországon.

Engedjék meg, hogy a legvégén internetes fórumokra hivatkozva eloszlassak egy téves gondolatot: rémhírkeltés folyik az interneten, kedves képviselőtársaim, mert azt írják nagyon sokan, hogy az állam kivonul a kutyatenyésztésből, és Magyarországon csak a 9 magyar kutyafajtát lehet a továbbiakban törzskönyvezni. Oszlassuk el itt ezt a tévhitet, szó nincs erről, hiszen az ebek tenyésztése és törzskönyvezése változatlan formában tovább zajlik Magyarországon. Mindössze arról szól, hogy a magyar állam a 9 magyar őshonos kutyafajta tenyésztési szabályozásába bele kíván szólni, míg az összes többi, hobbiból tartott eb tenyésztését civil szervezetekre bízva úgy, ahogy az eddig is volt Magyarországon, és az ő felelőségük lesz a továbbiakban minden szakmai paraméter meghatározása.

Tehát szerettem volna innen is eloszlítani azt a kételyt, hogy nem lesz törzskönyvezés a továbbiakban Magyarországon a többi ebajtánál. De lesz! Arra kérem a tenyésztőket is, hogy szűrjék ki magukból az összes olyan rossz tenyésztőt, szaporítót, aki rongálja és leminősíti a magyar kutyafajtákat, mert csak ártanak. Azt hiszem, hogy a civil szervezeteknek most jó lehetőségük van arra, hogy ezt megtegyék. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapai ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulójáról való megemlékezésről** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Lázár János és L. Simon László fideszes, valamint Firtl Mátyás KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés H/9446. számon a parlamenti informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent és munkálkodhass a jövőn.” - vallotta a nemzeti progresszivitás egyik legjelentősebb képviselője, az idén 225 éve született gróf Széchenyi István.

Széchenyi István gondolatai és szerteágazó életműve okán az utókor számára mindig minden téren idézendő példa, legyen szó az ország tudományos és gazdasági fejlődéséről, művészetről, közlekedésről, politikáról vagy éppen sportról. Alakja rövid idő alatt jelképpé nemesült, a modern polgári Magyarország egyik megteremtője, szimbolikus nemzeti hőse lett. Szerteágazó tevékenysége és eredményei a társadalom minden tagja, különösen az ifjúság számára ma is aktuális üzenetet hordoznak. Szükségünk is van olyan példaképekre, olyan példaként felmutatható hősökre, mint amilyen Széchenyi volt, tevékenységének a legfőbb elemei, értékei és eredményei a mai fiatalok számára is értéket, követendő mintát jelentenek. Éppen ezért mondom azt, hogy Széchenyi István a nemzeti progresszivitás legjelentősebb képviselője, és az a progresszivitás, értelmezés, amit az ő életművének áttekintése kapcsán megfogalmazhatunk, a jövő nemzedék számára is átélhető tartalmat, értelmezhető kereteket jelenthet.

(19.00)

A mai kormány is olyan hazát és olyan világot szeretne, mint amelyet Széchenyi István szeretett volna, ahol meghatározó a nemzeti öntudat, a haza szeretete, a tenni akarás, az értelmiségi diskurzus, a szellem fontossága, a becsület, a nemzeti progresszivitás, a hit, a bölcsesség, az önbizalom, a múlt tisztelete, a szociális érzékenység, a szolidaritás; az, hogy akinek van, az áldoz belőle a köz javára, ahogyan annak idején Széchenyi is a saját vagyonából áldozott a közösség oltárán. Gróf Széchenyi István, mielőtt politikai pályára lépett, bejárta a világot, tapasztalatokat gyűjtött, hazajött és megvalósította álmait, megvalósította minden olyan elképzelését, amely egyébként hosszú távra, sőt mind a mai napig hatóan alakította át a nemzetünk kereteit, történelmét, az ország gazdaságát, kultúráját, tudományát. Pedig az akkori időkben még ennyire sem volt fejlett az ország, mint most, tehát igazság szerint egy olyan közege távozott el, és egy olyan közegbe tért vissza, ahol bizony a világlátás sokkal fontosabb volt, a kommunikációnak a maihoz képest való csekélyes volta éppen hogy nehezebbé tette azt a fajta világlátást és tanulást, ami a mai korunkban a fiatalok számára az internet világában, fizikai helyváltoztatás nélkül is természetes dolognak tűnik.

Ez a fajta szemlélet, hogy ő bejárta a világot, tapasztalatokat gyűjtött, illetve az erre épülő szemlélet

a fiatalok számára ma is aktuális példa kell hogy legyen. A mi kormányunkat számtalanszor támadják, hogy nem teszünk elég lépést annak érdekében, hogy a fiatalok ne hagyják el az országot. Mi már itt többször, az ezzel a kérdéssel kapcsolatos vitákon is kifejtettük, hogy az a szerencsés, ha a fiatalok világot látnak, és tapasztalatokat gyűjtve, más kultúrákat, más szokásokat megismerve térnek haza, és tudásukat a nemzet és a saját szűkebb környezetük, valamint a családjuk számára kamatoztatják.

Engedjék meg, hogy felolvassak egy idézetet, idézem: „Sok jól képzett szakember és fiatal hagyja el az országot és keres külföldön munkát. A polgári erények, szorgalom, tehetség és tudás megbecsülése, mértéktartás, tisztesség helyét egyre inkább a féktelen karriervágy és gazdagodás hajszolása veszi át. Az értékalapú elkötelezettség helyébe mindinkább a feltétlen lojalitás lép, a racionális érvelést pedig háttérbe szorítja az olykor demagógiába hajló populizmus.” Itt az idézet vége. Ez az idézet, hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, nem gróf Széchenyi Istvántól való, hanem Stumpf Istvántól, és a mai sajtó felkapta ezt az idézetet, illetve felkapta tanulmányának több más részletét is, úgy állítva be ezt a tanulmányt, mintha egy erőteljes kormánykritika lenne. Természetesen az első Orbán-kormány volt miniszterének is joga van a jelenlegi kormányról ítéletet mondani, de ha ebből az idézetből indulunk ki, akkor kimondhatjuk azt, hogy bizony a mi táborunkban, a mi szellemi és politikai közösségünkben is vannak olyanok, akik nem feltétlenül látják jól a helyzetet. Hiszen visszautalok Széchenyire, éppen az ő példájából kiindulva kell hogy a fiatalok világot lássanak, tanuljanak, erősödjenek hitben, erősödjenek szellemiükben, és aztán visszavárjuk őket, legyenek ők a haladás motorjai, legyenek ők, akik valóban értékalapú közösséget hoznak létre, és valóban a féktelen karriervágy és gazdagodás hajszolása helyett a polgári erények mentén élik életüket, szervezik életüket.

Most Széchenyitől egy idézet, ami persze az előbb elmondottak hallatán mégis aktuálisnak tűnik. 1823-ban írta: „Egy olyan országban, melyben oly csekély a közösségi szellem, mint a miénkben, ahol mindenki csak magával törődik, és a közre nem gondol, véleményem szerint valamilyen egyesítés kezdete lényeges haszonnal jár: mert több embernek olyan vállalkozás is könnyű, mely a magánosnak egyszerűen lehetetlen marad.” Itt az idézet vége.

Igen, Széchenyi példájából, tapasztalatából, útmutatásából kell kiindulnunk, közösségi szellemet kell erősítenünk, közösségeket kell építenünk, legyen szó szűkebb közösségről, legyen szó tágabb közösségről, akár a nemzeti közösség összetartó erejéről is.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Széchenyi munkásságából és példájából tudjuk, hogy milyen fontos volt számára is az oktatás, a

szakképzés erősítése, amelyről bizony ma is csak higgadt keretek között szabad beszélni. Az elmúlt hónapok oktatási vitáiban is csak azt látjuk, hogy a higgadtság, a tárgyalóasztalhoz való ülés az, amelyik a lehetőségét teremti meg az értékes, értelmes vitának, amely aztán a hibákkal küszködő rendszer problémáinak a kijavítását eredményezheti.

Mi is azt láttuk, hogy bizony az elmúlt időszak oktatási döntései közül van olyan, amelyet meg kell reformálni, a rendszer mellett bizonyos szempontból elment az idő, ezért változtatásra van szükség. Amikor változtatásról beszélünk, akkor olyan módon kell változtatnunk, ahogyan azt például annak idején Széchenyi is javasolta; értelmes, tervszerű, konstruktív vitára alapuló változtatásra van szükség.

Széchenyi részese volt a sajtó megeremtésének, a modern értelemben vett polgári sajtó létrejöttében vállalt szerepet, értelmiségieket vont maga köré, részt vett a modern kori Magyarország felépítésében. Bizony ehhez az is kellett, hogy felelősen gondolkodó, értelmiségi diskurzusban részt vevő emberek akarják alakítani az ország sorsát és a politikát. Az értelmiségi diskurzus és a politikai diskurzus között nem volt olyan mély szakadék, mint napjainkban, a politika világában tevékenyen részt vettek a szellem emberei is. Ezekből az értelmiségi diskurzusokból mára sajnos kevés maradt, ezért kell mindent megtennünk annak érdekében, hogy a XX. század után a XXI. században értelmes párbeszédet folytatva alakítsuk közös dolgainkat.

Bizony van mit tennünk, hiszen azt tapasztaljuk mi, magyarok, hogy a kommunizmus évtizedei megbocskáthatatlanul szétverték a nemzeti öntudatot, a nemzeti elkötelezettséget, ezért van szükség arra, hogy oly példaképeket felmutatva, mint amilyen Széchenyi is volt, mindent megtegyünk a szellemi és fizikai értékeink megmentése érdekében, mindenkivel értelmes párbeszédet folytatva próbáljuk meg az utókor számára továbbörökíteni azokat az értékeket, amelyeket Széchenyi is, és a kora meghatározó szellemi és politikai vezetői magukénak vallottak.

Ha megengedik, hadd olvassak fel egy 1833-as idézetet most Széchenyitől, az egyik parlamenti megszólalásából: „Teljes meggyőződésem, és mondom, hitem szerint, minden hátra maradásunk oka ott fekszik, hogy principiumnak feláldozzuk a dolgot magát, rossz utakon járunk, feldőlünk, kékre ütjük testünket; de hagyján! csak a principium álljon. Csekély népességünket fogyasztja mocsárink dögleletes gőzölgése, korlátlanok vizeink; ez mind semmi: fenn áll a principium! Második oka hátramaradásunknak (de nyilván megmondom, hogy senkit sem akarok sérteni) az, hogy azt gondoljuk, az az igazi patriotizmus, az a derék liberalitás, ha mindig oppositív formálunk a kormány ellen. Azon beretvának, melylyel fát vágnak, elkopik az éle. Így van az oppositio dolga is, mely egyébiránt helyesen használva, nagy gát ám az önkény ellen.” Idézet vége Széchenyitől.

Bizony, tisztelt képviselőtársaim, tanulságos ez az idézet is. Valóban nagyon fontos az, hogy a de-

mokratikus intézményrendszer védelme érdekében megfogalmazzák a kritikájukat mind az ellenzékiek, mind a politika világától egy lépéssel távolabb lévő értelmiségiek, gondolkodó emberek. Bizony szükség van mértéktartó ellenzékre, szükség van oppozícióra, ahogyan Széchenyi fogalmazott, hiszen azt helyesen használva az önkény gátja lehet.

(19.10)

De hát itt ma Magyarországon olyan világban élünk, ahol mindenki mindenhol önkényt akar látni, mármint az ellenzék soraiban, nem látja a fától az erdőt. Számukra fontos figyelmeztetés az, hogy a féktelen liberalizmusnak bizony nincsen helye, nincsen értelme. Ha valaki folyamatosan oppozíciót formál a kormány ellen, úgy jár, mint az a beretva, amellyel fát vágnak, elkopik az éle - mondja Széchenyi.

Új törésvonalak jelentek meg a hatalom belső köreiben - ez egy újabb idézet, még egyszer innen kezdem, idézet tehát: „Új törésvonalak jelentek meg a hatalom belső köreiben, a Fidesz új generációjának már semmit sem jelentett a szakkollégiumi időszak közösségi érték- és élményvilága. Sokuk számára a hatalmi pozíció birtoklása, a szimbolikus és anyagi javak gyarapítása lényegesen nagyobb motiváló erővel bírt, mint a politikai közösséghez tartozás élménye, illetve a nemzeti ügyek szolgálatának ethosza.” - idézet vége.

Bizony, ez az idézet megint Stumpf Istvántól származik, és azért kellett ideemelnem az előző, 1833-as Széchenyi-idézet után, hogy lássuk, hogy mennyire félre lehet értelmezni mindazt, ami ma történik. Hiszen teljesen természetes dolog az, hogy például a mi korosztályunk számára a szakkollégiumi időszak közösségi érték- és élményvilága távolinak tűnik, hiszen akkor mi még középiskolások voltunk. De bizony az a korosztály, amely helyet kért magának és helyet is kapott a mai politika vezető köreiben és az ország irányításában, bizony ennek a korosztálynak éppen a mai előterjesztése mutatja, mennyire fontos valójában az értékalapú politizálás, mennyire fontos a politikai közösséghez tartozás élménye, mennyire fontos mindannyiunk számára a nemzeti ügyek szolgálatának ethosza. Azért emeljük példaként Széchenyit, azért hívjuk föl a születésének 225. évfordulóján is ezzel a határozati javaslattal a figyelmét az ország közvéleményének Széchenyi életművének aktualitására, mert mindannyiunk számára, akik a kormánypárti frakcióban és a kormányban foglalunk helyet, a közösséghez tartozás élménye, a nemzeti ügyek szolgálata kiemelkedő fontosságú, sőt ez van munkánk fókuszában.

Egyetértünk Széchenyi István politikai hitvallásával, azt gondoljuk, hogy követendő ez a hitvallás az utókor politikusai és értelmiségei számára is. Idézem Széchenyit: „Éltem minden pillanatit hazánk előmenetelére, gyarapodására s nemesb kifejlésére fogom őszintén s leheltem megszüntéig szentelni.” - idézet vége. Egy másik idézet tőle: „Egyesült erővel ipar-

kodjunk azon, hogy Magyarországon egy ember se legyen kenyér és ruházat nélkül, földel és szakismeret nélkül és az erkölcsi műveltséget senki se nélkülözze.” - idézet vége. Bizony, tisztelt képviselőtársaim, ez a két, mottóként is megjeleníthető gondolat nagyon fontos a mai kormányzó párt számára, és bízunk benne, hogy az ellenzéki padosorokban helyet foglaló képviselőtársaink számára is, hiszen munkánk során végig hazánk előmenetelére, gyarapodására kell az energiánkat fordítani, és bizony mindannyiunk számára, akiket a választópolgárok azzal ruháztak föl, hogy itt, a tisztelt Ház falai között őket képviseljék, egyesült erővel kell iparkodnunk azon, hogy hazánkban egyetlen ember se legyen kenyér és ruházat nélkül, ahogyan Széchenyi fogalmazott: földel és szakismeret nélkül, és az erkölcsi műveltséget senki se nélkülözze. Mindezt azért mondom el tehát, képviselőtársaim, mert tévedés az vagy téved az, ha valaki úgy látja, hogy a Fidesz új generációjának már semmit sem jelent az az érték és élmény, az az értékközösség, amely a mi politikai közösségünknek az alapját jelentette, amely a mi politikai pártunk és családjunk genezisénél meghatározó volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Mindezen gondolatok jegyében nyújtottuk be képviselőtársaimmal a tisztelt Háznak a határozati javaslatot, amely egyébként a két világháború közötti Széchenyi-kultuszra is visszaüt, és az akkori egyik jelentős szimbolikus törvénynek a szövegét is idézzük a határozati javaslatban. Szeretnénk ilyen módon is emléket állítani Széchenyi Istvánnak, de a kormány mindezeket túl gyakorlati cselekvéssel is, konkrét programok megszervezésével is meg akar emlékezni a legnagyobb magyarról.

Nagy öröm számomra és mindannyiunk számára az, hogy a magyar kormány határozatban döntött a Széchenyi-kultuszról és a nagycenki Széchenyi-emlékhely felújításáról. Ez az 1918/2015-ös kormányhatározat volt. A magyar kormány méltó módon kívánja tehát megünnepelni Széchenyi István születésének 225. évfordulóját. Örömmel tájékoztatom képviselőtársaimat arról, hogy a Széchenyi-kultuszról és a nagycenki Széchenyi-emlékhely felújításáról szóló, tavaly decemberben elfogadott kormányhatározat szerint idén, erről már egyébként beszéltem korábban Firtl képviselőtársam egyik parlamenti kérdése vagy napirend előtti felszólalása kapcsán is a parlamentben, tehát idén szeptember 21-éig, tehát a születésnapig el fog készülni a nagycenki kastélykápolna rekonstrukciója, valamint a Széchenyi István Emlékmúzeum új állandó kiállítása. Erre a két feladatra Magyarország Kormánya összesen 300 millió forintot biztosított a Széchenyi-kastélyt, a nagycenki Széchenyi-kastélyegyüttest üzemeltető Eszterháza Központnak, annak az Eszterháza Központnak, amely az elmúlt évben már szerencsésen nagyon magas színvonalon újította föl a nagycenki mauzóleumot is.

A kiállítás, amely létre fog jönni a régi kiállítás egy részének a lebontása után, annak a helyén, Szé-

chenyi István életművének olyan módon kíván emléket állítani, hogy az a mai fiatalok, a mai gyerekek számára nyújtson élményt. Tehát, hogy visszaüt a beszédem elején elmondottakra, hogy a mai fiatalok, a mai gyerekek olyan módon tudjanak példaként tekinteni Széchenyire, a legnagyobb magyarra, hogy lássák az ő tevékenységében azt a progresszivitást, azt az innovációt, amely ma egyébként ebben a technicizált világunkban igazán jellemző, és amely vonzó a fiatalok számára.

Mindezen céljaink megvalósítása érdekében a Miniszterelnökség neves tudósokból, történészekből álló emlékbizottságot hozott létre. Ők azok, akik tudásukkal és szakértelmükkel segítik Széchenyi életművének minél teljesebb körű bemutatását. A tudományos testület legfőbb feladata, hogy előkészítse a Széchenyi István Emlékmúzeum megújuló állandó kiállításának koncepcióját. Ez a munka már folyamatban van. Az a célunk, hogy a legnagyobb magyar sokoldalú személyét és munkásságát közelebb hozzuk a látogatókhoz, a fiatalokhoz, a gyerekekhez, hiteles, jól kiválasztott műtárgyakon, dokumentumokon keresztül fogjuk bemutatni azt, amit Széchenyi megálmodott, és amit nemcsak megálmodott, hanem meg is valósított.

Az emlékbizottság tagjai: professzor dr. Gergely András, aki egyben a kutatócsoport, illetve a szakértői csoport vezetője; dr. Estók János, a Magyar Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtár főigazgatója, Fónagy Zoltán, a Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi Kutatóközpont Történettudományi Intézet tudományos munkatársa, dr. Dobszay Tamás, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar Történeti Intézetének egyetemi docense és dr. Velkey Ferenc, a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar Modernkori Magyar Történeti Tanszék egyetemi docense. Azt gondolom, hogy ez a szakértői kör garanciát jelent számunkra, hogy itt bizony valóban magas színvonalú kiállítás fog létrejönni.

Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulójához kapcsolódóan már április 8-án fontos eseményeket fogunk megszervezni, illetve megtartani. Tehát nemcsak a születési dátumra fogunk fókuszálni, szeptember 21-ére, hanem április 8-ára, ami egyébként a halálának a napja, évfordulója, akkor is már programokat szervezünk. A Miniszterelnökség általam vezetett államtitkársága ezért a felelős, illetve a hozzánk tartozó Eszterháza Központ, és ebben a munkában reményeink szerint komoly szerepet fog vállalni a Magyar Posta is.

(19.20)

Nem véletlenül került bele a határozati javaslatba a Magyar Posta szerepvállalásának a kezdeményezése is. Azon a nyitóünnepségen, amit ott tervezünk megtartani, azon túl, hogy Széchenyi István nyughelyénél, a tavaly felújított Széchenyi-mauzóleumnál koszorúzást és megemlékezést fogunk tar-

tani, a kastélyban egy mini szakmai konferenciát fogunk megrendezni az emlékbizottság tagjai részvételével, amely tulajdonképpen a szeptember 21-én megnyíló új állandó kiállításra kívánja ráirányítani a szakmai és a szélesebb közönség figyelmét. Tehát az emlékbizottság tagjainak az előadásai szorosan kapcsolódnak majd a megújuló tárlat szakmai koncepciójához. Ugyanezen a napon a Magyar Posta emlékbélyeget bocsát ki, amelynek alkalmából a nyitőünnepség keretében a nagycenki kastélyban lesz az első napi bélyegzés is.

Nemsokára meg fog jelenni a már említett kormányhatározatból következően a Széchenyi-kastély kápolnájának a rekonstrukciójára irányuló közbeszerzési eljárási felhívás. Itt nagyon szűk a határidőnk, hiszen szeptember 21-ére, a születésnapra a kápolnát is szeretnénk rendbe tenni. Éppen ma néztem át a látványterveket. A berendezésektől korábban megfosztott, egy fődémmel kettéválasztott, asztalosműhelyként, vetítőként, szociális blokkként használt egykori kápolnateret rekonstruálni fogjuk, és mindent, amit hitelesen tudunk rekonstruálni. Ez a rekonstrukciós folyamat abba a szellemi folyamatba illeszkedik, amelynek már számos példáját felmutattuk, és még tervezzük az elkövetkező időben felmutatni. A kommunizmus időszakában funkciójuktól megfosztott, deszakralizált helyeket, kastély- és várkápolnákat állítjuk helyre. Ezek közül már kifejezetten sikeres példákról is számot tudok adni. A diósgyőri vár éppen nem a szocializmus időszakában lett tönkretéve, hanem a korábbi évszázadok során, de akkor is egy pozitív példa, hogy ott egy egykorvolt szakrális teret újjáépítettünk, és újra tartalommal töltöttünk meg. Ez ma Miskolc egyik kedvelt esküvői helyszíne, pedig még csak két éve, hogy átadtuk. De tudnám folytatni a példákat Eszterházával, Gödöllővel és másokkal; és természetesen a budai Vár elpusztított várkápolnájához is el kell majd jutnunk.

Ebben a szép folyamatban, ahol a deszakralizált, szétrombolt, elpusztított, megcsúfított, meggyalázott tereket akarjuk helyreállítani, egy nagyon fontos állomás lesz a nagycenki kápolna visszaállítása, helyrehozása. Felkutattuk a megmaradt berendezéseket, amelyeket széthordtak. Hála a Jóistennek, az eredeti oltár, oltárkép, szószék és egy pad is előkerült. Ezeket már most restaurálják, dolgoznak rajta a kiváló restaurátor szakemberek, és a felújítást követően visszakerülnek az eredeti helyükre.

Ugyanakkor még ezen túli terveink is vannak, az emlékévet meghaladó nagy terveink. A középtávú feladatainkra szeretném felhívni a figyelmet. Fontos, hogy egy olyan integrált műemlékegyüttes jöjjön létre, amely egy kézben, az Eszterháza Központ kezelésében hatékonyan tudja szolgálni a magyar kultúra, a magyar oktatás és a magyar turizmus ügyét. Az előttünk álló időszakban a meglévő lovardát kívánjuk integrálni a turisztikai kínálatba, szerves kapcsolatot kialakítva a kastély többi elemével a Széchenyi-örökség méltó bemutatása érdekében, hiszen a magyar lótenyésztés és lovassport ügye elválaszthatat-

lan Széchenyi örökségétől. A nagycenki ingatlan-együttes egyébként, mint képviselőtársaim jól tudják, bekerült a nemzeti kastélyprogramba is, megteremtve annak az elvi lehetőségét, hogy a műemlék világörökségi helyszínként akár 3 milliárd forintos európai uniós forráshoz is juthasson a gazdaságfejlesztési innovációs operatív program turisztikai pályázat segítségével. Ezen a pályázati anyagon a kollégáim dolgoznak, ez is el fog készülni, és a közeljövőben benyújtjuk. Remélhetőleg komoly támogatást kapva újabb nagy lendületet tud kapni ez a magyar kultúra szempontjából kiemelt jelentőséggel bíró műemlékegyüttes.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Zárásul hadd mondjam el azt, hogy ennek a fantasztikus életútnak, ennek a fantasztikus életműnek, amely 225 évvel ezelőtt indult, és aztán gyászos körülmények között 1860-ban Döblingben ért véget, tehát ennek a csodálatos és nagy ívű életműnek szeretnénk ebben az évben kellő emléket állítani, a fiatalok számára Széchenyi személyiségét, szemléletét példaként állítani, és a mai politikai csatározások közepette egy pillanatra megállva, a politikai közönség tagjainak a figyelmét ráirányítani arra, hogy bizony a mi közös történelmünkben vannak olyan személyek, akiknek a munkássága mindannyiunk számára iránymutató példaként szolgálhat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minthogy nekem más közérdekű feladat miatt majd el kell mennem, a vitában elhangzott érvekre és felvetésekre előterjesztőtársam, képviselőtársam, Firtl Mátyás fog válaszolni, és ő fogja mondani a vita végén a zárszót. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak a kormány részéről.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány a gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulójáról való megemlékezésről szóló országgyűlési határozati javaslatot, önálló képviselői indítványt támogatja. L. Simon László képviselőtársam és előterjesztőtársai indoklásában olyan érvek szerepelnek, amelyek, azt gondolom, a parlament mindkét patkójában helyet foglaló politikai erők számára iránymutatóak és mindannyiunkat egy közösségbe pozicionálnak.

Nyilvánvaló, hogy Széchenyi István és korának öröksége hozzájárult ahhoz, hogy a mai Magyarország általunk is ismert keretei, feltételei és körülményei, amelyet polgári Magyarországnak nevezhetünk, rendelkezésünkre állnak. A mai aktív generáció a reformkor időszakának, a '48-49-es örökségnek örök hálával tartozik, amennyiben a magyar tudomány, a magyar kultúra, a magyar politika és a polgári társadalom, valamint a gazdaság kereteit és lehetőségeit ők építették ki a késői utókor számára. Ilyen értelemben is úgy gondoljuk, illő és méltó, hogy gróf

Széchenyi István születésének kerek évfordulóját, a 225. évfordulót ilyen formában is egy szimbolikus jogi aktussal az Országgyűlés határozatba foglalja.

S természetesen fontosnak tartjuk, ahogy L. Simon László képviselőtársam erről részletes említést tett, hogy a kormány is foglalkozzék az emlékével, foglalkozzunk ezzel, hiszen a cél az, hogy Széchenyi István és korának szellemi örökségét társadalmasíthassuk. Azt szeretnénk, ha az említett objektumok felújítása, kiállítások rendezése és programok szervezése hozzájárulhatna ahhoz, hogy a mai fiatal generáció és az aktív idősebb korosztály is újragondolná, hogy mi mindent nyújtott, mi mindent kaptunk szellemi hagyatékként gróf Széchenyi István örökségéből, melyek azok az objektumok és melyek azok az értékek, amelyekből ma is irányt kapunk és erőt meríthetünk.

Ezért örülök kifejezetten annak, hogy a ma előttünk álló országgyűlési képviselői önálló indítványt megelőzhetette a Széchenyi-kultuszról és a nagycenki Széchenyi-emlékhely felújításáról szóló, decemberben hozott kormányhatározat, amely néhány intézkedést foganatosít, és ehhez állami forrásokat rendel. Természetesen tartjuk azonban, hogy ez nem csupán a kormányzat feladata kell legyen, és nem csupán egy országgyűlési határozat keretében kell hogy minden politikai erő által támogatott kérdés legyen, hanem azt szeretnénk, ha a társadalom minél szélesebb rétegei kapcsolódni tudnak a '48 örökségének, illetve Széchenyi István örökségének a feldolgozásába. Ezért tartjuk kiemelten fontosnak, hogy ennek az évnek - amely nem hivatalos emlékévként, de a 225. évforduló mégiscsak egy kerek dátum - a rendezvényei minél szélesebb társadalmi körök számára nyitottak váljanak, illetve ha néhány olyan objektum felújításával, valamint egy kiállítás rendezésével hozzájárulnának az örökség átéléséhez, amelyeket képviselőtársam előterjesztőként említett.

(19.30)

Szimbolikus esélyként tarthatjuk számon, hogy az előterjesztést éppen a mai napon tárgyalja az Országgyűlés. Hiszen emlékezhetünk arra, hogy 2014 végén döntött arról az Országgyűlés, hogy március 16-a, a mai nap a magyar zászló és címer napja a nemzeti naptárunkban. Azt mondhatjuk, hogy az Országgyűlés még most is egyfajta adósságtörlesztésben van, a rendszerváltás után negyedszázaddal is. Hiszen nálunk szerencsésebb nyugati társadalmakban, országokban, ahol nem tombolt 45 éves kommunista diktatúra, és ahol a szimbólumoknak értékük van, és ahol a nemzeti önazonosság megélését nem tiporták sárba, ahol nem cserélték le a kommunista címerekre az ország címereit, ezekben az országokban magától értetődő természetességgel ezek a nemzetek megünneplik, és hatalmas nagy ünnepséget szerveznek a nemzeti zászló és címer napjára. Érdemes megvizsgálni a nyugati társadalmak ez irányú hagyományait. Nagyon izgalmas ha-

gyománymegéléseket és ünnepségsorozatokat tapasztalhatunk tehát Nyugat-Európa és Skandinávia térségében és a tengerentúlon is.

Illő és méltó, hogy a magyar Országgyűlés alig 14-15 hónappal ezelőtt ezt az adósságot is törlesztette. A rendszerváltás után 25 évvel elég erős volt ahhoz a magyar társadalom, hogy egy ilyen kérdésben is olyan delegáltakat küldjön a magyar Országgyűlésbe, akik ezt az adósságtörlesztést fontosnak tartották. Így ér össze tehát a mai nap, a magyar zászló és címer napja, a '48-as, illetve reformkori örökségünk Széchenyi István hagyatékának méltó ápolásával. Örülök, hogy ezzel a szimbolikus jogi aktussal hozzájárulhat a magyar Országgyűlés is ahhoz, hogy a legnagyobb magyar páratlan életművének, szellemi hagyatékának megismerése és ápolása az egész magyar társadalom számára valóság legyen.

Köszönöm az előterjesztők méltó munkáját, és bízom abban, hogy széles körű támogatást kap az előterjesztés. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Petneházy Attilának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PETNEHÁZY ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Egy nappal legnagyobb nemzeti ünnepünk után, és valóban, ahogy ezt államtitkár úr elmondta, a jelképeink napján, jelesül a címer és a magyar lobogó napján, azt hiszem, a legméltóbb pillanat az, hogy elhangozzék itt, ezen falak között, ezen festménnyel szemben gróf Széchenyi István neve.

Azt hiszem, valóban olyan kort élünk, mondjuk ki, amikor híján vagyunk példaképeknek, és talán már ez a szó, hogy példakép is egy kissé lejáratott lett. Ezért van igazán fontos jelentősége, hogy ilyen kérdésekben a tiszteletadásnak, a főhajtásnak és a történelmi emlékezésnek mi magunk, a magyar Országgyűlés képviselői adjunk egy parlamenti szintet, parlamenti szintre emeljük a főhajtást.

Mi mindent üzen még sok minden mellett, amit elmondott államtitkár úr is? Azt gondolom, nekünk, politikusoknak is nagyon fontos, hogy mit üzen Széchenyi maga; Széchenyi élete, Széchenyi felelőssége, Széchenyi felelőssége politikusként, Széchenyi felelőssége emberként. A Nemzeti összetartozás bizottságának ülésén, ahol Firtl Mátyás képviselőtársam is már jelen volt, volt szerencsénk tárgyalni erről a határozati javaslatról, természetesen, mondom még egyszer aláhúzva, természetesen és örömmel mondom ezt, minden tag, kormánypárti és ellenzéki ezt a javaslatot, ezt a határozatot elfogadta. Úgyhogy azt gondolom, hogy mi itt a parlamentben most valóban megvalósíthatjuk azt, hogy méltókká váljunk erre a jeles pillanatra, amit az előttem szólók már méltattak sokféleképpen.

Nekem mindenestre, mint a parlament egyik tagjának, igenis büszkeségre ad okot, hogy itt, ebben a Házban, ebben a témában felszólalhatok önök előtt. Nem szaporítva a szót, és bízva abban, hogy valóban a nemzeti összetartozás mindannyiunk számára fontos, határon kívül és belül, és mindannyian szeretnénk ahhoz hozzá is járulni, hogy a nemzeti összetartozás élménye egyre fontosabbá váljon országunkban, és határon belül és kívül, remélem mindannyiuk egyetértését. Személyenként ki-ki maga eldöntheti, hogy mit tehet majd saját maga választókerületében, én is Nyíregyházán és a Nemzeti összetartozás bizottságának tagjaként határon túl. Mindenkinek magasztos, emelkedett munkát kívánok ehhez az emlékéhez. Köszönöm a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Firtl Mátyásnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előljáróban engedjenek meg nekem egy személyes gondolatot. Én a Széchenyiek földjéről érkeztem, ott élek, ezért különösen is fontosnak tartom a gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulójáról való megemlékezést és az országgyűlési határozat kapcsán erről szólni.

Én onnan érkeztem, ahol nap mint nap érzékeljük a Széchenyiek múltbeli jelenlétének erejét és tevékenységének, munkálkodásának maradandó, jelenbéli eredményeit, Nagycenken, Fertőszéplakon, Sopronhórpácson, Fertőbodon, Sopronban, ahol első díszpolgára lehetett a városnak, vagy Kópházán, Nagylózson, Bánfalván, ahol mind láthatjuk a Széchenyiek által épített kastélyokat, templomokat, a kápolnáját, a hársfasort, a temetőt, a lovardát, a borospincét, a kegytemplomot, ahol szülei esküdtek, és számos egyéb létesítményt is, vasutat, mi több, személyes tárgyait az emlékmúzeumban, utójára viselt öltözetét és végső nyughelyét a családi sírboltban.

Ezért naponta megéljük azt az örökséget, amelyért felelősek vagyunk. Több értelemben is felelősek vagyunk. Egyrészt ez a felelősségérzet több a Széchenyieknek kijáró tiszteletnél, azért több, mert cselekvésre kötelez mindabban, ami Széchenyi tárgyi és szellemi örökségének megőrzését, fejlesztését, közkinccsé tételét jelenti. Másrészt ez a felelősség cselekvésre kötelez abban is, hogy a polgári Magyarország kiteljesítésén és megerősítésén dolgozzunk azzal a lelkiülettel, elszántsággal, amivel Széchenyi István példát mutatott a közéletben, politikusként, államférfiként és hitben élő magánemberként egyaránt.

Mindenekelőtt köszönetet szeretnék mondani Magyarország Kormányának, személy szerint Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, hogy az Orbán-kormány elsőként a rendszerváltás utáni időszakban fontosnak tartja, hogy a Széchenyiek örökségének méltó helyreállítása és fejlesztése megtörténjen ahhoz a szellemiséghez méltóan, aminek köszönhetően

a XIX. században a polgári Magyarország megszülethetett. Igen, mi, akik Széchenyi örökségében élünk, ezért sajátos módon örökösei vagyunk a Széchenyieknek, szellemi értelemben mindenképpen. Ezért a Fertő menti, Cenk környéki, Sopron vármegyei embereknek a közülethez való viszonyulásában is ez a szellemiség nyilvánul meg, ami a Széchenyiek haza- és nemzetszeretetéből eredeztethető.

Igen, mi Sopron vármegyeiek büszkék vagyunk a legnagyobb magyarra. Amint azt Östör József, Sopron vármegye nemzetgyűlési képviselője, aki egyébként Széchenyi-kutatóként is ismert, a múlt század 20-as éveiben ezt írta: „Az isteni gondviselés osztotta el nagyjainkat hazánk különböző tájain. Felső-Magyarországnak megvan a maga Rákóczi Ference és Kossuth Lajos, Erdélynek Bethlen Gábor és Teleki Mihály, Zala vármegyének Deák Ference, Biharországnak Tisza Istvánja, hogy csak az államférfiaknál maradjunk, így van meg nekünk, Sopron vármegyeieknek ezer esztendő legnagyobb magyarja, gróf Széchenyi István.”

(19.40)

Elmondhatjuk, hogy Széchenyi István az egész országé ugyan, de reá mi, Sopron vármegyeiek különös juszt formálunk. Ha a kereszténység hőskorában élnénk, azt hiszem, hogy őt választotta volna Sopron vármegye a védő patrónusának. És fordítva: az a Széchenyi István, aki élete meghatározó éveit Cenken és Sopronban töltötte, a magyar haza és a nemzet szolgálatára tette fel életét. A reformkor vezéralakjaként az egyik legnagyobb formátumú valaha élt politikus. A nemzetével azonosuló főúr az egész magyarságot kívánta a saját maga által kialakított eszmények alapján újraformálni. A polgári viszonyok megteremtésére európai összehasonlításban is egyedülálló koncepciót dolgozott ki, amelynek az egész közösség a nyertesévé válhatott. Amint ő fogalmazott: „Egyes csak úgy lehet nyertes, ha nyertes a község.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulóját ünnepeljük 2016. szeptember 21-én. Méltó szellemiségben és összefogással a Széchenyi-örökséghez kapcsolódva a nagycenki egyházközség és Nagycenk nagyközség önkormányzata közös szervezésében 2016. január 2-án ünnepi főpapi szentmise nyitotta meg Nagycenken az emlékévi helyi eseményeinek sorát, a Szent István plébániatemplomban. A Széchenyi jubileumi évet úgy indíthattuk el Nagycenken, hogy az előző évtizedekhez képest - amint azt már említettem, a jelenlegi Orbán-kormányának köszönhetően - konkrét eredményei vannak a kormányzati kiemelt figyelemnek, amely a nagycenki Széchenyi-emlékhelyekre irányul. A fejlesztések keretében megtörtént a Széchenyi Emlékmúzeum tetőszerkezetének és külső, északi homlokzatának felújítása, a Széchenyi Mauzóleum felújítása.

A hitbéli értékrendet tükrözi, hogy a jubileumi évben a Széchenyi-kápolna is visszakérülhet abba a

méltóságba, amely azt az értékrendet illeti, ami Széchenyi egész életét, életpályáját, nemzetszolgálatát megalapozta. Széchenyi saját kápolnája az a hely, amely a Döblingből hazahozott földi maradványainak is helyt adott, amíg végső nyughelyére nem talált. A 225 éves évforduló ismét az imádság helye lehet, hogy így, méltóságában visszaállíthatjuk a szent helyet, azzal az elkötelezettséggel és tisztelettel, amivel a keresztény hitbéli értékrendnek és Széchenyi nagyságának is tartozik az utókor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Széchenyi szellemi hagyatéka, életművének mozgatóereje, éltető eszméje a hazaszeretet. Ezért időszerű Széchenyi életműve 2016-ban. Amint Illyés Gyula fogalmaz: „Széchenyi István szellemi hagyatéka olyan örökség, amely a nemzet életének sorsfordító pillanataiban a közösség számára mindig spirituális erőforrást jelentett, bizonyosságul annak, hogy életműve hatott olyan mértékben a magyar közgondolkodásra, hogy a kiutat kereső szándék útmutatást meríthessen belőle.”

A legnagyobb magyar születésének 225. évfordulójáról az országgyűlési határozattal való megemlékezés azt a célt szolgálja, hogy a jelenlegi teendők, feladataink teljesítésének példájaként tekintsünk Széchenyi életművére, továbbá, hogy azt maradéktalanul a jövő nemzedékek számára spirituális erőforrásként is követendő példaként a tettekészségben is átörökítsük.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2014 óta Nagycenken elkezdődött fejlesztések azt a célt szolgálják, hogy a legnagyobb magyar szellemi örökségéhez méltó zarándokhelyé válhassanak az életművéhez kapcsolódó emlékhelyek, létesítmények. Tegnap ünnepeltük az 1848-as forradalom évfordulóját. Széchenyi az átalakulást 1848-ban Kossuthhoz képest máshogy szolgálta, de amint azt a történelemtudomány is elismeri, szándékai és tettei ugyanabból a nemzettudatból és nemzetszeretetből táplálkoztak, és voltak közös pontjaik. Nemzeti ünnepünkön a '48-as, a mindenkori forradalmi ifjúság fiataljainak márciusához is méltó törekvésnek tarthatjuk, hogy az ifjúság számára nemzeti zarándokhelyé kell tenni Nagycenket és a Széchenyi-örökség színhelyeit, azért, hogy életében minden fiatal, beleértve a külföldiakat is, legalább egyszer eljuthasson Széchenyi nyughelyéhez és mindazokra a helyekre, amelyek a Széchenyiek jelenlétének lenyomatát idézik.

A XXI. század eleji átalakulás folyamatát átélő magyar nemzetnek szüksége van Széchenyi István életszemléletére, a spirituális erőforrásra ugyanúgy, mint gyakorlati útmutatására. Széchenyi hitelességét tettei, máig maradandó alkotásai bizonyítják, amelyek állnak szilárdan, hatalmasan, hasznosan, értékesen; máig hatnak, formálnak. Áll a Lánchíd és az alagút, a Tudományos Akadémia; élnek és hatnak művei, a lótenyésztés, a lóverseny, a társas egyletek, a civil szervezetek, az Al-Duna és a Tisza szabályozása, a gőzhajózás a Dunán, a Balatonon, a malmok és a vasúti közlekedés, a takarékpénztárak, a kereskedelem. Máig tartó mozgásba és fejlődésbe ő lendített

te mindezekkel a por és sár Magyarországot; ő indította meg az iparosodást, a polgári fejlődést. Hihetetlen erőfeszítéseinek eredményei azóta is, továbbfejlesztve, újabb eredményeket hoznak. „Egyes csak úgy lehet nyertes, ha nyertes a község.” - mondta, és minden területen nyertessé tette a közösséget.

Ez a nyertesség a forradalom értelmét adta. Ugyan levertek a szabadságharcot, de Széchenyi műve által egy új korszak köszöntött Magyarországra. A kiegyezést követően, ötven év alatt aztán ezért tehattunk csodát mi, magyarok. Az ipar szárnyalt, a mezőgazdaság a virágkorát élte, önazonosságában erősödött a nemzet, erősekké, műveltekké, gyarapodóvá váltunk.

A jelen Magyarországnak szüksége van ebben az értelemben az értékrend felmutatására, tudatosítására és Széchenyihez hasonlóan a konkrét cselekvésre, hogy az erős és polgárosult Magyarország a közösségeinkben kiteljesedjen, és védelmet nyújtson közösségnek, egyénnek. Minekünk az ő befoghatatlan örökségét kötelességünk a község, azaz a közösség közkincsévé tenni, minden lehetséges eszközzel és módon.

A jelen országgyűlési határozat és a megkezdett jubileumi év legyen annak is alkalma, hogy gondolatait, tevékenységét alaposabban és mélyebben megismerjük, és mindenki tudatosan, Széchenyi szellemében keresse küldetését és végezze mindennapi feladatát. „Munka, munka a nemzeti gazdaság talpköve!” - írja Széchenyi a Hitelben. Fedezzük fel azt, amiben a korszerű államférfi és követendő példakép, akinek tanítása, elvei teljes összhangban állnak dolgozó életével, maradandó alkotásaival - küldetésstudat, bátorság, a cselekvésre erkölcsi szilárdság.

Életműve, cselekvő haza- és nemzetszeretete időszerű és követendő példa, ahogyan az értékteremtő szellem erejével az egész nemzet érdekeit, javát és jövőjét szolgálta. „Minden becsületes szívnek legszentebb a hon.” Milyen egyszerű, érthető és következetesen végigvihető útmutatás a gazdaságpolitikára, a társadalompolitikára, a kultúrára, a külpolitikára, vagy akár a népvándorlók inváziójának kezelésére: „Minden becsületes szívnek legszentebb a hon.”

Tisztelt Ház! Széchenyi igaz, szilárd erkölcsi alapokra helyezett keresztény élete, Széchenyi alkotó és értékteremtő élete ma kötelez. Mindannyiunkat cselekvésre kötelez a hon érdekében; a családunk, a kisebb közösségeink, a város és a haza érdekében, hitünk, kultúránk védelme érdekében. Úgy is mondhatnánk: a hazaszeretet kötelesség.

A parlament előtt egy határozat áll, amelynek jelentőségét gróf Széchenyi István életműve adja, és sokkal inkább mindaz, ami a magyar nemzetet ezáltal formálta, évszázadokat határozott meg a magyar közgondolkodásban és a fejlődésben. Széchenyi életét sokféle minőségben méltatják majd, de a legfontosabb, hogy életművének éltető eszméje a haza szeretete. Ez egy olyan közös nevező, ami alapja a fejlődésnek, összefogásnak, jövőépítésnek, nyugodt építkezésnek és a nemzet megerősítésének.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetnek pedig ki kell fejeznie speciális erőit, fel kell ismernie misszióját, be kell töltenie küldetését!

(19.50)

Mindezt nem azért, hogy ereje, virágzása öncél legyen, hanem nemzeti létével, munkálkodásával az egyént és a nemzet fejlődését, jólétét és Isten dicsőségét szolgálja. Széchenyi születésének 225. évében ennek az eszmeiségnek a jegyében kívánom Magyarország kiteljesítését Széchenyi szavaival: „A tett első, a szó a második; s éppen úgy: az ember, a hazafi elől áll.”

Tisztelt Ház! Széchenyi életművének, emberi és politikai nagyságának ismeretében bízom abban, hogy a tisztelt Ház egyhangúlag fogadja el az országgyűlési határozati javaslatot akkor, amikor ennek szavazására sor kerül. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Magyar Zoltának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Én is egy idézettel kezdeném: „Merjünk nagyok lenni, s valóban nem olyan nehéz, de legyünk egyszersmind bölcsök is!” - mondta szintén a legnagyobb magyar.

Nem árulok el nagy meglepetést, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom fogja tudni támogatni ezt a határozati javaslatot, ahogy egyébként hasonló ügyekben szintén szoktuk tudni támogatni a kormányt. Nem lesz vita magának a határozati javaslatnak egyébként a céljaiban, illetve az addig elérendő feladatok megvalósítása kapcsán sem. Nagyon bízom abban, hogy a nagycenki ingatlanegyüttes gyorsított ütemű, komolyabb forrásokat bevonó rekonstrukciója valóban beindul. Itt hallottuk örömmel, hogy akár európai uniós pénzek, sőt akár 3 milliárd forint is szóba jöhet. Erre valóban nagy szükség lenne, hiszen vannak előrelépések ezzel kapcsolatban. Ezt senki nem vitatta, de messze nem kellő ütemben és sok esetben eléggé megcsúszva, így tényleg örömhír volt ezt hallgatni.

Úgy gondolom, Széchenyi Istvánnal kapcsolatban az elmondható, hogy Mosonmagyaróvártól Csíkszeredáig vagy éppen Dunaszerdahelytől Eszékig bárhol járunk, és akár egy járókelőt az utcán leszólítunk, és ha ő magyar ember és arra kérjük, hogy nevezze meg a történelmünkben a legnagyobb személyiségeket, akik a legnagyobb pozitív hatást gyakorolták nemzetünk történelmére, akkor biztos, hogy az elsőik között fogja Széchenyit említeni. Ez így is van rendjén, ez így is van jól, és ebben jól is állunk.

Ugyanakkor, ha már arra kérnénk meg ezt a járókelőt, hogy néhány gondolatban mutassa be azt, hogy Széchenyi mégis milyen tetteivel, milyen lépéseivel érdemelte ki ezt a méltó elismerést, akkor már azért van mit tennünk, és az oktatáson, a felvilágosí-

táson keresztül a kormánynak megvan a felelőssége aziránt, hogy ebben is jelentőseket lépünk előre. Így a 225. esztendő kapcsán a születésének 225. évét fogjuk ünnepelni, és szeptember 21-én lesz ennek a napja, addig bizony még, hogy ezt méltóképpen megtehessek, ezeket a feladatokat el kell kezdeni. Reméljük, hogy ebben is partner lesz a kormány. Főleg itt országgyűlési képviselőként kell, úgy gondolom, Széchenyi életútjának és örökségének a tanulságait megfogadnunk, és nem csak olyan tekintetben, ahogy ezt a kormány teszi. Azt jól látjuk, hogy egyesek kezében ma már bizony főnemesi birtokok összpontosulnak Magyarországon, amit sokat szoktunk innen, a Jobbik padsoraiból bírálni, de az a nagy különbség az akkori és a mostani főnemesi birtokok között, hogy az akkori főnemesek még olyan nagy tetteket hajtottak végre, és gyakran annyira az ország javát szolgálták mind cselekedeteikkel, mind életük egész munkásságával, amire méltán emlékszünk a mai napig is, méltán vagyunk büszkéek erre. Sajnos, a mai főnemesi birtokok tulajdonosairól ez már mesze nem mondható el, sőt éppen az ellenkezője.

Ahogy már említettem, a Jobbik minden olyan kezdeményezést támogat, ami olyan módon igyekszik egy méltó emlékévet létrehozni és keretbe foglalni, ami nem a közpénz pazarlásáról szól, és amely valóban megtestesíti azt a célt, amit egyébként nagyon helyesen leírtak ebben az előterjesztésben. De szóba került itt a vasút, malom, vízszabályozás, lóverseny, a civil szervezetek vagy éppen az evezés, a sport kérdésköre, amelyekben mind-mind Széchenyi megkerülhetetlen szereplője volt korának, és jó lenne, ha ebben is követnék önként Széchenyit és az ő munkásságát és nem csak szavakban, nem csak egy emlékévként kerülne említeni a szó. Például jó lenne, ha a vasútnak nem a leépítése zajlana az elmúlt évtizedekben Magyarországon, ha mondjuk, a vasúti áruszállítás privatizációja az előző kormánnyal összefüggésben nem következett volna be, és a jelenlegi pedig betartotta volna az ígéreteit és ezt a problémát kezelte volna.

Szomorúan olvashattuk egy hónappal ezelőtt, hogy az egyik utolsó magyar malom is éppen bezár, és ezzel a korábban méltán híres magyar malomipar gyakorlatilag már töredékére szorult vissza. Jó lenne, ha arról beszélgethetnénk, hogy Széchenyi korához hasonlóan a vízszabályozás újra értelmet nyer Magyarországon, és nem arról kell beszélgetnünk itt, a Parlament falai között, hogy az évszázad történelmi árvízének évében a tetőzést követő harmadik héten aszály sújtja ezt az országot, mert bizony Széchenyi erre is gondolt, amikor ezeket a problémákat felvette itt az Országgyűlésben.

Jó lenne, ha a lóverseny kapcsán most már arról beszélgetnénk, hogy a hazai lótenyésztés milyen állapotban van, és miért csak egy jól meghatározható, kormányhoz köthető baráti kör profitál ebből a területből. A civil szervezetekről ne is beszéljünk, hiszen az elmúlt napok tüntetései kapcsán elég sok szó esett arról, hogy miként is bánik a civil szerveze-

tekkel a magyar kormány és mennyire nem a Széchenyi-örökséget viszi tovább. Az evezés és a sport kapcsán megint csak kritikákkal lehetne illetni őket, hiszen gyakorlatilag most már minden sportág minden egyes vezető tisztségét valamilyen kormánypárti politikus vagy önkökhöz jól köthető személy látja el. Szintén nem a Széchenyi-örökségnek megfelelően kezelik ezt a kérdéskört.

De ez mind aktuálpolitika, és higgyék el, mi lennénk a legboldogabbak, ha ezt mind félretehettünk egy ilyen emlékévként, egy ilyen határozati javaslat vitája kapcsán, hiszen akkor az azt jelentené, hogy valóban méltóan készül a kormány is, a kormánypárti képviselők is erre az emlékévként. Ahogy mondtam, a Jobbik ebben nagyon is érdekelt, és azért is hívtam fel most ebben a vitában erre a figyelmet, hogy Széchenyi örökségét és az ő gondolatait, az ő tetteit ne csak egy ilyen patetikus vitában legyünk képesek felemlegetni és önmagunkévá tenni, hanem a hétköznapiak során is folyamatosan velünk legyen, és folyamatosan figyelembe vegyük tetteink és szavazataink során is az ő gondolatait és értékrendjét, és akkor talán az általam felemlített problémák a jövőben majd nem fordulhatnak elő. Ilyen körülmények között, ha a jelenlegi közállapotok fennmaradnak, akkor azt hiszem, ez a Széchenyi-év inkább csak szavakban és kommunikációs szempontból lesz méltó Széchenyi örökségéhez, de semmiképpen nem az ország állapota szempontjából.

Ezekkel a kitételekkel és feltételekkel, ahogy említettem, a Jobbik támogatja ezt a határozati javaslatot. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem, hogy az LMP részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Sallai képviselő úr a szó.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, kívánok, mert Széchenyi István munkássága messze méltó arra, hogy a Parlament falai között méltassuk azt, habár nyilvánvalóan ennek az oka, hogy mi miatt került most ez szóba, számos kérdést vehet fel. Megtiszteltetés munkásságáról beszélni, természetesen elsőként is első mondatommal biztosíthatom az előterjesztőket, hogy a Lehet Más a Politika támogatja az előterjesztés elfogadását, és alkalmasnak tartja az emlékévként megrendezésére a javaslatokat. Nagy örömeinkre szolgál az, hogy Széchenyi István munkásságának és örökségének ápolására, építészeti, kulturális örökségének felelevenítésére - akár múzeumi szinten - ez az emlékévként lehetőséget teremt. Mindez öröm, és mindaz öröm, hogy egy olyan előterjesztést hoztak, amely az ellenzék számára is elfogadható, ugyanakkor az elmondottakkal kapcsolatban, amit az előterjesztés kapcsán eddig hallottunk, néhány gondolatot hadd mondjak el önöknek.

Az előterjesztő fél órában méltatta Széchenyi István munkásságát, ami nagyon-nagyon kevés en-

nek az életműnek a méltatására, és azt hiszem, hogy ha minden egyes ellenzéki képviselő és kormánypárti képviselő is ezt megtenné, az az idő is kevés lenne, hogy felelevenítsük mindazt a nagyságot, amit a munkájával elért; majd a kormány képviselője újabb 15 percben, majd a Fidesz képviselője, majd a KDNP képviselője, és nagy öröm hallgatni. Az a kérdés mindössze, hogy Széchenyi István munkásságához hogyan illeszkedik az, hogy mindebben ilyen mértékkel részt tudnak venni, ugyanakkor Magyarországon a szegénység, a közutak állapota, az egészségügy állapota, az oktatás nem keltheti azt a hangulatot, hogy önöknek meg kellene szólalni.

Úgy mentek el itt tárgysorozatba vételek a mai nap folyamán, hogy nem szólalt fel kormánypárti képviselő. Egyetlenegy volt, ahol egy KDNP-s képviselő a bizottság nevében megszólalt. Úgy mennek el közérdekű javaslatok, hogy önök meg sem szólalnak, míg most majd' egy óra hosszán keresztül gondolják azt, hogy ezt meg kell tenniük, aminek én nagyon-nagyon örülök, csak azt hiányolom, hogy más ügyekben mindezt nem teszik.

(20.00)

Nem teszik azokban az ügyekben, ami az emberek mindennapi életét érinti és a mindennapi életükre közvetlen hatással van, és nyilvánvalóan ez azért fontos, hogy erről beszéljünk, mert ha Széchenyi Istvánról beszélünk, akkor nem tehetjük azt meg, hogy ne beszéljünk arról, amit a mai kornak üzen munkássága.

Magyar Zoltán képviselőtársam azt a példát hozta, hogy amennyiben megkérdezzük egy embert az utcán, minden bizonnyal a legnagyobb magyarokról minden ember az elsők között említi meg Széchenyi István nevét, és a magyar köztudatba beivódott az, hogy milyen szintű tevékenységgel járult hozzá a magyarság fejlődéséhez.

Az viszont, ha megkérdeznénk ugyanezen járóke-lőket, hogy mi jut eszébe a magyar kormány és Széchenyi István munkássága közötti párhuzamról, azt hiszem, hogy ez már feladná a leckét, és ehhez fideszes országgyűlési képviselőnek kell lenni, hogy valaki találjon ilyen párhuzamot. Menjünk végig néhány dolgon, csak azért, hogy méltón emlékezzünk meg.

Beszéljünk a lótenyésztésről! Jelen pillanatban őshonos fajtáink egy jelentős részének már nagyobb állománya van külföldön, mint Magyarországon. Kérem, nézzék meg, mit csinált Széchenyi. Kiment, és saját pénzén méneket vett, hogy hogyan javítsa a magyar állományt, hogyan tudja a magyar köztenyésztésbe beállítani a legjobb angol telivéreket, és hogyan javítsa a magyar köztenyésztésben lévő állományt.

Mit csinál a magyar kormány? Öt év alatt önök szerint hány mént vett az FM, és a törzstenyésztésben mennyi mén áll rendelkezésre, hogy javuljanak a magyar fajták állományai? Semennyi. Hoznak haza ennek a lecsökkent kancaállománynak a védelmére

bármit is? Nem. Mit tettek a lovassportok kultúrájára? Nézzük meg a támogatási rendszereket: infrastruktúrát fejlesztettünk, miközben olimpiakon sportolóknak nincsenek meg az alapvető feltételei, hogy ezekben helyt tudjanak állni. Tehát jócskán ad nekünk tennivalót Széchenyi munkássága, hogy mit kell tennünk ezekért a dolgokért.

Alapvetően nemcsak a lóversenyzésben, hanem az állattenyésztő-társaság létrehozásában is nagyon-nagyon sokat tett Széchenyi István és a munkássága, hiszen a lótenyésztés mellett a magyar állattenyésztés nagyságára sokszor hívta fel a figyelmet, hiszen akkori táji adottságaink még a folyóvíz-szabályozások előtti állapotának a jelentős része lehetőséget teremtett arra, hogy az extenzív állattartás kapcsán a lehető legnagyobb legelőállat-állományokkal rendelkező vidékeken a vidéki foglalkoztatást - most így mondanánk - hogyan biztosítsa. Ebben meghatározó szerepe volt abban, hogy ő hogyan kezelte saját jobbságát. Kérem, nézzük meg, hogy a sajátjából hogyan adott a kicsiknek, az elesetteknek, mit tett annak érdekében, hogy földhöz jussanak.

Most mit tesznek az önök új arisztokratái? Mit csinál Mészáros Lőrinc és a hasonló barátaik? Fogják a közösségi tulajdont, amivel a kicsiket kellene segíteni, és megszerzik maguknak, hogy növekedjenek. Ez a különbség, ezt mutatja nekünk Széchenyi István munkássága, hogy mit kellene tennünk, mit kellene tenni azokkal a milliárdokkal, amiket közbeszerzések kapcsán megszereztek magyar milliárdosok. És nyilvánvalóan itt is lenne tennivaló, hogy a magyar kormány vegyen példát arról, amit a Széchenyi István- emlékévé taníthat nekünk.

Nyilvánvalóan felmerül az is, mindenki tudja, hogy Széchenyi István születésének évében, 1791-ben kezdődött el a Magyar Tudományos Akadémia kialakítása, létrehozása, akkor vetődött fel ennek a javaslata, de ugyanakkor 1827-ben született meg az a törvény, ami a létrehozását elősegítette. Nyilvánvalóan, ha a Tudományos Akadémiáról beszélünk, akkor megkérdezhetjük azt, hogy a magyar kormány jelenleg hogyan viszonyul a tudományhoz.

Meg kell néznünk az Alaptörvényt, meg kell néznünk a ténykedést, meg kell néznünk, hogy - bocsánatot kérek, hogy saját szakterületről jövök - a földművelésügyi miniszter mit hirdet európai uniós szinten, mondjuk, a magyar akác nem létező fajról. Vagy mit hirdet a tudomány vívmányairól, aminek - itt van nem tudom, hány száz méterre a Tudományos Akadémia - az összes tudását nem használja a magyar kormány ahhoz, hogy a kormányzati mindennapi munkában az a tudás be tudjon épülni. Itt van a tudomány, és a tudomány leépítéséhez nem kell tudomány, de ahhoz kellene, hogy hogyan hasznosítsuk ezt. Nem akarjuk azokat a vívmányokat, amiket a kor teremt nekünk. Önök hoznak egy XX. század közepi technológiát azzal, hogy Paksot fejleszték, miközben a XXI. század tudományos vívmányait, ami itt van előttünk és rendelkezésünkre állna, nem akarják tudomásul venni.

Vajon mit tanít Széchenyi? Széchenyi István előretétektett. Azért ment Európába, hogy tanuljon és tudást hozzon ide. És erre L. Simon képviselőtársam felhossa példának a magyar migrációs kérdést, ami alatt a Magyarországról migráló embereket értem, hiszen azt mondja, hogy az milyen jó, ha kimennek tanulni. Igen, így van. Széchenyi István és a reformkor nagyjainak sokasága ment ki azért, hogy kultúrát, technológiát és egy halom más dolgot tanuljon kint. De akik most Magyarországról kimennek, akik veszik a botjukat, a hátukra kötött zsákkal fogják a cókókjukat és megindulnak Nyugat-Európa felé, azok nem művészetet tanulni mennek, nem a múzeumokba járnak, hogy kultúrát tanuljanak és hazahozzák. Nem azért mennek, hogy ott megtanuljanak valamilyen technológiát és itthoni közösségüket ezzel gazdagítsák. Nem! Azért, hogy elhagyják az országot.

Mit tanít Széchenyi? Azt, hogy haza kell jönni. De alkalmasak erre a feltételek? A kormányzat megteremti annak a feltételeit, hogy ezt kommunikálhassuk? Nyilvánvalóan jó lenne, ha így lenne, de nincs így.

Nagyon-nagyon érdekes a Nemzeti Kaszinó létrehozása 1827-ből, hiszen Széchenyi azt gondolta, hogy nagyon-nagyon fontos az, hogy gondolkodó emberek eszmét cseréljenek. Az eszmecsere szintje ma már nem létezik. Nem kíváncsi a mostani kormányzat arra, hogy mit gondol az ellenzék. Nem kíváncsi arra, hogy milyen javaslataink lennének. A tárgysorozatba vételek sorra hullanak el, semmit nem akarnak érdemben megvitatni. Nem akarják azt, hogy ülünk le, és parlamenten kívül vagy bárhol beszéljünk a kormányzás minőségéről, azokról az aggályokról. Nem akarják azt, hogy az ország vezető gazdasági szakemberei, az Akadémia képviselői eljuttassanak önmagukhoz mindent. Nem, mert az a fajta fölünyes arrogancia, amivel azt gondolja a kormányzat néhány tagja, hogy ő mindent jobban tud és mindenhez jobban ért, ez az, ami jellemzi a mostani politikai kultúrát.

Vajon így tenne Széchenyi manapság? Vajon ugyanígy viselkedne a magyar értelmiséggel? Vajon azt üzenné a magyar pedagógusoknak, mint amit ma Kósa képviselőtársunk, frakcióvezető úr üzent, hogy pusztán politikai megfontolás, és nem kell az oktatással foglalkozni, mert minden rendben van? Mit tenne ma Széchenyi ezekben a helyzetekben?

Nyilvánvalóan a Lánchíd létrehozása és a tízéves munka, amit végig felügyelt és nagyon-nagyon sokat dolgozott benne 1839-től kezdve, megint egy fontos kérdés, ugyanis nagyon kíváncsi lennék, hogy most vajon ki nyerne a közbeszerzést, ha most kellene építeni, a közbeszerzésben mennyi pufferköltség lenne, milyen kiegészítő, járulékos, kommunikációs költségek merülnének fel, mert az biztos, hogy ma már ez is egy pénzlenyúlás lenne, mint oly sok minden. És nem véletlen az, hogy amik az örökségeink, azok pont ennek a kornak és az azt követő koroknak az örökségei, hiszen akkor pont az a politikai kultúra, amikről önök most nagy szavakkal beszélnek, meg-

akadályozta volna azt, hogy ilyen mértékben a közbe belenyúljanak, mint azt most teszik.

És ha már felmerült a Tisza szabályozásának a kérdése, szintén egy nagyon-nagyon érdekes aktuálpolitikai téma, hiszen lássuk be, az elmúlt öt éves kormányzása vagy lassan hat éves kormányzása alatt a Fidesz mit tett az árvízi biztonság érdekében. Gátakat épített. Mikor? Éppen árvíz volt. De mit tesz a fenntartható vízgazdálkodás érdekében? Széchenyiék nemcsak azt akarták, hogy védjék a társadalmat és a földet az árvíz ellen, és kiszámítható vízháztartás jöjjön létre, hanem nyilván szántóföldet is akartak nyerni. Ma egész Európa ellenkező irányba megy. Nézzék meg, mi történik a Póval vagy a Rajnával! Azok a kanyarok, amiket akkor levágtak, és Széchenyi annak mintájára Európába hozta, hogy ez egy jó irány lesz, és elvetette Paleocapa, a Pó szabályozása mérnökének terveit, és helyette Vásárhelyi technokrata terveit építette be, mert Európa ezt tette... - mi nem követjük Európát. Mi most nem csinálunk holtági rehabilitációkat a folyókon, nem csinálunk semmit, nem csinálunk vízgazdálkodást. Mi nem gazdálkodunk a vízzel. Jön a víz és leengedjük az országból.

Azzal a szemlélettel, hogy tanuljunk Európától, amit Széchenyi megtett, most teljes mértékben nem élünk ezzel a lehetőséggel. Ezt is taníthatja nekünk nyilvánvalóan a Széchenyi-emlékév, és amikor beszélnünk kell a munkásságáról, akkor meg kell fontolnunk azt, hogy mennyire méltó a mai kor politikai elitje az ő munkásságát példaként emlegetni, mert példaként emlegetni szükséges, de az, hogy tanul-e belőle saját maga, aki emlegeti, egy fontos kérdés.

Hadd térjek át még egy kérdésre, hiszen közlekedési miniszterként való ténykedésével nagyon-nagyon sokat tett az ország vidéki térségeinek elérhetőségéért. A mai nap folyamán már egyszer volt alkalmam a parlamentben erről beszélni. Nagyon-nagyon fontos megemlíteni azt, hogy mi történik manapság. Gyakorlatilag az önök kormányzása alatt nagyon-nagyon sok közszolgáltatást központosítottak, járási hivatalok jöttek létre; kisiskolák bezárása ellen, amit véletlen se szeretnék az önök számlájára írni, ami megkezdődött a 2002-2010 közötti kormányzásban, nem történt rehabilitáció. Ebből adódóan iskolák, pénzügyi szolgáltatások, postaszolgáltatások kerültek be nagyobb városokba. Ma már lassan a tízezer fő alatti településeken alig-alig marad olyan közszolgáltatás, ami méltón el tudna látni egy közösséget. Szakorvosi ellátások sokasága ment be járási központokba és megyeszékhelyekre.

De ezzel szemben azt, amit Széchenyiék kezdeményeztek, akkor tömegközlekedésnek hívták, most közösségi közlekedési szóval használva a közösségi közlekedés ma nem fejlődik ezzel a központosítással. És nem pusztán nem fejlődik ezzel a közösségi közlekedés, de az, hogy a vidéki családok túlnyomó többsége arra van kárhozható, hogy mindenképpen fenn kell tartani egy családi gépjárművet, mert el akarja érni a közszolgáltatásokat, de már lassan a

munkába járáshoz is ez kell, hiszen az ingázás nagyon-nagyon sokaknak lett a mindennapi életének a része, az ezekhez szükséges közutakat viszont nem tudjuk fenntartani.

(20.10)

2011-15 között - a nemzeti fejlesztési miniszter úrtól kértem meg pontosan az adatokat - önök 3300 milliárdot szedtek be közúti fenntartásra az üzemanyagok jövedéki adójából, illetve a közúthasználati díjakból, ezzel szemben ezermilliárdot sem használtak fel, kevesebb, mint egyharmadát használták fel arra, hogy ez a közúti infrastruktúra megmaradjon. Vajon mit tanulhatunk Széchenyitől? Mit kell tennünk a vidék elérhetőségéért? Mit kell tennünk azért, hogy a vidéki emberek ugyanazzal az életminőséggel tudják élni életüket, mint a főváros bármelyik kerületében? És mikor arról esik szó, többször L. Simon képviselő úr konkrétan elmondta, az erkölcsi műveltség megteremtéséről, akkor ahhoz is hozzá kell járulni, hogy mit tett a kormány az erkölcsi műveltségért. Mi az a politikai kultúra, amit sugall a mindennapi működése a parlamentnek? Mi az, amit képviselőként mindennapi tevékenységükkel önök sugallnak? Hogyan viszonyul az Széchenyi István méltó tevékenységéhez? Vajon a vitakultúra, a másik meghallgatása, a másikban a hit, hogy valószínűleg ő is jól akar, megvan önökben?

Nagyon sok kérdés vetődik fel, mikor Széchenyi Istvánról beszélünk, és semmilyen formában nem szeretnék az ő munkássága előtt tiszteletlen lenni azzal, hogy hosszan idézzem azokat a tevékenységeket, amelyekkel szerintem az önök kormánya és kormányzása nap mint nap lábbal tiporja azokat az eszméket, azokat a nézeteket, amiket e legnagyobb magyar vallott. Nyilvánvalóan mindezek ellenére nem mondhatok más, mint azt, hogy örömről beszélünk az a megemlékezési év, ami ezzel kapcsolatban megvalósul, örülünk az adott térség fejlesztési lehetőségeinek, örülnénk annak, ha megvalósulna az, hogy mindenki még jobban megismerkedhessen gróf Széchenyi István munkásságával, és emiatt a határozati javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Ennek keretében Petneházy Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ellenzéki képviselőtársaink, hallgatván a gonosz szírének hangjára, nem tudtak ellenállni a csábításnak, és ezért csak lerántották az aktuálpolitika szintjére ezt a mostani napirendi pontot. Magyar Zoltán felvetéseit még eleinte egy kicsit berzenkedve hallgattam, de aztán Sallai R. Benedek mindent elűzött, elfűjt a Magyar Zoltán által felvetettekhez képest, mert azt hi-

szem - és bocsánat, hogy a tréfát hívom segítségül, a felindultságomat egy kicsit elaltatva -, mert azt hiszem, Sallai R. Benedek képviselőtársam bemutatta azt a fajta felszólalást, amikor tulajdonképpen teljesen fölösleges megadni egy napirendnek a címét, mert ő úgyis mindenhol oda fog eljutni, hogy valamilyen úton-módon, tulajdonképpen méltatlan szintre eljutva szapulja a kormányzatot és szapulja a Fideszt. Én pontosan erről beszéltem, amit ő is érintett, hogy mi is a politikus felelőssége, vajon egy ilyen pillanatban engedhetünk-e ennek a csábításnak, hogy mindent rázúdítsunk a hallgatóságra, vagy egy kicsit meg kell maradnunk emelkedett szinten. Ezt azt hiszem, mindenkinek valóban magának kell eldönteni, de ez szerintem már a méltatlan szint. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Kétperces felszólalások következnek sorra. Elsőként Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Ezúton szeretném tisztelettel megköszönni Petneházy képviselő úrnak, hogy megosztotta ezen aggályait az Országgyűléssel. Nyilvánvalóan tudnám osztani ezeket az aggályokat, de a probléma az, hogy ha az előterjesztő több esetben képes arra, hogy a Fidesz-kormányzatot Széchenyi István munkásságához hasonlítsa, akkor nem marad más lehetőség, mint hogy reagálni kell rá. Nem kellett volna ezt megtenni! Hoppál államtitkár úr konkrétan arról beszélt, hogy méltó munka az, amit kifejtettek ezzel kapcsolatban. Kérem szépen, szó nincs erről! Ha meg bírták volna állni, hogy a saját munkájukat Széchenyi Istvánéhoz felemeljék, akkor egy szó nem esett volna, ami méltatlan lett volna és a tevékenységeikkel kapcsolatos. Semmi másra nem reagáltam, mint Széchenyi István munkásságára. Semmi másról nem szóltam, pedig hosszan lehetne sorolni azokat a tevékenységeket, amikkel az önök kormányzásában nem értek egyet. Csak arra reagáltam, hogy Széchenyi akkori tevékenységét párhuzamba hozva az önök kormányzatának tevékenységével, ő vajon hogyan vélekedne most.

Higgye el, képviselőtársam, hogy nagyon-nagyon rossz ebben a szerepben lenni, hiszen habár elismerik azt, hogy az ellenzéknek Széchenyi István munkássága kapcsán van opponensi szerepe, azzal az értelemben, hogy szembesíteni kell önöket a saját tevékenységükkel és az elmondottakkal, ezért semmi más nem tettem, mint Széchenyi István szellemiségének megfelelően ezt a szembesítést tettem meg úgy, hogy megmaradtam a konstruktivitás talaján, és biztosítottam önöket arról, hogy mindenben támogatjuk az előterjesztőt és megszavazzuk az előterjesztést. Azt hiszem, hogy számunkra mint ellenzéknek most Széchenyi István üzenete ezt jelentette. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót két percen.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden nekem is reagálnom kell Petneházy Attilára. Én is úgy gondolom, hogy nem tettünk semmi mást, amit egyébként Széchenyi nem tett volna meg e Ház falai között. Azok a szép szavak és kommunikációs fogások, amit folyamatosan a kormányzati munkával kapcsolatban itt elkövettek az elmúlt egy órában, azok egyébként nem voltak méltóak Széchenyi örökségéhez és a Széchenyi-műhöz, egyáltalán az emlékéhez. Nekünk, ellenzéki képviselőknek erre nyilvánvalóan reagálnunk kellett.

Az pedig tényleg elképesztő, hogy a kormány munkáját megpróbálják Széchenyi tevékenységéhez hasonlítani és már-már egyenrangúvá tenni a kettőt. Ha Széchenyi élne, akkor számtalan kérdésben a kormány munkájának, véleményem szerint legalább a 90 százalékát élesen bírálná, és lennének olyan javaslatok, amelyeket egyébként gyakran megtesznek itt ellenzéki képviselőtársaim is. Ezt semmiképpen nem érzem úgy, hogy méltatlan lenne, ezeknek a kritikáknak a felelőletése, főleg ilyen kormányzati felvezetés után méltatlan lenne az emlékéhez vagy éppen a határozati javaslatához.

Ahogy elmondtam, és amivel kezdtem, a Jobbik természetesen támogatja, mint ahogy minden hasonló kezdeményezést, de lépésről lépésre, amiket itt elmondtak Széchenyi munkásságával kapcsolatban, lehet kritikákat is megfogalmazni, és ellenzéki képviselőként kötelességem is, hiszen egyébként homlok-egyenest szembemennem azzal, amit Széchenyi képviselt, és ezt kimondani, aláhúzni és szembeállítani az önök felvezetésével, egyáltalán nem tartom méltatlannak ehhez a vitához. Köszönöm. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor képviselő úr következik, ő kétpercesre és normál időkeretre is jelentkezett. Nem tudom, maradhatunk-e abban, hogy normál időkeretben mondja a képviselő úr. *(Gúr Nándor: Kétperces.)* Kétperces, és akkor utána egy normál időkeret is lesz. Rendben, akkor egy kétperces.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azért választanám ketté a dolgot, mert az egyik egy reflexió, a másik pedig az előző körhöz való csatlakozás. A reflexió, nyilván, amikor gróf Széchenyi István születésének a 225. évfordulója megemlékezéséről szólunk, akkor csakis pozitív hangvételben és felütéssel lehet megszólalni, és szabad megszólalni mindenki részéről. De szeretném jelezni, mint ahogy az előbbieken két képviselőtársam is megjegyezte, az a felvezetés, amely L. Simon László részéről megtörtént, és majd ezt követően Hoppál államtitkár úr is csatlakozott hozzá, az nem méltó, vagy inkább azt mondom, hogy méltatlan a történethez illesztetten. Igen, majd a jegyzőkönyvet érdemes lesz végigolvasni. Az elmúlt évtizedekre való hagyatkozással, hivatkozással, sok minden egyéb mással, oktanul és jogtalanul, miközben... - *(Dr. Hoppál Péter: A címe?)* államtitkár úr! - ...miközben, szeretném elmon-

dani azt, hogy olyan összehasonlításokat tesznek Széchenyi munkásságával kapcsolatosan és a saját kormányzásuk tekintetében, amelyek vonatkozásában homlokegyenest ellentétek, homlokegyenest ellentétek, nem átfedések, nem azonosságok, hanem homlokegyenest ellentétek mutatkoznak meg. Szóval, a jó ízlésnek nem a határát súrolja, hanem azzal ellentétes az, amit e tekintetben csinálnak, és azt gondolom, hogy joggal teszik meg képviselőtársaim az ellenzéki padsorokból azt, hogy ez ellen berzenkednek, és ha kell, akkor példák sokaságával támasztják alá mindazt, hogy ez miért nem helytálló.

Azt gondolom, ezt önöknek el kellett volna kerülni, és sokkal inkább arról kellett volna csakis beszélni, hogy Széchenyi születésének a 225. évfordulóján mi az, amivel méltóm módon lehet visszaemlékezni. Elnök úr, köszönöm szépen.

(20.20)

ELNÖK: Most a kétperces reflexió után viszont van lehetőség 15 perces hozzászólásra Gúr Nándor képviselőtársamnak, úgyhogy újból öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogok 15 percet beszélni, néhány alapvetést szeretnék csak rögzíteni. Nem kívánok ismétlésekbe bocsátkozni, legkiváltképp nem az ellenzéki oldalon elhangzott képviselőtársaim mondatait nem kívánom megismételni, mert egyetértés van közöttünk e tekintetben. Lehet, hogy adott esetben identitástudatbeli különbségek is vannak a pártok között, de az elhangzott gondolatok tekintetében, mondhatom nyugodt lelkülettel, megerősítéseket tudok mondani.

Gróf Széchenyi István születésének a 225. évfordulója alkalmából történő megemlékezés, tehát az az országgyűlési határozat-tervezet, ami a Ház falai közé bekerült, a Magyar Szocialista Párt részéről, nyugodt lelkülettel mondhatom, egyöntetűen, egyértelműen támogatható. Támogathatók azok a fejlesztési, beruházási elképzelések is, amelyekről L. Simon László szólt, tehát nem ezekkel van probléma, mint ahogy az előbbi kétperces mondataimban megfogalmaztam; azokat most nem ismételném meg. Támogathatók, hiszen a reformkor nagyjára való emlékezés jelenik meg mindezek mögött, gyakorlatilag annak a munkásságnak a tisztelete, elismerése, amely Széchenyi István háta mögött felfedhető.

Nyilván sok mindent alkotott - mondom, nem megyek az ismétlések színterére - nemzetünk érdekében, a Tisza szabályozásától a Lánchíd építésén keresztül, a Magyar Tudományos Akadémia megvalósításán át sok-sok minden fűződik az ő nevéhez, nem véletlen, hogy „a legnagyobb magyar” megnevezését joggal viselheti.

Nekem egy hiányérzetem volt ezzel az országgyűlési határozat-tervezettel kapcsolatosan, ez igazából az, hogy miért nem lehetett a Parlament falai között példaként ez egy ötpárti közös konszenzuson

alapuló előterjesztés. Miért mindig a kisajátítás az, ami a kormánypárti képviselők részéről vagy a kormányzat részéről ilyen ügyekben is megmutatkozik? Sokkal emelkedettebb tudott volna lenni a történet, megítélésem szerint, ha mondjuk, egy ötpárti közös előterjesztés tekintetében születik meg ez az országgyűlési határozat-tervezet. Ezt csak azért mondom, mert vélem és remélem, hogy lesznek még a parlament falai között olyan országgyűlési határozat-tervezetek, törvényjavaslatok, amelyek vonatkozásában mindenképpen érdemesnek tartom ennek a megfontolását.

Még egy mondatot vagy gondolatot mondanék, ami az előbbi, kétperces keretek között történő megszólalásra hajaz valamiképpen, ahhoz viszonyul, ez pedig az, ami Széchenyi viselése és a mai kormány, vagyis a kormányhoz közel álló emberek viselése között meghúzódik, vagy épp aközötti különbségként értelmezhető. Mindegyikünk tudja, Széchenyi rengeteget áldozott a sajátjából. Mondom még egyszer: Széchenyi rengeteget áldozott a sajátjából. A mai kormány szerepvállalói és a mai kormány szerepvállalói mellett meghúzódó holdudvar meg rengeteget vesz el a közvagyonból. Ez a kettő félelmetesen messze van egymástól. Félelmetesen messze van egymástól. Hoppál államtitkár úr ingatja a fejét, erre a fejingatásra mondom önnek egy példát. *(Dr. Hoppál Péter: Tessék megnézni, hány helyre adakozom!)* Mondok egy példát. Én nem önnek személy szerint mondom azt, hanem a példa kedvéért *(Dr. Hoppál Péter: Köszönöm, méltányolom. Bocsánatkérésnek tekintem.)*, mondjuk, célzatosan megjelölöm Magyarország gázszerelőjét - Mészáros Lőrincről beszélünk -, aki egy adott esztendőben 800 millió forintot osztalékot tesz zsebre, ebben az esztendőben foglalkoztat 225 embert, és a 225 embernek összesen kifizet 157 millió forint bért.

Ezt a példát csak azért mondtam, mert Mészáros Lőrinc volt az, aki lehet, hogy nem szó szerint, de tartalmában úgy fogalmazta meg a dolgokat, hogy mindaz, ami történik, és ami van, az a Jóistennek és Orbán Viktornak köszönhető. *(Dr. Hoppál Péter: Meg a kapitalizmusnak és Gyurcsány Ferencnek.)* Na, és ha így van, akkor egyértelmű, hogy a kormányhoz való közelség és a javakhoz való hozzájutás tekintetében milyen folyamatok zajlódhatnak le, és ezeknek a javaknak a megszerzése milyenfajta adakozásokkal párosul. Az előbb elmondtam a konkrét számadatokon alapuló példákat, ennek tetelesen fogható nyomai vannak, tehát nem a levegőbe beszélek.

Ezzel a példával csak azt akartam érzékeltetni és még egyszer megismételni, hogy Széchenyi és a mai kormány, és a mai kormányhoz kapcsolódó holdudvar összehasonlítása tekintetében olyan értékű megállapításra jutni, ami azzal párosul, hogy azok vagyunk, mint ami Széchenyi tettein keresztül visszaigazolódt, nagyon ellentmondásos és nagyon csúfos állítás Széchenyivel szemben.

Azt szeretném kérni önöktől, hogy ha megemlékezést tartanak bárki irányába, Széchenyi István

születésének a 225. évfordulója alkalmából, akkor ilyen összehasonlításokat ne tegyenek, azért ne tegyenek, mert innentől kezdve nem csodálkozhatnak azon, ha az ellenzéki padosorokban lévő képviselőtársaim nem a megemlékezésre koncentrálnak, hanem a gondolataik sokaságát, hanem pontosan az elmentmondásosságok felfedését teszik meg.

De az összegző mondatom - mert nem akarom ezt tovább ragozni - arról szól, hogy a Magyar Szocialista Párt azt az országgyűlési határozat-tervezetet, amelyet benyújtottak, és azokat a fejlesztési projekteket, ha szabad így mondanom, amelyek elhangzásra kerültek, jó szívvel tudja támogatni, még egyszer, azzal a kitételrel, hogy sokkal emelkedettebb lett volna a dolog, a történet akkor, ha mondjuk, egy ötpárti közös betérjesztéssel történt volna meg mindaz, amiről itt ma este beszélünk.

Utolsó mondatom pedig tisztelettel az a kérés, amelyet burkoltan elmondtam már, de most világosan elmondok: azt szeretném kérni nagy tisztelettel önöktől, hogy ha bármikor a későbbiekben nagyjainkról történő megemlékezést teszünk, akkor lehetőség szerint gondolkodjanak arról, hogy mindezt ne kisajátított formában próbálják meg a parlament falai között életre hívni, hanem ötpárti megegyezésen alapulva.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és remélem, megértésüket is elnyerem majd. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Ander Balázs képviselő úrnak adom meg a szót.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy már a Nemzeti összetartozás bizottságának ülésén is kifejtettem, a Jobbik támogatni tudja ezt a határozati javaslatot, annál is inkább mondhattam ezt személyes okok mellett is érvelve, hiszen történelemtanárként, amikor érettségiztettem, nem hiányzott sosem Széchenyi a tételek közül.

Amikor arról beszéltem, hogy én is Széchenyi földjéről jöttem, Dél-Somogyból, akkor azt hiszem, nagyon sok ott élő embernek, lokálpatriótának az érzéseit fejeztem ki, hiszen, ha körbetekintünk, akkor a Széchenyik nélkül nem az lenne Dél-Somogy, mint ami most. Ők csináltak egy vizek és vadak által járt ősréngetegből, a török által elpusztított területekből tulajdonképpen egy kultúrtájat ismét azon a vidéken, ezért támogatni tudjuk ezt az előterjesztést.

Viszont Petneházy képviselőtársam felháborodását kissé művinek éreztem a tekintetben, hogy itt az ellenzék most ezt lerángatta a pártpolitika mocsarába. Jegyzőkönyv szerint ellenőrizhető a dolog: L. Simon László volt az, aki elsőként tulajdonképpen pártpolitikai célokra használta föl ezt a határozati javaslatot. Úgy érezzük, hogy miközben önök bort isznak, vizet prédikálnak, és ez nem helyes. Hisz ha Széchenyiről van szó, meg kell említeni, hogy olyan családnak volt ő a tagja, ahol az édesapja, Széchenyi

Ferenc múzeumot alapított, viszont az önök egyik fő embere, emblematikus alakja egy másik múzeumból képeket visz el. Széchenyi kaszinót alapított, miközben az önök egy másik főembere ikonikus módon kaszinókból hatalmas adónyereséget realizál magának és tömheti ezzel a zsebeit.

(20.30)

Széchenyi mindenestre a magyar történelmi pantheon egyik legnagyobb alakjává *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* magasztosulhatott mindazok miatt, amiket ő megcselekedett ebben az országban. Nem véletlenül nevezte Kossuth Lajos a legnagyobb magyarnak, és ha csak a szellemi alkotásaira gondolunk *(Az elnök ismét csenget.)*, a Hitelre, a Világra, a Stádiumra, nem véletlenül mondhatta azt ezekre Arany János - elnézést, elnök úr -, hogy égbe nyúló piramidok. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padosoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a tárgyponthez. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt.

Megkérdezem az előterjesztőt, Firtl Mátyást, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Oné a szó, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm mindannyiuk hozzászólását. Ander Balázzsal, a történelemtanárral nem akarok vitatkozni, valóban, a Nemzeti összetartozás bizottságában is elmondta a gondolatait.

Ami pedig visszafelé menve, az ötpártira vonatkozik, arra azt tudom mondani, a kialakult kormánykritika ellenére is mindenkinek az volt a véleménye, és ezt is kérem önöktől, hogy a szavazáskor természetesen egyhangúlag támogassák ezt a javaslatot. Kérem ezt úgy is, mint a térség országgyűlési képviselője, és amikor esetlegesen a kormány dolgairól itt beszélgetünk, szeretném mégiscsak elmondani, hogy hosszú évtizedek óta ismerem, láttam azt, hogy mi történt ott, Nagycenken, vagy mi nem történt. Éppen ezért tudom azt mondani, hogy az elmúlt időszakban ami történt, mégiscsak a legnagyobb magyarnak a méltóképpen megemlékezésére törekvés megtörtént azzal is, hogy az Eszterháza Központ kezelésébe vette a Széchenyi-kastély dolgait, azzal is csak az indult el, hogy valóban megfelelő gazdája került ezáltal a Széchenyi-kastély és a Széchenyi-kultusz ápolásának.

Az pedig, amit az elmúlt időszakban L. Simon államtitkár úr is mondott, és Hoppál Péter államtitkár is, az engem mint a térség országgyűlési képviselőjét és előterjesztőt abban nyugtat meg, hogy valóban itt a szándék, valóban az a szándék is megvan, hogy további lehetőségeket nyitunk ki, hogy ez a megfelelő forrás, amit biztosítunk vagy amit európai uniós forrásokból tudunk biztosítani, mégiscsak a Széchenyi-emlékhelynek a zarándokhelyé váló fej-

lesztését teszi lehetővé; és valóban, az ifjúságnak az elkövetkező időben egy olyan lehetőséget biztosítunk, hogy a legnagyobb magyarnak a legméltóbb környezetben tudjuk biztosítani a lehetőséget.

Mint ahogy a mauzóleum felújítása is ezt tükrözi, tisztelt képviselőtársaim, mert aki ott járt, láthatja, hogy milyen állapotban volt az. Ez is azt tükrözi, hogy valóban elkötelezett a kormány és a képviselők, akik itt megszólaltak - egyébként önök is, akik megszólaltak - amellet, hogy ezt a Széchenyiről, a legnagyobb magyarról való megemlékezést a 225 éves évfordulóján támogatni tudják.

Azt pedig, hogy a kritikát megfogalmazták, annak tudom be, hogy az ellenzéknek az a dolga, mint ahogy itt el is hangzott, hogy próbálják a saját gondolataikat akkor, amikor lehetőség van, kritikaként megfogalmazni. De azt nem lehet elvitatni, tisztelt képviselőtársaim, hogy amit a Széchenyi-örökség kapcsán a kormány meg akar valósítani, azt valóban véghez is viszi, azokhoz a megfelelő támogatásokat biztosítani tudja, mint amit az elmúlt időszakban nem tett meg egyetlen kormány sem, csak azért, mert mégis, mondom, évtizedek óta ott élek, látom, hogy mi történt azokban az időkben.

Éppen ezért ahogy a hozzászólásomban, a vezérszónoki hozzászólásomban is mondtam, ezért csak köszönetet tudunk mondani az elmúlt időszakban elvégzett munkáért, és azért is, amit az elkövetkező időben egyrészt ebben az évben tesznek meg, másrészt amint államtitkár úrtól is elhangzott, valóban olyanfajta kialakítását a továbbképzésnek, a fiatalok képzésének lehetőségét úgy kitárni, hogy megfelelő módon tudjanak képet kapni arról, hogy mi is az, mi az a Széchenyi-örökség, amiről mindenki beszél. És mindenki beszélt arról is, hogy mi mindent kellene a kormánnyal összehasonlításképpen a kormánynak tennie, de azt, ahogy Gúr Nándor képviselő úr is megfogalmazta, más is megfogalmazta, azért Széchenyi a saját vagyonából tette mindazt, elsőképpen, és nem a kormány. Ő ugyanúgy akkoriban a magyar nemzetgyűlésben felszólalt, és példaképpen megtette mindazt, amit meg kellett tenni. De nem a kormánytól várta el, hanem ha nem tudta megtenni a kormány, akkor megtette.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az, hogy amiket megfogalmaztak, még egyszer mondom, az valóban egy ellenzéki képviselőnek az a dolga, hogy megfogalmazza, de köszönöm minden egyes frakciónak azt a megszólalást, hogy a határozati javaslatot támogatni tudják, és erre is kérem az elkövetkező szavazáskor, hogy valóban tegyék meg, és ha egyhangúlag a frakciók támogatni tudják, az tulajdonképpen fel fog érni egy ötpárti támogatással is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az uniós vámjog végrehajtásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája

a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9601. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Unió gazdasági alapját jelentő vámunió elemei olyan szabályozási tárgykörök, amelyek uniós tagságunk óta a nemzeti parlamentben kevés figyelmet kaptak az uniós jogalkotási kompetencia érvényesülése miatt.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat most közvetett módon egy közel tíz éve tartó modernizációs folyamatra irányítja figyelmünket. Ennek eredményeként 2016. május 1-jétől a vámunió egyik legfontosabb elemét adó eljárásjogi szabályozás teljes megújítása történik meg az uniós vámkódex létrehozásáról szóló, 952/2013-as európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a hozzákapcsolódó bizottsági rendeletek hatálybalépésével, illetve a nemzeti kiegészítő szabályozás kialakításával.

Az új uniós vámjogi szabályozás legfontosabb célkitűzése a XXI. századi digitális gazdaság leképezése a vámjog területére. A szabályozással megalapozott informatikai fejlesztéseket egy külön munkaprogram szerinti ütemezéssel 2020-ig kell kialakítani a tagállamokban. Ettől a dátumtól kezdve a gazdálkodók és a vámhatóságok, illetve a tagállami vámhatóságok egymás közötti kommunikációja és a hatósági ügyintézés azonos, adott követelmények mellett az egységes belső piac egész területén megvalósul. A világ gazdasági versenyben Európa versenyképességének fokozása érdekében a gazdálkodók számára egyszerűbb, a tagállami különbségeket kiküszöbölő, egységesebb jogi szabályozás váltja fel a jelenlegi előírásokat. A változáshoz azonban átmeneti időt is biztosítani kell a gazdálkodók rendszereinek, szerződéses kapcsolatainak átállása és optimális vállalati működésük biztosítása érdekében, amelyre az uniós szabályozás hároméves intervallumot határoz meg. A magyar vámszolgálat európai összehasonlításban kiemelkedő eredménnyel működik, a külső határszakaszok áruellenőrzésében fontos szerepet tölt be. Az informatikai rendszereink alkalmazásával a kivitel és a behozatal vámkezelése közel 100 százalékban elektronikus módon történik, és a vámhatóságok ellenőrzési tevékenysége a jogalkalmazás jogszerűségét is jó eredménnyel támogatja.

Tisztelt Országgyűlés! A vámjogi szabályozás speciális abban a tekintetben, hogy a szabályozás jelentős részét a közvetlen hatállyal alkalmazandó uniós vámszabályok alkotják. Ehhez kapcsolódóan a nemzeti szabályokat csak kifejezett felhatalmazás alapján, illetve a hatásköri rendelkezések kijelölése, valamint az uniós szabályok jogalkalmazását segítő értelmezése érdekében lehet alkotni.

A nemzeti végrehajtási szabályalkotás tárgykörei nemzeti szinten egyrészt a Magyarországon vámhatóságként eljáró szervezet kijelölése, amely alapján továbbra is a Nemzeti Adó- és Vámhivatal marad ez a szerv; másrészt a vámeljárási szabályok nemzeti jogrendben való elhelyezése. Az uniós rendelkezések értelmezését illetően a nemzeti szabályozás csak a legszükségesebb rendelkezéseket igyekszik törvényi szinten megjeleníteni.

(20.40)

Ezek leginkább ügyféli érdekeket védő garanciális szabályként jelennek meg, vagy a nemzeti jogalkalmazást segítő eljárási szabályként jelennek meg, vagy a vámhatóság számára az uniós jog szerint biztosított döntési jogkörök egységes végrehajtását segítő szempontokat és feltételeket állapítanak meg. Kifejezett tagállami felhatalmazást kaptunk továbbá a vámjogi képviselő nemzeti szabályainak kialakítására és a nemzeti szankciórendszer, valamint a vámösszegek beszedésére vonatkozó szabályok kialakítására az uniós vámjog szabta keretek között.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az átfogó új nemzeti szabályozást kialakító törvény lévén, kérem, engedjék meg, hogy jelen javaslat főbb szabályozási tárgykörei tekintetében röviden bemutassam a kormányzati szabályozási szándékot. Az új vámkódex lehetőséget ad arra, hogy a tagállamok az uniós joggal összhangban meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek mellett a vámjogi képviselő szolgáltatást nyújthat abban a tagállamban, amelyben letelepedett. A vámjogi képviselő a személyek vámhatóság előtti ügyeiben egy harmadik fél által többek között a vámárnyilatkozatok, az engedélykérelmek, valamint a jogorvoslati kérelmek benyújtására vonatkozik. Ez a képviselői forma nem érinti a gazdálkodó szervezetek cégjogi szabályok szerinti szervezeti képviselőt, hanem a megbízásos jogviszonyban a megbízó érdekében tevékenykedő képviselőkre vonatkozik.

A vámszakmai érdekképviselők javaslatára és más tagállamok gyakorlatának megismerésére figyelemmel, valamint az adótanácsadókra vonatkozó modell alapján egy minisztériumi nyilvántartáson alapuló, szakmai képzettségi követelményeken és folyamatos továbbképzési kötelezettségen nyugvó képviselői rendszer kerül bevezetésre. A vámjogi kedvezmények legtöbbje úgynevezett engedélyezett gazdálkodói státuszhoz kötött, amelynek megszerzése szigorú feltételrendszeren alapul. A kérelmezés feltétele többek között, hogy a kérelmező esetében nem állapítható meg a vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértése. Ehhez nemzeti szinten kell meghatározni a vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megszegésének nemzeti összességét.

A vámjogi szankció tekintetében kifejezett tagállami jogalkotási hatáskört kaptunk, az uniós vámjog csupán a szankciók fajtáit határozza meg, így a pénzbírság kiszabását vagy az érintett által birtokolt en-

gedély visszavonását, felfüggesztését vagy módosítását. A szankcionálás kidolgozásánál továbbra is a vámhiányt keletkeztető, illetve az adminisztratív jellegű jogsértések elkülönítése a kiindulópont. Ezek közül a vámhiányt okozó jogsértések esetén a szankcionálás a vámhiány 50 százalékaival azonos bírság kiszabását jelenti alapesetben. A vámhiányt nem okozó jogsértések vámigazgatási bírsággal való sújtása a jogsértések súlyosságán alapul, ahogy az adószabályozásban ismert mulasztási bírság is ismeri az általános keretösszeghez rendelt, illetve a kiemelt bírságösszeggel fenyegetett jogsértések eseteit.

A szabályozás legnagyobb újítása, hogy a jelenlegihez képest jóval egyszerűbb és nagyobb mértékű kedvezményt teremt a jogsértést önként felfedő és a jogszerű állapot helyreállításában proaktívan tevékenykedő gazdálkodók számára. Az első hibázásnál figyelmeztetés alkalmazható, valamint mentesül a bírságkiszabástól a hatóság ellenőrzésének megkezdése előtt önellenőrzést végző gazdálkodó. A hatósági ellenőrzés megkezdése után tanúsított együttműködés esetén az eredetileg kiszabható bírság 50 százaléka, a vámhiány 25 százaléka kell csak megfizetni. Megalapozottan kijelenthető tehát, hogy a magyar nemzeti vámjogi szabályozás a jogkövető gazdálkodókat komoly kedvezményben részesíti, akár nullaszázalékos bírságmértékkel, versenyelőnyt teremtve ezzel a jogszerű helyzet helyreállításában tevékenyen nem közreműködő gazdálkodókkal szemben.

Figyelmet érdemel, hogy a már bevált gyorsított eljárás alkalmazási köre is bővült, és általánosan alkalmazható lesz a helyszíni ellenőrzések során feltárt, az Unió vámterületére jogellenesen bejuttatott bármilyen, nem uniós áru kapcsán. Megmaradt a jövedéki árua elkövetett jogsértésnél alkalmazható lefoglalási és elkobzási intézkedések lehetősége is. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2016-tól biztosítja a vám- és adófolyószámlák egységes vezetését, azonban a vámösszegek könyvelésbe vételére és elszámolására speciális szabályokat kell fenntartani annak érdekében, hogy az uniós saját forrást jelentő vámbevételek pontos analitikájának kialakítása és az Unió felé történő teljesítések időkerete biztosított legyen.

A központi vámkezelés az uniós vámjog egyik új egyszerűsítése. Az engedélyezett gazdálkodók számára azt teszi lehetővé, hogy a több tagállamra kiterjedő vámügyleteik során a székhelyük szerinti tagállam vámhatóságánál intézhessék a vámkezelések adminisztrációs kötelezettségeit, és az áru behozatala szerinti tagállam vámhatóságai végezzék el a fizikai és biztonsági ellenőrzéseket. Tekintettel arra, hogy külső határaink okán a magyar vámhatóság mindkét szerepben eljárhat és a vámkiszabás helye nem feltétlenül lesz azonos az adókiszabás helyével, szükséges ezért rendelkezni egyrészt az adónyilatkozat benyújtásáról, másrészt a tagállami vámbevételek megosztásának és a központi vámkezelés végrehajtásának gyakorlati szabályairól, amikor az engedélyezésben Magyarország is érintett. A vámszabad terü-

letek kijelölésére vonatkozóan eljárási szabályokat az uniós jog egyáltalán nem tartalmaz. Ugyanakkor ezen vámigazgatási ügyben a nemzetgazdasági érdekek vizsgálata kiemelt figyelmet kap, amelynek biztosítása a miniszteri szintű engedélyezési eljárással garantálható. A vámítok megosztására vonatkozó szabályok tekintetében a javaslat valamennyi, jogszabály által védett titokra kiterjeszti a megőrzési kötelezettséget. Vonatkozik ez az adótitkokra is, figyelemmel arra, hogy a vámhatóságként kijelölt Nemzeti Adó- és Vámhivatal adóhatóságként is eljár, és a szervek integrációja alapján az egyes területi szervek mindkét védett titokkört megismerik és így megőrizni kötelesek. A fenti, szűkebb értelemben vett vámjogi szabályozáson kívül szükségessé vált más törvények módosítása az új vámjogi szabályozással összefüggésben, amelyek körét az önök előtt lévő törvényjavaslat külön fejezete foglalja össze. Más törvények módosítása a korábbi nemzeti vámtörvényre történő hivatkozások cseréje mellett az új uniós jogforrások bevezetése miatt is szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a vámszakmai javaslat széles körű egyeztetésen alapulva, több tagállam vámhatóságainak képviselőivel konzultálva, a vámtevékenységgel érintett gazdálkodók szakmai érdekvédelmi véleményének figyelembevételével és a magyar vámhatóság eddigi legjobb gyakorlatának megtartásával került kialakításra. Komplex szabályozást kínál a nemzeti hatáskörben elvégezhető tárgykörökben, különösen a versenyképességet támogató és önkéntes jogkövetést ösztönző szankciórendszerrel, illetve a vámhatóság előtti eljárásokban tevékenykedő szereplők szakmai nívójának elvárása által.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot! *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Mengyi Rolandnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MENGYI ROLAND, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előterjesztésünk célja, hogy kialakítsa a tagállami szintű nemzeti szabályozást a 2016. május 1-jétől alkalmazandó új uniós vámkódexhez, valamint az Európai Bizottság által kidolgozott felhatalmazáson alapuló és végrehajtási rendeletekhez. A szabályozás jelentős részét az uniós vámjogszabályok adják, amelyekhez nemzeti szabályokat csak kifejezetten felhatalmazás alapján, illetve a hatásköri rendelkezések kijelölése, valamint az uniós szabályok jogalkalmazását segítő értelmezése érdekében lehet alkotni.

(20.50)

Az új uniós vámjogi szabályozás legfontosabb célkitűzése a XXI. századi digitális gazdaság vámjog

területére történő alkalmazása, az Unió szintjén is egységesített elektronikus rendszerek kötelező és minden lényeges vámügyi tevékenységéhez kapcsolódóan. A vámkódex kimondja, hogy alapvető tagállami hatáskör a vámhatóságként eljáró szervezet kijelölése, amely tekintetében Magyarországon vámhatóságként továbbra is a Nemzeti Adó- és Vámhivatal jár el.

A kódex szabta keretek között hazánk a vámjogi képviselő nemzeti szabályait, a szankciórendszert, valamint a vámösszegek beszedésére vonatkozó szabályokat alakítja ki. Az uniós rendelkezések értelmezését illetően a nemzeti szabályozás csak a legszükségesebb rendelkezéseket igyekszik törvényi szinten megjeleníteni. Ilyenek az ügyfelek védelme érdekében meghatározott igen fontos garanciális szabályok, valamint a vámítokról való tájékoztatás vagy a meghallgatás joggyakorlása.

Pontosításra kerülnek olyan eljárási szabályok is, mint a vámhatósági döntés érdekében benyújtott kérelmek kezelése, vámellenőrzési határidők, illetve jogorvoslati eljárásokhoz kapcsolódó határidők. A javaslat a vámhatóság diszkrecionális jogkörét is megállapítja. Ez alapján a hatóság szabja meg a vám- és adójogszabályok súlyos vagy ismételt megszegésének feltételrendszerét, valamint a fizetési könnyítések és a biztosítékmentesség biztosításának feltételeit is.

A javaslat legfontosabb szabályozási tárgykörei a következők. Az új uniós vámkódex lehetőséget biztosít a tagállamoknak arra, hogy meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek mellett a vámjogi képviselő szolgáltatást nyújthat abban a tagállamban, amelyben letelepedett. A vámjogi kedvezmények legtöbbször az úgynevezett engedélyezett gazdálkodói státuszhoz kötött, amelynek megszerzése szigorú feltételrendszeren alapszik. Az uniós szabályozás itt már szakmai képzettségi elvárásokat is előír. A vámjogi szankciók kifejezetten tagállami jogalkotási hatáskörben vannak, az uniós vámjog csupán a szankciók fajtáit határozza meg. Az, hogy a szabályozás a jelenlegihez képest jóval egyszerűbb és nagyobb mértékű kedvezményt teremt a jogsértést önként felfedő gazdálkodók számára, nagy könnyítést jelenthet. Az adóeljáráshoz hasonlóan a vámigazgatási bírságnak is van minősített esete. A már bevált gyorsított eljárás alkalmazási köre is bővül. Általánosan alkalmazható lesz a helyszíni ellenőrzések során feltárt jogsértéseknél alkalmazható lefoglalási és elkobzási intézkedések lehetősége is.

Az Uniónak saját forrást jelentő vámbevételek pontos analitikájának kialakítása és az Unió felé történő teljesítések időkereteinek biztosítása érdekében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2016-tól biztosítja a vám- és adófolyószámok egységes vezetését. A központi vámkezelés az uniós vámjog egyik új egyszerűsítése, amely az engedélyezett gazdálkodók számára azt teszi lehetővé, hogy több tagállamra kiterjedő vámügyleteik során a székhelyük szerinti tagállam vámhatóságánál intézhessék adminisztrá-

ciós kötelezettségeiket. A javaslat a vámtitok megszüntetésére vonatkozó szabályok tekintetében valamennyi jogszabály által védett titokra kiterjeszti a megőrzési kötelezettséget. A vámjogi szabályozáson kívül szükséges más törvények módosítása az új vámjogi szabályozással összefüggésben, amelyet a javaslatban külön fejezetben találunk.

Tisztelt Ház! Az új uniós vámjogi szabályozás egyszerűsíteni fogja a kereskedelmi eljárásokat, hatékonyabb vámellenőrzést tesz lehetővé, csökkenti az üzleti vállalkozásokat terhelő költségeket és adminisztratív terheket. A jogszabály ezenfelül a jogkövető magatartást ösztönzi, és arányos büntetésekkel sújtja a jogsértő cselekményeket, átvéve az adózási szankciókból a rosszhiszemű magatartáshoz fűződő súlyosabb szankció mértékét.

Mindezekre tekintettel kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Gúr Nándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az Európai Unió kötelekein belül négy alapvető jog adott, vagy ha nem így fogalmazunk, akkor a szabadság elve tekintetében a négy közül az egyik az áruk szabad áramlása. Ezenkívül van a tőke szabad áramlása, a szolgáltatások, a magánszemélyek vagy a munkaerő szabad áramlása, de most a negyedik tételről beszélünk, az áruk szabad áramlásáról, illetve az uniós vámjog kérdésköréről.

Az áruk szabad áramlása tekintetében, ahogy én látom, e törvénytervezet keretei között egy megújuló vámkódex az, ami elég jól körbeírja, harmonizálja mindazt, amit harmonizálni kell. Ha az emlékképeim nem csalnak meg, akkor egy európai parlamenti és egy tanácsi rendeletre való hagyatkozással, hivatkozással, és ahogy államtitkár úr is említette, mindez egy tízéves tárgyalási sorozat eredményeképpen hívódik életre. A szükséges hazai sajátosságok figyelembevételével mellett és ezzel párhuzamosan, ehhez illesztetten egységes törvényi keretek közé való rendezéssel hívódik mindez életre.

A hatálybalépés tekintetében: az elhangzottak szerint ez év május 1-jével történnek meg, legalábbis a lényegi részek vonatkozásában a hatályba léptetések, az ezen túli egyes szakaszok érvényesítésére pedig legkésőbb 2019. május 1-jéig kerül sor. Itt azért némi kétely van bennem, hogy miért van ilyen hosszú kifutási idő, még plusz három esztendő az egyes részek hatályba léptetését érintően. S az is kérdéses, hogy ha az emlékképeim nem csalnak meg, a teljes informatikai támogatottsága 2020-ban lesz adott. Hát ez még azért elég messze van, ha jól tudom, államtitkár úr, de ha nem, akkor majd korrigál vagy pontosítja a mondandót.

A célok vonatkozásában a nemzetközi kereskedelem biztonságának a növelése húzódik meg első-

ként, ami megítélésem szerint is teljesen rendben van, mint ahogy egyéb más adózási gondolkodás kapcsán is már megjelent a korábbiakban a legmegbízhatóbbak részére egy pozitív diszkrimináció, egy pozitív megkülönböztetés életre hívása.

Az elektronikus viszonyok alkalmazása a vámeljáráásokban érvényesül, ami szerintem mindenképpen hasznos, a tagállamok számára pedig egy közös kockázatelemzési rendszer biztosítására kerül sor. A fő célokként ezek fogalmazhatók meg, és azt gondolom, hogy támogathatók.

Úgy érzékeltük, a vámkódex vonatkozásában egyértelműen kimondható, hogy egyszerűsítésre kerülnek a vámeljáráások egy egységes engedélyezési, újraszabályozási kérdéskörön, annak az újrendezésén keresztül, valamint az is pozitívnak mondható, hogy a papírmentes e-vám alkalmazásának a kiterjesztése akár a határozathozatalokra, akár magára a vám megfizetésére is vonatkoztatható. Ilyen értelemben ezek pozitív elmozdulások.

Az, hogy az önellenőrzés lehetősége adott a vámigazgatási eljárásokban is, azért pozitív, mert az esetlegesen elkövetett hibák korrigálására sor kerülhet. A biztosítékok mentessége a dunai vízi utakon történő szállítások esetében, az áruk szállítása vonatkozásában, vagy az új vámeljárási szabályok a szabad forgalomban a kivétel vagy a különleges eljárások tekintetében az új vámkódex részét képezi.

De ami a legfontosabbak közé tartozik, szerintem az, hogy az új ellenőrzési rendszer kialakítása végkifejletképpen azt hozza, amiről Mengyi képviselőtársam is szólt az utolsó mondataiban, tehát a jogkövetettség tekintetében való biztonság megerősítését és sok minden egyéb mást.

(21.00)

Az is segíti mindezt, hogy egy kötelező tájékoztató rendszer kialakítására is sor kerül, és hogy a vámjogi képviselőlet feltételeinek szigorodása is bekövetkezik. Ezek megítélésem szerint mind-mind előremutatóak. Nem akarom túlragozni a történetet, ezért egy mondattal talán úgy tudnám megfogalmazni, hogy az áruk szabad mozgásához hozzáillesztetten, ami egyébként nyilván arról szól, hogy biztonsági, közegészségügyi vagy környezetvédelmi, vagy egyéb más határozott okokból kifolyólag az a fajta megfontolás a tagállamok számára azért fennáll, ami a korábbiakban is fennállt, hogy jogukban áll gyakorlatilag valamely termék nem beengedését megtenni az adott piacokra, vagy arra gyakorlatilag adót róhatnak ki. Ezek mind-mind, azt gondolom, hogy az új vámkódex keretei közé jól elhelyezhetők és jól kezelhetőek.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Összességében tehát gyakorlatilag az, ami a megújuló vámkódex keretei között megfogalmazó-

dik, annak a már említett tízéves, hosszú futamidejű szteppelgetésnek, lépéssorozatnak az eredményeképpen a 952-es, ha jól emlékszem, európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján illetéknéppen a Magyar Szocialista Párt részéről ez a törvénytervezetthez illetően támogatható. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Üdvözlöm önöket, jó estét. Folytatjuk munkánkat. Előre bejelentett felszólalóként Bana Tibor képviselő úr a szó. A Jobbik képviselője következik. Parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdeném az előttünk fekvő törvényjavaslat háttérrel. A nemzetközi kereskedelem és a globális környezet utóbbi évtizedekben tapasztalat változása, gondoljunk például a jelentős technológiai fejlődésre, egyre inkább szükségessé tette egy teljesen új közösségi jogszabályi környezet megalkotását. A már több mint 20 éves jogszabályt, a közösségi vámkódeket a 2013. október 10-én kihirdetett uniós vámkódex váltja fel.

Az új vámkódex bevezetése informatikai szempontból azonban kihívást jelent a Nemzeti Adó- és Vámhivatal számára, következésképpen a 2016. május 1-jei időpont sem jelöli a teljes körű bevezetés végső határidejét, mivel az elektronikus adatfeldolgozási technikáktól eltérő, az információk cseréjére és adattárolásra szolgáló jelenlegi eszközök átmeneti időpontig, legkésőbb 2020. december 31-ig alkalmazhatók maradnak, ha az uniós vámkódex rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek addigra még nem lesznek működőképesek.

Hamarosan az export- és import-vámtevékenységet végző gazdálkodóknak olyan mértékű változásokra kell számítaniuk, amilyenekre évtizedek óta nem volt példa. Az új vámkódex számos egyszerűsítést tartalmaz, valamint meg is szüntet vagy átnevez, összevon egyes vámeljárásokat. Komoly változások fogják érinteni azokat a gazdálkodókat, akik már rendelkeznek engedélyezett gazdálkodói AEO tanúsítvánnyal, illetve azokat is, akik csak a jövőben tervezik megszerezni ezt a státuszt.

A változások közül talán a legfontosabb, hogy az engedélyezett gazdálkodói státusz megszerzéséhez, valamint fenntartásához új feltételként a gazdálkodóknak igazolniuk kell, hogy az adószabályokat nem sértették meg súlyosan vagy ismételt, biztosítaniuk kell az áruforgalmuk szigorú ellenőrzését, és igazolniuk kell, hogy a munkatársak rendelkeznek kellő szakértelemmel vagy szakmai képesítéssel. Ez mindenképpen egy jó lépés a fekete- és szürkegazdaság visszaszorítása felé.

Tisztelt Országgyűlés! Bár a feltételrendszer szigorodik, bizonyos előnyökhöz juthatnak azok, akik igénylik ezt a tanúsítványt. Többek között kizárólag nekik nyílik lehetőségük a központi vámkezelés, vámjogi egyszerűsítés alkalmazására, valamint a

biztosítéknyújtással kapcsolatban is kedvezményekben részesülhetnek. Fontos kiemelni, hogy a már megszerzett AEO-tanúsítványok nem veszítik el érvényességüket, ugyanakkor a vámhatóság felül fogja vizsgálni, hogy azok megfelelnek-e az újonnan felállított követelményeknek.

Ki kell még emelni azt a magyar javaslatot, amely végül bekerült a kódexbe. Eszerint az új vámkódex megszünteti a dunai hajózás hátrányos megkülönböztetését. Eddig csak a rajnai vízi utakat használhatták ugyanis a fuvarozók anélkül, hogy vámbiztosítékot kellett volna letenniük, a jövőben a mentesség a Dunára is érvényes lesz. Ez mindenképpen egy üdvözlendő és pozitív eredmény.

Az új szabályozástól az Unión belül azt várják, hogy fokozza a kontinens gazdasági növekedését és versenyképességét. Ahhoz azonban, hogy Magyarország se maradjon le ebben a versenyben, szükséges, hogy az itthoni jogszabályi és gazdasági feltételek is meglegyenek. Magyarországon egyes termékek piacán rendkívül magas a feketegazdaság aránya, gondolok itt például a tejtermékekre, a zöldségre vagy gyümölcsre, a pékárura és cukorra. Amíg e termékek áfája nagymértékben eltér a környező országokétól, addig a módosított vámkódex sem fogja ezeken a területeken növelni a versenyképességünket.

Felháborító, hogy éppen egy hete söpörte le a Gazdasági bizottság kormánypárti többsége a Jobbik ilyen irányú módosító javaslatait úgy, hogy arról érdemi vita sem folyhatott. Több részletben nyújtották be frakciótársaim ezeket a javaslatokat, és sajnálatos módon az illetékes bizottságban ezek, mint utaltam rá, érdemi vita nélkül kerültek elutasításra, holott az áfacsökkentés és az ebbe az irányba mutató lépések mindenképpen fontosak lennének. Hiszen vezető hatalom vagyunk, sajnos rossz értelemben, a világ legmagasabb áfakulcsával rendelkezünk.

Ma az Európai ügyek bizottságának ülésén vendégünk volt a Magyar-európai Üzleti Tanács. Ennek a szervezetnek a tagjai minden évben elkészítik jelentésüket, és most is ellátogattak bizottságunkba és beszámoltak erről a bizonyos jelentésről, ami nagyon sok hasznos információt tartalmaz, és fontos javaslatokat fogalmaztak meg, amelyeket mindenképpen megfontolásra ajánlok ezúton is a kormány számára. Bizony, azokkal a gondolatokkal, amik megfogalmazódtak, jórészt egyet lehetett érteni.

El is mondtam ott, hogy természetesen az alapállásunkban vannak különbségek, hiszen az Európai Unió működésével kapcsolatban azért jóval szkeptikusabb vagyok, ettől függetlenül azt én is osztom, és ez kapcsolódik ide, az előttünk fekvő javaslathoz, hogy ha nagyobb kitekintésben szemléljük mindezt, hogy igenis szükség lenne egy országstratégia megalkotására. Hiszen az elmúlt években azt tapasztalhattuk, hogy az átláthatóság megléte nélkül és érdemi cselekvési terv nélkül zajlottak a folyamatok, és inkább az ad hoc törvényhozás volt jellemző itt az Országgyűlésben. Kiszámítható gazdasági környezetre és tervezhetőségre lenne szükségük egyébként nem-

csak a nagyvállalatoknak, hanem természetesen a magyar kis- és középvállalkozásoknak is. Ezt mi, jobbikosok hatványozottan fontosnak tartanánk. Tehát ebbe az irányba kellene ellépni.

És akkor, amikor ilyen javaslatok kerülnek elénk, amit természetesen magunk részéről támogatni tudunk, akkor érdemes azért beszélni arról is, hogy igenis az előttünk álló hét éves uniós tervezési ciklusban is fontos lenne az, hogy ne csak egy szűk körhöz jussanak el ezek a támogatások, mint ahogy Chikán Attila professzor is utalt erre, hogy ez semmiképpen nem eredményezne pozitívumot a magyar gazdaság számára. Ezzel szemben tehát az lenne a fontos és én ezt kérem államtitkár úrtól, hogy a jövőben azért azt láthassuk, hogy megfelelő előkészítettséggel, kellő egyeztetéseket követően kerülnek elénk azok a törvényjavaslatok, amelyek aztán az ilyen nemzetközi jogból átültetett javaslatokkal összefüggésben ténylegesen fel tudják majd pörgetni a magyar gazdaságot.

Ehhez persze azért az is fontos lenne, hogy mondjuk, a költségvetés összeállításánál az egészségügy területe, az oktatás területe vagy éppen a kutatás-fejlesztés kérdése nagyobb hangsúlyt kapjon. Ezért aztán mi dolgozunk is egy alternatív költségvetési javaslaton, de természetesen a módosító indítványokat is majd be fogjuk nyújtani idővel. Tehát én nemcsak az általunk megfogalmazott aggodalmakat szerettem volna itt elmondani, és nemcsak ezeknek megfontolására szeretném kérni a kormány képviselőjét, hanem az HEBC, a Magyar-európai Üzleti Tanács által megfogalmazott gondolatokat is ajánlom figyelmükbe. Mert azt gondolom, ha ezeket érdemben figyelembe vennék és beépítenék a munkájukba, akkor valóban elmondható lenne az, hogy a magyar gazdaság végre egy növekvő pályára léphetne, és ez a magyaroknak is megelégedésére szolgálhatna.

Ennyit szerettem volna elmondani, és mint utaltam rá, magát a törvényjavaslatot természetesen támogatni tudja a képviselőcsoportunk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Tállai államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

(21.10)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni az egy kormánypárti és két ellenzéki frakció felszólalójának a támogatását, az elmondott véleményeket. Igazából kritika

nem érte a törvényjavaslatot. Hangzottak el kritikus szavak, de úgy gondolom, az nem a törvényjavaslatnak szólt.

Annyit tudok elmondani a törvényjavaslatról, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal munkatársai, vám- és pénzügyőrei felkészültek természetesen az új vámtörvényből, tisztában vannak azzal, hogy milyen feladat vár rájuk. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalban háromezer ember dolgozik olyan munkakörben, hogy részben vagy főállásban, tehát teljes munkaidéjében vámfeladatokat lát el. Azt gondolom, hogy nagyon nagy tanulsága van más szempontból is ennek a törvényjavaslatnak, hiszen bizonyos szempontból iránymutatást ad az adózás rendjéről szóló törvény elkészítéséhez, megalkotásához. Az első ilyen, hogy úgy, ahogy a vámterületen, az adóterületen is a teljes informatikai rendszer bevezetését kell megcélozni véleményem szerint. Nagyon fontos, hogy nagyon emberséges szabályozást vezet be az új vámtörvény azokkal szemben, akik valamilyen hibát elkövetnek, hiszen első alkalommal nincs bírság, az önellenőrzés lehetőségét biztosítja, ez is egy fontos iránymutatás lehet az új törvényhez, vagy maga az, hogy vámjogi képviselői rendszer kerül bevezetésre, talán ez is megfontolandó az adózás területén is.

Egyetértek azokkal a felszólalókkal, akik azt mondják, hogy ennek a törvénynek az elfogadása a magyar gazdaságot erősíti, átláthatóvá teszi. Bizom benne, hogy az Országgyűlés rövidesen el fogja tudni fogadni, és május 1-jétől, ahogy azt az Európai Unió elvárása megköveteli, hatályba is tud lépni a törvényjavaslat. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9372. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a kormány képviselőjét a nemzetgazdasági miniszter is ellátja.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az államháztartásról szóló törvény módosítására vonatkozó javaslat célja, hogy lehetőséget biztosítson a közfeladatok jelenleginél gyorsabb és hatékonyabb ellátására. Az előirányzatokon keletkező megtakarítások felhasználása ezáltal könnyebben és hatékonyabban valósulhat meg ott, ahol a konkrét kiadásra a kormányzati feladatok megvalósításához ténylegesen szükség van. Ezt a célt a javaslat azzal kívánja elérni, hogy ha a

kormány valamely közfeladat megvalósításáról dönt, a döntés meghozatalára akkor is lehetőség van, ha a kormánydöntés pillanatában az adott előirányzaton még nem áll rendelkezésre elegendő erőforrás, vagy esetleg még nincs olyan előirányzat, amely az új közfeladat megvalósítását szolgálja. A kormány döntése alapján az államháztartásért felelős miniszter intézkedik a kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó előirányzat átcsoportosításáról más, a kormány irányítása alá tartozó költségvetési fejezeten belüli forrás terhére.

Ezzel összefüggésben hangsúlyozni szükséges a következőket. Sem a kormány, sem a feladatellátáshoz szükséges forrást biztosító, államháztartásért felelős miniszter nem dönthet olyan kérdésben, nem hozhat olyan intézkedést, amely az Országgyűlés költségvetés-alkotási jogát, a Költségvetési Tanács egyéb, ezzel összefüggő jogkörét érintené. Az új szabályozás a kormány számára jelenleg is biztosított fejezetrendi és címrendi kiegészítés, valamint előirányzat-módosítás és átcsoportosítás keretein belül, tehát a szabályozásban ilyen értelemben nincs új. *(Sic!)*

A források biztosítása kizárólag a meglévő megtakarítások felhasználásával, azok átcsoportosításával történhet, hiányt növelő intézkedésekkel tehát nem biztosítható az adott közfeladat. Ez garantálja, hogy a vállalt közfeladat költsége ne eredményezzen olyan kötelezettségvállalást, amelyre esetleg nincs és nem is teremthető meg a szükséges forrás. Az új szabályok szerint a kötelezettségvállalás nem marad rejtve az államháztartás nyilvántartási rendszerében sem, a vonatkozó szabályozás alapján a kötelezettségvállalást nyilván kell tartani, továbbá, ha az új közfeladat végrehajtásának költségvetési forrása új előirányzat lenne, azt a kormánynak a költségvetés címrendjének kiegészítésével, az államháztartásról szóló törvény szerint kell létrehozni. A szabályozás nem zárja ki ugyanakkor annak lehetőségét sem, hogy a közfeladathoz szükséges forrás biztosítása a kormánydöntés időpontjában azonnal lehetséges. A kormány az általános szabályok szerint önmaga döntsön a közfeladathoz szükséges előirányzat átcsoportosításáról.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésünk, hogy a törvényjavaslat a hatékony költségvetési politika megvalósítására és végrehajtására irányuló szándékokat a jogállamiság keretein belül maradván, az Országgyűlés költségvetési jogait nem érintve, az éves hiánycélt nem veszélyeztetve szolgálja. Kérem az Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DR. SZÚCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Állam-

titkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslatról beszélünk, amelyik egy olyan furcsa helyzetet teremthet itt a Házban, amit nem szoktunk meg. Gyakorlatilag arról szól ez a mostani javaslat, hogy egy olyan helyzetet érzékelt az államháztartásért felelős miniszter és a kormány, hogy néha több a bevétele szerencsére az állami költségvetésnek, mint azt a költségvetés tervezésekor tették, nem úgy, mint az előző időszakban, ahol folyamatos hiánnyal küszködő költségvetésekkel kellett dolgoznunk, és toldozgatni-foldozgatni kellett, ez egy örömteli dolog.

Ez a módosítás apró, de úgy gondolom, nagyon fontos, és úgy került a törvényhozás asztalára, hogy három ponton kerül módosításra benne az államháztartási törvény. A kormány nevében a Miniszterelnökség által benyújtott indítvány arra tesz javaslatot, hogy valamely kiemelt közfeladat ellátására vonatkozó döntést a kormány abban az esetben is meghozhasson, ha az ahhoz szükséges előirányzat időben csak később biztosítható.

Az elmúlt időszakban számos olyan eset történt, amikor a kormánynak gyorsan kellett cselekednie, és úgy kellett döntést hoznia, hogy ezen közfeladatokhoz a forrás biztosítása költségvetés-technikai szempontból a döntés időpontjában nem volt lehetséges. Ha visszagondolnak, például a migránsválsággal kapcsolatos döntések ilyenek voltak a tavalyi évben.

A módosítás új eleme az, hogy a kötelezettségvállalásra sor kerülhet a költségvetési fedezetet biztosító előirányzatok nélkül is, és a forrást a kormányhatározatban meghatározott időpontig, de legkésőbb a tényleges kifizetésig kell majd biztosítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a részletes indoklásban is olvasható, a kormány az Országgyűlés költségvetési jogát és a Költségvetési Tanács ezzel összefüggő jogkörét kiüresítő intézkedésről nem dönthet, az államháztartásért felelős miniszter általi forrásbiztosítás pedig kizárólag a meglévő megtakarítások vagy pluszbevételek felhasználásával történhet, nem pedig a hiányt növelő intézkedésekkel. Vagyis arról van szó, hogy a havonta felhalmozódó költségvetési maradványt hogyan használhatja fel a kormány. Természetesen a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosítás esetében az államháztartásért felelős miniszter továbbra is kötve van annak az első félévre vonatkozó 40 százalékos mértékű felhasználási korlátjához. Éppen ezért a Fidesz képviselőcsoportja nevében kérem, támogassák ezt a törvénymódosító javaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(21.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szakács László képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Mi merőben mást gondolunk erről a dologról. Itt pillanatnyilag felkészülés van a rendeleti kormányzásra.

Önök elmondják azt, hogy az egyik előirányzatról a másikra át lehet tenni a tartalékot. Biztosak abban, hogy azzal az előirányzattal, az ahhoz rendelt kötelezettséggel, az ott ellátandó feladattal minden esetben elérik azt a célt, mielőtt elveszik onnan azt a pénzt, hogy másra költsék, ami önök szerint, a kormány szerint fontos? Arra fogják majd költeni, amit önök kigondolnak, és elveszik onnan, ahol még lehet, hogy szükség lenne rá, csak önök úgy gondolták, hogy ezzel a feladattal már végeztünk. Akkor viszont nem jól tervezik meg a költségvetést.

Akkor nem jól tervezik meg azt a költségvetést, amit élénk beterveznek. Igaz, hogy már nagyjából júniusban, gondolom, megint el kell fogadni, és ennek megfelelően szabadon rendelkeznek ezekkel a pénzeszközökkel. És ez akkor is csorbítja a parlament költségvetés-alkotási jogát, és akkor is csorbítja a Költségvetési Tanács jogköreit, hogyha önök ezerszer mondják el, hogy nem így van. Önök először elköltik a pénzt, vagy legalábbis elmondják, hogy mire kellene pénzt költeni, azt is elmondják, hogy mennyit, elköltik, és egyszer majd keletkezik egy ilyen előirányzat, nagyjából az elszámolás kedvéért. Uraim, összekeverik a zárszámadást a költségvetéssel. Számszerűleg biztosan rendben lesz. Én biztos vagyok benne, hogy erre kiváló szakemberek vannak a minisztériumokban. Hogy azokat az elveket, amiket eddig vallottunk a transzparenciáról, az átláthatóságról, a közpénzek kezelésének tisztaságáról, a közpénzek közpénz jellegéről, arról, én úgy gondolom, hogy önök most elkezdnek nagyon-nagyon másképpen gondolkodni.

Én örülök neki, hogyha örömteli hírt hozott nekünk Szűcs Lajos képviselőtársam, hogy az NGM azzal szembesült, hogy többlet van a költségvetésben, ellentétben azzal, ami eddig volt. Viszont ez a hír olyan örömteli volt, tisztelt képviselőtársaim, hogy mégiscsak a Miniszterelnökség volt az, aki beterjesztette ezt a javaslatot, és nem az NGM. A Miniszterelnökségtől én nem vitatom el a jogot, olyan javaslatot hoznak be, amelyet gondolnak - és biztos vagyok benne, hogy még esetleg a statútumban is találhatnánk egy olyan fejezetet, egy olyan bekezdést, ami alapján egy ilyen javaslatot ide behozhatnak -, de annyira megörült ennek az NGM-miniszter, Varga Mihály, hogy elfelejtett írni egy ilyen előterjesztést, sőt megkérte rá Lázár Jánost, hogy írasson egy ilyen előterjesztést.

Ha figyeltük a sajtót ebben az ügyben, mi figyeltük, ott olyan dolgokat mondtak, hogy először is az NGM-ben azért azt lehetett látni, nem feltétlenül lelkesednek azért az ötletért, hogy valamiről valakik kitalálják, nagyobbreszt azok, akik a kormányban ülnek, hogy ez most egy nagyon-nagyon fontos cél, amit el kell érniük. Meg is mondják, hogy ez mennyibe kerül, gyorsan kötelezettséggel is terhelik. És bizony az NGM munkatársaira, pláne politikai veze-

tőire az a feladat hárul, hogy most aztán egy-két hónap alatt gyorsan kerítsék elő ezt a pénzt, találják ki, hogy melyik előirányzaton van már tartalék; hol lett elegendő a feladat, amit elvégeztek; honnan vegyünk el pénzt. Ez erről szól: minek a terhére vegyünk el pénzt a megállapított költségvetéshez képest, és milyen célokra adjuk oda, amit éppen akkor találunk ki. Ez az előterjesztés nagyjában-egészében erről szól.

Láttam persze a reakciókat, amikor a rendeleti kormányzásról kezdtem el beszélni. De emlékeztessük magunkat: először a Magyar Fejlesztési Bankkal kezdődött. A Magyar Fejlesztési Banknak a kormánytöbbség tagjai először kiszélesítették az eljárási jogköreit, aztán utána bevonták a Miniszterelnökség alá, hiszen a Magyar Nemzeti Bank most már bármilyen vagyont megszerezhet, ahhoz már nem kell a parlament, még a parlament többsége sem kell. Ahhoz egyetlen egy dolog kell: Lázár János rendelete. Rámutat valamire, és a Magyar Fejlesztési Bank kaphat pénzt; vehet fel hitelt; alakíthat projektceget; megvásárolhat bármilyen céget - egyelőre még pénzért akarnak megszerezni bármilyen gazdasági szereplőt. De csak egy rendelet kell hozzá, nem kell behozni a vagyontörvényt módosítani, nem kell behozni a vagyongazdálkodásról szóló törvényeket, és talán egyszer még a Miniszterelnökséget vezető miniszter is be fog majd számolni erről a tevékenységéről.

Most a költségvetést húzzák ki ez alól. És tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, akik nem túl sokan vannak most itt, hogy kövessék ezt a vitát, önök nem érzik úgy, hogy valójában az önök kezéből veszik ki? Az ellenzék általában nem szokta támogatni a kormány törekvéseit, főleg azért nem, mert nem értünk velük egyet. De önöknek most majd támogatni kell azokat a törekvéseket, amik az önök kezéből csavarják ki azt a döntési lehetőséget, hogy legalább elmondhassák a véleményüket egy bizottsági ülésen, vagy elmondhassák a véleményüket itt a parlamentben. Hát, ha ez önöknek nem kell, akkor valószínűleg elegendő lesz ehhez egy rendelet; elegendő lesz ehhez Orbán Viktor aláírása.

Álláspontom szerint ebből kapkodás lesz. Mindig is szembesíteni kell és szembesíteni is fogjuk önöket azzal, ha bármilyen feladatról a korábban megtervezetthez képest egy új, önök által kreált, kitalált vagy éppen valós feladatra el akarják vonni a pénzt, és előirányzat nélkül kötelezettséget akarnak vállalni, hogy egyfelől nem jól tervezték meg, másfelől a korábbi feladattal nem végeztek. Én nem hiszem el, hogy tud olyan tartalék keletkezni bármilyen előirányzaton, amelyik kapcsán ebben az országban nem lehetne valamit szebbé és jobbá tenni. Csak az, amit éppen kitalálnak, hogy ez most nemzetgazdaságilag éppen fontos?

És amit önök most éppen próbálnak megérvelni, arra ott van a rendkívüli kormányzati intézkedések sora. Már megemelték tavaly is, még támogattuk is. Mi jobb szerettük volna, hogyha nem kerül be egy ilyen nagy, feneketlen vödörbe, ahol attól lehet tar-

tani, hogy esetleg a rendőröknek vagy a katonáknak a béréből, amit vagy visszakérnek, vagy nem a rendelkezésre állás kapcsán, nehogy abból is olimpia legyen, vagy megint valamilyen vízilabdacsarnok, vagy bármi az égadta világon. Azt szeretnénk, hogyha átláthatóan és minél jobban nyomon követhetően sikerülne a költségvetési gazdálkodást végrehajtani. Most ez nem sikerül, nagyobb teret akarnak. Nem elég a rendkívüli kormányzati intézkedések kerete, az egész költségvetést akarják. Bárhol, ahol lesz egy forint, arra rá fogják tenni a kezüket, és erre most saját magukat felhatalmazzák. Mi természetesen ezt nem támogatjuk.

Én úgy gondolom, hogy a kormánypárti képviselőknek sem kellene támogatni azt, hogy néha hetek, néha hónapok múlva majd megtudják, mire költötte el az önök kormánya a pénzt, és utána önöknek nem lesz más lehetősége, mint hogy jóváhagyják azt, amit gondolom, akkor nem Lázár János, hanem a nemzetgazdasági miniszter nevével fémjelezve majd idehoznak elénk, hogy önök szavazzák meg.

Én úgy gondolom, hogy elegendő tartalékot lehetett volna képezni. Minden egyes vitában arról vitatkoztunk, hogy elég-e a tartalék vagy nem elég a tartalék; elég-e a rendkívüli kormányzati intézkedések; elég-e a nem várt eseményekre a tartalék. Mindig azt mondták, nem ön, államtitkár úr, hanem Banai államtitkár úr minden esetben azt mondta: elég a tartalék. Akkor miért kell most a többihez hozzányúlni? Miért kell most hirtelen sokkal nagyobb falat ebből? Megszűnik először az MNB pénzeinek a közpénz jellege. Lassan a költségvetésnek a közpénz jellege is megszűnik. Máskor meg egy nap alatt fognak törvényt hozni, például holnap is fogunk csinálni egy ilyen.

Nyugodtan be lehet hozni ennek a Háznak a falai közé. Erveljenek, egymást is győzzék meg, ne csak szavazógépek legyenek, és utána pedig a törvényhozás normál menetében módosítsuk a költségvetést! Én úgy gondolom, hogy ezt meg lehet tenni, ekkora mozgásteret egy kormánynak nem lehet adni, ez a rendeleti kormányzás eszközrendszere. Én arra kérem a tisztelt Házat, hogy ne támogassa, mi nem fogjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hargitai János képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

(21.30)

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kétségtelen, hogy a betérjesztés nagy viharokat vert a sajtóban, még napokkal ezelőtt is tudással rendelkező, de politikai pályára tévedt közigazdászok nyilatkoztak körülbelül ilyen szellemben, ahogy most ezt Szakács képviselő úr tette. Egy ellenzéki képviselőtől persze ez természetes, amikor az

egész ügyet úgy jellemzi, hogy ha elfogadjuk az államháztartási törvénynek ezt a módosítását, ami igazán a kötelezettségvállalás rendjét szabja át egy kicsit, akkor ezzel bevezeti a kormány a rendeleti kormányzást, és egyébként meg az Országgyűlés költségvetési jogát elvonja. Aki persze nem ismeri a betérjesztett törvényt, az állíthat ilyet, de aki ezt elolvassa, az tudja jól, hogy erről messze szó nincs.

Mielőtt a mondandómba érdemben belefogok, azért azt rögzítsük, hogy ezt a kormányt nem lehet azzal vádolni, amióta kormányon van az Orbán-kormány, most már többedszer, hogy mondjuk, egyszer is elengedte volna a költségvetést, egyszer is felelőtlen költségvetési politikát folytatott volna; ellenben azokkal, akik most azt mondják, hogy jön a rendeleti kormányzás és elvonjuk az Országgyűlés költségvetési jogát, azok mindig olyan költségvetéseket alkottak meg, aminek semmilyen része nem lett betartva, a kormány az államháztartás mindenkori hiányát a csillagokba emelte, elindultunk az adósságpályán, és bekövetkezett az a tragikus költségvetési helyzet, amit az Orbán-kormánynak kellett orvosolnia. Kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás hatálya alól. Egyetlen ellenzéki képviselő nem mondhatja azt az Orbán-kormányra, hogy nem követne mindig szigorú költségvetési politikát.

Mi az, ami itt meg van fogalmazva? Az államtitkár úr az expozéjában erről szolt. Hogy nagyobb rugalmasságot kér a kormány akkor, amikor ezt indokoltnak látja, és ezért az államháztartási törvénynek a kötelezettségvállalásokra vonatkozó szabályait kívánja módosítani.

Mi az általános szabály, ami most se változik? Egy költségvetési szerv vezetője akkor vállalhatott és vállalhat a jövőben is kötelezettséget, ha van szabad előirányzata. Ha nem így lenne, akkor nyilvánvalóan parttalanná válna az egész dolog, és bekövetkezne az az eladósodás, amiről az előbb beszéltem, a szocialista kormány időszakában.

Volt és a jövőben is lesz lehetőség arra is, hogy ne csak a szabad előirányzatok terhére vállaljon kötelezettséget egy költségvetési szerv vezetője, mert néha jönnek a kényszerek. Hogy példákat is mondjak, és ezt az államháztartási törvény megfelelő szakaszai hozzák is, néha külső erők azt mondják nekem, költségvetési szerv vezetőjének, hogy tessék teljesíteni ezt a kötelezettséget, végrehajtható, bizottsági döntés, hatósági határozat. Ilyenkor a költségvetési szerv vezetője még azt se mérlegelheti egyébként, hogy van-e szabad előirányzata, hisz a bíróság kötelezi arra, hogy tessék elutalni ide meg ide egy ekkora összeget, mondjuk, egy bírságot.

A kormány most mit mond? A kivételes eljárásokat akarja szaporítani, és azt mondja, hogy a kormány is kapjon lehetőséget arra, hogy tudjon rendkívüli helyzetben közfeladatok finanszírozására pénzt rövid időn belül előteremtteni akkor is, ha nincs elég szabad előirányzat azon az adott területen, meg volt tervezve egy címbe az a kiadás, de nincs elég szabad előirányzat. Ilyenkor adnánk most felha-

talmazást a kormánynak arra, hogy igen, hogyha ezt indokoltnak véli, akkor költsön a szabad előirányzat felett, és az átcsoportosításokkal a nemzetgazdasági miniszter teremti meg nyilvánvalóan többletforrások terhére azt az előirányzatot, hisz a nemzetgazdasági miniszter kötve van ahhoz, amit az Országgyűlés a költségvetésben rögzített, hiány mértéke, kötve van az adóssághétkhez. Tehát nem indulhat el egy felelőtlen költségvetés.

Még egy dolgot mond ez a módosítás, elképzelhető olyan helyzet is: nem látunk valamit előre a költségvetés tervezése során. Ne csináljunk úgy, mintha azt gondolnánk, hogy a költségvetési tervezés egy szentírás, mindent előre látunk, minden kiadási tételt, nem jöhet soha váratlan helyzet. Tehát elképzelhető az, hogy úgy kell költeni valamire, hogy nem is volt előirányzat, de mégis a szükség miatt költeni kell rá. Eddig meg kellett futni szerintem azokat a fölösleges köröket, hogy be kell jönni az Országgyűlésre, ott egy címrendet kell képviselni, és akkor a kormány költhet rá. Itt adnánk a kormánynak nagyobb felhatalmazást arra, hogy rugalmasan járhasson el ezeken a területeken.

Tehát sérül-e az Országgyűlés költségvetési joga? Jól tudjuk, hogy a kormánynak meghatározó lehetősége van a költségvetés alakítására. Az készíti elő a költségvetést, beterjeszti az Országgyűlésnek, az Országgyűlés elfogadja, és majd egy zárszámadási törvénnyel ellenőrzi azt, hogy a kormány betartotta ezt a költségvetést. Ennek nem volt semmi gyakorlati haszna a szocialista kormányzás időszakában, mert mindig eltértek tőle, és a szocialista képviselők utána ezt jóváhagyták. Ilyen veszély nincs, mert az Orbán-kormány igazolta azt most már tíz év költségvetésével, hogy nagyon szigorú költségvetési politikát folytat. De nyilvánvalóan a zárszámadás joga továbbra is az Országgyűlésnél van.

A zárszámadás és a törvény megalkotása között a kormánynak eddig is megvolt a lehetősége arra, hogy a saját intézményi világában, hisz a kormány a végrehajtó hatalom vezetője, a költségvetési törvény nagy részének egyébként is az ura volt, ott megtehetett eddig is ilyenfajta átcsoportosításokat fejezetek között. Tehát semmi rendkívüli dolog nem történik, csak az átcsoportosításoknak egy más módjára teremtünk felfogásom szerint lehetőséget, ami nem veszélyezteti azt, hogy ezzel az Országgyűlés költségvetési jogát elvonná a kormány.

A költségvetési törvény egyébként is rögzíti azokat a tételeket, amikhez a kormány nem tud nyúlni. Szóba nem jön az, hogy ilyen területen a kormány valamit tenni akarna. Az Országgyűlés költségvetéséhez nem nyúl például a kormány. Az Alkotmánybírók költségvetéséhez nem nyúl a kormány. Vagy ha akar, annak továbbra is az a módja, hogy behozza az Országgyűlés elé, az Országgyűlés meg korrekciót tesz a költségvetésen. Tehát csak azon a területen mozog a jövőben is a kormány, ahol eddig is mozoghatott, csak adunk neki egy rugalmasabb eljárási lehetőséget.

A másik vád a rendeleti kormányzás semmivel nem igazolható állításai mellett az, hogy itt a kormány a háttérben mindenki elől eldugva tud megtenni ezt meg ezt. Nem tud megtenni, hisz ez a szabályozás szól arról is, és erről államtitkár úr is beszélt, hogy az államháztartásnak van egy informatikai rendszere, amiben rögzítve van minden egyes kötelezettségvállalás, ami ebben a rendszerben történik. Ez a jövőben is így lesz, magyarán, nyomon követhető lesz.

Ha a kormány hoz egy ilyen döntést, hogy élni akar az államháztartási törvénynek ezekkel a lehetőségeivel, amiket megszabunk számára, hogy - még egyszer mondom azt a kettőt, ami itt érdemleges - szabad előirányzat felett is költeni akar, vagy költeni akar egy olyan területen, amire eredetileg előirányzatot se tudott megtervezni, mert nem számított arra a kiadási tételre, megjegyzem, ebben az esetben a kormány az, amely ezt az előirányzatot létrehozza, megmondja, hogy mit kell erre költeni, rögzítik ebben az információs rendszerben, amiről beszéltem, a nyilvánosság számára ilyen szempontból ismert lesz, csak technikailag az államháztartási miniszter megteszi azokat az átcsoportosításokat, amiket ilyen esetben meg kell tenni.

Én azt gondolom, hogy erről van szó, nem többről. Arról biztos, hogy nincs szó, hogy az Országgyűlés költségvetési jogát veszélyeztetné a kormány meg egyfajta rendeleti kormányzás jönne létre ezzel. Azt gondolom, hogy ezek olyan állítások, amik politikailag motivált állítások, de a törvény szövegének ismeretében ezek nem igazolhatók. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője következik, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Megmondom őszintén, hogy egy kicsit csalódott vagyok. Nagyon vártam volna, hogy Lázár János, illetve a Miniszterelnökséget vezető miniszter valamelyik beosztottja, valamelyik államtitkára jön majd ide és próbálja majd megvédeni ezt a törvényjavaslatot, majd ő fog érvelni ezen törvényjavaslat szakmaisága mellett, és nem pont az a minisztérium, amelynek a miniszterét gyakorlatilag ez a törvényjavaslat zárójelbe teszi.

Mert arról van szó, hogy ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával bizony Varga Mihály lesz gyakorlatilag a legutolsó, aki értesül Magyarországon arról, hogy a különböző minisztériumok mire és mennyi pénzt akarnak majd költeni, mert tudjuk, hogy azok a kormányhatározatok, kormányrendeletek, amik majd ezt a plusz, extra költségvetést vagy plusz, extra költést lehetővé teszik, akár egy miniszter vagy a Miniszterelnökséget vezető miniszter, illetve a kormányfő aláírásával kormánydöntés nélkül is kiadhatóak lesznek. Tehát magyarul, a pénz-

ügyminiszter lesz az, aki a legutoljára fog értesülni arról, hogy valójában mire fogják fordítani Magyarország pénzét.

(21.40)

Na mindegy, hát önt küldték be a kormány részéről, hogy próbálja megvédeni a védhetlent. Itt az előbb elég sok minden elhangzott a rendeleti kormányzás mellett, a rendeleti kormányzás ellen. Volt olyan kormánypárti képviselő, aki bőszen próbálta volna védeni, hogy milyen jó dolog is tulajdonképpen ez a rendeleti kormányzás, illetve messze nem olyan veszélyes, mint ahogy mi ezt látjuk, hiszen amit dönt a kormány, azt majd úgymint nyilvánosságra kell hozni.

Akkor most én itt röviden hadd térjek ki a rendeleti kormányzás történelmi előzményeire, csak hogy lássuk, hogy mit ér ebben a kérdésben a nyilvánosság! Azok az uralkodók, azok a Habsburg-uralkodók, akik Magyarországot gyarmatnak tekintették, azok éltek ezzel az eszközzel történelmünknek egy korábbi időszakában, de a kommunista érában is a népköztársaság egyik politikai terméke volt a törvényerejű rendelet. Ezeket is mind nyilvánosságra kellett hozni, hogy mi van abban, csak hát éppen utólag, csak hát éppen anélkül, hogy valaki arról érdemben tudott volna döntené, adott esetben, mondjuk, egy rendi országgyűlés vagy bárki igazából bele tudott volna szólni.

Én azt gondolom, ez egy olyan fegyver, egy olyan vállalhatatlan politikai eszköz, a rendeleti kormányzás, és tudjuk, hogy ahogy az előbb itt elhangzott, hogy milyen más ilyen jellegű törvényeket vezetett be a kormányzat, de valljuk be, hogy más ágazati törvények kapcsán nemcsak ami a pénzügypolitikát, a költségvetést érinti, hanem számtalan ágazati törvény kapcsán már élt ezzel az eszközzel a kormányzat, amely magát egyébként nemzetinek és kereszténynek hazudó kormányzat, amit mint módszert már teljes egészében mi úgy gondoljuk, hogy el kell utasítani.

Ami ebben az államháztartásitörvény-módosításban van előttünk, annak a lényege az, hogy gyakorlatilag ténylegesen korlátlan kötelezettségvállalást tesz lehetővé a kormányzat számára, és nemcsak a rendkívüli kormányzati tartalék elköltése tekintetében, arra mindjárt kitérek, hogy hogyan, hanem azon túl is. Önök azt mondják, hogy a maradvány az, amit a kormányzat így vagy úgy elkölthet. Hadd mondjam el, hogy bármilyen ilyen esetben a maradványt eddig is szabadon felhasználhatta a kormányzat. Szabadon dönthetett a maradvány tekintetében eddig is. Akkor tessék már megmondani nekem, hogy minek ehhez az államháztartási törvény módosítása! Tegye már meg államtitkár úr, hogy majd erre külön ki fog térni, jó? *(Tállai András: Már elmondtam!)* Nem, nem egészen erről beszélt, tisztelt államtitkár úr, abszolút figyeltem. *(Tállai András: Elmondtam már!)* Próbáltam volna hagyni magam

meggyőzni, de nem sikerült. Megmondom, államtitkár úr, hogy azok az érvek, amelyeket ön felsorolt, semmiképpen nem voltak elegendőek, és továbbmegyek, fedezet nélküli kötelezettségvállalásra, korlátlan kötelezettségvállalásra is lehetőséget teremt ez a törvénymódosítás.

Én ezt összességében úgy tudom minősíteni, hogy egyrészt kisstílű, másrészt gyáva, harmadrészt pedig gyenge. Kisstílű, mert nem tudom, tetszik-e emlékezni, államtitkár úr, arra, amikor egy nagystílű hazudozó, Gyurcsány Ferenc azt mondta éppen a költségvetés lyukainak a befoltozása kapcsán, hogy trükkök százaival kellett élni. De úgy tűnik, önök Rodolfo legjobb magyarországi politikai tanítványát nem tudják ilyen értelemben követni, és még ezt az eszközt sem tudják felvállalni, inkább titokban, gyáván, elbújva próbálják ezeket a kérdéseket valamilyen módon rendezni. Tehát gyáva ez a törvényjavaslat, mert nem meri felvállalni a politikai vitákat, nem meri felvállalni a parlament nyilvánosságát, de még a Költségvetési Tanács jó tanácsaitól is, megjegyzéseitől is inkább tartózkodik. És gyenge, merthogy arról van szó, hogy Magyarország nem jobban teljesít, hanem Magyarország rosszabbul teljesít. *(Tállai András dr. Hargitai János felé tart, majd konzultálnak egymással.)* Tudom, államtitkár úr, hogy ezt nehéz végighallgatni, és már menekülne a Házból, de ennek ellenére mégiscsak azt kell hogy mondjam, az igazságot, bármilyen nehéz, de el kell tudni hordozni. Arról van ugyanis szó, hogy nincs itt szó maradványról, kérem tisztelettel, sokkal inkább arról van szó, hogy jelentős hiánya van az államháztartásnak. Azt mondta Lázár János, hogy bizonyos extrapénzek elköltése kapcsán kért pluszjogosítványt a kormányzat. Itt inkább extrahiányról beszélhetünk. Tudjuk, hogy a költségvetési intézmények, az egészségügyi intézmények, a KLIK milyen iszonyatos adósságállománnyal küszködik, hónapról hónapra hogy görgeti maga előtt - és most elsősorban a lejárt tartozásokról beszélek -, tehát ennek a lehetetlen helyzetnek a megoldásához kér most ilyen értelemben segítséget a kormányzat.

De ezen túlmenően, úgy gondolom, hogy összességében itt a padláslesöprés javaslatáról van szó. Miért is? Szűcs Lajos képviselőtársunk azt mondta, hogy a 40 százalékos korlát továbbra is vonatkozni fog a felhasználásra. Eddig a kötelezettségvállalásra vonatkozott a 40 százalékos korlát, ami arról szól, hogy a tartalék 40 százalékat lehet csak kötelezettségvállalással terhelni az első félévben. De a kötelezettségvállalás szó és a felhasználás szó két abszolút különböző téma, abszolút különböző következményekkel jár. A kötelezettségvállalás ilyen értelemben elszabadulhat, és már az első hónapban akár le lehet fedni a tartalék 100 százalékat. Bizony ehhez már nem is vagyunk olyan túl messzi. Tehát elmúlt az évből két teljes hónap, és a kötelezettségvállalás már igen erősen megközelíti azt a bizonyos 40 százalékos korlátot, de mondom még egyszer, itt ezentúl ilyen értelemben felszabadítja magát a kormányzat.

Tessék elolvasni! Tessék elolvasni, segíték, hogy melyik. A 2. §, kérem tisztelettel, és azon belül is az 1. pontban van ez a kis picike módosítás, alig lehet észrevenni, de aki figyelmesen olvassa, megtalálja benne a hibát.

No, de ilyen értelemben azt kell hogy mondjam, hogy tulajdonképpen az, ami az alaptörvényben foglalt, magyarul például az Országgyűlés nem fogadhatja el olyan törvényt, olyan költségvetési törvényt, amelynek következményeképpen az államadósság a mindenkori GDP 50 százalékánál több lenne, vagy például hogy az alaptörvényben az elvek, a költségvetési elvek úgy vannak rögzítve, hogy az átláthatóságot, a fenntarthatóságot, a kiegyensúlyozottságot biztosítani kell. Maga az átláthatóság szó összesen hét alkalommal szerepel az alaptörvényben, de szinte már e törvényjavaslat tükrében meg kell hogy mondjam, kifejezetten vicces. Tulajdonképpen minek ide költségvetésitörvény-vita, minek játszunk el azt, hogy itt parlamentesdit próbálunk a nép számára bemutatni, amikor itt tulajdonképpen a költségvetési törvényt is egyetlenegy tollvonással a kormányzat felülírhatja?!

Ilyen, mint átláthatóság, kiegyensúlyozottság, nyugodtan mondhatjuk, hogy a jövőben már nem várható, nem lesz, és valójában erről szól az a törvényjavaslat, amit mi teljes egészében elutasítunk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP vezérszónoka, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Államtitkár úr, ha megengedi, rögtön egy kérdéssel kezdeném, hogy hát, ezt már megint hogy gondolták. Hogy lehet idehozni egy ilyet? Átmegy a botrányos nemzeti banki jogszabály-módosítás, és utána egy héten belül idejönnek egy újabb ilyennel. Teljesen elképesztő, és nyilvánvalóan itt már az ellenzéki képviselőtársaim emlegették a rendeleti kormányzás megvalósítását, amit KDNP-s képviselőtársam tagadott, de gyakorlatilag ez valósul meg, ennek a kultúráját láttuk már az elmúlt hónapokban is. A termőföld-privatizáció mi más volt, ha nem ez, amikor gyakorlatilag egy NFA-törvényt felülírva egy rendelettel értékesítenek állami vagyont? Mi más ez az egész, ha nem ezt valósítják meg? Úgy, ahogy itt elhangzott a korábbi felszólalásokban, a Kádárrendszeren kívül érdemes megemlíteni így március 16-án a Bach-korszakot is, amelynek a tipikus egyik eszköze volt az ilyen jellegű kormányzás megvalósítása, amit most önök is gyakorlatilag a kultúrába behoznak, a magyar közéletbe.

Kérem szépen, Hargitai képviselőtársam kérdezte, hogy elolvassuk-e ezt az egész indítványt. Elolvassuk, igen, de úgy tűnik, mintha önök csak az indoklást olvasnák el, mert köszönőviszonyban nincs az

elhangzott hatékonysággal és átláthatósággal, és nem tudom, mivel az, amit maga a jogszabály-módosítás lehetővé tesz. Kérem szépen, itt az valósul meg, hogy az Országgyűlés hatáskörének a csökkentésével gyakorlatilag szabadon használnak fel forrásokat. Nemcsak maradványösszegeket, hanem pont az az érdekes, hogy költségvetési többletet. Tehát ha bármelyik ágazatban többletforrás keletkezik, akkor onnantól kezdve ennek a módosulandó jogszabálynak a felhatalmazásával a kormány oda teszi, ahova akarja. Mondotta volt nagyon szép szóval Hargitai képviselőtársam, hogy közfeladat finanszírozása. De hát kérem szépen, ez a közfeladat-finanszírozás kifejezés az elmúlt 5-6 évben már szinonimája lett a lopásnak! Mit jelent ez? Azt, hogy majd Rogán Antal szomszédjának újabb százmilliós megbízásokat adunk plakátkampányra? Mi a közfeladat-finanszírozás az önök értelmezése szerint? Azt biztosan látjuk, hogy nem az oktatás, nem az egészségügy, nem a környezetvédelem, úgy alapvetően nem a közútfenntartás, pedig mindegyikről érdemes lenne beszélni.

(21.50)

Azért furcsa ez, mert ezzel a módosítással azt mondják, minthogyha azt mondanák, hogy az Országgyűlés hatalmazza fel a kormányt, hogy Budapesten minden házat lebontson, majd az indoklásba beleteszik, hogy de tulajdonképpen csak a Narancs utca 6. szám alatt akarja lebontani, legyünk nyugodtak. Ki hiszi ezt el? Önök vissza akarnak ezzel élni! Innentől kezdve önöknek érdeke az, hogy rosszul tervezzenek költségvetést és alultervezzék a bevételeket, mert ezzel az eszközzel, ha ezt megteszik, szabadon használhatnak fel forrásokat, mindenféle kontroll nélkül. És miért ne tennék meg? Ki hiszi el önöknek azt, hogy hiteles és korrekt költségvetést terveznek? Mert nyilvánvalóan az egész rendeletalkotás ennek az alapja.

Ha pontosan és precízen képesek lennének megtervezni a költségvetést, akkor nem keletkezne ilyen, és összességében ennek a háttére, ennek az egésznek a motivációja az, hogy kivonják az Országgyűlés hatásköre alól a költségvetés átláthatóságát, ez alapvetően annak a fajta politikai kultúrának a folytatása, amit most már az elmúlt időszakban egyre erősebben teljesítenek. És így, ezáltal - mint az el is hangzott Szakács képviselőtársam szájából - valóban úgy csinálnak, minthogyha a költségvetési források egy része, amit nem terveztek be bevételbe vagy pedig többletként keletkezett, az elveszteni a közpénz jellegét, és önök újra oda tennék, ahova akarnák az előírányazon belül, mert önök nyilván jobban tudják ezt, hogy miért van erre szükség. Ezzel a közpénzjelleg-elvesztéssel kapcsolatban nyilván vannak aggályaink, hisz az a bizalom, amit önök kérnek az Országgyűléstől, az már, engedjék meg, de legalább az ellenzék részéről teljes mértékben hiányzik, mert

nem szolgáltak rá erre a bizalomra az eddigi tevékenységükkel.

Nagyon-nagyon érdekes az is, Hargitai képviselőtársam hosszan ecsetelte a Fidesz-KDNP-kormányzás felelős költségvetési tervezését és felelős költségvetését, de tessék nekem elhinni, képviselő úr, ez egy megközelítés kérdése, mert szerintem nem felelős költségvetés az, amikor teljesen másodlagos feladatokra fordítunk pénzt - és szándékosan nem akarok példákat mondani, hogy ne mondják azt, hogy demagógia -, miközben alulfinanszírozottak a legfontosabb közellátások, miközben nincs forrás alapvetően arra, hogy a társadalom mindennapjainak a működéséhez szükséges alapfeltételeket, az egészségügyet, a tömegközlekedést, a munkába járás lehetőségét, az oktatást és mindezeket finanszírozni tudjuk. Tehát önök mondhatják azt, hogy ez felelős költségvetés, kormányzás, én meg azt mondom, hogy ez felelőtlen, mert gyakorlatilag nem alkalmas arra, hogy a mindennapi társadalmi működéshez szükséges költségvetési források biztosítottak legyenek, és ennek megfelelően nagyon-nagyon nehéz elfogadni azt, hogy ebben a részben az előirányzatban belüli átcsoportosítás hasznos lenne.

Hadd mondjak egy példát! Ma már elmondtam a parlamentben, de most nagyon foglalkoztat ez engem, vajon mi miatt történik az, hogy vidéki honfitársaink milliói gyakorlatilag olyan közutakon járnak, amelyek tönkreteszik a gépjárműveiket. Most már nemcsak a három és négy számjegyű közutak, hanem a két számjegyű utak jelentős része is olyan minőségi problémákkal küszködik, hogy nem lehet rajtuk járni, és ugyanakkor azt lehet látni, hogy költségvetési forrásból önök 2011-15 között beszédtek 3300 milliárdot arra a célra az üzemenyagok jövedéki adójából, illetve az útfenntartási díjából, hogy ezt fenntartsák, és ebből kevesebb mint 1000 milliárdot fordítottak erre öt év alatt. Kérem szépen, ez a felelőtlen költségvetési tervezés, mikor valamilyen célra beszédjük előirányzatban a feladatok ellátásához szükséges forrásokat, majd nem teljesítjük azoknak a forrásoknak az ellátását, úgy hagyjuk az utakat, hogy azon ne lehessen járni, és elhasználjuk másra a pénzt, és önök most erre akarnak többletfeleltalmazást, hogy ezt megtehessek. Ez az, amihez szerintem egy felelős Országgyűlésnek nem lenne szabad semmilyen formában hozzájárulni, és nem lenne szabad támogatni.

Alapvetően a legfontosabb a politikai kultúrára gyakorolt hatása ennek a jogszabálynak, hiszen azt a folyamatot, amit megkezdtek az elmúlt egy-két évben, vagy látványosan megkezdtek 2013-at követően, azt erősíti ez az egész előterjesztés, amit véleményem szerint nem lenne szabad az Országgyűlésnek támogatni, és mint az a vitában már el is hangzott, a kormánypárti képviselők felelőssége ebben még sokkal nagyobb, mint a kormánynak, hiszen a kormány itt, ha úgy tetszik, ellenérdekelt a legfőbb népképviselői szervvel, az Országgyűléssel, hiszen a kormány szabadon akar rendelkezni a források fölött, azt szeret-

né, hogy hatékonyan és gyorsan odategye a pénzeket, ahova ő szeretné, de az Országgyűlésnek pedig nem ez lenne a feladata.

Önök teljes mértékben megfelelnek arról, hogy Magyarország még egy demokratikus állam, önök megválasztott képviselői a választókerületüknek, önök mindannyian, hiszen én sajnos listás képviselőként vagyok itt, de önök valamennyien, egytől egyig elvileg azokat a választópolgárokat képviselik, akik a lakóközretekben laknak. Vajon ez hogyan szolgálja érdeküket? Hogyan valósul meg a képviselői demokráciának a minimumindikátora azzal, hogy önök kiadják országgyűlési képviselőként azt a jogot a kezükből, hogy valamilyen formában kontrollt tudjanak gyakorolni a kormányzat pénzköltéseire?

Az a jogkörcsökkenés, amit megvalósít ez a módosítás, az egyértelműen mind a demokráciára, mind a költségvetés biztonságára, mind pedig a közfeladat-finanszírozásra káros hatással jár, ezért véleményem szerint felelősen ezt támogatni nem lehet. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki kör végére értünk, kétperces felszólalások következnek sorban. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hargitai képviselőtársam azt mondja, hogy ez a rugalmasság ahhoz kell, hogy nyugodtan lehessen intézkedéseket foganatosítani. Nézzék, én úgy látom, hogy az emberekben nem alaptalanul vannak félelmek az önök ilyen típusú intézkedéseivel kapcsolatban. Nem alaptalanul, hiszen közérdekű információkat vagy közérdekű információk eltagadását, az ahhoz való hozzáféréseket nehezítették meg az elmúlt időszakban, korlátozták ezeknek a hozzáféréseit. Közpénzek felhasználásával kapcsolatban az átláthatóságot szinte megszüntették, itt a Nemzeti Bank 260 milliárd forintjával kapcsolatos szégyenletes törvényjavaslatával, „a közpénz elveszti közpénz jellegét” címszóval olyat tettek, amit még eddig senki nem tett ebben az országban az elmúlt 26 esztendő alatt.

Nem tudom, hogy mire ez a törvénykezési javaslat, ha van általános tartalék, van rendkívüli tartalék, van sok minden, ami szabad mozgásteret ad egy kormánynak. Nem tudom, hogy gondolják komolyan azt, hogy transzparencia van, átláthatóság van, hogyha átláthatatlanná teszik a folyamatokat, hogy Lázár vagy Orbán egy aláírásával bármire kötelezettséget vállalt, Varga meg majd gondoskodik arról, hogy ez a későbbiekben rendelkezésre álljon.

Tudják, annak idején, amikor egy költségvetési szervet vezettem, de nemcsak én, hanem bárki, aki ezt tette, akkor egy fedezet nélküli kötelezettségvállalás a Btk. kategóriájába ütközött, büntető törvénykönyvi kategóriába ütközött. Tehát most mindegy, hogy a költségvetésről beszélünk vagy egy költségvetési szervnek a saját költségvetéséről és pénzfelhasz-

nálásáról, úgy kötelezettséget vállalni, hogy a fedezet előtte nincs meg, és úgy, hogy azt nem a népképviselő (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) hagyja jóvá - hát! Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szűcs Lajos képviselő úr, Fidesz, két percben.

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Fölolvassék egy rendeleti szöveget, a XIII. kerületi önkormányzat a 2016. évi költségvetés végrehajtásának szabályairól rendelkezik. „A képviselőtestület felhatalmazza a polgármestert az önkormányzat költségvetésében szereplő bevételek és kiadások módosítására, a kiadások közötti átcsoportosításra, a kiadások kiemelt előirányzatai közötti átcsoportosításra, a módosítási jogosultság, a központi támogatások jogcímein szereplő bevételekre, az e jogcímen mutatkozó többletbevételek működési tartalékba helyezésére, illetve a bevételecsökkenés, működési céltartalék terhére történő elszámolására is kiterjed. A kiemelt előirányzatokon belül a rovatok közötti átcsoportosításra a polgármester a rendelet felhatalmazása alapján jogosult.” Miről beszélünk? (Hegedűs Lorántné: Az államháztartásról, erről.)

Miről beszélünk? Arról beszélünk, hogy ezt a lehetőséget kívánja megteremteni, ami már létező. Aki önkormányzati világban dolgozott, az pontosan tudja, hogy erre a lehetőség megvan. Ha akarják, fölolvassom önöknek a XIV. kerületi önkormányzatnak hasonló tárgykörben született szervezeti és működési szabályzati elemeit. Ha transzparensnek lennének, akkor kinn lenne a salgótarjáni meg a szegedi hasonló kötelezettségvállalási lehetőség azokban az önkormányzatokban, ahol önök vannak, vagy például önöknél Ózdon.

Nem másról szól ez a mostani lehetőség, mint hogy ezt a rugalmasságot, amit Hargitai képviselő úr elmondott, megteremtse, és nyilván a legfontosabb eleme az, hogy transzparens módon, hiszen nemcsak a mindenkorai zárszámadásban, hanem folyamatosan nyomon lehet követni ezeket a kötelezettségvállalásokat, úgyhogy szerintem önök rossz úton járnak, képviselőtársaim.

ELNÖK: Köszönöm. Hargitai János képviselő úr, KDNP.

(22.00)

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szakács képviselő úr már sok költségvetést látott, baranyai képviselőként ismerem az ő tevékenységét, tehát amikor ő azt mondja, hogy a rendeleti kormányzásra térünk rá, akkor én tudom, hogy ő politikai szlogent mond, és ez rendben van arról az oldalról. Sallai Benedek képviselő úr esetében már nem vagyok benne biztos, hogy politikai szlogent mond, őrá el tudom képzelni, hogy komo-

lyan mondja azt, amikor azzal vádol itt minket, hogy egyfajta rendeleti kormányzás indulhat el.

A kormánynak semmiféle rendeletalkotási lehetősége nincs a költségvetés kapcsán. Az Országgyűlés költségvetési törvényt alkotott, egyébként sem lehetne semmilyen rendelet ezzel szembe. A kormány mindössze egy egyedi határozatot hoz, ahogy egyébként tette tegnap is, amikor átcsoportosított ott, ahol tegnap is átcsoportosíthatott. Még egyszer mondom, nem a spanyolviaszt találtuk ki, nem jogszabályt alkot a kormány, hisz az mindenkire kötelező lenne, hanem egy egyedi határozatot hoz, ami csak az irányított kötelező. Tegnap is megvolt erre a lehetősége. Nincs ebben semmi új, novum, csak másként teheti meg, rugalmasabban teheti meg.

Akkor hozok alaptörvényi rendelkezéseket, tehát fölemelem a dolgot az alkotmány szintjére! Azt mondja az Alaptörvény 37. cikk (1) bekezdése, hogy a kormány a központi költségvetést törvényesen, célszerűen, a közpénzek eredményes kezelésével, átláthatóan hajtja végre vagy biztosítja. Az átláthatóságra azt mondtam, nem tud a kormány semmit eldugni, amikor egy ilyen egyedi határozatot hoz, mert bármely költségvetési szerv vezetője, aki kötelezettséget vállal bárhol a kormányzat nagy-nagy rendszerében, az a kötelezettségvállalás annak az informatikai rendszernek, amiről beszéltem, része, rögzíti, ilyen szempontból nyilvánossá válik. Tehát semmilyen eldugásról nincsen szó.

De ez az Alaptörvény azt is mondja, hogy te, kormány, a közpénzeket kezelj eredményesen és célszerűen. Ehhez eszközök kellene. Amikor migránsválság van, vagy a jó nyavalya tudja, mi tör ránk, amire nem készülhetünk, akkor ehhez eszközök kellene a kormánynak. Csak erről szól ez az előterjesztés az én felfogásom szerint.

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr következik, két percben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként Hargitai képviselő úr szavait ezúton tisztelettel megköszönöm; valóban, itt a kormánytagoknál rendszeresen úgy tűnik nekem, hogy ikszben van a kezük a hátuk mögött, amikor beszélnek; nekem tényleg nincs, valóban azt gondolom, amit mondok, nyilvánvalóan azért, mert nekem komoly beakadás - mint tudja vagy talán tudja - a termőföld-privatizáció, ami szintén egy rendeleti megoldással valósult meg, és emiatt tartok ezektől a rendeletektől, hogy mire adunk felhatalmazást. Nem szeretnék ilyen felhatalmazást adni.

Azt az aggályomat értse meg, ami egy demokratikus aggály - bocsásson meg nekem, nézze ezt el nekem -: nem bízom az önök kormányában, egyáltalán nem. A pénzügyi teljesítésben meg főleg nem bízom. Abban meg, hogy a közpénzeket jól kezelik, abban meg végképp egyáltalán nem bízom, mert erre tanított az élet az elmúlt időszakban, neveltetésem

ellenére, ami egyébként ideológiailag közelebb kellene hogy vigyen ehhez a kormányhoz, de nem így működik, mert nincs meg ez a bizalom. Tehát ezt, kérem, nézze el nekem!

Szűcs Lajos képviselőtársamnak pedig gratulálok a kiváló példához, XIII. kerületi önkormányzatot mondott. Pinochetnél is talál ilyeneket, és a Szocialista Munkáspártnak is voltak ugyanilyenek, azokat is nyugodtan fölolvashatja, sőt, még talál olyat is, hogy fölösleges az ellenzékkel vitát folytatni. Ilyeneket még találni fog sokat, az a kérdés, hogy a XIII. kerületi önkormányzat milyen joghierarchiában teszi kötelezővé a magyar Országgyűlésnek, hogy ugyanúgy járjon el, mert azt, hogy ettől transzparens lenne valami, nagyon nehéz elhinni.

Nem emlékszem, hogy mi az a buta amerikai film, amikor valamilyen hatalmas vagyont két dilibogó „tartozom” cetlikkel költ el, és beleteszik egy borítékba mindig, hogy „tartozom”, „tartozom”, „tartozom”, és elúszik a sokmilliósi vagyon, de önök most erre akarnak felhatalmazást adni a kormánynak: beleteszik egy dobozba a „tartozom” cédulát, hogy hová tették a pénzt, amit majd egyszer valaki megnézhet, hogy hova is került.

Alapvetően azt értsék meg, hogy a saját jogait is korlátozzák, a saját képviselőik hatáskörét is, ugyanis egy elvégzett tevékenység után egy utólagos jóváhagyás sem tesz már meg nem történtté egy esetleges rossz és hibás pénzfelhasználást, míg most megvan az Országgyűlés lehetősége, és szeretnénk ezt fenntartani. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony következik, Jobbik.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Röviden szeretnék Hargitai képviselőtársamnak válaszolni. Igen, a kormány egy egyedi határozatában dönt - rövidítsük le, egyszerűsítsük le, mert kevesen vagyunk, késő van, tehát ne húzzuk az időt -, arra vállal a határozatban kötelezettséget, hogy gyakorlatilag fedezet nélkül költ. Erre vállal a határozatában kötelezettséget. És aztán itt van a rendelet, mert ha tovább tesszük olvasni azt a törvényjavaslatot, ami most momentán előttünk van, akkor még az is benne van, hogy a kormánynak - rendeletében meghatározott kivételekkel - legkésőbb a költségvetési év december 31-ig kell ezt a fedezet nélküli kötelezettségvállalást mégis valamilyen módon pénzzel lefedni. És ha nem, mert a kormány a rendeletében majd azt mondja, hogy 2020-ban fogok stadiont építeni Mucsa-röcsögén? Mert ezt is megteheti!

No, a másik képviselőtársamnak hadd válaszoljam, hogy amit ön most felolvasott nekünk - üdvözlöm a fedélzeten -, az az Áht.-ban, illetve az Ávr.-ben gyakorlatilag szó szerint benne van. Lehet, hogy egy kis kiegészítést még tettek hozzá az adott kerületben, de hogy gyakorlatilag ez van benne a mostani törvényben, az is biztos. Mi ebben a meglepetés? Na?

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalásokhoz, és aki két percben ismét hozzá akar szólni, a következő körben teheti meg. Ez nem biztatás, csak ténymegállapítás. Szakács László képviselő úr következik, normál felszólalóként.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem élve vissza természetesen a tisztelt Ház idejével, de egy-két dolgot nem tudok szó nélkül hagyni. Az egyik az, hogy persze az önkormányzatok meghozzák a költségvetési rendeleteiket, azok átmennek mindenfajta törvényességi vizsgálatokon. Én biztos vagyok benne, hogy minek után önök neveztek ki oda minden egyes szakembert, egyfelől a helyére tudták volna tenni ezt a problémát, ha láttak volna benne ilyet, másfelől, gondolom, jobboldali önkormányzatoknál is található volt ilyen példákat *(Dr. Szűcs Lajos: Direkt nem ott kerestem!)*, lehet, hogy a Google-kereső... Ezt elhiszem egyébként abszolút, hogy ön egészen pontosan ilyesmit keresett.

A felfogásunkban van különbség Hargitai képviselőtársammal. Én úgy gondolom, hogy mi Baranya megyében dolgoztunk együtt eleget ahhoz, hogy tudjuk tisztelni a másik munkáját, és igazából, amiben mi másképpen gondolkozunk, az az, hogy mi úgy gondoljuk, hogy ennek a kormánynak a szava nem szentírás, mert ezt azért már nagyon sokszor bebizonyította nekünk. Hogy idézzek jobboldali politikustól - nem fogok ilyet sokat tenni -, Kövér Lászlótól tudom azt idézni, hogy már sokkal több a tapasztalatum, mint amennyi illúzióknak maradt.

Azért tegyünk különbséget aközött, hogy egy költségvetési szervet, mondjuk, egy bíróság valamire kötelez, meg aközött, hogy a kormány helyesnek ítéli, mert én úgy gondolom, hogy a bíróság kötelező erejének, a bíróság szavának és a bíróság értékítéletének és törvénytiszteletének nagy valószínűség szerint jobban hiszünk, mint például annak, hogy a kormány valamit helyesnek ítelt. Az mindig egy vita. Az mindig egy vita, hogy mi van a prioritás központjában. Nem fogom most fölleveníteni itt késő este a költségvetési vitákat, nagyon sokat vitatkozunk azon, hogy szerintünk mi a helyes, önök szerint mi a helyes, és ennek a vitának itt van a helye. Ehelyett most lesz valaki, aki eldönti helyettünk - úgy hívják, hogy kormány -, hogy helyesnek ítéli, és utána majd később előterjesztést is készít. Ennek már azért örülök, mert végre a kormány fog csinálni előterjesztéseket, és valószínűleg a költségvetés módosítását nem egyéni képviselői indítványként fogják majd ide behozni, ahogy például, mondjuk, az Alaptörvényt, és akkor annak majd lesz társadalmi hatásvizsgálata, majd lesz annak megfelelő normakontrollja, lesz megfelelő társadalmasítása.

Tehát én már ennek önmagában örülök, amit Hargitai képviselőtársam elmond, ha már itt tartunk, csak ezek mind azok a dolgok, amik lerombolták azt

a közbizalmat, ami, én úgy gondolom, hogy kellene hogy ezt a kormányt övezze, és ezt szembeállítani azzal, hogy a bíróság a törvények tiszteletén, a lelkiismeretén és a gyakorlatán alapulva valamilyen döntést hoz - tudom, hogy ez egy kiragadott példa, de azért is akarom kisarkítani, hogy a szemléletmódot tudjuk valahogyan bemutatni -, én úgy gondolom, hogy ebben egészen biztosan nem fogunk tudni közös nevezőre jutni.

Képviselőtársaim, holnap egy nap alatt fogunk hozni egy törvényt. Én biztos vagyok benne, hogy az önök frakciója meg is fogja szavazni. Akármit mondunk el róla, akármit mondtunk el róla a bizottsági ülésen, egy nap alatt fogunk törvényt hozni. Ennél könnyebben nem lehet módosítani a költségvetést sem! Behozzák ide, legalább azt tudjuk, hogy mire megy el a pénz, úgymint önök döntenek, és ez az önök felelőssége is, hogy miről döntenek. Én úgy gondolom, hogy ez így van rendjén, csak legalább a nyilvánosság ereje ne utólag nyomassza önöket, hanem azon a napon, amikor döntenek, és úgy gondolom, hogy ez egy jogos elvárás volna egy jogállamban, amire annyit hivatkoznak.

Biztosan szembesíteni kell majd ezekkel a felhívásokkal egy-két költésnél a kormányzati frakciót, hogy márpedig önök úgy gondolták akkor, hogy ilyen nem lesz. Én arra gondolok, uraim, hogy lesz.

(22.10)

Lesz olyan, amire nem lesznek büszkék, lesz olyan is, amire büszkék lesznek. Még egy dolgot tegyünk helyre, és ezt ne felejtjük el: persze, hogy eddig is hozott határozatokat a kormány. Költségvetésről szóló határozatokat is hozott a kormány a rendkívüli kormányzati intézkedések terhére, a tartalék terhére, de nem bármelyik előirányzat terhére, no pláne olyan előirányzat terhére, amely nincs; olyanra nem. Aztán majd egyszer lesz, és akkor majd megnézzük, mi lesz belőle.

Úgy gondolom, hogy azok a keretek elegendőek voltak a kormánynak, amelyek most vannak. Van hozzá megfelelő parlamenti többség, van hozzá nagyon rugalmas parlamenti működés: A hét, B hét, úgy változik, hogy mi sem követjük, nem is lehet. *(Dr. Szűcs Lajos: Semmi nem változik.)* Akkor tudunk bizottsági ülést tartani, amikor akarunk, és egy nap alatt is lehet törvényeket hozni.

Úgy gondolom, hogy a rugalmasság, a gyorsaság meg az egyszerűség a szempont a főzésnél, de nem szempont a költségvetési gazdálkodásnál. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólásra kért lehetőséget Hargitai képviselő úr, KDNP, tessék!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm. Ígérem önöknek, hogy utoljára. Hogy Hegedűsné képviselő asszonynak segítsünk, hogy ne zavarja

össze az, ha önmagában a „rendelet” kifejezés szerepel egy törvénytervezetben vagy az indokolásában, akkor ne lásson rémeket. Kétségtelen, hogy szerepel, de az a rendelet, amire ön így mutat vagy erőteljesen gesztikulálva hivatkozik, az az államháztartási törvény végrehajtási rendelete, az Ávr. Csak erre utal itt a kormány.

És akkor hogy tovább segítsék önnek, mert ez egy bonyolult műfaj: ha tehát valaki kötelezettséget vállal, ott ellenjegyezni kell, utalványozni kell. Ezek a szabályok nem az Áht.-ban vannak leírva, hanem ebben, az úgynevezett végrehajtási rendeletben. Most, amikor a kormány a felhatalmazásunk alapján, mondjuk, szabad előirányzat felett is vállalhat kötelezettséget, akkor az ellenjegyzőnek az a szerepe, akinek eddig azt kellett vizsgálnia, hogy van-e szabad előirányzat, nyilvánvalóan értelmezhetetlenné válik, tehát bele kell nyúlni ebbe a rendeletbe. Erről szól ez az előterjesztés, és nem arról, hogy a költségvetési törvényt félredobva a kormány úgy, ahogy éppen akarja vagy valaki akarja, rendeleti úton elkezdi kormányozni.

Képviselő Asszony! Ennek az igazáról szerettem volna meggyőzni. Tudom, hogy ez teljesen reménytelen, azért nem is figyel rám, nincs is különösebb jelenetősége az egésznek, csak mondom, hogy ne zavarják meg azok a szavak, amik itt le vannak írva, mert itt csak a végrehajtási rendeletre utal a kormány, és nem egyedi döntéseket akar rendeleti formán, jogszabályi formán, az Országgyűléssel szembenelve az akaratát érvényesíteni. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr következik, két percben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Még annyi sem lesz, mert mindössze csak arra szeretném kérni Tállai államtitkár urat, hogy a kormány képviselőjében vegyen már részt ebben a vitában, oszlassa már el az aggályainkat. Nem tudom, hogy Hargitai képviselőtársam miért húzza magára ezt az egészet. A kormánynak azért nem ártana, ha azt, amit beterveztett, esetleg megvédené az álláspontját.

Azt hiszem, ez lesz a nap mondata, hogy ne zavarják meg a szavak, amelyek le vannak írva. Igyekszünk, hogy ne zavarjanak meg bennünket ezek a szavak, csak próbáljuk értelmezni értő olvasással, és ezek semmi jót nem sugallnak. Jó lenne, ha a kormány képviselője, aki itt ücsörög, azon kívül, hogy felolvassa azt, amit leírtak neki, esetleg részt venne abban a vitában, ami alapvetően arról szól, hogy a magyar parlamentnek az a tevékenysége, hogy fenn tudja tartani a demokrácia látszatát, miként fog tudni megvalósulni. *(Tállai András: Önellenőrzésre nagyon jó.)*

Kérem, államtitkár úr, vegyen részt a vitában, és ne pedig zárszóban - amikor már nem fogunk tudni reagálni - mondja el azokat a kis szólásokat, amiket

leírtak önnek. Köszönöm szépen, elnök úr. (Tállai András: Ez nem földárverés, az a baj.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Köszönöm szépen, hogy egymást biztatják - én nem. Egyszerűen csak megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Sallai R. Benedek közbeszól.) Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további képviselői felszólalásra nem jelentkezett senki, a vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat. (Jelzésre:) Jelzi, hogy kíván reagálni. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Néhány kérdésre valóban szeretnék reagálni.

Az első kérdés, hogy miért a Miniszterelnökség terjeszti a parlament elé. Ennek nagyon egyszerű oka van, miután a kormányülésre a Miniszterelnökség terjesztette be, végül is mégiscsak a kormány jogkörét módosítja, ha úgy tetszik, bővíti ez a törvényjavaslat, ezért hát engedjük már meg, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter terjessze be, és a parlamentben természetesen az államháztartási törvény a Nemzetgazdasági Minisztérium felelőssége, ezért képviselem én a minisztériumot. (Dr. Szakács László: Mégsem az NGM ötlete volt?)

Ami pedig az előterjesztés tartalmát illeti, azt egy példával szeretném megvilágítani és inkább megértetni. Amikor lezárul egy költségvetési év december 31-én és majd csak a következő év őszén kerül a zárszámadás a parlament elé, akkor a két időszak között, a két időpont között nagyon érdekes időszak van, hiszen úgy zárul le a költségvetési év, hogy senki nem tudja egyébként, hogy a költségvetésnek most, hála istennek, az elmúlt években többletbevétele volt, de hogy valójában az mennyi többletbevétel. Ezért a kormány az év lezárását követően - bármilyen hihetetlen - kormányhatározattal, kormányhatározatokkal költi el az előző év teljesítését, azaz a maradványát. A jelenlegi államháztartási törvény szabályai azt mondják, hogy a maradványt költi el a kormány kormányhatározattal.

Valóban, ez fájhat önöknek, hogy a jelenlegi kormány rájött arra, hogy fölgyorsítsa a pénzek hatékony felhasználását közfeladatokra, éppen arra az útberuházásra egyébként, amit Sallai R. Benedek példaként fölhozott, a kormány olyan forrást költ el, vállalhat kötelezettséget rá bármely szerve, intézménye, ami még nem maradvány, hanem egyszerűen többletbevétel, illetve akár egy előirányzat megtakarítása. Tehát nem válik maradvánnyá, hogy elköltsesse, hanem egy megtakarítás, egy év közbeni megtakarítás vagy egy teljesen nyilvánvalóan teljesülő többletbevétel.

Önök ezt a kormányt ne féltsék a felelőtlen gazdálkodástól és hogy majd hiányt fog generálni! Elmondta Hargitai képviselő úr is, ez a kormány hozta ki az országot a túlzottdeficit-eljárásból, és különösen

a szocialisták ne féljenek attól, hogy ez a kormány ide vagy oda, vagy bárhova elkölti a forrásokat, ráadásul nem is átláthatóan, mert ebben önök voltak a nagymesterek, önök nem tudták egyszerűen a költségvetési hiányt teljesíteni. Ne ezt a kormányt bántsák! Ne féljenek a kormányfőtől és a nemzetgazdasági minisztertől, hogy felelőtlenül költi az ország pénzét!

Azt gondolom, hogy teljesen alaptalan vád az is, hogy a kormány átláthatatlanul költi el a pénzeket, hiszen miről szól a zárszámadási törvény? Ez a forrás, ennek a pénznek minden száma, minden forintja ugyanúgy benne lesz a zárszámadási törvényben, csak nem a maradványsoron és a maradványra vállalt kötelezettségeként, hanem már eleve a költségvetés bevételeként, kötelezettséggel terhelt.

Semmi más nem történik, mint ahogy mondtam, csak nem várjuk meg, hogy egy forrásból maradvány legyen, hanem azt a kormány felelősséggel költi - mert az Alaptörvény mégiscsak a kormány kezébe adja a költségvetés végrehajtását és nem az ellenzékebe és nem az Országgyűlésébe, hanem a kormány kezébe adja a költségvetés végrehajtását -, és itt semmi más nem történik, mint az, hogy a költségvetés végrehajtásához egy törvény módosítása megtörténik azért, hogy a kormány jogköre nagyobb legyen, hogy ezáltal precízebben, pontosabban, gyorsabban és hatékonyabban tudja a forrásokat elkölteni.

Örülök neki, hogy a rendeleti kormányzást Hargitai képviselőtársam helyre tette. Én csak egy mondatot mondanék: ilyen példákat idehozni a diktatúrából, amikor törvények helyett, országgyűlések helyett, a demokrácia helyett hoztak rendeleteket hatalmon lévő vezetők? Ezt ezzel összekeverni, azt gondolom, teljes politikai melléfogás.

Én biztos vagyok ebben, hogy ez a költségvetés felhasználását hatékonyabbá teszi, és az ország érdekét szolgálja az, hogy a kormány tud előre olyan forrásokról dönteni, ami az ország érdekét és az emberek érdekét fogja szolgálni. Igenis bízom benne, hogy megszavazza az Országgyűlés többsége ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti pad-sorokban.)

(22.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Bánki Erik és Manning Jenő képviselő urak, Fidesz, által benyújtott előterjesztés T/9621. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A rendszerváltozás óta nem sikerült még egyetlen kormányzatnak sem olyan jelentős előrelépést tenni a sportfinanszírozás területén, mint a most regnáló polgári kormány, a nemzeti összefogás kormányának, hiszen ebben az időszakban 2010 óta a sportra fordítható költségek szintje több mint a tízszeresére növekedett. Azt gondolom, ez nem véletlen, hiszen a választási kampányban is deklarálta már 2010 előtt Orbán Viktor miniszterelnök úr maga is, hogy a sportot stratégiai ágazatnak tekinti. Az elmúlt időszak, tisztelt hölgyeim és uraim, azt mutatja, hogy a sport területére minden egyes forint befektetés hasznos volt, hiszen ha megnézzük az igazolt versenyzők számát, akkor azt láthatjuk, hogy 2010 óta több mint 60 százalékkal nőtt, ma már 360 ezer gyermek és felnőtt igazolt sportolóként szinte nap mint nap edz és versenyez hétről hétre, ezáltal példát mutatva saját közösségének, saját családjának, az ismerősöknek és azoknak a gyermekeknek, akik felnőve a sportot akár életvitelszerűen, akár csak hobbi-ként választják maguknak.

Az öt látvány-csapatsportág területén - mely a labdarúgás, a vízilabda, a kosárlabda, a kézilabda és a jégkorong sportágakat teszi ki - a támogatást biztosító társaságiadó-törvény módosításával és az ahhoz kapcsolódó jogszabályok elfogadásával az államháztartás alrendszerén belüli alternatív források bevonása nyílt meg ezen a területen. A cél az volt, tisztelt hölgyeim és uraim, már a törvény elfogadásakor is, hogy a társaságiadó-kedvezmény rendszerén keresztül a vállalkozásokat közelebb hozzuk a sporttámogatás rendszeréhez, és előbb-utóbb létrejöjjön a sportgazdaság Magyarországon.

Örömmel mondhatom, az elmúlt időszak példái azt mutatják, hogy meghozta a kedvet a szponzorációs támogatáshoz is a társaságiadó-kedvezmény rendszere, hiszen ma jóval több külső támogatás áramlik a sport világába, mint a 2010-et megelőző években történt az bármikor. Olyan fejlesztések és olyan beruházások valósulnak meg évről évre, amelyek nemcsak a társaságiadó-rendszer keretén belüli támogatásokat, hanem az önerő finanszírozásához helyi önkormányzati erőforrásokat vagy külső cégek támogatásait foglalják magukba. Tehát a kormánynak az a szándéka is teljesült, hogy addicionális forrásokat tudjunk bevonni a sport finanszírozásába, és itt nemcsak a fejlesztésekről, hanem a működési támogatásokról is beszélhetek.

Arról nem is beszélve, tisztelt képviselőtársaim, hogy nemcsak a látvány-csapatsportágak tekintetében nőtt meg a sporttámogatások mértéke, hanem a kormány - megint csak egyedi módon - a kiemelt sportágak tekintetében 16 sportági szakszövetséggel kötött egyedi megállapodást támogatásokról, amelynek következtében ezen a területen is jóval több versenyző található, az utánpótlás-nevelés ezeken a

területeken is sokkal magasabb színvonalon, sokkal több gyermek bevonásával működik.

A társaságiadó-kedvezmény rendszere kialakításának stratégiai célja, hogy jobb felszerelések és létesítmények emeljék az iskolai és a diáksport színvonalát is, általánosságban bővítsük Magyarországon a sportolási lehetőségeket, és növeljük a lakosság hajlandóságát és igényét a rendszeres sporttevékenység végzése iránt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Talán még emlékeznek arra, hogy 2009-ben több alkalommal is elmondtuk ellenzékéből, tarthatatlan az, hogy Magyarország akkor, 2009-ben a rendszeres testmozgást végző állampolgárainak számát tekintve az Európai Unió 27 tagállama közül a 27. helyen állt. A magyar társadalom 9 százaléka sportolt rendszeresen, ami azt jelenti, hogy legalább heti kétszer 45 percet. A társaságiadó-kedvezmény rendszere ezen is segített, hiszen mára elmondhatjuk, hogy a társadalomnak több mint a 16 százaléka sportol. No, van még hova fejlődnünk, hiszen ahhoz, hogy Európa élvonalába jussunk, el kéne érünk Svédország vagy Finnország szintjét, ahol a társadalom 40 százaléka sportol rendszeresen legalább hetente kétszer 45 percet. De ne legyünk telhetetlenek, ez is kiemelkedő fejlődés volt, és bízom abban, hogy 2020-ra a 20 százalékos álmotárt is át tudjuk lépni ezen a téren, ami azt jelenti, hogy több mint duplája lesz a rendszeres testmozgásban lévő magyar állampolgárok száma, ami szerintem kifejezetten jó eredménynek számíthat.

A látvány-csapatsportok társadalmi szempontból is kiemelkedő jelentőséggel bírnak, hiszen az utánpótlás-nevelési feladatok támogathatósága révén hozzájárulnak a felnövekvő nemzedékek körében az egészséges életmód feltételeinek kialakításához, a közösségi lét értékeinek megismeréséhez. A kedvezményezett utánpótlás-nevelési, versenyzetési feladataik ellátására tárgyszerű-beruházásra, valamint személyi jellegű ráfordításokra és képzési költségek finanszírozására fordíthatják a támogatásokból befolyó forrásokat. A támogatási rendszer a fiatal generációk részvételének előmozdítása és a sportos életmód ösztönzése révén növeli a szabadidősport társadalmi bázisát is. A látvány-csapatsportok társadalmi szempontból is kiemelkedő jelentőséggel bírnak, hiszen például az utánpótlás-nevelési feladatok, valamint a sportlétesítmények fejlesztésének támogathatósága révén hozzájárulnak a felnövekvő nemzedékek körében az egészséges életmód feltételeinek kialakításához, a közösségi értékek megeremtéséhez. Itt az a lényeg, hogy nemcsak a látvány-csapatsportágakban igazolt versenyzők vehetik igénybe azokat a létesítményeket, amelyek a társaságiadó-kedvezmény rendszerén keresztül valósultak meg és épültek meg, hanem a törvény kifejezetten úgy szól, hogy az üzemeltetési idő legalább 20 százalékát olyan kedvezményes feltételekkel kell kiadni, amelyre más sportágak területéről is

fogadhatnak gyerekeket, sőt a törvény kifejezetten arra inspirálja őket, hogy tegyék meg.

Beszéljünk néhány szót az előttünk fekvő törvényjavaslatról! A törvényjavaslat egyébként alapvetően technikai módosításokat tartalmaz. Egy olyan javaslatcsomagról beszélünk, tisztelt hölgyeim és uraim, amelyeknek a társaságiadó-törvényre vonatkozó módosításait valamennyi, tehát mind az öt látványcsapatsportág-szövetség egységesen kezdeményezte, így azt gondolom, hogy annak indoklása már önmagában is életszerű. Ezért is kérem önöket arra, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

Az 1996. évi LXXXI. törvény módosítása a látvány-csapatsportok támogatásával kapcsolatban jelentkező értelmezési és egyéb adminisztrációs problémák kezelését is megoldja. A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény rendelkezéseivel összhangban a jelzálogjog bejegyzésénél kivételként határozza meg javaslatunk a helyi önkormányzat törzsvagyonába tartozó ingatlanokat, ezáltal elősegítve az önkormányzati ingatlanokon megvalósuló értéknövelő beruházások létrejöttét úgy, hogy garanciális feltételként rögzíti: csak abban az esetben kerülhet sor az állam javára való jelzálogjog-bejegyzés törlésére, illetve a jelzálogjog-bejegyzéstől való eltekintésre, ha az érintett önkormányzati vagyon a helyi önkormányzat törzsvagyonába tartozik. Azt gondolom, ez kellő garanciát nyújt arra, hogy az ezeken az ingatlanokon történő fejlesztések után az üzemeltetésük és a működtetésük legalább a 15 éves időintervallum tekintetében fenntartható.

A rendelkezés az adóról című, szintén a látványcsapatsport-támogatásra is igénybe vehető 24/A. § szerinti felajánlásnál a módosítás az utófinanszírozott támogatás esetén rendezi az átutalás szabályait azzal, hogy garanciális rendelkezésként előírja, hogy a sportcélú ingatlanok fejlesztésére irányuló tárgyeszköz-beruházás felújítás jogcím igénybevétele esetén a támogatás igénybevételére csak a beruházás szakaszos megvalósításával arányban álló módon, az egyes szakaszokra vonatkozó részelszámolások benyújtását és elfogadását követően kerülhet sor. Vagyis, tisztelt hölgyeim és uraim, a támogatott szervezet csak szabályszerű felhasználás igazolásáról kiállított és az ellenőrző szervezethez benyújtott részelszámolás elfogadását követően juthat az adótámogatáshoz, illetve annak a felhasználásához.

A törvényt módosítás továbbá pontosítja az ellenőrzési feladatok ellátásával összefüggő költségek utalásának szabályait, mivel a Magyar Olimpiai Bizottság esetében például az ellenőrzési feladatok ellátására kizárólag az Emberi Erőforrások Minisztériumának mint ellenőrző szervezetnek fizetheti meg az 1 százalékos költséget.

Néhány szót mondanék még a sporttörvény módosításáról is. A sporttörvény tekintetében a 2016. január 1-jével életbe lépő Ket., tehát a közigazgatási eljárásokról szóló törvény hatálybalépése miatt a

látvány-csapatsportágak támogatási rendszerében problémát okoznának a korábbi eljárások folytatásának fenntartásában.

(22.30)

Éppen ezért például kisebb sportszervezetek, de egyébként a nagyobb beruházások esetén is eddig felfüggesztési lehetőségük volt a szövetségeknek arra az esetre, ha bármilyen igazolást nem tudtak időben csatolni, vagy például építési engedélyek a beruházások esetében nem voltak rendben. Ezt a Ket. az új eljárási szabályai szerint nem tenné lehetővé 2016. január 1-től, ezért azt gondolják a szövetségek, és aggodalmuknak, azt gondolom, helyt kell adni, hogy a Ket. eljárási szabályai alól ezeket az eljárásokat ki kell venni annak érdekében, hogy minél több sportszervezet esetében érdemben lehessen elbírálni a támogatási kérelmeket, és lehetőséget tudjanak adni nekik arra, hogy időközben a hiánypótlásokat teljesíteni tudják.

Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, azt gondolom, az indoklásból is érezhető, hogy olyan technikai módosításokat tartalmaz a javaslat, amelyek elfogadása életszerűbbé, működőképesebbé, a szövetségek és a sportági szakszövetségek égisze alatt működő egyesületek, alapítványok és sportvállalkozások számára egy jobb és még hatékonyabb elbírálni és felhasználási rendszert tesz lehetővé. Úgyhogy arra kérem önöket, támogassák ezt a törvényt módosítást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, elsőként Varga László képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr...

ELNÖK: De még mielőtt megadnám a szót, magamat kell módosítanom, mert elfelejtettem megkérdezni államtitkár asszonyt, hogy kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Minthogy Szabó államtitkár asszony kíván szólni, ezért türelmét kérem Varga képviselő úrnak. Így nagyobb izgalommal tudja figyelni, hogy mégis mit fog ön mondani.

Államtitkár asszony, bocsánat, ön következik.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! A látvány-csapatsportágak körében, mint ismeretes, a kormány egyik leglényesebb intézkedése 2011-ben a Tao. törvény adókedvezményének bevezetése volt. Ezzel lehetővé vált a vállalkozásoknak, hogy nyereségük legfeljebb 75 százalékát sportcélokra fordíthassák az öt látványcsapatsportág tekintetében. A támogatási rendszer-

rel intenzív sportágfejlesztések indultak el, annak eredményei már most megmutatkoznak. Hiszen már elhangzott, hogy több mint 350 ezerre emelkedett az igazolt versenyzők száma, a tao előtti időszakban 260 ezer volt, amely növekedés elsősorban az utánpótláskorúaknál jelentős.

Továbbá a taotámogatás rendszerén belül közel 300 új hazai sportingatlan épült és közel 500 újult meg. Ebben uszodák, sportsarnokok, stadionok, sportpályák és jégcsarnokok kerültek átadásra, felújításra, amelyeket nemcsak az öt látvány-csapatsportág képviselői tudnak használni, hanem szinte az összes sportág résztvevői, akik szintén érzékelik a tao által biztosított pozitív hatásokat. Az elmúlt évekhez hasonlítva több mint 5 százalékkal emelkedett a sportszervezetek száma, és 30 százalékkal több szakember dolgozik az ágazatban. A rendszer tehát egyértelműen sikeres, és az érintett sportágak lehetőségei soha nem tapasztalt szinteket értek el.

A sportágak fejlődése pedig társadalmi és gazdasági pozitív irányú változásokat is generált, valamint a mozgásgazdag életmód népszerűsítésével, a fiatalok mindennapos sportolásával, annak lehetőségeinek megteremtésével az egészséges életmódra nevelő hatása is jelentős. A támogatásokból az adott sportágakhoz tartozó minden sportszervezet, sportiskola, utánpótlás-nevelést végző alapítvány részülhet, amelynek jóváhagyásáról a sportági szakszövetségek hoznak szakmai döntést. Így a taorendszer átlátható, jól követhető, amely az ellenőrzésre vonatkozó törvények és rendeletek által szigorú megkövetéseknek van kitéve.

A jelenlegi támogatási rendszer 2017. június 30-áig él. Ezt már a sport-szakállamtitkárság kezdte vizsgálni, és már elkezdte az egyeztetéseket és a rendszer kiértékelését a sportszervezetekkel. A cél a gyakorlati tapasztalatok figyelembevételével egy új taorendszer kidolgozása, újragondolása és a tapasztalatokat értékelve ezeknek a még hatékonyabbá tétele. Az önkormányzat előtt lévő törvénymódosítás a sportfinanszírozás jelen rendszerének elsősorban jogtechnikai részeit pontosítja, ahogy Bánki Erik képviselő úr is elmondta, és a jogértelmezési helyzetek kezelésére irányul elsősorban.

A változásokra azért van szükség, mert a gyakorlatban alkalmazható törvényi rendelkezések konkrét jogtechnikai megfogalmazásokat igényelnek. Ezek a törvénymódosítások még hatékonyabb működést és felhasználást fognak eredményezni. A törvénymódosítás két törvényt is érint, egyrészt a látvány-csapatsport támogatásáról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítását tartalmazza. Mindezt alapul véve a kormány támogatja a törvénymódosításokat, mivel a jelen kiegészítések és módosítások a látvány-csapatsportágak támogatásával a gyakorlatban jelentkező értelmezési és egyéb adminisztrációs problémák kezelésére irányulnak.

Eszerint a 22/C. § módosítása egy technikai értelmezés. Itt az összeszámitási szabályok módosul-

nak a kiegészítő sportágfejlesztési támogatás mértéke tekintetében. Ezt Bánki képviselő úr is elmondta. Ugyanez a szakasz (6) bekezdése is kiegészítésre kerül, ez az önkormányzat törzsvagyonába tartozó ingatlanokat érinti, hiszen elsősorban elősegíti az ezen ingatlanokon történő értéknövelő beruházások megvalósítását úgy, hogy garanciális feltételeket rögzít. Csak abban az esetben kerülhet sor az állam javára történő jelzálogbejegyzésektől való eltekintésre, ha az érintett önkormányzati vagyon a helyi önkormányzat törzsvagyonába tartozik.

A módosítás után a felajánlások, utófinanszírozások, támogatások esetén rendezzi az átutalás szabályait is, ha az előterjesztés megszavazásra kerül, hiszen módosításra és kiegészítésre kerül a rendelkezés az adóról című, szintén a látvány-csapatsport támogatására igénybe vehető 24/A. §. Ugye, itt a sportcélú ingatlanfejlesztésekre irányuló tárgyi-eszköz-beruházás, felújítás jogcím igénybevétele esetén a támogatási igény kielégítésére csak a beruházás szakaszos megvalósításával arányban álló módon kerülhet sor.

A törvénymódosítás továbbá jogtechnikai kiegészítéseket tartalmaz, pontosításokat az ellenőrzési feladatok ellátásával összefüggő költségek tekintetében. Ezenkívül a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítását is eszközli, itt négy tárgykört is érintve. Egyrészt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, a Ket. idén január 1-jén hatályba lépett módosítása miatt, másrészt érinti a Tao. törvény 24/A. §-a szerinti adókedvezménnyel kapcsolatos feladatok ellátását, harmadrészt számozásbeli pontosításokat tartalmaz, végül az olimpiai szimbólumok védelmére irányuló szabályokat pontosít.

A felsorolt tárgykörök indoklásaként egyrészt a Ket. idén januárban hatályba lépett módosítása érinti az ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezéseket, amely szerint a határozatot, az eljárást megszüntető végzést, valamint a másodfokú döntést hozó hatóságoknak az elsőfokú döntést megsemmisítő és új eljárásra utasító végzését a kérelem hatóságához történő beérkezését követő 21 napon belül meg kell hoznia, és gondoskodnia kell a döntés közzétételéről. Ennél rövidebb határidőt bármely jogszabály, hosszabbat pedig csak és kizárólag törvény állapíthat meg. Ezen módosítás alapján a jogszabályi hierarchiában a törvénytől alacsonyabb szintű jogszabályok, így kormányrendelet sem határozhat meg a Ket. általános rendelkezésinél hosszabb eljárás határidőt.

(22.40)

Ennek következtében a látvány-csapatsportág támogatását biztosító támogatási igazolások kiállításáról, felhasználásáról, a támogatás elszámolásának és ellenőrzésének, valamint visszafizetésének szabályairól szóló 107/2011. kormányrendeletben foglaltak ellentétben állnak a Ket. hatályos rendelkezéseivel,

amelyek a Ket. szerinti általános 21 napos ügyintézési határidőnél hosszabb határidőt fognak biztosítani.

A módosítás célja, hogy eddig a kormányrendeletben szabályozott látvány-csapatsport támogatását érintő ügyintézési határidők a Ket. rendelkezéseivel összhangban a rendeleti szint helyett törvényi szintű szabályozást nyerjenek, és ezáltal lehetővé váljék a hosszabb ügyintézési határidő biztosítása. Fontos továbbá kiemelni, hogy a Ket. az ügyfélnek az ügyintézési határidő jogtalan túllépésével okozott károk, hátrányok csökkentése érdekében általánosan a „hallgatás beleegyezés” lehetőségét írja elő, ez azonban eltérést enged az ágazati jogszabályoknak. Tekintettel arra, hogy a látvány-csapatsportágban működő országos sportági szakszövetségek a sportfejlesztési programok bírálata során a Ket. alapján eljárva sokszor összetett, bonyolult szakmai megítélésű ügyekben hozták meg döntéseiket, így például többek között az építési hatósági engedélyek meglétének vizsgálatát is végzik, szakmai programok és azokhoz rendelt költségnevek megalapozottságának vizsgálata is a feladatuk, így ezek a döntések is indokolják a módosítást. Ezért a rendelkezés aránytalan terhet jelentene számukra, ennek megfelelően a módosítás alapján a támogatás igénybevételére jogosított szervezetet nem illeti meg a kérelmezett jog automatikus gyakorlása.

További lényeges elem, hogy a módosítás kiterjeszti a sporttörvény hatályát a Tao. törvény 24/A. §-a szerinti támogatásokra, és egyértelműsíti a Tao. törvény és a sporttörvény közötti hatásköri szabályokat a sportpolitikáért felelős miniszter és a látvány-csapatsportban működő szakszövetség adókedvezményrel kapcsolatos feladatai vonatkozásában.

A törvénymódosítás további elemei pontosítják a jogszabályi hivatkozásokat arról, hogy mely sportfegyelmi büntetések ellen lehet bírósági jogorvoslatot kérni. A módosítás tehát korábban át nem vezetett számozásbeli pontosítást tartalmaz.

Végül a törvény módosítása a Magyar Olimpiai Bizottság olimpiai mozgalommal kapcsolatos feladatai között védi az olimpiai jelképeket és szimbólumokat, amelyek védelme az olimpiai eszmeiség megőrzése, az eredetiség és megkülönböztetés, valamint a szurkolók, vásárlók hiteles tájékoztatása céljából szükséges. A Magyar Olimpiai Bizottság az olimpiai jelképek és elnevezések felhasználására vonatkozó engedélyt csak a NOB jóváhagyásával adhat ki bizonyos feltételek mellett. Így az olimpiai szimbólumok és elnevezések megfelelő hazai védelme érdekében kiemelten fontos, hogy az erre vonatkozó magyar jogszabályok a jogtulajdonos, azaz a Nemzetközi Olimpiai Bizottság szabályzatait, rendelkezéseit és szándékait tükrözzék, tekintettel a sporttörvényben foglalt kötelezettségeikre, amely szerint a MOB végrehajtja a Nemzetközi Olimpiai Bizottság alapszabályában és az egyéb szabályzataiban megállapított célkitűzéseket és feladatokat.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány támogatja a társaságiadó-törvény módosítására írá-

nyuló, gyakorlatban jelentkező jogértelmezési és egyéb adminisztrációs kiegészítéseket, valamint a sportról szóló I. törvény módosítását és kiegészítését. Úgyhogy kérem, a törvény módosítási javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kerül sor a vezérszónoki felszólalásokra. Elsőként Varga László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Nehezen találja az ember ilyenkor a műfajt, mert a módosítások valóban technikai jellegűek és - mondjuk úgy - az államtitkári felvezetőben és az előterjesztő mondandójában is nyilván kisebb szerepet vállaltak ezek a részek. Nagyon sokszor vitáztunk már a társasági adóról szóló törvény módosítása kapcsán az Országgyűlésben. Egy jó öt éve állandó téma ez. Tudtuk ezt röviden is csinálni, meg hosszán is. Azt hittem, hogy ez most rövidebb lesz, de azért sikerjelenetéseket is hallottunk, úgyhogy mégiscsak hosszabbra fogom én is a mondanivalómat.

A technikai módosítások szakszövetségek által javasoltak, valóban kívánatosak, bár hamarabb is végiggondolhatók lehettek volna. De azok a hangok, amelyek arról szóltak ennek kapcsán, hogy önök megoldották a magyar sport helyzetét teljesen, az olimpiai sportágak teljes vertikumában és egyébként egyre sportol a magyar, azért nyilván kérdéseket vetnek fel bennem is. Például a tornatermek kérdése, a mindennapos testnevelés feltételei elég siralmasak ebben az országban. Gondoljuk végig azt, hogy az önök által hatalmas sikernek tartott társaságiadókedvezmény rendszere a látvány-csapatsportágak tekintetében 11 milliárdnyi forrást juttatott például a felcsúti utánpótlás-akadémiának, amelynek például a Diósgyőr elleni mérkőzésen - hadd szóljak erről - egyetlen olyan játékosat sikerült kiállítania, aki ezen az utánpótlás-akadémián nevelkedett. Tehát ha a 11 milliárdot az egy játékosal vetjük össze, meg azzal, hogy 11 milliárdból mennyi tornatermet lehetett volna építeni, megújítani ebben az országban azért, hogy több ezer gyermeknek legyen még inkább biztosított a sportolási lehetősége, akkor, azt gondolom, ami Felcsúton létrejött, maga tükrözi azt az értékváltságot, amit önök e tekintetben bemutatnak.

Arról nem is beszélek, bár ezt sem először mondom el, de akkor most is elmondom, hogy a 2010 előtti időszakot fejlesztések nélkülülnek látni nyilván hamis kép. Persze máshogy működtek a dolgok, természetesen az önkormányzatok, ahol fontosnak tartották, megtalálták erre a forrásokat, és egyébként jócskán támogatták a kormányok is ezeket a beruházásokat. Miskolcon négy ilyen beruházást említenék. Örülnek, ha említhetnék az utóbbi hat évből is, csak nem tudok, mert nem történtek ilyen volumenű fej-

lesztések. Versenyuszoda jött létre Miskolcon 2010 előtt, megújult a sportcsarnok, a jégcsarnok felépült. Ez is az egyik alapja annak, hogy ma olyan sikeres tud lenni a jégkorong mint sportág Miskolcon. Már 3:0-ra vezet a négy győzelemig tartó bajnoki döntőn egyébként a DVTK Miskolci Jegesmedvék csapata. De nem érzem, hogy emögött olyan források sorakoznának fel, olyan támogatók, amelyek igenis szükségesek lennének egy ilyen komoly sportteljesítmény kapcsán. A DVTK-stadion is fejlődött akkor, ma meg hat éve egy kapavágás sem történik.

Tehát azt gondolom, hogy nem lehet sikeresnek tartani egy olyan támogatási rendszert, amely nagyvárosokban méltán sikeres, nagy múltú utánpótlással is rendelkező sportszervezeteket, akadémiákat nem támogat eléggé, tornatermek fejlesztését, iskolai sportot nem támogatja eléggé, és létrehoz egy olyan torz értékvalasztásról tanúbizonyságot tevő valamit, ami Felcsúton van. Tudom, hogy ilyenkor mindig támadásnak veszik ezt a kérdést, de azt gondolom, hogy ez nyilván egy torz elköltése a forrásoknak.

Elhangzott az olimpiai sportágak támogatása, hogy az öt látvány-csapatsportág mellett mennyire fejlődtek. Ennek is nagyon örülnék, az elején javasoltuk, személyesen is nyújtottam be ilyen módosító indítványt. Nem hinném ugyanis, hogy aránytalan teher lenne továbbra a költségvetésen, ha az összes olimpiai sportág megkapná ezt a lehetőséget. Sajnos itt négyéves ciklusok vannak, és azt látjuk, hogy nem állunk úgy kvótákkal, nem áll úgy Magyarország az olimpiai kvótákkal, ahogy állhatna. Azt gondolom, hogy ha 2011-ben másképp, az ellenzéki javaslatokat is figyelembe véve születik meg az akkori taokedvezmény-rendszerrel szóló javaslat, akkor ez ma nem így lenne.

Tehát kívánatosabb lenne végiggondolni az olimpiai sportágakra való kiterjesztést, de csak akkor, ha ez átlátható. Mert arról beszélni, hogy milyen átlátható ez a rendszer azután, hogy a legutóbbi módosítási javaslat az olimpiai pályázatra terjesztette ki a taotámogatás lehetőségét, nekem ezzel némi problémám van. Először 19 milliárdról volt szó, aztán azt is kivették a javaslatból nyilván, hogy azért lehessen még ebben továbbszármalni. A Ház döntése előtt az utolsó pillanatban pedig bejön egy olyan módosító javaslat, amely arról szól, hogy tulajdonképpen az ilyen források, az illetékes cégek juttatott források nem közpénzek, nem vonatkozik rájuk az Áht.

(22.50)

Ezáltal a közbeszerzések rendszerébe sem integrálható, nincs közérdekű adatigénylés, az ellenőrzés egyéb formái nem történhetnek meg. Tehát azért taos források kapcsán az átláthatóságról beszélni, nekem ezzel némi problémám van, és az olimpiai pályázatnak pedig még nincs logója sem. Tehát azt gondolom, hogy ez egy komoly probléma.

Tehát ez egy technikai módosítás. Én azt mondanám - és ebben nem adom fel a hitemet -, hogy

vannak komoly sportértékek Magyarországon, amik nagyobb támogatásra szorulnának. Én erre újra felhívtam a figyelmet városom és körzetem tekintetében. Itt a Miskolci Jegesmedvéket, a DVTK-családot említeném és számos olyan sportértéket, ami Miskolcon támogatásra szorulna, de a töredékét sem kapja meg annak a lehetőségnek, amit például a felcsúti akadémia.

Ez azért probléma, mert azzal együtt, hogy higgyék el, hogy nagyon sok olyan ellenzéki képviselőtársam van, aki a szíven viseli a magyar sport ügyét, és szívesen venne részt olyan jogszabályok közös megalkotásában, ami valóban koncentráltan tudna segíteni, úgy a tömegsporton, mint a versenysporton, addig én úgy érzem, hogy a társadalomban egy komoly kritika van ezekkel a döntésekkel és jogszabályokkal kapcsolatban, azok átláthatóságával kapcsolatban, és ez árt a magyar sportnak.

Ha önök is egy kicsit hosszabban vezették be a mondandójukat, én csak ennyit szeretnék hozzátenni, hogy mindenesetre én ebbéli hitemet nem fogom feladni, és várom a Tao. II.-t, amely nyilván Brüsszelben egyeztetésre kerül. Én abban bízom, hogy lehet szélesíteni a támogatottak körét, az átláthatóságot mélyíteni, mert jelenleg ez nem biztosított, és valahogy olyan döntéseket sikerül majd hozni a későbbiekben, ami a társadalmi támogatottságát helyreállítja ennek a történetnek, mert ma ez nincsen meg, én ezt érzem, és sportszerető emberként ezt őszintén sajnálom. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Folytatjuk a vezérszónoki kört. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is szeretném üdvözölni és örömmel köszönteni mind Bánki Eriket mind pedig államtitkár asszonyt. Ezt azért is mondom, mert az előző Tao. törvény tárgyalásánál én tettem szavá, hogy egyikőjük sem volt itt. Egyébként akkor Tállai András államtitkár úr képviselte itt a szakmát. Most minőségi változás van szerintem, és egyébként is mind a kettőjüket leszúrta volna a Tállai államtitkár úr, meg itt mindannyiunkat, mert itt azt mondta, hogy itt most ez a módosítás, erről kell beszélni, hagyjuk már azt, hogy mi a sportról, az olimpiáról meg ilyenekről beszélünk a tisztelt Házban. És most mind Bánki Erik felszólalásában, mind államtitkár asszony felszólalásában nagyon sok szó esett a sportról, ami elvileg valóban nem konkrétan erről a törvényről szól, de mégis erről a törvényről szól, hiszen a taokedvezmények és minden egyéb más kapcsolódik szorosán a sporthoz.

Ha megengedik, akkor én is egyébként egy kicsit távolabbról kezdem el a törvénymódosítás tárgyalását, hiszen megnéztem, pontosan felírtam, Bánki Erik 6 perc 20 másodpercnél mondta azt, hogy beszéljünk néhány mondatot az előttünk lévő törvény-

javaslatról, úgyhogy akkor még van egy kis időm arra, hogy a sportról beszéljek; és valóban fontos egyébként.

Mindig azt mondtam és azt mondta a Jobbik Magyarországért Mozgalom is, hogy a tao valóban egy fontos támogatási rendszer a sport irányában, elismertük. A problémánk csak azzal van, amit egyébként Varga képviselő úr is mondott, hogy amikor az volt látható most már az évek folyamán, hogy a taónak nemcsak pozitívumai vannak - mert önök mindig a pozitívumokat mondják el -, hanem igenis vannak negatívumai is, vannak a taón keresztül visszaélések és hasonló dolgok, meg egy kicsit talán túlszaladtak bizonyos stadionépítkezések is, akkor ezt át kellene értékelni. Tehát meg kellene próbálni tényleg még jobbra tenni ezt a taót, hogy azokat a negatívumokat, amik egyébként a társadalomban valóban óriási ellenérzéseket váltanak ki - és ez nem használ, hanem árt a sportnak egyébként -, azokat megpróbáljuk lenyesegetni vagy pedig visszaszorítani.

Hiszen azért amikor az emberek azzal találkoznak, hogy a taónak is köszönhetően, ha valaki Budapesten - szerintem nincs még egy ilyen város a világon - elindul a Kerepesi úttól az Üllői útig azon a durván talán két kilométeres szakaszon, és majd három stadionnal fog találkozni, mert állni fog a Puskás, épül az MTK, eljut az Üllői úti Groupama Arénába, azért ez egy kicsit visszatetsző. Főleg akkor visszatetsző, amikor azt látják az emberek, hogy itt milliárdokért épülnek stadionok, és közben a kormány a rendelkezéseivel meg a tótumfaktumaival kiüldözi az embereket a stadionokból. Ezek a stadionok konganak az ürességtől.

Tehát ha megnézzük az elmúlt két-három évet, hogy hol volt magyar bajnoki mérkőzésen egyszerre a legtöbb ember, akkor mivel találkozunk? Az NB III-ban, az egyébként nem felújított csepeli stadionban több mint tízezer ember volt jelen pillanatban a Ferencváros-II és a Csepel mérkőzésén. Egy futballünnep volt. Míg a Groupama Arénában az átlag nézőszám általában 3-4 ezer ember, és még azt is följavítják. Ha megnézzük, ez a tízezer ember anynyi embert jelentett, mint az előtte lévő NB I-es fordulóban az összes pályán megjelentek létszáma.

Ezen valamit változtatni kellene, hiszen hiába építenek önök stadionokat - és ez a negatívum -, ha onnan azokat az embereket, akiknek építették ezeket a stadionokat, kizárják és nem engedik be. Ez is az egyik negatívuma egyébként, véleményem szerint az egyik legnagyobb negatívuma a taokedvezményeknek.

Aztán ezt a törvényt az elmúlt egy éven belül, én már nem tudom, tudják-e, hogy hányadszor módosítjuk most éppen: hatodszor. Tehát egy év alatt hat-szor módosítottuk ezt a törvényt; vagy képviselő, vagy kormány, vagy bizottság terjesztette elő. Tehát volt eddig négy módosítás, van egy módosítás függőben, ami a Honvédelmi bizottság által beterjesztett módosítás, és most tartunk jelen pillanatban a hatodik módosításnál. És bár a témák nem mindig

ugyanazt a szabályozási kört érintették, a jogbiztonságot maximálisan képes aláásni, és a szabályozást a jogkövető állampolgár számára teljes mértékben átláthatatlanná tenni az évente kettő-háromnál több módosítás. És még egyszer mondom, itt a hatodik módosításról beszélünk. Nem beszélve arról, hogy a szabályozás egyes problémáit előrelátással lehetett volna kezelni, egyben egy-két módosítással is, de látszik a fejtelenség, a kapkodás abban is, hogy mindig más szerv és személy nyúlt hozzá, és ezen javaslatra toldozták-foldozták az elmúlt évben ezt a törvényt.

Valóban azt lehet mondani, ez elhangzott már többször, én most nem szeretném végig felolvasni azt, hogy miben változik most jelen pillanatban ez a törvény. Túlnyomórészt valóban jogszabályi módosítások, mondhatnánk azt is, koherenciazavarokat eszközöl ki, és valóban azt mondom, hogy indokolható jelen pillanatban is, hogy ezeken módosítsanak, csak mondom, kérdés az, hogy ez jól hangzik-e, hogy most már a Tao. törvényt hatodszor módosítottuk csak ebben az évben. Véleményem szerint nem.

Aztán van itt egy olyan rész, amit én abszolút nem értek, és igazából az általános indoklásban nem szerepelt róla egy fél mondat sem, a részletes indoklásban már van róla szó, de igazából itt sem értem teljesen, ez pedig az, hogy miért kellett megváltoztatni az olimpiai jelképekhez és az olimpiai szimbólumokhoz kapcsolódó részt. A részletes indoklásban önök azt írják, hogy „a Magyar Olimpiai Bizottság - a továbbiakban: MOB - az olimpiai mozgalommal kapcsolatos feladatai között az olimpiai mozgalom érdekében védi az olimpiai jelképeket, szimbólumokat. Az olimpiai szimbólumok védelme az olimpia eszmeiségének megőrzése, az eredetiség, a megkülönböztetés, valamint a szurkolók, vásárlók hiteles tájékozódása céljából szükséges.”

Eddig érthető, de ez eddig is így volt. Eddig is így volt, hogy a Magyar Olimpiai Bizottsághoz tartoztak ezek a szimbólumok. Igen, valóban, ez a merchandisingjogokról szól, eddig sem volt ebben semmiféle változás, eddig is így volt. Utána azt írják, hogy a MOB az olimpiai jelképek és elnevezések felhasználására vonatkozó engedélyt csak a Nemzetközi Olimpiai Bizottság jóváhagyásával adhat ki, bizonyos feltételek mellett. Ez is így volt. „Az olimpiai szimbólumok és elnevezések megfelelő hazai védelme érdekében kiemelten fontos, hogy az erre vonatkozó magyar jogszabályok a jogtulajdonos, azaz a NOB szabályzatait, rendelkezéseit és szándékait tükrözzék.”

(23.00)

Hát eddig nem tükrözték? Tehát akkor ezek szerint ezeknek a jelképeknek és szimbólumoknak a kezelése eddig nem volt összhangban a Nemzetközi Olimpiai Bizottság szabályzataival és előírásaival? Mert most a változtatás... - igazán nem látok benne lényeges változtatást.

Ha szövegszerűen megnézzük, és mondjuk, egymás mellé tesszük a hatályos és a módosított javaslatot, akkor itt látható, hogy terjedelmében egy kicsivel nagyobb, de értelmezés szempontjából szerintem mind a kettő ugyanarról szól. Tehát ezt szeretném megkérdezni, hogy erre tudnak-e nekem választ adni, hogy miért volt szükséges ennek a változtatása, és hogy ez hogy fog kapcsolódni egyébként az előző módosításhoz, hiszen az előző Tao. törvénymódosításnál, mondom, akkor Tállai András volt itt a kormány részéről, aki nem nagyon tudott választ adni nekünk semmire ezzel kapcsolatban, hogy fog itt most ehhez a változtatáshoz kapcsolódni az a cég, amit a Fővárosi Önkormányzat, tehát Budapest főváros és a Magyar Olimpiai Bizottság közösen hozott létre, és amely az olimpiai pályázat előkészítését és az egész projekt levelezését hivatott végigvinni.

Ennek a cégnek mindenféle kiadványában, a logótervezésnél, a honlapok tervezésénél, különböző ajándéktárgyaknak, tehát mondom, itt a merchandisingjogoknál valószínűleg rendelkeznie kell ezekkel a szimbólumokkal és jelképekkel - ha már csak arra gondolok, hogy amikor leadták most az első fázisát az olimpiai pályázatunknak, ott is meg kellett hogy jelenjenek ezek a szimbólumok -, hogy fog kapcsolódni, hogy fog e szerint a törvény szerint ez a cég rendelkezni ezekkel a jogokkal. A Magyar Olimpiai Bizottság, mivel egyébként tulajdonosa ennek a cégnek, de csak 50 százalékban, valószínűleg át fogja adni, de ez érdekelne, mert ez egy érdekes kérdése lehet ennek a törvénynek.

Mondom, a többi része pedig valóban jogtechnikai módosításokkal van elsődlegesen tele.

Én is azt mondom, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom és én saját magam is izgalommal várom a Tao. II.-t. Annak is örülök, hogy a sportági szakszövetségekkel, ahogy államtitkár asszony mondta, egyeztetéseket folytatnak. De igazán a legfőbb egyeztetést nem a sportági szakszövetségekkel kellene lefolytatni a véleményem szerint, hanem az Európai Unióval, tehát azt kellene elkezdni már minél gyorsabban, hogy ők mit fognak elvileg engedni nekünk, mert nálunk sajnos jelen pillanatban úgy néz ki a nagy gazdasági és minden más szabadságharcunk, hogy folyamatosan engedélyt kell kérnünk az Európai Uniótól, hogy mikor vehetünk levegőt és mikor nem, de rendben, megértjük.

Attól függetlenül, hogyha valami hasznos az országnak, és még egyszer hangsúlyozom, a tao igenis hasznos az országnak, hasznos a magyar sportnak, azt is meg kellene vizsgálni, és én kérem államtitkár asszonyt, hogy erre nagy hangsúlyt fektessenek a Tao. II.-nél, hogy ezt az ellenőrzési rendszert valahogy sokkal szigorúbbá kellene tenni. Ki kellene szűrni azokat a kiskapukat, ki kellene szűrni azokat az embereket, egyesületeket, akár sportági szakszövetségeket, akik visszaélnek ezzel a helyzettel. Örülnie kellene mindenkinek, aki a sportban él és aki a sportban tevékenykedik, hogy van egy ilyen lehetőség, van egy ilyen könnyítés, de akkor ezt ne játsszuk

el azzal, hogy a negatív visszajelzések esetleg lerontják azokat az eredményeket, amelyek kellenének. Valóban az a pénz, ami mondjuk, adott esetben nem arra a célra fordítódik, mint ami a tao célja lenne, tehát nem a sport fejlődésére vagy nem az utánpótlásra, az a pénz hiányzik a magyar sportból.

Tehát az lenne a cél, hogy minél inkább meg tudjuk tartani azt az összeget, amit a különböző vállalatok, cégek vagy akár a kormány a sportra szán, hiszen azzal lehet fejlődni. Úgyhogy kérem, hogy nagyon jól vizsgáljuk meg, vizsgálják meg annak a lehetőségét, hogy hogy lehet még sokkal, de sokkal szigorúbbá tenni a taoellenőrzéseket, hogy ne legyenek ezzel kapcsolatban visszaélések.

Én úgy érzem, hogy nincs, legalábbis nem látam semmi olyan részt ebben a mostani törvénymódosításban, amit a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom ne tudna támogatni, tehát véleményünk szerint támogatni fogjuk a végszavazásnál is ezt a törvénymódosítást. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, képviselő urat, hogy kíván-e most válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Bánki Erik képviselő úr mint előterjesztő. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök neki, amikor ellenzéki képviselőtársaim előre jelzik a vitában, hogy támogatják a törvényjavaslatot, amit benyújtottunk. Annak pedig külön örülök, hogy mindig megtalálják a módját annak, hogy mindannak ellenére, hogy támogatják, azért mégiscsak legyen megfelelő kormányzati kritika is mellé. Erről az szokott eszembe jutni vagy az jut az eszembe, az a mondás, ami a kritikus és a nőgyógyász összehasonlítását mutatja. A kritikus olyan, mint a nőgyógyász: ott keresi a bajt, ahol más az örömet. Úgyhogy itt ebben az esetben is azt látom *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*, hogy önök megpróbálnak egy sikertörténetben is valami bajt keresni...

ELNÖK: Tisztelettel kérem, bár megértem... Állj! Megértem a késői órát, megértem azt is, hogy családi körben vagyunk. *(Apáti István: Már aki!)* Tisztelettel kérem a hasonlatai megválasztását, hogy ne kelljen közbeszólnom. Jó? Most tulajdonképpen helyes dolog, hogyha iszik egy korty vizet.

BÁNKI ERIK (Fidesz): És miután böjtidőszak van, ezért csak vizet tudok inni, még egy jó fröccsre se futja.

Szóval, azt gondolom, elnök úr, hogy ez egy talá-
ló hasonlat volt. Ha valakinek nem tetszik, elnézést
kérek tőle, de az igazság az igazság.

ELNÖK: Nincs gond. Nekem nem tetszett, és
mivel én elnökölök, én szólhatok közbe. Úgyhogy
folytatjuk. Jó?

BÁNKI ERIK (Fidesz): Jó, megértettem, a kép-
viselő pedig nem bírálhatja az elnök ülésvezetését,
tehát én elfogadom a kritikát, elnök úr, köszönöm
szépen.

Tehát Varga László képviselőtársamnak vála-
szolnék azért a miskolci ügyekre. Nyilvánvalóan
képviselő úr kellő lobbierővel tudott fellépni a szo-
cialista kormány idején, annak ellenére, hogy az
utolsó évben, a 2010-es költségvetésben, amit még a
Bajnai-kormány fogadott el, a sport támogatásának
az összege nem érte el a 16 milliárd forintot, most
pedig már bőven, hála istennek, 100 milliárd forint
fölött vagyunk. Tehát markáns a különbség a két
kormány sportpolitikája között. Lehet, hogy Diós-
győrben meg Miskolcon voltak fejlesztések abban az
időszakban. Én azt gondolom, hogy most sem lehet
panasz erre.

Ha pedig visszanezünk a korábbi szocialista fej-
lesztésekre, sportfejlesztésekre is többek között, akkor
államtitkár asszony tudná megmondani, hogy a kor-
málynak mennyi nyúge-baja volt, mire a PPP-s
konstrukcióban épült uszodák és sportcsarnokok
szerződéseit felülvizsgálva ki tudott azokból bújni,
hiszen, tisztelt képviselő úr, azt ön is pontosan tudja,
hogy ott nem valódi PPP-k, tehát partneri együttmű-
ködések voltak, hanem gyakorlatilag egy szabad rab-
lás volt, amikor fenntarthatatlan összegekkel és olyan
terheket róttak az önkormányzatokra és ezen keresz-
tül egyébként az államra, mert az önkormányzatok
egy idő után már látták, hogy ezt nem tudják fenntar-
tani, hogy az Orbán-kormány nem tudott mást csinál-
ni, mint kivásárolni ezeket a konstrukciókat és meg-
szüntetni, mert ezek életképtelenek voltak.

Miskolc egyébként nagyon komoly fejlesztéseket
kap most is, hiszen a Diósgyőr stadionjának a fejlesztése
hosszú előkészületek után, de végre megindul,
és egy nagyon komoly utánpótlásbázis fog épülni. Én
magam is jártam Miskolcon és megnéztem. Tehát
mindamelllett, hogy gratulálok a várható jégkorong-
bajnoki címhez, azt gondolom, hogy a labdarúgásban
sem kell pironkodniuk.

És ha már a jégkorongot hozta szóba képviselő
úr, pont a jégkorong a legsikeresebb egyébként az
elmúlt öt év tekintetében a látvány-csapatsportágak
közül, hiszen itt több mint kétszeresére nőtt az iga-
zolt versenyzők száma. A legnagyobb mértékben
bővült egyébként a jégfelület aránya. Persze azt lehet
mondani, hogy mélyről indultunk, ez valóban így
van, de azt gondolom, hogy nagyon sikeres volt az
elmúlt öt év ezen a téren is.

Az átláthatóságot tekintve pedig nem értem a
kritikát. Ha a képviselő úr felmegy bármely szövet-

ség honlapjára, mindenhol megtalálja, nemcsak a
nyertes pályázatok listáját, hanem a sz tenderdeklet
is, amelyeket a szövetségek maguk állapítottak meg.
Tehát ma már nem lehet kérdés. A pályázatok nyil-
vánvalóan megtörténnek, de annak ellenére, hogy
nem kell közbeszerzési eljárást lefolytatni, tehát há-
romajánlatos meghívással tudják a támogatásban
részesező egyesületek, alapítványok vagy akár sport-
vállalkozások kiválasztani a kivitelezőjüket, de min-
den sportági szakszövetség előre meghatározza azo-
kat a limiteket, ami fölé nem lehet menni. Tehát én
azt gondolom, hogy kellően alapos előkészítések
után megfelelő az átláthatóság ezen a téren. Nem
hiszem, hogy ebben probléma lenne, mint ahogy az
ellenőrzések sem azt mutatták az elmúlt időszakban,
hogy itt bármi titokban vagy nem megfelelő körülmé-
nyek között zajlott volna.

A limit pedig, amit a képviselő úr említett, a tör-
vényből valóban kikerült a limit, viszont az Európai
Unió meghatározta, hogy évente maximum 20 plusz
1 milliárd forintot fordíthatunk a társaságiadó-
kedvezmény rendszerén belüli támogatásokra.

(23.10)

Ezzel kell majd most elszámolnunk, hiszen az öt
év lejár, az utolsó pályázati időszak kiírása történik
meg most áprilisban. Utána el kell számolnunk az
Unióval. Én azt gondolom, hogy ez sikeresen fog
zajlani, és nagyon bízom benne, hogy egy újabb öt-
éves ciklust fogunk tudni indítani ezután.

Szilágyi György képviselő úrnak köszönöm az el-
ismerő szavakat, amiket az államtitkár asszony irá-
nyába és irányomba tett. Nem nagyon szoktuk meg
ezt ellenzéki oldalról.

A stadionberuházásokat illető kritikájára, képvi-
selő úr, azt kell válaszolnom, tudom, hogy önnek
érzelmi kérdés a Groupama, viszont azt kell mond-
jam önnek, ami objektív (*Folyamatos közbeszólások
a Jobbik képviselői köréből.*): a világ öt legjobban
üzemeltetett stadionja között van. Ez nyilván nem a
kormálynak köszönhető, nem feltétlenül a Ferenc-
város vezetőségének köszönhető, de mindenképpen
annak a cégnek, amelyik megfelelő európai tapasza-
lattal ezt a stadiont üzemelteti. Az ottani rendezvé-
nyeknek egyébként töredéke az, ami sportrendezvé-
nyeket tesz ki.

És tudom, hogy hajlamosak vagyunk arra, hogy
gyorsan elfelejtsük a közelmúlt eseményeit is. Mon-
danék önnek néhány nézőszámot a Groupama 2015-
ös működéséről. Ferencváros-Debrecen, május 10-
én, 10 463 néző; Ferencváros-Diósgyőr, április 25-
én, 10 114 néző; Ferencváros-Újpest, április 12-én,
20 217 néző; Ferencváros-MTK, ami nem egy ki-
emelkedő mérkőzés, március 22-én, 8900 néző;
Fradí-Győr, március 7-én, 8692 néző. Tehát azt va-
lóban aláírom, hogy a csepeli fieszta egy kiemelkedő
esemény volt, hiszen NB III-as mérkőzéseken nem-
hogy tízezer néző, már az ezer néző is elég tisztes
számoknak tűnik, de azt gondolom, hogy ha a Grou-

pama számaikat nézzük és viszonyítjuk a legutolsó szezonhoz, amit még az Üllői úti régi stadionban játszott a csapat, akkor több mint 30 százalékos az átlagos nézőszám-növekedés.... (Szilágyi György közbeszólására:) Képviselő úr, a beléptetőrendszer adatait mondom önnek. Én nem tudom, hogy történt-e ebben valami. A beléptetőrendszer szigorúságát tekintve nem hiszem, hogy ebbe bele lehetett volna nyúlni.

Szóval, azt gondolom, hogy azok a stadionberuházások, amik megtörténtek Magyarországon, valamennyi esetben életképesek. Az egy hosszabb folyamat eredménye lesz nyilvánvalóan, amíg kialakul az az új közönség, amely teljesen más szurkolási morállal, elsősorban a családoknak, a gyerekeknek, a nőknek a mérkőzésekre való kijárásával egy új és más hangulatot teremt, mint ami korábban volt. Van, akinek ez tetszik; van, akinek kevésbé tetszik. Az idő majd eldönti, hogy mi a jó.

Mindenesetre mondok önnek egy európai számot, tisztelt képviselő úr: Németországban a stadionfelújításoknak köszönhetően 40 százalékkal nőtt az átlagos nézőszám, gyakorlatilag minden stadionban telt ház van. Ami viszont nagyon érdekes, hogy a 40 százalékos növekedésnek a fele nők, tehát plusz 20 százalék. Tehát magyarul: ahol a környezetet rendezték és a stadionok színvonala, minősége megváltozott, ott valóban a családok, a hölgyek és a gyerekek is kilátogatnak a mérkőzésekre, ami azt gondolom, hosszú távon mindenképpen követendő példa.

Tehát én azt várom az előttünk fekvő törvényjavaslattól, mint ahogy azt már az expozéban is kifejtettem, hogy még jobbá, még gördülékenyebbé, még hatékonyabbá tegye a társaságiadó-kevezmény rendszerét, amivel, azt gondolom, európai szinten is példaértékű eredményeket értünk el az elmúlt öt évben.

Nagyon köszönöm előre is a leendő támogatásukat, és nyilvánvalóan a politikai vitákat ezután sem fogjuk nélkülözni ebben a Házban - azt gondolom, hogy azért vagyunk itt. Köszönöm szépen a figyelmet és a szót, elnök úr. (Taps a kormányzó pártok pad-soraiból. - Dr. Varga László: Még ha nincs is közvetítés...)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **behajtási költségátalányról** szóló előterjesztés összevont vitája. A Kósa Lajos és Vas Imre képviselő urak, Fidesz, által benyújtott előterjesztés T/9538. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárzó elhangzására összesen 15 perc, a kormány képviselőinek nyilatkozatára 10 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok

felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárzó ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Európai Parlament és a Tanács 2011/7/EU irányelve a kereskedelmi ügyeletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről rendelkezik. Ahogyan a törvényjavaslat általános indokolása is utal rá, az irányelv nyíltan vállalt célja a fizetési fegyelem erősítése, amelyhez hozzáteszem, hogy ez az EU versenyképességének egyik kulcskérdése. Az előttünk fekvő törvényjavaslat az említett irányelv 6. cikkének való megfelelést szolgálja.

Természetesen ezen irányelvnek való megfelelést tűzte maga elé célként a Ptk. kodifikációs bizottsága és az Országgyűlés is az új polgári kódex elfogadásakor, azonban a gyakorlatban a kezdetektől fogva számos probléma merült fel, amit kötelességünk javítani. Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak és a szabályozás megújításának célja az elhangzottakból is következően nem lehet más, mint az irányelv elvárásainak való megfelelés, mindezt úgy, hogy sem a vállalkozásokra, sem a szerződő hatóságokra ne rakjon rá felesleges adminisztrációs terhet.

Szeretném leszögezni, hogy hibás az az ellenzéki interpretáció, amely szerint a kormánypártok csak most érzékelték a gyakorlati problémát, és a javaslatokat egyszerűen lesöpörték volna. A Ptk. módosítását is tartalmazó 2015. évi LXXI. törvény 26. §-a ugyanis kimondja, hogy a kötelezett, illetve a szerződő hatóság a behajtási költségátalány megfizetésére nem köteles, ha az erre irányuló igény érvényesítése során a késedelmet kimenti.

A jogalkotó már e módosító rendelkezés kapcsán is abból indult ki, hogy a behajtási költségátalány megfizetésére irányuló kötelezettség bekövetkezéséhez a felróhatóság feltételét fűzi. Az előttünk fekvő törvényjavaslat, éppen a gyakorlati nehézségekből és bosszúságokból kiindulva, sui generis jogintézményként kívánja kezelni a behajtási költségátalányt, és a kérdést önálló törvényi formába önti.

Ezért a javaslat, ahogy az általános indoklás is leszögezi, az irányelv átültetésére vonatkozó szabályozás új elemeként abból indul ki, hogy indokolt a Ptk.-t megkímélni az annak rendszerébe nehezen illeszthető behajtási költségátalány intézményétől, és az ezen intézményt érintő rendelkezéseket külön törvényben megfogalmazni. Ez ugyanis nemcsak megóvná a Ptk.-t az intézmény kapcsán felmerült és széles körben elégedetlenséget okozó jogalkalmazási problémák kedvezőtlen hatásától, de az irányelv e tárgykört érintő esetleges változtatásai esetén megkíméli a Ptk.-t az e körben szükségessé váló módosítási igényektől.

Az elhangzott célok érdekében a törvényjavaslat meghatározza, hogy a behajtási költségátalányra vonatkozó rendelkezések milyen fizetési ügyletek körében alkalmazhatók. Kereskedelmi ügyleteknek eszerint a vállalkozások, illetve a vállalkozás és szerződő hatóság között lebonyolított olyan ügyletnek minősülnek, amelyek tárgya fizetés ellenében áruk adásvétele vagy szolgáltatás nyújtása.

A törvényjavaslat legfontosabb elemének tartom, hogy a jövőben a jogosultnak megvan ugyan a jogosultsága a behajtási költségátalány követelésére, de szabadon dönthet arról, hogy ezzel élni kíván-e, vagyis igényli-e a kötelezettől, hogy az erre vonatkozó követelését teljesítse. Hangsúlyozom, hogy a szóban forgó követelés érvényesítéséhez a jogosult részéről előzetes felszólítás nem szükséges. Önkéntes teljesítés hiányában azonban, amennyiben a jogosult igényt tart a költségátalányra, szükségképpen fel kell szólítani az adóst. A behajtási költségátalányt pedig ettől a ponttól, vagyis a kötelezett késedelembe esése napjától számított egyéves jogvesztő határidőn belül lehet érvényesíteni. Annak érdekében azonban, hogy a javaslat törvényként történő hatálybalépésekor már fennálló kötelezetti késedelem esetén a behajtási költségátalány követelésére a jogosultak jogai és törvényes érdekei ne csorbuljanak, a normaszöveg előírja, hogy a törvény hatálybalépésekor már fennálló késedelem esetén a behajtási költségátalány érvényesítésére megszabott jogvesztő határidőt a törvény hatálybalépésétől kell számítani.

(23.20)

Felhívom a figyelmet, hogy a korábbi késedelmekre vonatkozó átmeneti szabályt vezet be a javaslat azokra vonatkozóan, akik könyveikben a korábbi szabályok figyelembevételével kimutattak behajtási költségátalány miatti kötelezettséget. Eszerint ezen vállalkozások az új szabály hatálybalépésekor kimutatott, a jogosult által ezen időpontig nem követelt behajtási költségátalány miatti kötelezettségeit az egyéb bevételekkel szemben megszüntetik. Ezzel mentesülnek az ellenőrzési kötelezettség alól mind számviteli, mind adózási szempontból.

Bízom benne, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat összességében megkönnyíti a vállalkozások mindennapi életét, és mindezt úgy teszi, hogy a fizetési fegyelmet tovább erősíti, és az EU-szabályoknak is maradéktalanul megfelel. Ehhez kérem a támogatásukat, és ezúton köszönöm meg azoknak a frakcióknak, amelyek hozzájárultak a hárszabálytól való eltéréshez. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e most valaki felszólalni, történetesen államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Igen, támogatja.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, és ebbéli minőségében mint bizottsági előadó adom meg a szót Vas Imre képviselő úrnak, 6 perces időkeretben. Nem szükséges ezt kimeríteni, de ennyi rendelkezésére áll.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. A Törvényalkotási bizottság a mai ülésén a javaslatot megtárgyalta, és 33 igen szavazattal, nulla nem szavazat és nulla tartózkodás mellett mind az összegző módosító javaslatot, mind az összegző jelentést támogatta. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak maximum 10-10 perc, a független képviselőknek összesen 3 perc áll rendelkezésre.

Először az írásban jelentkezett képviselők felszólalása következik, Simon Róbert képviselő úr elsőként, Fidesz. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Országgyűlési képviselőként meggyőződésem, egyben egyfajta alaptétel is, hogy egy politikusnak fontos feladata az, hogy az emberek mindennapi életét megkönnyítse. Ezt az alapvető célt szolgálja az általunk most tárgyalt törvényjavaslat. Magam pedig kötelességemnek érzem, hogy szóljak, ahogy megtettem ezt korábban már a bürokráciacsökkentéssel kapcsolatos törvény esetében is. A behajtási költségátalányról szóló törvényjavaslat ugyanis nem szól másról, mint hogy a felesleges adminisztratív terhektől megszabadítsuk a vállalkozásokat. Tudom, hogy a XXI. században Magyarországon egy gazdasági társaságnak számos feltételnek kell megfelelnie és eleget tenni úgy, hogy közben az érdemi tevékenységére is koncentrálnia kell, ráadásul még a versenyképességének is kellene javulnia.

Biztos vagyok abban, hogy a közigazgatásban már végrehajtott és folyamatban lévő bürokráciacsökkentés nemcsak a magánszemélyek mindennapjaira bír kedvező hatással, hanem a jogi személyek is egy kellemesebb környezetben tevékenykedhetnek. Meglátásom szerint a most tárgyalt javaslat a bürokráciacsökkentés egy apró, ám lényeges elemeként is felfogható.

Ugyanakkor meg kell jegyeznem, hogy túl a vállalkozások működőképességének biztosításán, az ország nemzetgazdaságának is alapvető érdeke, egyben versenyképességünk egyik záloga, hogy a kereskedelmi ügyleteknél a fizetési fegyelem javuljon, késedelmes fizetések láncolata ne alakuljon ki. A törvényjavaslat elfogadásánál ezt a szempontot is figyelembe kell vennünk. Egyetértve az előterjesztői beszédben elhangzottakkal, a javaslat legfontosabb

elemének magam is azt tartom, hogy a jövőben a jogosultnak megmarad ugyan a jogosultsága a behajtási költségátalány követelésére, de szabadon dönthet arról, hogy ezzel élni kíván-e, vagyis igényli-e a kötelezettől, hogy az erre vonatkozó követelést teljesítse. Bízom benne, hogy ezzel a megoldással a jogalkotó kellő rugalmasságot enged a vállalkozások kereskedelmi ügyleteinek rendezése során, a könyvelők életét pedig jelentősen megkönnyíti ez a szabályozás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Felhívom a figyelmüket arra, hogy a törvényjavaslat továbbra is rögzíti, hogy a behajtási költségátalányt kizáró vagy azt 40 eurónál alacsonyabb összegben meghatározó szerződési kikötés semmis. Lényeges szabálynak tartom azt is, hogy a behajtási költségátalányt az arra jogosult a késedelem bekövetkezésétől számított egyéves jogvesztő határidőn belül követelheti. A követelés esedékességének időpontja önkéntes teljesítés esetén ennek időpontja, önkéntes teljesítés hiányában pedig a teljesítésre való első felszólítás időpontja. Az átmeneti szabályok, ahogyan korábban elhangzott, a jelenleg fennálló helyzetet is megnyugtatóan kezelik.

A törvényjavaslat a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkelyének való megfelelést szolgálja, amellyel kapcsolatban meggyőződésem, hogy ennek maradéktalanul eleget is tesz. Hozzáteszem, amennyiben ezzel kapcsolatban esetleg vita lesz, ahogy az eddigi gyakorlat is mutatja, nem fogunk megfutamodni előle. A célunk ugyanis az, hogy a magyarországi vállalkozások életét megkönnyítsük, a vállalkozókat a felesleges bosszúságtól megszabadítsuk, és mindezt világos és egyértelmű szabályozással tegyük meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ehhez kérem a támogatásukat. Mint az elhangzott már, a Fidesz-frakció maximálisan támogatja a törvény módosítást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Heringes Anita képviselő asszony a következő, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót, még akkor is, ha ilyen késői órán állunk most itt egy ilyen fontos törvénynél. Nem lepődtem meg, hogy utolsó napirendként fogjuk ezt a kérdést tárgyalni, hiszen elég kellemetlen, azt gondolom, a Fidesz-KDNP-frakció számára ez a javaslat. Valószínűleg a jóhiszeműségem és a naivitásom is közrejátszik abban, hogy megdöbbenek még a mai napon is, hogy szemrebbenés nélkül képesek egy éven belül pont az ellentétét állítani egyik állításuknak. Az az egy örömmöm van, hogy vannak önök között még olyan képviselők - a mai napon ma nincsenek itt -, akik bevallják azt bizottsági ülésen is, hogy szemrebbenés nélkül állították pont az ellenkezőjét egy évvel ezelőtt.

Pont azért, merthogy egy évvel ezelőtt én az Igazságügyi bizottság elé járultam, és megkértem

önöket arra, hogy módosítsuk ezt a törvényt, hiszen a fogadóórán több könyvvizsgáló és könyvelő is jelezte felém, hogy probléma van ezzel a javaslattal, hiszen önök, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium félreértelmezte anno az európai uniós irányelvet, és kötelezővé tették ezt a költségátalányt. Mondhatják azt, hogy nem kötelező, csak szó szerint úgy nézett ki az akkori javaslatuk szövegében az irányelv átvétele, hogy a kötelezett késedelembe esik, köteles a jogosultnak követelése behajtásával kapcsolatos költségei fedezésére legalább 40 eurónak a Magyar Nemzeti Banknak a késedelmikamat-fizetési kötelezettség kezdőnapján érvényes hivatalos devizaközépárfolyama szerint megfelelő forintösszegét megfizetni, tehát köteles. Ha köteles, akkor nem választható, mélyen tisztelt képviselőtársaim.

En ezt a módosítást benyújtottam pont egy évvel ezelőtt, ahol az Igazságügyi bizottságban azzal söpörték le, és még tárgysorozatba sem vették, és nem engedték a parlament elé, pedig egy évvel ezelőtt megoldhattuk volna ezt a problémát, egy évvel ezelőtt megkönnyíthettük volna mind a könyvelő cégek, mind a vállalkozások, mind - mint azóta kiderült - a KLIK és a többi nagy állami cég életét is, ha mondjuk, nem a pökhendiség uralkodna az önök frakcióján, és néha hajlandóak lennének meghallgatni ellenzéki képviselők javaslatait is, vagy csak néha hajlandóak lennének elgondolkodni azon, amit mi mondunk, javaslunk vagy módosítást benyújtunk. Az sem baj, ha mondjuk, akkor rögtön a saját nevükön, mondjuk, Vas Imre reggel felkel, és rögtön úgy gondolja, hogy aznap még benyújtja ezt a módosítást saját nevében. Ez is elfogadható lenne. De egy évet kellett várnia mindenkinek arra, hogy észrevegyék, tényleg probléma van ezzel a törvényjavaslattal. Papcsák Ferenc egy évvel ezelőtt azzal söpörte le, hogy fogadjuk el, hogy ez kötelező, és ezt az irányelvet így kellett átvenni, és hogy miért nem egyeztetünk mi a minisztériummal és Vékás professzorral, hiszen értsük meg, hogy éveken át dolgoztak a Ptk.-n és ezen a területen is, úgyhogy biztos, hogy ez így van rendben.

(23.30)

Csak tudják, képviselőtársaim, tényleg az a megdöbbenő, hogy amikor az emberek problémáiról van szó, a vállalkozások problémáiról van szó, akkor nem foglalkoznak azzal, ha valaki javítani, jobbítani kíván egy javaslatot.

Szeretném alátámasztani még erőteljesebben azt, hogy tényleg valami probléma van vagy az önök közötti kommunikációban, vagy abban, hogy nem hajlandók azzal foglalkozni, ami az embereket igazán érinti és a mindennapokat nehezíti meg, hiszen pont képviselőtársuk az Igazságügyi bizottságban szó szerint elmondta - aki akkor még igazságügyi államtitkár úr volt -, és akkor most idézném a bizottságról, Répássy Róbert államtitkár úr volt, aki a következőket mondta: „Természetesen én frakciófegyelem

okán szívesen csinállok magamból bohócot, de az az igazság, hogy tényleg úgy van, ahogy Heringes Anita mondja, és gyakorlatilag 2013 óta folyamatosan oroszlánként védtük a polgári törvénykönyvbeli szabályozást, azt állítva, hogy az európai uniós jog tudói szerint az irányelv, amelyre az általános indoklás is hivatkozik, kötelező minimumot ír elő erre a bizonyos költségátalányra. Természetesen, mondom, hogy ha valaki meggyőző erről, és most nem az előterjesztő képviselőjében jelen lévő Vas Imrét piszkálom ezzel, én nagyon kíváncsi lennék az európai uniós szakértők véleményére, különösen azokéra, akik két évvel ezelőtt ennek az ellenkezőjéről győztek meg bennünket. Úgyhogy mondom, a bizottság és talán a kormánypárti képviselők komolysága érdekében magyarázatot követelek erre, hogy mi történt, ki nem tudta jól az EU-s jogot. Nagyon szívesen módosítom az álláspontomat, csak akkor derüljön ki, hogy hogyan sikerült eddig az egész Országgyűlést abban a hitben tartani, hogy bizony kötelező ez a költségátalány-kikötés.”

Tudják, képviselőtársaim, pont a délelőtt folyamán hívtam föl az önök figyelmét arra, hogy a KLIK maga nem tudja, hogy milyen szerződésai vannak, mennyiről, kivel kötötte ezt a szerződést. A mai napon sem tudott államtitkár úr, Rétvári Bence arra válaszolni nekem, hogy behajtási költségátalányt egyáltalán a KLIK fizetett-e, nem fizetett-e bárkire, észrevették-e, hogy van ilyen, vagy hogy egyáltalán szükség van rá. Teljes a káosz az önök fejében, úgy látszik. Az erőteljesen érezhető, hogy csak azzal foglalkoznak, amiből saját maguknak van bevétele, ami az embereket érinti, ami a kisvállalkozásokat érinti, ami azokat az embereket érinti, akik mindennap küzdenek azért, hogy megéljenek, azok nem fontosak. Ha tényleg van némi, emberek iránti jó érzésük, akkor nyitott füleket kéne tartaniuk maguknál a bizottsági üléseken, meghallani az ellenzéki javaslatokat, nem csak azért, mert valami ellenzéki jobbító szándékú javaslat, lesöpörni az asztról és tárgyszorozatba se venni, mert akkor lehet, hogy egy évvel ezelőtt megoldottunk volna egy problémát. Mi pont ezért a sürgősséget támogattuk, hogy most végre, ha már egy év után is, de oldjuk meg, és támogatni fogjuk az önök javaslatát is, csak egyszer állnának már föl, és mondanák ki, hogy igen, hibáztunk. Nem olyan nehéz, tisztelt képviselőtársaim! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István képviselő úr, Jobbik!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bizony, úgy van az, ahogy Heringes Anita képviselőtársunk elmondta, és Vas Imre, illetőleg a Vas Imre által képviselt Fidesz képtelen elismerni, hogyha hibázott, bár tényleg elhangzott a korábbi igazságügyi államtitkár szájából szó szerint az Igazságügyi bizottság ülésén a múlt héten - hogy szó szerint idézzem -, hogy a frakciófegyelem okán kész vagyok

magamból akár bohócot is csinálni, de akkor el kellene már döntenie, hogy mi a helyes értelmezése az uniós irányelvnek, hogy kötelező alkalmazni ezt a költségátalányt, vagy csak a „lehetséges” kategóriába tartozik.

Nagyon pontosan elmondták az előttünk szólók, hogy a vállalkozások egymás közti, illetőleg a hatóság és a vállalkozás közötti jogviszonyban fordulhat az elő, amikor is az egyik fél fizetési késedelembe esik, akkor lehetséges behajtási költségátalányt alkalmazni a követelés végrehajtásával kapcsolatos költségek fedezésére 40 eurós összeghatárban. És itt van a különbség az eddigi szabályozáshoz képest, hogy nem kötelező kategóriába sorolják, tehát nem kötelezően előírt az a 40 euró az MNB középárfolyamán számolva vagy számítva, hanem a jogosulttól függ az, hogy egyéves jogvesztő határidőn belül követeli-e ezt a költségátalányt, avagy nem követeli, illetőleg a kötelezettnek van kimentési lehetősége, amennyiben hitelt érdemlően kimenti a késedelmet, akkor mentesül a költségátalány megfizetése alól.

Azt is nagyon helyesen levezetik az indoklásban, hogy a késedelmi kamathoz képest az a nagy különbség, hogy a késedelmi kamatot akkor is meg kell fizetni a kötelezettnek, hogyha egyébként kimentette a késedelmet, ebben az esetben ez nem jelent mentesülést, a behajtási költségátalány esetében ezzel szemben lehetősége van ezt a fajta fizetési kötelezettséget megfelelő indok felhozása esetén megspórolni, vagy nem köteles kifizetni.

Tehát az a helyzet, hogy egy komoly szakapparátus dolgozott annak idején ezen a joganyagban, és úgy látszik, hogy vagy szakfordítási, vagy pedig jogértelmezési hiba történt, vagy mind a kettő egyszerre, és nem feltétlenül égbekiáltó hiba, illetőleg ha már egyszer hibáztak, akkor jó lenne elismerni, hiszen nagy mennyiségű munkát kellett kiváló minőségben elvégezni, és előfordulhat, hogy szakfordításokba, illetőleg jogértelmezésekbe hiba csúszik, főleg ekkora mennyiségű munkánál.

Nem lenne ebből semmi különösebb probléma, ha képesek lennének elismerni, hogy igen, tisztelt ellenzék, tisztelt szakma, tisztelt érintettek, hibáztunk, valóban rosszul értelmeztük, és eddig rosszul alkalmaztuk - bár az is kérdés, hogy mennyiben alkalmazták, milyen arányban alkalmazták vagy milyen mértékben, hány esetben ezt a költségátalányt -, és ezt a hibát vagy ezt a csorbát néhány év elteltével kiköszöröljük. És teljesen mindegy, hogy szocialista, LMP-s vagy jobbikos képviselők nyújtanak be javaslatokat - jelen esetben szocialista képviselőtársunk nyújtotta be ezt egy évvel ezelőtt -, illene elismerni, hogy hiba volt akkor nagyképűen, flegmán lesöpörni az erre vonatkozó indítványt, mert lám, alig több mint egy év telt el, és itt vagyunk ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalásánál. Persze annyival szebb a történet az önök szempontjából, hogy nem ellenzéki képviselő nyújtotta be, hanem kormánypárti képviselő látható a benyújtói vagy előterjesztői oldalon. Természetesen, mivel ez a helyzetet rendezzi, valóban

megfelel már a vonatkozó uniós irányelvnek, vélhetően ez már helyes szakfordításon és jogértelmezésen alapszik, és nem kötelezettségként, hanem csak lehetőségként veti fel ennek a behajtási költségátalánynak az alkalmazását.

Egyébként a zárószavazásnál mi is támogatni fogjuk, csak legyenek már szívesek beismerni azt, hogy éveken keresztül hibáztak, egy jogellenes, egy uniós irányelvvel ellentétes állapotot tartottak fenn. Higgyék el nekem, fogadják el tőlem, ettől nemhogy kevesebbek lennének, hanem inkább még talán egy kicsit sikerülne az amúgy igen-igen megcsorbult tekintélyüket valamelyest növelni akár a közvélemény, akár a szakma, akár pedig az ellenzék előtt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólani. (Nincs jelzés.) Megálapítom, hogy nem. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, Vas képviselő urat, kíván-e reagálni a fennmaradt időkeretében, ami 8 perc 22 másodperc.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Igen, köszönöm szépen a szót. Megnéztem ismét Heringes Anitának a T/3536-os törvényjavaslatát, de az előttünk fekvő T/9538-as és képviselőtársam által benyújtott törvényjavaslat között rendkívül kicsi az átfedés. Akkor egyébként (Közbeszólások a Jobbik soraiból.), itt van előttem, tehát látom egyébként, az általuk választott megoldás - akkor is ezt mondtuk, az én emlékeim szerint - nem felel meg az európai uniós irányelveknek. Álláspontom szerint a most választott megoldásunk megfelel, tehát a költségátalányt elő kell írunk. Amiben tudtunk engedni, az egyrészt az elévülés, az eddigi Ptk. szerinti általános 5 éves elévülést egy évre változtattuk, és jogvesztő határidőnek tekintjük. Másrészt mondhatjuk azt, hogy követelheti, nem azt, hogy köteles fizetni.

(23.40)

Harmadrészt, arra válaszolva, hogy nem tettünk semmit: 2015 márciusában nyújtotta be képviselőtársam, pont utána fogadtuk el egyébként a 2015. évi LXXI. törvényt, ami kimentési okot adott, tehát ha felrúghatóshoz kötötte a költségátalányt a Ptké. módosításával, amit egyébként külön el is mondtam a felszólalásomban, de úgy látom, képviselőtársam nem figyelt vagy nem értette meg. *(Heringes Anita: Mondd ki, hogy hibáztatok, könnyebb lenne neked is!)*

A másik pedig, ami a könyvelőknek nagyon fontos: módosítottuk ezzel a javaslattal a számvitelről szóló törvény 177. §-át, egy (56) bekezdéssel egészítettük ki, így álláspontunk szerint megfelel az európai uniós irányelvnek is a törvényjavaslat, ellentétben a Heringes Anita képviselőtársunk által benyújtott törvényjavaslattal, és abban bízunk, hogy ez a törvényjavaslat nem okoz felesleges terheket a vál-

lalkozásoknak, könyvelőknek. Úgyhogy kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak. Öt perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány kioktatáspolitikájáról szóló vitanap alkalmával a szakiskolai közismeretitananyag-csökkentés kapcsán én Nahalka Istvántól idéztem, aki ezt a brutális közismeretitananyag-csökkentést tulajdonképpen egy csődnek nevezte. Erre kormánypárti képviselőtársaim részéről volt egy kisebb felhorkanás, mondván, hogy egy jobbikos képviselő hogyan hivatkozhat Nahalka Istvánra. Hát, kérem szépen, csak úgy, ahogy mondjuk, tette azt Orbán Viktor is évértékelőjében, amikor Esterházy Kis magyar pornográfia című könyvéből idézett.

Úgyhogy doktrinerhajlamú kormánypárti képviselőtársaim talán újfent csak meg fognak lepődni, mert egy nem várt helyről idézek, nem máshonnan, mint Spiró György Feleségverseny című regényéből, ami a jövő képzeletbeli, antiutópiába illő Magyarországon játszódik, és a jövő iskolájáról mesélve tulajdonképpen mintegy lefesti a mostani szakiskolai, birkaiskolászerű képzést. Nos, az idézet: „Azoknak a munkahelyeknek a betöltésére, amelyek valamelyest műveltséget követeltek, nem sikerült munkaerőt képezni. A magyar diákok az általános iskola befejezésekor kb. 80 százalékban nem voltak képesek egyetlen újságoldalt négy óra alatt elolvasni úgy, hogy tíz perc alatt szóban beszámoljanak róla. A magyar gyerekek többsége nem tudott írni-olvasni, lelkes pedagógusok ezért találták fel a magyar képzést, amely ötszáz jeltől állt. Az elitiskolában a tanár feleltetett és osztályozott, és az érdemjegy ellen a diák nem élhetett fellebbezéssel. A normális iskola ezzel szemben azt az akkoriban elterjedt, demokratikusnak nevezett nézetet képviselte, hogy nem a tudás megszerzése a fontos, hanem a gyerekek személyiségbe való be nem avatkozás. Ha egy ilyen iskolában a gyerekek többsége úgy szavazott, hogy a Nap forog a Föld körül, akkor a tanárnak abban az osztályban ezt a nézetet kellett elfogadnia. A matematikai képletekről, a fizikai és kémiai átalakulásokról is lehetett szavazni.”

Nos, eddig a maró szarkazmust árasztó idézet, ami mondjuk, tökéletes tükre a valóságnak, hiszen a szakiskolába beiratkozó diákok nagy többsége a legalapvetőbb műveltségbeli hiányosságokkal küzd, alapkészségeik, szociális, logikai-számolási és írás-olvasási jártasságaik - mint ahogyan arról a különféle felmérések tanúskodnak - döbbenetesen hiányo-

sak. Ezeknek az alapkészségeknek a hiánya viszont olyan fokon rontja az alkalmazkodóképességet, hogy a munkaerőpiacon való tartós elhelyezkedésük később szinte lehetetlenné válik, hiszen sokak számára még az alapvetőbb, írásban adott utasítások értelmezése is komoly nehézségekbe ütközik. Mivel a kompetenciafelmérések bizonyossága szerint a szakmunkástanulók 75 százaléka csupán 1-es szintet ért el a szövegértési feladatok és a számolási tesztek során, így logikus, hogy a szakiskolai képzés fejlesztése döntően meghatározza, milyen esélyei lesznek hosszú távon a hátrányos helyzetű tanulóknak. Kérdés tehát, hogy a mostani irány, az alapkészségek elsajátításának rövidítése nem konzerválja-e a társadalmi egyenlőtlenségeket, és hosszú távon nem termeli-e újra az alacsony iskolázottságúak munkanélküliségét.

Spiró mellett a nem éppen balliberális Jean-Paul Brighelli is a birkaiskola-szellemiséget ítélte el a „Butaságra kárhozható - Az iskolák programozott halála” című tanulmányában. „Végigülni egy órát a tanárt hallgatva egyenlő diák ellen irányuló erőszak” - írja. „Tevékenység kell a gyerekeknek - sulykolja az új pedagógus -, erre van szükség a tanórán is, álgyakorlatok, értelmetlen kutatás a világhálón, véletlenszerű közbeszólások, csoportmunka, ahol egy gyerek dolgozgat, összeollózott anyagok egybefűzve és borítóval ellátva, kísérleti, induktív tapogatózások. Furcsa módon az elitiskolákban továbbra is a régi módszerrel tanítanak, és ugyanolyan nagy sikerrel, mint régg” - írja keserű gúnnyal. Erre mondják, hogy talált, sülyedt, hiszen az elmúlt évtizedekben gyermekmegőrzővé tették a szakiskolákat, és így azoknak tudásközvetítő, norma- és kultúraátadó szerepe az ott tanító pedagógusok Don Quijotét idéző szélmalomharca ellenére szinte teljesen eltűnt.

Néhány alapigazságot zárásként azonban leszögezhetünk: a technikai, technológiai fejlődés csak szilárd alpműveltség és kompetenciák, valamint a tanulásra való képesség birtokában követhető. Ennek a mostani, durván lecsökkentett közismereti óraszámok ellentmondanak. Viszont minden integrációs sikertelenséget nem lehet az iskola, a szakképzés nyakába varrni, hiszen soha sehol nem lehetett még egy csoportot - Magyarországon a cigányságot, mondjuk - kívülről felemelni. Minden változás a csoporton belülről indulhat, a visszahúzó hagyományok és magatartás gyökeres átalakításával, az önkirekesztést eredményező kívülállás kultúrájának feladásával történhet csak meg. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán képviselő úr következik, öt percben, Jobbik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt jobbikos Képviselőtársaim! Tisztelt LMP-s Képviselőtársam! Bizonyíték hiányában megszüntették január 4-én a 2012-ben adócsalás miatt indított nyomozást - a kapuvári húsgyár ügyében

jelent meg ez a hír. Nem először foglalkozom a témával a Ház falai között, és sajnálom, hogy kormányzati szintről ismét a nullával egyenlő - szó szerint - az a fajta érdeklődés, ami mutatkozik.

2015 végén jelent meg legutoljára hír a kapuvári húsgyárról, akkor bosnyák rendszámú kamionok jelentek meg, és elszállították az utolsó használható gépeket a gyár területéről. A csődben egyébként, mint utólag bebizonyosodott, katalizátorszerepet játszott egyébként maga a NAV is, hiszen - mint ez ma már világos - úgy zárolták a húsgyár számláit, és úgy helyezték csődeljárás alá, hogy ezt semmi nem indokolta, erről egyébként sem a NAV, sem pedig a kormány azóta nem adott sem nekünk, sem a kapuváriaknak megfelelő tájékoztatást.

Azonkívül azért is említettem többször már Kapuvár ügyét és a húsgyár helyzetét itt az Országgyűlésben, mivel ez nem egy példa nélküli eset. Természetesen engem ez érint a legjobban, hiszen a választókerületemről van szó, hiszen Kapuváron ez egy tradicionális, régi üzem volt, ahol nagyon szívesen dolgoztak akár több generáción keresztül az ottani családok. Azért is sokszor emlegettük, mert nem egyedi eset: Pápa, Zalaegerszeg, Gyula, Törökszentmiklós, Kaposvár, és még tovább lehetni folytatni azt a sort, amely a gyanús körülmények között, néhány év alatt lezajló folyamatot fémjelzte, amikor ezen üzemek egész egyszerűen, ilyen vagy olyan indokkal, de megszűntek Magyarországon.

Lehet, hogy az indokok különbözőek voltak, viszont az a hátsó szándék, az az érdekkör, amelynek leginkább kedvezett, hogy ezek az üzemek bezárjanak, az bizony egy és ugyanaz, jól körülrható. Az a néhány nagy, tradicionális üzem, amely megmaradt, ezen néhány érdekkör köre csoportosul. Az előbb felsorolt települések üzemei pedig vagy végleg bezártak, és gyakorlatilag a gépsorok is eltűntek, vagy pedig még önkormányzati segítséggel úgy-ahogy működgetnek, rengeteg közpénz beleömlésével, gyakran fenntarthatatlan módon működnek.

Jól mutatja a tarthatatlan helyzetet már egyébként a második Orbán-kormány lelegején kitört dioxinbotrány is, amikor - talán tetszenek emlékezni - a német sertéshúsban dioxint találtak, és akkor egyébként jobbikos nyomásgyakorlásra is nagyon helyesen a kormány hamar embargót vezetett be a német sertéshúsra, majd bizony, mit ad Isten, képzeljék el, nem a németek tiltakoztak leginkább a német sertéshús behozatali tilalma ellen, hanem azok a nagy magyar márkák, amelyek ezen termékekből gyártják világhíres, magyarnak eladott termékeiket. Ez a szép kis magyar abszurd jól mutatja azt, hogy az a nemzeti tőke, akire a Fidesz folyamatosan hivatkozik, és akiket a magyar gazdaság megmentőinek színeben próbál folyamatosan felmutatni, valójában egyáltalán nem a magyar gazdaság felpörgetésében érdekeltek sok esetben, hanem ha néhány eurócenttel olcsóbban kapják a félsertést, akkor Németországból fogják ezt az alapanyagot behozni, vagy bárholnan máshonnan.

(23.50)

Ugyanezen érdekkör jelent meg mind a bezárt üzemek, mind pedig, ahogy említettem, a megmaradt üzemek tulajdonosaként, a bezárt üzemek pedig egyfajta katalizátorként megjelentek vagy a NAV-ra, vagy éppen a kormányra gyakorolva nyomást.

Nagyon szomorú volt azt hallani, hogy amikor több alkalommal fessegettük vagy kapuvári önkormányzati, vagy Győr-Moson-Sopron megyei szinten, vagy akár itt az Országgyűlésben ezt a problémát, akkor rendre olyan tipikus fideszes pökhendi, lekezelő válaszok érkeztek, amelyek egészen elképesztőek. Azt mondani nekem válaszként, hogy azért nem kell a kapuvári húsgyárral és annak ügyével foglalkozni, mert közel van a határ, és a kapuváriak menjenek ki Ausztriába dolgozni, az elfogadhatatlan. Elhiszem, hogy ez fideszes körökben megfelelő válasz, de higgyék el, hogy a kapuváriak ezzel abszolút nem elégedettek.

Ahogy az elszámoltatással sem. Sokszor próbálták ezt a problémát a korábbi kormányokra kenni. Tudom én, hogy az MSZP-Fidesz-kormány (*sic!*) idején is megvolt az üzemnek a maga kálváriája, és sajnos annak a helyzetnek a feltárása sem történt meg, de ez már ismét a jelenlegi kormány hibája, hiszen itt szintén komoly elszámoltatást ígértek, ahogy még sok más területen az országban, de ez sem következett be.

Összességében: maradt sajnos a korábbi kérdés. Az új bírósági ítélet és tények tükrében még inkább égető a kérdés és még inkább várnám rá az azonnali érdemi és határozott választ: a magyar kormány szándékosan járult hozzá a kapuvári húsgyár tönkretételéhez, vagy csupán mulasztásból követte el annak kivézetését? Várnám érdemi válaszukat. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni fel szólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kérem, nézzék el nekem, hogy a saját szakterületemtől újfent messze kalandozom, de a három leánygyermekem miatt legutóbb is szóvá tettem azt, hogy bizony az Orbán-kormány személyesen, a kormány összetételéből adódóan több női erőszakért felelős az országban, mint az összes migráns együtt. Most egy hasonló témára kell felhívnom az Országgyűlés figyelmét, hiszem érdemi reakció a kormány részéről nem érkezett.

Nem régre nyúlunk vissza a probléma. 2010 novemberében Ékes Ilona fideszes országgyűlési képviselő arról kérdezte a belügyminisztert, hogy mi van Magyarországon a gyermekprostitúcióval. Azt írta: „Meggyőződésem, hogy a fiatalokúak esetén fogalmilag nem beszélhetünk önként választott tevékenységről, legtöbbször fenyegetés, kényszer és erőszak hatására kerülnek az utcára fiatal lányok.” Hát, a

belügyminiszter ez irányú érzékenysége akkor is dicséretes volt, nagyjából megállapította, hogy „Magyarországon nem létezik gyermekprostitúció, az elvétve előforduló esetekben pedig a gyermekek önként választják azt”. Szó szerint azt mondta, hogy „sajnos egyre több lány anyagi haszonszerzési szándékkal, önként árulja a testét”.

Azt gondolná az ember, hogy miután ez 2010-ben elhangzott, azután változott valami, hiszen az alapjogokért felelős ombudsman vizsgálatot végzett egy évvel később. Akkor az alapvető jogok biztosa megállapította és a jelentésében leírta, hogy „a szexuális kizsákmányolás gyanújára a jelzőrendszer még nem reagált semmilyen formában, bizonyítékok többnyire későn érkeznek. A gyermekprostitúció ellen, a gyermekek védelmében azért sem képes a rendszer hatékonyan fellépni, mert nincs belső együttműködés, ismeret, szakmai útmutató, eljárásrend”, mondja ezt a jelentés, és hozzáteszi: „A vizsgálat feltárta azt is, hogy speciális ismeretek, szakmai protokollok, gyakorlati útmutatók hiányában a gyermekvédelem szakemberei nem tudnak kellő időben és hatékonysággal cselekedni a megelőzés érdekében, és nem képesek megfelelő segítséget nyújtani a prostitúció áldozatává vált gyermekeknek.”

Nos, újabb évek teltek el, és azt gondolnánk, hogy valamit változott a helyzet. Sajnos azonban nem kedvező a változás, hiszen az Europol statisztikája ma azt mondja, hogy a gyermekprostitúció minden ötödik áldozata magyar volt az európai emberkereskedőknek 2009 és 2013 között, és ez a tendencia sajnos negatívan változik.

Arról, hogy mi történik nap mint nap, a sajtóból is értesülhetünk. Ha megnézzük a Magyar Nemzetet vagy az Indexet, azt láthatjuk, hogy nemrég egy 12 éves lány számolt be: Facebookon ismerkedett meg egy 45 éves férfival, aki profilképe alapján bejelölte, ő visszajelölte, mert nagyon boldog volt, hogy 12 éves letére azt írta neki valaki, hogy milyen szép. Attól kezdve sokat cseteltek, majd a férfi rábeszélte, hogy költözzön hozzá. Brigi - a jelenlegi helyzet alapján - elindult éjjel biciklivel, hogy odaköltözik. Teljesen véletlen, hogy ebből nem történt semmi. A bátyja észrevette a lány kerékpáros eltűnését, a rendőrség kiment, de kiderült, hogy Brigit addigra már eladták és értékesítették a nyugat-európai piacon, ahol vevők vártak rá.

Ha bárki azt gondolja, hogy ez egy elszigetelt eset, akkor bizony téved, ugyanis jelen pillanatban több ezer olyan magyar gyermekről beszélhetünk, akik 12 éves korukat meghaladóan különböző nyugat-európai országokban tűnnek el. Minimum 8 ezerre, tehát egy kistélepülésnyire tehető azon 14-23 éves lányok és fiúk száma, akiket olyan kecsesítő jövőképpel csábítanak Nyugat-Európába, hogy ott majd minden jó lesz. Olyan országokba viszik az áldozataikat, ahol csak a futtatás tiltott, de maga a prostitúció nem. Így kötnek ki Németországban, Ausztriában, Belgiumban, Hollandiában, az Egyesült

Királyságban, Franciaországban, Svájcban és Olaszországban, ahol többségében három műszakban, heti hét napon kényszerítik őket prostitúcióra.

Megdöbbenhetünk az adatokon, de nézzük meg újra a statisztikát, hogy mi történt a gyakorlatban. Magyarországon Szél Bernadett képviselőtársam írásbeli kérdéssel fordult a belügyminiszter úrhoz, hogy megkérdezze, hány eljárás indul az ilyen ügyekben. 2013 második félévében nulla, 2014-ben 4 esetben, 2015 első felében szintén 4 esetben indult eljárás ilyen bűncselekmények miatt. Ez azért fontos, mert ez bizonyítja azt, hogy a Btk. módosításai és szigorításai az eljárási, a nyomozati és a vádemelési szándék hiányában semmit nem érnek.

Viszonyításként mondom: az Európai Bizottság megállapította, hogy 2010-12-ben csak az EU-ban 30 146 áldozatot vettek nyilvántartásba, akik különböző agressziók kapcsán kerültek ilyen munkára.

Mindez napjainkban is zajlik, miközben a magyar kormány az isztambuli egyezmény magyarországi megvalósításának az elfogadására már lassan egy éve várat, és semmi érdemi lépés nem történik annak érdekében, hogy az ellátórendszer képes legyen ezeknek a problémáknak a kezelésére, és megtörténjenek a valós lépések a bűncselekmények felszámolására. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

(Az ülésnap 23 óra 57 perckor ért véget.)

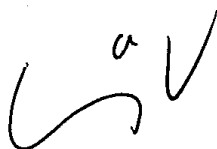
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)